

نشریه پژوهشی کاربردی دینی

(علمی-پژوهشی)

سال هجدهم، شماره ۱، بهار ۱۴۰۳

۱

- مروری بر بودارکننده‌های مدرن گاز طبیعی: بررسی ساختاری، روش‌های سنتز و کاربردها
نهال مجdal الدین، سحر بنی یعقوب، کامبیز تحولیداری و امیر وحید

۲۱

- مطالعه هیدروژن‌دارشدن کربن مونوکسید به فراورده با ارزش در حضور کاتالیست‌های آهن با و بدون پیش‌برنده بر پایه گاما
آلومینا
ندا چوداری میلانی، یحیی زمانی، سحر بنی یعقوب و علی نخعی‌بور

۳۵

- کارایی هیدروژن نانوچندسازه‌ای کربوکسی‌متیل سلولز و آنزینات حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید برای حذف رتکزای متیلن بلو
سید جمال‌الدین پیغمبردوست، عباس مصطفایی، پریسا محمدزاده‌پاکدل و موسی محمدپورفر

۵۲

- تولید کاتالیست زئولیت ZSM-5 و ارزیابی آن در واکنش ترانس الکیل‌دارشدن تولوئن با آروماتیک
سیامک شهری و سیدمصطفی طباطبایی قمشه

۶۴

- بررسی و امکان‌سنجی فرایند تولید گرافیت از پسمان‌های چوب صنوبر، تایر و کاه C9
آیسان فرجی بخشکنی، مرتضی قلی‌زاده، عزیز بابپور و حسن اقدسی‌نیا

۸۰

- نانوصفحه‌های میان-تخلخل کربن نیترید گرافیتی: سنتز، شناسایی و بررسی ویژگی نوری و فوتوكاتالیستی در مقایسه با کربن
نیترید گرافیتی تودهای
مرضیه خادم‌الرسول و علیرضا داودی یگانه

۹۵

- کاربرد روش میکرواستخراج فاز جامد با فیبر پوششی کورکومین/پلی‌پیروف برای اندازه‌گیری سوموم کشاورزی به وسیله سوانگاری
گازی
عاطفه نور، حمید احمد، مصطفی جعفری و سیدمحمدحسین بنی‌طبا

نشریه پژوهش‌های کاربردی دینی

(علمی-پژوهشی)

سال هجدهم، شماره ۱، بهار ۱۴۰۳

صاحب امتیاز:
دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

براساس نامه‌ی شماره‌ی ۹۱/۱۰/۹ مورخ ۱۹۶۲۱۹/۳ ارسالی از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، نشریه‌ی "پژوهش‌های کاربردی در شیمی" از بهار سال ۹۰، دارای درجه‌ی علمی-پژوهشی است.

مدیر مسؤول: دکتر حمیدرضا آقابزرگ

سردبیر: دکتر سعید تقواوی

مدیر داخلی: دکتر فرشته مطیعی

ویراستاران:

دکتر غلامرضا اسلامپور

دکتر حمیدرضا آقابزرگ

دکتر سعید تقواوی

دکتر علیرضا محجوب

مسؤول دبیرخانه:

دکتر معصومه عالم

طراح و صفحه‌آرا: محمد ساکی انتظامی

نشانی:
تهران، بزرگراه شهید بابایی (غرب به شرق)، خروجی
حکیمیه، خیابان شهید صدوqi، بلوار شهید عباسپور،
دانشکده‌ی شیمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال،
دبیرخانه‌ی نشریه‌ی پژوهش‌های کاربردی در شیمی

تلفن-دورنگار: ۰۲۱-۷۷۰۰۹۸۴۸

پست الکترونیک: jacr@iau-tnb.ac.ir

وب‌گاه: www.jacr.ir

JARC

نشریه پژوهش‌های کاربردی در شیمی
(علمی - پژوهشی)

سال هجدهم، شماره ۱، بهار ۱۴۰۳

خلاصه مقاله‌های این نشریه در پایگاه‌های زیر نمایه می‌شود:

SID.ir
ISC.gov.ir
Magiran.com
Google scholar
Linkedin

(اعضای هیات تحریریه (به ترتیب حروف الفبا)

استاد شیمی معدنی، پژوهشگاه صنعت نفت ایران	دکتر حمیدرضا آقازرگ
استاد شیمی آلی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال	دکتر سعید تقواوی
استاد مهندسی شیمی، شرکت پژوهش و فناوری پتروشیمی	دکتر محمد رضا جعفری نصر
استاد شیمی کاربردی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال	دکتر مرتضی خسروی
دانشیار شیمی آلی، پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران	دکتر رضا زادمرد
استاد شیمی تجزیه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال	دکتر محمود رضا سهرابی
استاد مهندسی پلیمر، دانشگاه امیرکبیر	دکتر علی اصغر کتاب
استاد شیمی معدنی، دانشگاه تربیت مدرس	دکتر علیرضا مجحوب
استاد شیمی پلیمر، دانشگاه تهران	دکتر حسین مهدوی

مشاوران علمی (به ترتیب حروف الفبا)

استاد دانشگاه شهید مدنی آذربایجان	دکتر عبدالرضا ابری
استاد پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران	دکتر سید حمید احمدی
استادیار دانشگاه علوم پزشکی یاسوج	دکتر آرش اسفرم
استادیار شیمی، پژوهشگاه صنعت نفت	دکتر محمد مهدی اسکندری
استاد شیمی فیزیک، دانشگاه خوارزمی	دکتر غلامرضا اسلامپور
استاد دانشگاه تربیت مدرس	دکتر علی اسلامی مش
استادیار دانشگاه صنعتی ارومیه	دکتر احمد اعتمادی
استاد شیمی آلی، دانشگاه گیسن آلمان	دکتر یونس ایپکچی
استادیار مهندسی شیمی، پژوهشگاه صنعت نفت	دکتر اکبر ایراندوخت
استادیار دانشگاه سمنان	دکتر زهرا بهرامی
استادیار دانشگاه پیام نور	دکتر محمد بنی مهد کیوانی
دانشیار شیمی تجزیه، دانشگاه صنعتی شریف	دکتر هادی پرستار شهری
استاد شیمی تجزیه، دانشگاه صنعتی مالک اشتر اصفهان	دکتر حمیدرضا پوراعتدال
دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال	دکتر کامبیز تحولیداری
دانشیار شیمی تجزیه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال	دکتر فربا تدین
دانشیار شیمی، پژوهشگاه صنعت نفت	دکتر امیرحسین جلیلی
دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهروド	دکتر بهزاد چهکنندی
استادیار شیمی معدنی، دانشگاه الزهرا	دکتر حنانه حیدری
دانشیار پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران	دکتر حسین علی خنکدار
استادیار دانشگاه زنجان	دکتر میر سعید سید دراجی
استاد مهندسی شیمی، پژوهشگاه صنعت نفت	دکتر علیراد رشیدی
دانشیار دانشگاه الزهرا	دکتر فاطمه رفیعی
استاد پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران	دکتر رضا زادمرد
استاد شیمی تجزیه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال	دکتر محمود رضا سهرابی
دانشیار شیمی، پژوهشگاه صنعت نفت	دکتر مرضیه شکریز
دانشیار شیمی تجزیه، دانشگاه خوارزمی	دکتر محسن شیدایی
استادیار شیمی کاربردی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال	دکتر ماندانا صابر تهرانی
استادیار شیمی تجزیه، پژوهشگاه صنعت نفت	دکتر صدیقه صادق حسنی
دانشیار دانشگاه تربیت مدرس	دکتر زهرا طاهرخانی

دانشیار شیمی معدنی، پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران	دکتر علی اکبر طرلانی
دانشیار دانشگاه صنعتی کرمانشاه	دکتر بابک عاقل
استادیار شیمی آلی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اردبیل	دکتر الهام عزت‌زاده
استاد دانشگاه زنجان	دکتر مجید غنیمتی
استادیار مهندسی شیمی، دانشگاه تهران	دکتر هومن فتووه چی
دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق	دکتر سپیده کتابی
استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق	دکتر رضا کیاکجوری
استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب	دکتر بنشهه گرجی
استاد دانشگاه صنعتی شاهرود	دکتر ناصر گودرزی
استادیار شیمی کاربردی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال	دکتر مرسدہ ملک‌زاده
استادیار دانشگاه زنجان	دکتر پروانه نخستین پناهی
استاد دانشگاه محقق اردبیلی	دکتر علی نعمت‌الزاده
استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات	دکتر یونس ولدیگی
دانشیار شیمی تجزیه، دانشگاه قم	دکتر مجتبی هادی بیداخویدی

- ۱ مروی بر بودار کننده‌های مدرن گاز طبیعی: بررسی ساختاری، روش‌های سنتز و کاربردها نهال مجدالدین، سحر بنی یعقوب، کامبیز تحویلداری و امیر وحید
- ۲۱ مطالعه هیدرولیک از پردازش کربن مونوکسید به فراورده با ارزش در حضور کاتالیست‌های آهن با و بدون پیش- برنده بر پایه گاما آلومینا ندا چوداری میلانی، یحیی زمانی، سحر بنی یعقوب و علی نخعی‌پور
- ۳۵ کارایی هیدرولیک نانوچندسازه‌ای کربوکسیمتیل سلوزل و آلتینات حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید برای حذف رتکزای متیلن بلو سید جمال الدین پیغمبر دوست، عباس مصطفایی، پریسا محمدزاده پاکدل و موسی محمدپور فرد
- ۵۲ تولید کاتالیست زئولیتی ZSM-5 و ارزیابی آن در واکنش ترانس آلکیل‌دارشدن تولوئن با آروماتیک و سیامک شهنی و سید مصطفی طباطبائی قمشه
- ۶۴ بررسی و امکان‌سنجی فرایند تولید گرافیت از پسمان‌های چوب صنوبر، تایر و کاه آیسان فرجی بخشکنندی، مرتضی قلی‌زاده، عزیز باباپور و حسن اقدسی‌نیا
- ۸۰ نانوصفحه‌های میان‌تخلخل کربن نیترید گرافیتی: سنتز، شناسایی و بررسی ویژگی نوری و فوتوكاتالیستی در مقایسه با کربن نیترید گرافیتی توده‌ای مرضیه خادم الرسول و علیرضا داودی یگانه
- ۹۵ کاربرد روش میکرواستخراج فاز جامد با فیبر پوششی کور‌کومین/پلی‌پیروف برای اندازه‌گیری سوم کشاورزی به وسیله سوانگاری گازی عاطفه نورا، حمید احمد، مصطفی جعفری و سید محمدحسین بنی طبا

مروری بر بودارکننده‌های مدرن گاز طبیعی: بررسی ساختاری، روش‌های سنتز و کاربردها

نهال مجددالدین^۱، سحر بنی یعقوب^{۲*}، کامبیز تحویلداری^۳ و امیروحید^۴

۱. دانشجوی دکترای شیمی کاربردی، دانشکده علوم و فناوری‌های همگر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.
۲. استادیار شیمی معدنی، دانشکده علوم و فناوری‌های همگر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.
۳. دانشیار شیمی کاربردی، دانشکده شیمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران.
۴. استادیار شیمی تجزیه، پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران.

دریافت: اردیبهشت ۱۴۰۲ بازنگری: اسفند ۱۴۰۲ پذیرش: خرداد ۱۴۰۳

<https://doi.org/10.30495/JACR1.1403.1044839>

چکیده

افزایش ایمنی و بازده گاز طبیعی، برای مصارف گسترشده‌ای که در تأمین انرژی مورد نیاز صنایع گوناگون و مصرف کنندگان خانگی در سراسر جهان دارد، از مسائل بسیار مهم است. به عبارتی بدون درنظر گرفتن عوامل ایمنی که مانع نشت گاز، انفجار و آتش‌سوزی می‌شوند، بهره‌برداری از این انرژی فسیلی بسیار پرخطر است. بنابراین، برای غلبه بر این مشکل‌ها، تزریق ترکیب‌های شیمیایی مناسب به گاز طبیعی که مصرف کنندگان بتوانند وجود گاز را در هوا تشخیص دهنند، حیاتی است. تاکنون ترکیب‌های زیادی برای تزریق به گاز طبیعی تحت عنوان بودارکننده، فرموله و تولید شده‌اند. این ترکیب‌ها به دلیل بوی خاص متغیر و تندی که دارند، در صورت نشت گاز به راحتی در غلظت‌های بسیار پایین توسط هر فردی قابل شناسایی هستند. همه مواد بودارکننده در دو گروه کلاسیک و مدرن جای می‌گیرند. در این پژوهش، به مطالعه مفهومی انواع بودارکننده‌های مدرن گاز طبیعی پرداخته شده است. همچنین، پس از بررسی اصول شیمیایی و تاریخچه اکتشاف این ترکیب‌ها، مهم‌ترین ویژگی‌های بودارکننده‌ها برای دستیابی به مناسب‌ترین ماده بودارکننده و روش‌های سنتز آن‌ها ارائه شده‌اند.

واژه‌های کلیدی: بودارکننده، بودارکننده، گاز طبیعی، گوگرد، ایمنی.

مقدمه

برپایه مقررات ایمنی انجمان حفاظت ملی در برابر آتش ایالات متحده آمریکا 192.625 CFR [۴۹]، گازهای قابل احتراق موجود در خطوط لوله باید در غلظتی برابر با یک پنجم حد پایین انفجار^۱ در هوا، چه با بوی طبیعی گاز و چه با بودارسازی مصنوعی، توسط فردی با حس بویایی طبیعی قابل تشخیص باشند [۵]. از این‌رو، امروزه «بودارسازی» به عنوان عامل ایمنی گاز طبیعی مصرفي، الزام فرایندی دارد و می‌بایست پیش از رسیدن گاز به دست مصرف‌کننده، صورت پذیرد. بنابراین، شناسایی و تولید مواد بودارکننده جدیدی که ویژگی کاراندام‌شناسی، فیزیکو‌شیمیایی، شیمیایی و زیست‌محیطی بهتری داشته باشند، موضوعی به‌روز و کاربردی در صنعت انرژی‌های مصرفي و بهویژه گاز به حساب می‌آیند. در نتیجه مواد بودارکننده و سامانه بودارکننگی مناسب جزء جدایی‌ناپذیر ایمنی سامانه گازرسانی هستند [۶ و ۷].

افزون بر عامل ایمنی، بوی گاز به عنوان عاملی برای یافتن محل نشت گاز و جلوگیری از هدررفتن گاز در اثر نشت به حساب می‌آید و از این‌رو، اهمیت زیادی در صنعت گاز دارد.

بودارکننده و بودارسازی

بودارکردن گاز یکی از دغدغه‌های اصلی هر شرکت توزیع و انتقال گاز است [۶ و ۹]. تا سال‌های زیادی فقط ترکیب‌های گوگردی مانند تراهیدروتیوفن^۸ ن و یا ترکیب‌های مرکاپتانی همچون ترت-بوتیل مرکاپتان^۹ که اثرات مخربی بر محیط‌زیست و صنعت داشتند، استفاده می‌شدند. در این راستا، آژانس زیست-محیطی فدرال اذعان کرد که «گوگردی اکسید در غلظت‌های بالا به سلامت انسان‌ها، حیوانات و گیاهان آسیب می‌رساند» و «فرارده اکسایش آن منجر به شکل‌گیری باران‌های اسیدی می‌شود که بوم‌سازگان‌های حساس همچون جنگل‌ها و دریاچه‌ها و همچنین، ساختمان‌ها و سازه‌ها را به خطر می‌اندازد». از این‌رو، بین

گاز طبیعی یکی از انرژی‌های در دسترس امروزی است که با توجه به قرارگیری کشور ایران در منطقه خاورمیانه، دسترسی کافی به آن وجود دارد و همین موضوع موجب پیشرفت روزافزون فناوری و صنعت استفاده از گاز طبیعی شده است. در گذشته دور، گاز زغال سنگی^۱ که استفاده می‌شد، بوی بسیار شدیدی داشت که به‌طور عمده بدليل وجود ترکیب‌های گوگردی موجود در آن بود [۱]؛ ولی گازی که امروزه تحت عنوان گاز طبیعی مورد استفاده قرار می‌گیرد، به‌طور عمده از متان و اتان تشکیل شده است که بنا بر ترکیب درصد‌های متفاوت و نیز فضول متفاوت سال، یا بوی اندکی دارند و یا هیچ بویی ندارند [۲].

خطرهای به‌دست‌آمده از گازهای احتراقی بی‌بو به احتمال زیاد نخستین بار توسط معدنچی‌ها شناسایی شد. اندیشه بودارکردن گازهای احتراقی در سال ۱۸۸۰ میلادی توسط جولیوس کوآلیو^۲ که گاز آب^۳ را به عنوان سوخت معرفی کرد، ارائه شد [۳]. امروزه افزودنی^۴ مناسبی به عنوان شناساگر، در مراحل آخر توزیع گاز و پیش از رساندن به‌دست مصرف‌کننده به ترکیب اصلی گاز افزوده می‌شود. در اصل فرایند بودارکردن به معنای افزودن یک افزودنی به نام بودارکننده است که در زمان نشت گاز، مصرف‌کننده بتواند بوی نامطبوع و به‌طور کامل قابل شناسایی را تشخیص دهد و از وجود گاز در هوا آگاه شود [۲]. هدف اصلی از بودارسازی^۵ گاز طبیعی، تأمین ایمنی است؛ بدین صورت که بوی به‌دست‌آمده از پخش گاز در محیط، پیش از رسیدن سطح گاز به مقدار قابل احتراق، به عنوان یک زنگ هشدار عمل کند. به‌طور طبیعی بودارسازی بخش مهمی از فرایند مدیریت ریسک^۶ خطوط لوله گاز به حساب می‌آید [۴].

1. Coal gas

2. Julius Quaglio

3. Water gas

4. Additive

5. Odorization

6. Risk management

7. LEL

8. Tetrahydrothiophene (THT)

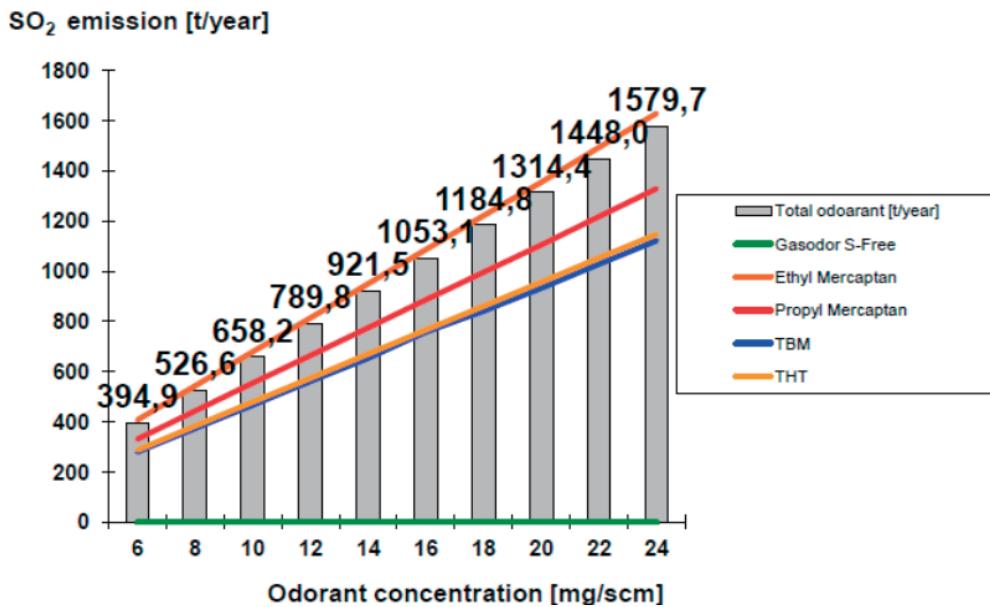
9. Tert-butyl mercaptan (TBM)

متزمکعب است و منجر به $8/9 \text{ ppm}$ گوگرد دی‌اکسید می‌شوند که از آستانه مجاز برای سلامتی بسیار بالاتر است. بنابراین، در سال‌های اخیر، فعالیت‌های زیادی برای گوگردزدایی [۱۱ تا ۱۳] و به عبارتی، سبک‌کردن سوخت‌های فسیلی انجام شده است. از آنجاکه این مقدار گوگرد با عملیات بودارکنندگی به گاز طبیعی افزوده می‌شود، نیاز است بودارکننده‌های فاقد گوگرد شناسایی، سنتز و معرفی شوند که آلایندگی را از فرایند احتراق گاز طبیعی در مصارف شهری کم و یا حذف کنند [۱۴]. افزون‌برآن، افزودنی‌های غیرگوگردی در سلول‌های سوختی PEM که به مقدارهای اندک گوگرد حساس هستند و کارایی کاتالیستی آن‌ها در برابر گوگرد مختلف می‌شود، کاربرد گسترهای دارند [۱۵]. در شکل ۱ نموداری از مقدار انتشار SO_2 به دست آمده از احتراق گاز بودارشده با بودارکننده‌های متفاوت بر پایه مقدار مصرفی آن‌ها نمایش داده شده است [۱۶]. این نمودار نشان می‌دهد که در غلظت‌های متفاوت، بیشترین سهم آلایندگی مربوط به اتیل مرکاپتان و کمترین آلایندگی مربوط به بودارکننده غیرگوگردی است که نخستین بار توسط دانشمندان آلمانی تولید شد. مهم‌ترین مسائلی که در رابطه با بودارکردن گاز طبیعی باید در نظر گرفته شود، شامل مشخص-کردن خطوط لوله نیازمند بودارسازی، گسترهای قابل تشخیص بوی گاز، بودارکننده‌های مناسب، سامانه بودارسازی و سامانه نظارت بر خطوط لوله برای اطمینان از همخوانی سامانه بودارسازی با الزامات قانونی هستند [۵]. در واقع یک بودارکننده مناسب باید ویژگی‌های بوی ویژه، آستانه ادرافی پایین، فراورده‌های احتراقی غیررسمی یا خورنده و سهولت تهیه با قیمت معمول را داشته باشد [۱۷ و ۱۸]. در نتیجه تزریق دقیق بودارکننده، روش‌های واپیشی مناسب و حفظ و نگهداری کامل پیشینه از عامل‌های بسیار مهم در توسعه و پایداری یک فرایند بودارکنندگی کارآمد هستند.

سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۳ اقدامات ابتکاری زیادی صورت گرفت که منجر به کاهش چشمگیر انتشار گوگرد دی‌اکسید شد؛ زیرا با بالا رفتن دانش زیست‌محیطی جوامع و بهویژه مصرف‌کنندگان، در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ میلادی درخواست‌های زیادی برای ساخت نوعی بودارکننده فاقد گوگرد به وجود آمده بود. سرانجام این اعلام‌نیاز منجر به تهیه و تولید نخستین بودارکننده غیرگوگردی گاز توسط گروهی مشکل از پژوهشگران مؤسسه انگلر بونت^۱ با همراهی شرکت سیمیرایز^۲ شد. این ماده در سال ۲۰۰۱ به بازار عرضه شد و به عنوان تنها بودارکننده غیرگوگردی آزمایش شده توسط مؤسسه DVGW معرفی شد [۸]. با گذشت زمان، این بودارکننده غیرگوگردی به طور کامل جایگزین بودارکننده‌های قدیمی نشد و تنها منجر به تقسیم بودارکننده‌ها به دو گروه کلاسیک و مدرن شد. بودارکننده‌های کلاسیک که بودارکننده‌های پایه گوگرد هستند از گروه مواد شیمیایی آلکیل مرکاپتان‌ها، آلکیل سولفیدها و سولفیدهای حلقوی؛ در حالی که بودارکننده‌های مدرن، با عنوان بودارکننده‌های غیرگوگردی معروف شده‌اند و از خانواده آکریلات‌ها هستند [۱۰]. همه بودارکننده‌های کلاسیک همچون تراهیدروتیوفن ($\text{C}_4\text{H}_8\text{S}$)، دی‌متیل سولفید ($\text{C}_2\text{H}_6\text{S}$)، دی‌اتیل سولفید ($\text{C}_4\text{H}_{10}\text{S}$)، متیل‌اتیل سولفید ($\text{C}_3\text{H}_8\text{S}$)، اتیل مرکاپتان ($\text{C}_2\text{H}_6\text{S}$)، سکندری‌بوتیل مرکاپتان ($\text{C}_3\text{H}_8\text{S}$) و ترشی‌بوتیل مرکاپتان ($\text{C}_4\text{H}_{10}\text{S}$) در ترکیب شیمیایی خود دارای گوگرد هستند. گوگرد هنگام احتراق، تولید گوگرد دی‌اکسید می‌کند که یک گاز آلاینده است و تأثیرهای مستقیم و غیرمستقیمی بر محیط‌زیست و سلامت انسان‌ها دارد. حد آستانه مجاز گوگرد دی‌اکسید که به صورت میانگین وزنی-زمانی تعریف می‌شود، برابر با 2 ppm است و مقدار بودارکننده‌های گوگردی که به گاز افزوده می‌شوند، در مقایسه با حد آستانه مجاز SO_2 قابل چشم‌پوشی نیستند. برای مثال، کمینه غلظت تراهیدروتیوفن و ترکیبی از مرکاپتان‌ها در گاز طبیعی بین ۸ تا ۳۲ میلی‌گرم در

1. Engler-Bunte

2. Symrise AG

شکل ۱ نمودار مقدار انتشار گوگرد دی اکسید به دست آمده از احتراق گاز طبیعی [۱۶] (دارای اخذ مجوز از ناشر مربوط)

اوایل سال ۱۹۹۵ توسط رُرگس^۱ و یک شرکت صنایع شیمیایی به نام هارمان و ریمر^۲ در کشور آلمان مطرح شد. همه مراحل لازم برای تولید نخستین فراورده تجاری بودارکننده غیرگوگردی گاز طبیعی توسط ایستگاه تحقیقاتی DVGW در مؤسسه انگلر بونت در بخش فناوری گاز دانشگاه کارلسروهه آلمان انجام شد [۱۶]. در نهایت این پژوهش‌ها منجر به این شد که از سال ۲۰۰۱ بیش از چهل توزیع‌کننده گاز در کشورهای آلمان، اتریش و سوئیس، سامانه بودارکنندگی خود را از تترایدروتیوفن و مرکاپتان‌ها به بودارکننده‌های غیرگوگردی تغییر دادند. انگیزه اصلی به کارگیری بودارکننده‌های غیرگوگردی، افزایش منافع زیستمحیطی گاز طبیعی است [۲۰].

بودارکننده‌های کلاسیک
بودارکننده‌های گوگرددار معروف به بودارکننده‌های کلاسیک از دهه ۱۹۶۰ میلادی در سراسر جهان استفاده شده‌اند. این ترکیب‌های آلی بدلیل بوی نافذ ذاتی که دارند، برای بودارکردن گاز استفاده می‌شوند، ولی در زمان احتراق سوخت، تولید گوگرد دی اکسید می‌کنند و آلوگی‌های زیستمحیطی و معضل‌های زیادی بهار می‌آورد که موجب می‌شود استفاده از این ترکیب‌ها محدود شود. از پرکاربردترین بودارکننده‌های گوگردی می‌توان به تترایدروتیوفن، اتیل مرکاپتان و ترت-بوتیل مرکاپتان اشاره کرد.

بودارکننده‌های مدرن
اندیشه استفاده از بودارکننده‌های غیرگوگردی نامیده شده به بودارکننده‌های مدرن در شبکه توزیع گاز عمومی مصرفی

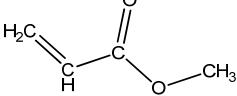
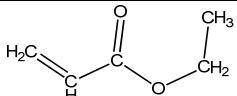
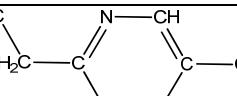
[۲۳]. ناگفته نماند که این بودارکننده‌ها در کنار برتری‌های زیاد، نارسایی‌های ویژه‌ای نیز دارند. برای مثال، بودارکننده‌های آکریلیک استر از نظر شیمیایی بسیار ناپایدار هستند. همچنین، باید از مقدارهای بیشتری از سیکلوهگزن یا اتیل‌دی‌ان‌نوربورن نسبت به مرکاپتان‌ها استفاده کرد. از طرفی بودارکننده‌های حاوی نیتروژن می‌توانند منجر به افزایش تولید اکسیدهای نیتروژن شوند. این اکسیدها سمی هستند و در واکنش با نور خورشید، تولید ازوون می‌کنند. در میان الکل‌هایی که کاربرد بودارکننده‌گی دارند، ژئوسینین^۲ بهترین گزینه است. ژئوسین در واقع به معنای بوی زمین است. این ماده یک ترکیب آلی طبیعی است که با ریزاندامگان‌ها تولید می‌شود. بینی انسان به شدت نسبت به بوی ژئوسین حساس است. نام دیگر ژئوسین، ۲-۶-دی‌متیل‌بای‌سیکلو[۴,۴,۰]دکان-۱-آل است. همچنین، ترانس-۲-ترانس-۴-دکادینال آستانه بویایی پایینی دارد و به راحتی قابل شناسایی نیست. فهرستی از بودارکننده‌های غیرگوگردی در جدول ۲ آورده شده است.

بهترین ترکیب بودارکننده‌های غیرگوگردی، ترکیبی از آکریلات‌ها و پیرازین است که برای افزایش مقاومت این ترکیب در برابر اکسایش ناخواسته، به آن ترکیب‌های پاداکسنده مانند بوتیل هیدروکسی انسیول، یونول یا همان-۳-بوتیل هیدروکسی‌تولوئن، هیدروکینون مونومتیل اتر و یا آلفا-توکوفرول افزوده می‌کنند. فهرستی از پاداکسنده‌های افزودنی به گاز طبیعی در جدول ۳ آمده است.

بودارکننده‌های با گوگرد کاهش یافته و بودارکننده‌های غیرگوگردی که تجارتی شده‌اند به ترتیب با نام‌های اسپاتلیک^۳ (ترکیبی از اتیل آکریلات و تتراهیدروتیوفن) و گس‌ادر بی-گوگرد^۴ (ترکیبی از اتیل آکریلات و متیل آکریلات) در بازارهای جهانی موجودند. می‌توان گفت که بودارکننده‌های غیرگوگردی به آسانی استنشاق می‌شوند و بیشتر بویی شبیه به بوی سیر

این پژوهش‌ها منجر به تولید بودارکننده غیرگوگردی شد که ترکیب شیمیایی آن شامل متیل آکریلات، اتیل آکریلات و پایدارکننده‌ای تحت عنوان متیل‌اتیل‌پیرازین با ترکیب درصد آورده شده در جدول ۱ بود [۱۷]. این بودارکننده جدید غیرگوگردی وارد بازار شد و با انجام آزمون DIN EN ISO 13734 تأیید شد [۱۷].

جدول ۱ ترکیب درصد نخستین ماده بودارکننده غیرگوگردی

ردیف	ماده تشکیل-دهنده	درصد وزنی	ساختار شیمیایی
۱	متیل آکریلات	۳۷/۵	
۲	اتیل آکریلات	۶۰	
۳	متیل اتیل پیرازین	۲/۵	

همان‌گونه که گفته شد، این بودارکننده‌های مدرن از خانواده آکریلات‌ها هستند. در سال ۲۰۱۴ نیز نخستین بودارکننده غیرگوگردی گاز طبیعی قابل انطباق با سامانه بین‌المللی SI در آزمایشگاه‌های ملی تدبیغات انگلستان ساخته شد و ساختار ترکیبی آن ارزیابی و تأیید شد [۲۱].

این بودارکننده حاوی متیل آکریلات و اتیل آکریلات است که به نسبت بودارکننده‌های سنتی گاز، به مراتب زیان‌های کمتری دارند. در این ترکیب ماده شیمیایی ۲-اتیل-۳-متیل پیرازین به عنوان پایدارکننده، استفاده شده است. این پژوهش‌ها منجر به تولید ترکیب‌های بودارکننده‌های غیرگوگردی شد که دارای آلکیل آکریلات‌ها، وینیل یا آلکیل استرهای، n-والریک اسید، اتیل آکریلات، سیکلوهگزن و مشتقات نوربورن^۱ هستند

1. Norbornene Derivatives

2. Geosmin

3. Spotleak Z

4. Gasodor S-free

جدول ۳ پاداکسنده‌های گاز طبیعی

پاداکسند	ساختر
۵	
-هیدروکسی تولوئن	
-بوتیل-هیدروکسی بیسول	
-الفا-توكوفول*	
هیدروکینون مونومتیل اتر	

* α -Tocopherol

الگوسازی نظری

به طور کلی برتری ویژه‌ای بین استفاده از بودارکننده‌های گوگردی و غیر گوگردی وجود ندارد. این بودارکننده‌ها هر کدام ویژگی‌های ویژه‌ای دارند که کاربرد آن‌ها را در شرایط خاص، توجیه پذیر می‌کند. در ادامه مهم‌ترین ویژگی‌های بودارکننده‌ها بررسی می‌شود.

انواع بودارکننده‌های مدرن و ویژگی‌های آن‌ها متشتمل بر آکریلات (MA) و اتیل آکریلات (EA) همراه با متیل اتیل پیرازین، اجزاء اصلی بودارکننده‌های گازی غیر گوگردی هستند. ویژگی‌های متیل آکریلات و اتیل آکریلات در جدول ۴ ارائه شده است. این دو ماده نفوذ پذیری خوبی در خاک مرطوب دارند، ولی نفوذ پذیری آن‌ها در خاک خشک، کمتر می‌شود. از ویژگی‌های خاص این استرها این است که تحت شرایط خاصی می‌توان این ترکیب‌ها را از جریان گاز

دارند. بنابراین، حس بویایی طبیعی انسان‌ها نمی‌تواند این بو را به بوی گاز ارتباط دهد، چون سامانه بویایی انسان، بوی مرکاپتان را به عنوان بوی گاز می‌شناسد. از این‌رو، در برخی کشورها، بودارکننده‌های غیر گوگردی به فراوانی استفاده می‌شوند، ولی برخی دیگر به همان سامانه سنتی بودارکننده‌های گوگردی بازگشتند [۲۳].

جدول ۲ بودارکننده‌های غیر گوگردی

بودارکننده غیر گوگردی	ساختر
-ترانس-۲-ترانس-۴-دکادینال	
ژنوسمین*	
سیکلوهگزن	
ان-والریک اسید**	
اتیل آکریلات	
۱-متونکسی-بوتن-۳-ین	
متیل اتیل پیرازین	
۵-اتیل دیان-۲-نوربورن	
پیریدین	
۲-نوننیتریل	
۲-متیل پیرازین	

* Geosmin

** n-Valeric acid

مروری بر بودارکننده‌های مدرن گاز طبیعی: بررسی ساختاری، روش‌های...

حذف کرد، بهویژه زمانی که میغانات هیدروکربنی در خط لوله به وجود آمده باشد.

جدول ۴ مشخصات متیل آکریلات و اتیل آکریلات

اتیل آکریلات (EA)		متیل آکریلات (MA)	
C ₅ H ₈ O ₂	فرمول شیمیابی	C ₄ H ₆ O ₂	فرمول شیمیابی
	ساختار		ساختار
۱۰۰/۱۱۵	وزن مولکولی	۸۶/۰۸۹	وزن مولکولی
۱۴۰-۸۵-۵	شماره ثبت CAS	۹۶-۳۳-۳	شماره ثبت CAS
۰/۹۰۰	وزن مخصوص	۰/۹۵۳ - ۰/۹۵۷	وزن مخصوص
۹۹ - ۱۰۰ °C	نقطه جوش	۷۸ - ۸۱ °C	نقطه جوش
- ۷۲ °C	نقطه انجماد	- ۷۵ °C	نقطه انجماد
۸/۳°C	نقطه اشتغال	- ۳ °C	نقطه اشتغال
صفر	درصد وزنی گوگرد	صفر	درصد وزنی گوگرد
	لوزی خطر		لوزی خطر
۱۵	حلالیت در آب (mg/ml)	$4,94 \times 10^{-4}$	حلالیت در آب (mg/l)
تند و نافذ و ترش	بو	گس و تند	بو

می‌گذارند. این بو به حدی شدید است که منجر به تخلیه منطقه از افراد می‌شود. ولی اگر چنین اشتباهاتی هنگام تزریق بودارکننده به کرات رخ دهد، حس بویایی طبیعی افراد، حساسیت خود را از دست می‌دهد و به مرور زمان، افراد قابلیت خود را در گزارش نشته گاز از دست می‌دهند. بهیان دیگر، هدف به کارگیری بودارکننده‌ها زیر سوال رفته می‌رود.

همچنین، در صورتی که گاز فاقد بو در خط لوله جریان داشته باشد، تشخیص نشته آن توسط افراد غیرمجهز امکان‌پذیر نیست و در صورت افزایش هدر رفت مقدار گاز، خطرهای غیرقابل چشم‌پوشی در انتظار خواهد بود. ولی نشته موجود در خط لوله را می‌توان توسط یک بودارکننده که به آن «مایع آزمون» می‌گویند، شناسایی کرد. بدین ترتیب که مایع آزمون که دی‌متیل سولفید حل شده در یک حلال مناسب است به خط

برتری‌های به کارگیری بودارکننده‌ها

گاز بودارشده قابلیت‌های چشمگیری نسبت به گاز طبیعی بی‌بو دارد که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به تأمین ایمنی، امکان نشت‌یابی گاز و صرفه اقتصادی آن اشاره کرد. بهیان دیگر، افزودن بودارکننده به گاز باید دستیابی به این هدف‌های سه گانه را میسر کند. در این بخش به تبیین این هدف‌ها پرداخته شده است.

مهم‌ترین ویژگی گاز بودارشده این است که هر فرد عادی که در مجاورت این سوخت قرار می‌گیرد، بتواند از وجود آن در محیط آگاه شود. به عبارتی، گاز منتشرشده در محیط باید سطحی از هشیاری را فراهم آورد که بسیار پایین‌تر از گستره‌های انفجار گاز باشد [۲۴]. در صورتی که در زمان تزریق بودارکننده به گاز، نشته اتفاق بیفتد، ساکنان حوالی آن منطقه، فرض را بر نشست گاز

گنجانده شود که منجر به هزینه‌های بیشتر برای تولید هیدروژن می‌شود. برای مثال، اگر گاز ورودی پیل‌ها با ترکیب‌های مرکاپتانی بودار شده باشد، می‌توان با روی اکسید نسبت به حذف گوگرد موجود اقدام کرد. این در صورتی است که برخی ترکیب‌های حاوی گوگرد مانند تیوفن‌ها، با روی اکسید قابل حذف‌شدن نیستند و نیاز است فرایند گوگردزدایی هیدروژنی^۳ برای حذف آن‌ها انجام شود.

پیچیدگی دیگر در استفاده از سوخت‌های هیدروژنی، ماهیت نهادی هیدروژن یعنی «انتشار شعله»^۴ است. به هنگام سوخت گازها در هوا، شعله آن‌ها، نسبت به سمت پایین، به سمت بالا آسان‌تر منتشر می‌شود. در حالی که برای گازهای نفتی، پروپان و متان مقدار انتشار احتراق به سمت بالا و پایین به تقریب یکسان است. با این وجود، مقدار بودارکننده‌ای که برای شناسایی و تشخیص هیدروژن موردنیاز است، بیشتر از ۲/۵ برابر مقدار موردنیاز برای پروپان و متان است که مشکل‌های پیل‌های سوختی را بیشتر و پیچیده‌تر می‌کند [۲۶].

محوشدن بو

یکی از معضل‌ها و مشکل‌های استفاده از بودارکننده‌ها، محوشدن بو^۵ است. گاز ممکن است در مبدأ به‌گونه رضایت‌بخشی بودار شود، ولی اگر در زمان وصول گاز به دست مصرف‌کننده، بودارکننده تأثیر و شدت لازم را نداشته باشد، گاز فرار شناسایی نمی‌شود و پیامدهای خطرآفرینی همچون آتش‌سوزی و انفجارهای جدی در پی خواهد داشت. برای مثال، وجود زنگ و یا هوا در خط لوله، به عنوان کاتالیستی برای اکسایش مرکاپتان‌ها عمل می‌کند و منجر به تولید فراورده می‌شود که هیچ بویی از خود ساطع نمی‌کنند. به طور کلی محوشدن بو می‌تواند ناشی از یکی از سه عامل زیر باشد.

لوله تزریق می‌شود. در صورت وجود نشتی در خط لوله، این بودارکننده از طریق محل نشت از خط لوله خارج می‌شود و بوی آن، نشان از وجود نشتی در خط است.

گاز طبیعی یکی از پرمصرف‌ترین انرژی‌های روزمره بشر امروزی است که تأمین و رساندن آن به دست مصرف‌کننده، هزینه‌های گزافی به کشورها تحمیل می‌کند. از این رو می‌باشد تا حد امکان از هدررفت این منبع انرژی پر هزینه جلوگیری کرد. در صورتی که گاز طبیعی فاقد بو نشت پیدا کند، آگاهی از وقوع نشتی دشوار است و حجم قابل توجهی از گاز منتشر می‌شود که افرون بر پیامدهای خطرآفرین آن، منجر به هدر رفت گاز نیز می‌شود. افزودن ماده بودارکننده به گاز موجب می‌شود محل نشت گاز به سرعت مشخص و اصلاح شود. در نتیجه وجود بودارکننده از هدررفت بیشتر گاز و ضررها اقتصادی آن جلوگیری می‌کند.

نارسایی‌های بودارکننده‌ها تأثیر بر پیل‌های سوختی

با پیدايش پیل‌های سوختی هیدروژنی، بودارکردن هیدروژن به یکی از مسائل مهم و قابل بحث تبدیل شد [۲۵]. از آنجاکه بودارکننده‌های متدائل می‌توانند اثرهای منفی بر عملکرد پیل‌های سوختی داشته باشند، پیچیدگی جدیدی با موضوع بودارکننده مناسب پیل‌های سوختی هیدروژنی مطرح شد. بودارکننده‌ای تجاری گوگردی موجود در بازار موجب مسومیت کاتالیست‌های به‌کارگرفته شده در پیل‌های سوختی هیدروژنی، به‌ویژه پیل‌های سوختی غشای تبادل پروتون^۱ می‌شوند. از این‌رو، ترکیب‌های شیمیایی مشکل از آکریلیک اسید و ترکیب‌های نیتروژنی برای بودارکردن غیر‌گوگردی گاز توسعه پیدا کردد [۲۶]. بنابراین، برای تولید هیدروژن پیل‌های سوختی به سوخت‌های بدون گوگرد نیاز است. این سوخت یا باید به‌طور طبیعی بدون گوگرد باشد و یا یک مرحله گوگردزدایی^۲ در فرایند تبدیل،

1. Proton Exchange Membrane Fuel Cells

2. Desulfurization

3. Hydrodesulfurization Process

4. Flame Propagation

5. Odor-fading

می‌کند و مشکل‌های زیستمحیطی به همراه می‌آورد. بیشتر در زمان خروج گاز، تزریق آب صورت می‌گیرد و این آب دچار آلودگی می‌شود که به طور معمول در این حالت برای حل مشکل، از یک ستون جداسازی استفاده می‌شود [۳۰]. همچنین، برای از بین بردن آلودگی آب‌های زیرزمینی آلوده شده، می‌توان از واکنش با آهن نیز استفاده کرد [۳۱]. این روش برای اصلاح آب‌های آلوده به اتیل مرکاپتان در مکان‌های عملیاتی پیشنهاد شده است. مطالعه‌ها نشان می‌دهند که واکنش‌های شیمیایی مواد با آهن می‌توانند جایگزین یک فرایند جذب سطحی برگشت‌ناپذیر باشند. به افزون بودارکننده‌ها را می‌توان با روش‌های استخراج مانند فرایندهای گوگرددایی و آبزدایی گالایگول، از بین برد [۳۲ و ۳۳].

از دیگر روش‌های حذف آلودگی‌های بودارکننده‌ها، یک روش اکسایش پیشرفت‌ته مت Shank از تصفیه آب با پرتو فرابنفش در ترکیب با یک مقدار از هیدروژن پروکسید است که برای زدودن تترایدروتیوفن به کار می‌رود [۳۴]. از این‌رو، می‌توان بودارکننده و میانات موجود در پساب را در غلظتی زیر ppb ۱۰ نگهداشت [۳۵].

خوردگی

ترکیب‌های حاوی گوگرد بربایه گروه عاملی‌شان به شش گروه اصلی هیدروژن سولفید، مولکول گوگرد (S8)، مرکاپتان‌ها (یا همان تیول‌ها)، سولفیدها (حلقوی و غیرحلقوی)، پلی‌سولفیدها (دی‌سولفیدها و تری‌سولفیدها) و تیوفن‌ها گروه‌بندی می‌شوند. در این شش گروه، چهار گروه اول واکنش‌پذیر و خورنده هستند [۳۶]. این ترکیب‌ها به راحتی با بوی تنفس مشابه تخمرغ گندیده قابل شناسایی‌اند. همه این ترکیب‌ها می‌توانند در برابر گرمای و یا تنفس گرمایی به H_2S سمی تبدیل شوند. در میان بودارکننده‌های گوگردی، بودارکننده‌های حاوی ترت‌بوتیل مرکاپتان خورنده‌گی خفیف دارند ولی به شدت زیانبار هستند [۳۷].

وقوع خوردگی در سطح داخلی خطوط لوله، افزون بر خطرهای جبران‌ناپذیری که برای خطوط لوله گاز دارد و در

۱. اکسایش: تشکیل دی‌سولفیدها در حضور آهن اکسید و مقدار کمی از اکسیژن،

۲. مواد لوله: امکان جذب سطحی بودارکننده با مواد تشکیل‌دهنده لوله‌های جدید در سطح لوله‌های پلاستیکی و

۳. کیفیت گاز: کیفیت پایین گاز مصرفی می‌تواند موجب پوشش اثر بودارکننده شود.

بودارکردن گاز خشک آسان‌تر است و امکان محوشدن بو در آن کمتر است، زیرا میانات گازی موجود در خط لوله ممکن است موجب جذب ترکیب‌های بودارکننده شوند. افزون بر ناخالصی‌های موجود در گاز می‌توانند بوی تزریق شده به گاز را پوشش دهنده و مانع از بروز آن شوند. چالش محوشدن بو در مخازن کربن استیلی که گاز LPG را در آن نگهداری می‌کنند نیز اتفاق می‌افتد که این امر به دلیل اثرهای کاتالیستی طروف به وقوع می‌یابند. برای جلوگیری از این چالش، باید ویژگی کاتالیستی سطوح فولادی مخازن را پیش از اینکه در برابر گاز بودارشده قرار بگیرند، با یک عامل غیرفعال کننده از بین برد [۲۷]. نمونه‌ای از این مواد غیرفعال کننده ترکیب‌های آلی بنزوتیازول، تولیل‌تربیازول، مرکاپتون‌تیازول، بنزوتیازول دی‌سولفید و یا مخلوطی از این ترکیب‌ها است [۲۸].

افزون‌برآن، پیشنهاد شده است که یک مدل ریاضی و یک نرم‌افزار مناسب برای پیش‌بینی نوع و مقدار محوشگی بو، به کار گرفته شود [۲۹].

اثرات زیستمحیطی و روش‌های اصلاحی یکی دیگر از اثرهای بد بودارکننده‌های گوگردی، مربوط به گاز تزریقی در مخازن است. اگر گاز طبیعی که برای ذخیره‌سازی در مخازن طبیعی استفاده می‌شود، با بودارکننده‌های گوگردی بودارشده باشد، ممکن است اثرهای زیستمحیطی بدی به همراه داشته باشد. در این شرایط، بخشی از ماده بودارکننده، از بستر گاز جدا می‌شود و اگر این هدررفت ماده در مخزنی در مجاور سفره‌های آب زیرزمینی رخ دهد، آب را آلوده

از ۲-هیدروکسیاتیلتریمتیلآمونیم هیدروکسید به عنوان یک پایه آلی برای سنتز این ترکیب سیلیکاتی برای حصول بیشترین سطح واکنشی استفاده کرد؛ و یا در یک روش ساده‌تر و سریع‌تر، از انحلال سورفتانت در مخلوطی از آب و اتانول و سپس افرودن محلول آمونیاک و سدیم استات به آن‌ها استفاده کرد [۵۰ و ۵۱]. CMK‌ها از گونه کاتالیزورهای میان‌تخلخل کربنی هستند که به طور عمده با قالبی از ماده میان‌تخلخل سیلیکاتی ساخته می‌شوند که با مساحت سطح بالا و حجم مناسب SBA خفره‌ها، به عنوان جاذب‌های بسیار قوی و بسترها کاتالیستی هستند [۵۷]. برای مثال، در پژوهشی از نمک نیترات نیکل آبدار با روش سیرسازی با رطوبت حداقل¹ برای سنتز ماده میان-تخلخل SBA-3 دوپه شده با درصدهای متفاوتی از نیکل استفاده شده است. در این روش پس از سیرسازی، فرایند کلسینه کردن انجام می‌شود که منجر به تولید قالب موردنظر می‌شود و از ساکاروز به عنوان منبع کربن برای تولید Ni/MC میان‌تخلخل جدید استفاده می‌شود [۴۸ و ۵۰]. ارزانی، استفاده از واکنشگرهای کم خطر، بازده بالای فراورده، محیط واکنش ساده و قابل دسترس و قابلیت بازیابی دوباره از عامل‌های بسیار مهمی هستند که می‌باشد در سنتز این ترکیب‌های کاتالیستی در نظر گرفته شوند.

سنتز و تولید بودارکننده‌های مدرن

همان‌طور که در بخش‌های پیش گفته شد، پایه بودارکننده‌های مدرن، آکریلات‌های سبک و به طور عمده متیل آکریلات و اتیل آکریلات هستند که از مشتق‌های استری آکریلیک اسید به حساب می‌آیند. آکریلیک اسید به طور معمول حاوی ۵۰ تا ۵۰۰ ppm بازدارنده است که از بسپارش آن جلوگیری به عمل آید و به دلیل خورندگی به نسبت بالایی که دارد باید در ظروفی از جنس شیشه، پلی‌اتیلن، پلی‌پروپیلن و یا فولاد پاذنگ نگهداری شود. افزون‌برآن، این اسید می‌باشد در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه سلسیوس نگهداری و از تابش نور

نتیجه هزینه‌های گزافی به سامانه تحمیل می‌کند، منجر به ایجاد زنگ در لوله می‌شود. وجود زنگ در بستر گاز بودارشده منجر به اکسایش بودارکننده‌های گوگردی مانند مرکاپتان‌ها می‌شود و اثر آن‌ها را خنثی می‌کند. این زنگار به طور معمول از اسیدهای فلزی تشکیل شده است [۳۸]. وجود گوگرد در گاز، پتانسیل خوردگی گاز را افزایش می‌دهد. نکته قابل توجه دیگر این است که بودارکننده‌ها نباید حاوی آب باشند و یا اینکه با آب رقیق شده باشند، زیرا موجب افزایش احتمال خوردگی تجهیزات فلزی و پیامدهای مخرب آن می‌شود [۲۰]. با عنایت به نکته‌های یادشده توصیه می‌شود که با هدف کاهش اثرهای زیست‌محیطی مصرف گاز طبیعی و حذف گوگرد از ترکیب این گاز قابل اشتعال، همچنین، کاهش مقدار برهمنش ماده با بستر انتقال‌دهنده گاز و درنتیجه کاهش مقدار خوردگی، با نانوکاتالیست‌هایی از خانواده میان‌تخلخل پایه کربنی [۲، ۱۶ و ۴۴] CMK [۴۲ تا ۴۰]، MCM [۴۳] و SBA [۳۹] همچون بودارکننده‌های نوینی به روش سنتز سبز (پاک) تولید شوند که کمترین مقدار گوگرد را به ترکیب گاز طبیعی وارد کنند [۴۵]. عدمه کاربرد این مواد میان‌تخلخل که به دو گروه سیلیکاتی و غیرسیلیکاتی گروه‌بندی می‌شوند [۴۶ تا ۵۱]، در عملیات کاتالیستی و جداسازی است. این گروه‌بندی برپایه نوع مواد تشکیل‌دهنده دیواره حفره‌ها صورت می‌پذیرد که چارچوب کربنی دارند [۵۲] و به عنوان پایه‌ای برای نشاندن فلزهایی همچون آهن، کبات، نیکل و مس استفاده می‌شوند که در این میان نیکل و روی ظرفیت واکنشی خوبی از خود نشان داده‌اند. این نانوذره‌های سیلیکاتی میان‌تخلخل را می‌توان با ساختارهای شش ضلعی بسیار منظم از واکنشگرهای متفاوتی همچون کربوکسی-متیل‌سلولز سدیم سنتز کرد [۵۳ و ۵۴]. MCM‌ها گروهی از ترکیب‌های سیلیکاتی میان‌تخلخل هستند که به طور عمده به عنوان جاذب‌های سطحی، تبادل‌گرهای یونی و نگهدارنده‌های کاتالیست‌های متفاوت استفاده می‌شوند. این کاتالیست‌ها یک قالب و یک منبع سیلیکا دارند [۵۵ و ۵۶]. برای مثال، می‌توان

1. Incipient Wetness Impregnation (IWI)

- روش صنعتی: استری شدن با متانول در حضور کاتالیست اسیدی (سولفوریک اسید، اسید p-تولوئن سولفونیک یا مبدل‌های یونی اسیدی) و چون متانول و متیل آکریلات یک هم‌جوش با نقطه جوش پایین (۶۲ تا ۶۳ درجه سلسیوس) تشکیل می‌دهند، ترانس استری شدن به‌آسانی انجام می‌شود.

- برمزدایی: برمزدایی متیل ۲،۳-دی‌بروموپروپنات با روی (متیل آکریلات در این روش بازدهی خوبی در اثر تف-کافت متیل لاکتان در حضور انتون یا همان کتن تولید می‌شود).

- کربوکسیل‌دارشدن هیدروژنی: کربوکسیل‌دارشدن هیدروژنی کاتالیستی نیکل تتراکربنیل استیلن با کربن مونوکسید در حضور متانول،

- آبزدایی: آبزدایی متیل لاکتان بر ستر زئولیتی و روش فلزهای انتقالی: واکنش متیل فرمات با استیلن در حضور کاتالیست‌های فلزهای انتقالی.

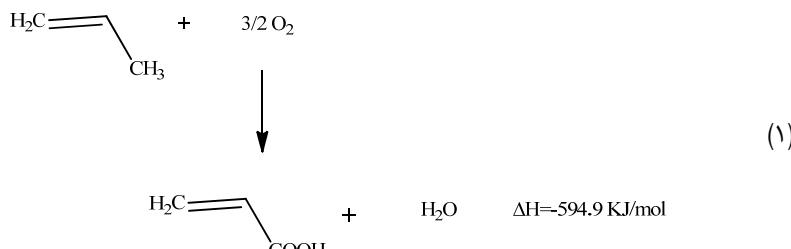
- روش سنتز یکجا: اکسایش فاز بخار پروپن یا ۲-پروپنال با اکسیژن در حضور متانول منجر به تولید متیل آکریلات می‌شود. در کل اکسایش پروپن شامل اکسایش کاتالیستی ناهمنگ پروپن در فاز بخار با هوا و بخار است که منجر به تولید آکریلیک اسید می‌شود. این واکنش در حضور متانول به صورت تک مرحله‌ای منجر به تشکیل متیل آکریلات می‌شود. این روش در بهترین حالت ۵۰ تا ۶۰ درصد بازدهی دارد. از دیگر مشکل‌های این روش، طول عمر محدود سامانه کاتالیستی است که یک سامانه چندجزئی متشکل از اکسیدهای چند ظرفیتی، مولیبدن اکسید به عنوان جزء اصلی و تلوریم اکسید به عنوان بهبوددهنده است. دلیل طول عمر کوتاه کاتالیست، تمایل تلوریم اکسید به تصحیحشدن است.

مستقیم خورشید، دور نگهدارشته شود. همچنین، باید از انجام آکریلیک اسید اجتناب شود؛ چون یخ‌زدگی موجب می‌شود همه مولکول‌های بازدارنده در یک نقطه تجمع پیدا کنند. در هر صورت اگر آکریلیک اسید دچار انجام شود، باید با حمام هوا یا آب گرم دمای آن را به ۳۰ درجه سلسیوس رساند تا ذوب شود. برای اینکه ذوب اسید یخ زده به خوبی انجام شود، پیشنهاد شده است که در حین گرمادهی، فرایند هم‌زدن صورت پذیرد تا از اعمال گرما تنها در یک نقطه، جلوگیری شود. آکریلیک اسید بیشتر به صورت محلول آبی ۸۰ درصد استفاده می‌شود که دمای انجام آن ۳-۵ درجه سلسیوس است.

استرهای آکریلیک‌ها به طور معمول نسبت به آکریلیک اسید نیاز به مقدار بازدارنده کمتری دارند، اگرچه که مقدار بازدارنده کماکان در بازه ۵۰ تا ۵۰۰ ppm قرار دارد. این استرهای نسبت به خود اسید خورنده‌گی کمتری دارند و امکان نگهداری آن‌ها در ظروف کربن استیلن و یا رزین‌های فلزی نیز وجود دارد. گونه‌هایی از آکریلات‌ها وجود دارد که یا بدون بازدارنده هستند و یا مقدار بسیار کمی بازدارنده دارند. این فراوردها باید با دقت زیادی در دمای صفر تا ۱۰ نگهداری شوند. متیل و اتیل آکریلات نقطه اشتعال بسیار پایینی دارند و حتی در دمای اتاق، در هوای تشکیل مخلوط‌های گازی انفجاری می‌دهند. بنابراین، از آنجا که اکسیژن یک بازدارنده مؤثر است، به طور معمول مقداری اکسیژن در مخازن بزرگ با ۸ تا ۱۰ درصد حجمی نگهداری می‌شوند تا از تشکیل مخلوط قابل اشتعال جلوگیری شود. استرهای آکریلیک به طور بی‌همتا برای تولید بسپارها یا همان پلی‌آکریلات‌ها استفاده می‌شوند که این بسپارها به طور عمده برای تولید پوشش‌ها، رنگ‌ها، چسب‌های صنعتی، کاغذ و پارچه استفاده می‌شوند.

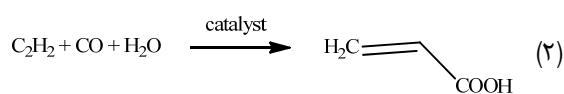
سترنر متیل آکریلات

متیل آکریلات که حدود ۴۰ تا ۳۰ درصد از مواد تشکیل دهنده بودارکننده‌های غیرگوگردی را به خود اختصاص می‌دهد، از چند روش متفاوت قابل سترنر است [۵۹].

استری شدن آهسته‌تری دارند، نیاز دارد، با این وجود واکنش فاز مایع آکریلیک اسید با اتیلن در حضور سولفوریک اسید برای تولید اتیل آکریلات، به دلیل حجم زیاد سولفوریک اسیدی که مصرف می‌شود، اقتصادی نیست [۶۰].

- فرایند رپه^۲: استری شدن با استیلن، کربن مونوکسید و اتانول از راه فرایند رپه (واکنش‌های فشار بالا در حضور استیلیدهای فلزهای سنگین به ویژه مس استیلید یا کربونیل‌های فلزی به عنوان کاتالیست)، این فرایند شامل ۴ مرحله واکنش تحت عنوان وینیل‌سازی، اتینیل‌دارکردن کاتالیستی آلدئیدها، واکنش با کربن منوکسید و در نهایت مرحله بسپارش حلقوی است. فرایند رپه برای تولید آکریلیک اسید و استرهای آن که توسط شرکت BASF به کارگرفته شده در دمای ۲۰۰ درجه سلسیوس و فشار حدود ۱۴ MPa در حضور کاتالیست نیکل برمید-مس (II) برمید برپایه واکنش کلی زیر صورت می‌گیرد:

نارسایی‌های این فرایند از جمله قیمت بالای استیلن و مشکل‌های ایمنی و کنترل آلودگی ناشی از نیکل کربونیل که در طول فرایند تشکیل می‌شود، موجب شده است روش

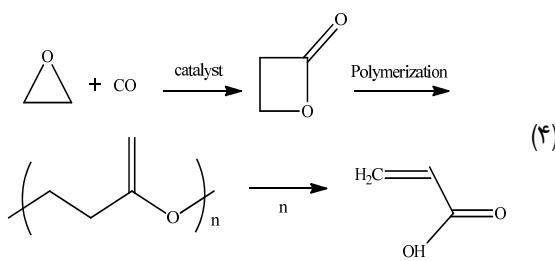
ستراتیل آکریلات

بیشترین ترکیب درصد مواد تشکیل‌دهنده بودارکننده‌های غیرگوگردی متعلق به اتیل آکریلات است که بالغ بر ۶۰ درصد مواد بودارکننده را به خود اختصاص می‌دهد. این ترکیب آلی که در واقع اتیل استر آکریلیک اسید است، با روش‌های متفاوتی استری شود. افزون برآن، اتیل آکریلات به طور طبیعی در آناناس و پنیر بوفور^۱ یافت می‌شود و همچنین، از ترکیب‌های ثانویه طعم وانیل است که از طریق استخراج گرمایی وانیل در مقدارهای بیشتر از ۱ ppm به دست می‌آید [۵۹].

- استری شدن: استری شدن کاتالیستی آکریلیک اسید اگرچه که آکریلیک اسید می‌تواند در فاز بخار به استر تبدیل شود، ولی استری شدن آن در فاز مایع به لحاظ صنعتی اهمیت بیشتری دارد. در این روش، دو گونه کاتالیست اسیدی استفاده می‌شوند که شامل اسیدهای قوی مانند سولفوریک اسید و p-تلوئون سولفونیک اسید و اسیدهای جامد مانند رزین‌های تبادل کاتیونی هستند. اگرچه سولفوریک اسید از رزین‌های تبادل یونی قوی‌تر است، ولی استفاده از آن منجر به بروز مشکل‌های زیست‌محیطی برای پاکسازی پسماند تولیدشده می‌شود. به طور کلی رزین‌های تبادل کاتیونی برای استریفیکاسیون در حضور الکل‌هایی مانند اتانول و متانول مناسب هستند. البته سولفوریک اسید برای استری شدن به اسیدهای بالاتری مانند پنتانول‌ها و اُكتانول‌ها که سرعت

1. Beaufort Cheese

2. Reppe Process

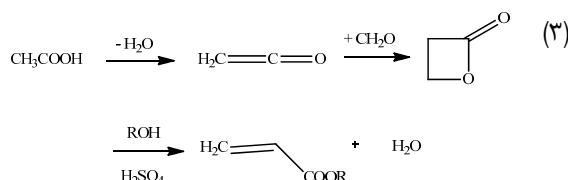

ارزان‌تری جایگزین آن شود که همان اکسایش مستقیم پروپن است.

- روش تولید تجاری: اتیل آکریلات تجاری‌سازی شده حاوی یک بازدارنده بسپارش¹ مانند هیدروکینون، فنوتیازین و یا هیدروکینون اتیل اتر است که از بسپارش خودبهخودی تکپارها جلوگیری می‌کند.

- آب‌کافت آکریلونیتریل: این روش به دلیل بازدهی پایین فراورده و مقادیر بالای هدررفت NH_4HSO_4 پرهزینه است، به‌گونه‌ای که این روش توسط تولیدکنندگان بزرگی مانند کولمان² و پتروشیمی میتسوبیشی مطروح اعلام شده است، ولی هنوز در برخی شرکت‌ها به کارگرفته می‌شود.

- فرایند کتین: در این فرایند استیک اسید یا استون در اثر تف-کافت به کتن تبدیل می‌شود. از نارسایی‌های آشکار این روش، مراحل زیاد آن و همچنین سمی‌بودن بتاپروپیولاتکتون است.

- وابسپارش گرمایی پایی‌پروپیولاتکتون³ (PPL): PPL در شرایط متفاوتی پایدار است ولی می‌تواند با روش تجزیه گرمایی به آکریلیک اسید و یا استرهای آکریلات تبدیل شود. تولید آکریلیک اسید و استرهای آکریلات با این روش موجب می‌شود چالش‌های جابه‌جایی آکریلیک اسید گلاسیال و مشتق‌های آن برطرف شود و پیچیدگی‌های ساخت این فراورده، کاهش پیدا کند.

- فرایند تولید آکریل آکریلات‌های سبک مطابق شکل ۲ آکریلیک اسید و مقدار کمی الکل (حدود ۱۰ تا ۳۰ درصد) به یک واکنشگاه بستر ثابت (a) که با رزین تبادل کاتیونی پر شده است، در دمای عملیاتی ۶۰ تا ۸۰ درجه سلسیوس وارد می‌شوند. سپس، مایع واکنش به برج روت‌ساز⁴ (استرپیر) استر (b) می‌رود که در آن استر موردنظر، آب و الکل واکنش داده شده با برج جداکننده ترکیب‌های سبک (c)، به صورت بازروانی از بالا جدا می‌شوند. مایع خروجی از پایین برج روت‌ساز (استرپیر) استر (b) که حاوی اسید واکنش نداده است، بازیابی و دوباره وارد واکنشگاه می‌شود. افزون برآن، بخشی از این مایع بازیابی شده وارد برج روت‌ساز (استرپیر) زیرین (c) می‌شود. در این برج مواد با نقطه جوش بالا مانند بازدارنده‌ها، ناخالصی‌ها و بسپارها از سامانه واکنش حذف می‌شوند تا در واکنشگاه انباشته نشوند.

1. Polymerization Inhibitor
4. Stripper

2. Kuhlmann
3. Polypropiolactone (PPL)

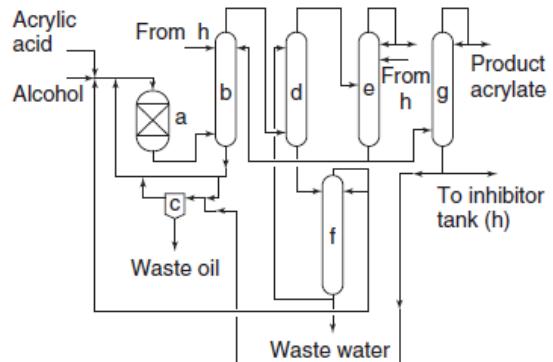
استفاده شود. البته بخشی از این ترکیب برای بازیابی استر و جداسازی مواد با نقطه جوش بالا مانند بسپارها به روت‌ساز (استرپیر) زیرین (c) فرستاده می‌شود. بازدارنده‌های بسپارش مانند هیدروکینون و فنتیازین به هر ستون افزوده می‌شوند. ستون‌های جداسازی ترکیب‌های سبک و فراورده در فشار پایین‌تری کار می‌کنند تا دماهای تقطیر کمتری داشته باشند. این فرایند بهدلیل استفاده از مقدار کم الکل و همچنین، امکان استفاده دوباره از بازدارنده، برای تولید آکریلات‌ها اقتصادی به نظر می‌رسد. بازده آکریلیک اسید و الکل به ترتیب ۹۵ و ۹۷ درصد است و خلوص فراورده، گاهی بیش از ۹۹/۵ درصد وزنی است.

نتیجه‌ها و بحث

با نگاه به آنچه که در بخش نظری آورده شد، می‌توان نتیجه‌های به دست آمده از بررسی مواد بودارکننده را در پاسخ به سه پرسش پایه‌ای به دست آورد.

- عامل‌های مؤثر بر انتخاب ماده بودارکننده و مقدار بودارکننگی آن‌ها کدامند؟ عوامل مهمی در انتخاب ماده بودارکننده گاز نقش دارند؛ ولی مهم‌ترین آن‌ها شامل موردهای زیر است [۶]:

 - نوع مخلوط و نوع تأثیر هر کدام از اجزای تشکیل‌دهنده مخلوط،
 - نوع و کیفیت گازی که بودارسازی آن انجام می‌گیرد (بودارشدن گاز به صورت طبیعی و یا مصنوعی/ وجود اکسیژن و یا نم و یا هیدروکربن‌های سنگین به مقدار زیاد)،
 - ماهیت و گنجایش سامانه گازرسانی (ماهیت و جنس مواد و تجهیزات به کار رفته / عمر سامانه / مدت بهره برداری از سامانه / مشخصات و ویژگی‌های سامانه لوله کشی)،
 - وضعیت خاک (رطوبت خاک / قدرت جذب خاک رس موجود در خاک اصلی) و

a: واکنشگاه استری‌شدن
b: ستون بازیابی الکل
c: برج روت‌ساز (استرپیر) استر
d: ستون جداسازی
e: ستون فراورده
f: ستون بازیابی الکل
g: ستون فراورده
h: روت‌ساز (استرپیر) زیرین

شکل ۲ نمودار جریان فرایند تولید آکریلات‌های سبک

مخلوط حاوی استر و الکل که با روش تقطیر در برج روت‌ساز (استرپیر) استر به دست آمده و بدون اسید است، وارد ستون استخراج (d) می‌شود. در این ستون الکل، با آبی که از بالای ستون وارد می‌شود، استخراج می‌شود. پالیده^۱ (فراورده جانبی) تولیدی در این برج، از بالای ستون به ستون جداسازی ترکیب‌های سبک می‌رود و فراورده‌های سبک آن مانند آب، استات و الکل از بالای برج e جدا می‌شوند. فراورده خروجی از پایین ستون استخراج، به ستون بازیابی الکل می‌رود تا الکل موجود در آن برای استفاده دوباره در واکنش، بازیابی شود. بخشی از این فراورده به عنوان آب موردنیاز برای فرایند استخراج استفاده می‌شود و باقی آن به صورت آب زائد از سامانه خارج می‌شود. در این مرحله استر خام از پایین ستون جداسازی ترکیب‌های سبک به سمت ستون فراورده (g) تقطیر می‌شود که از آن آکریلاتی با خلوص بالا به دست بیاید. مایع خروجی از پایین ستون فراورده با مخزن بازدارنده (h) بازیابی می‌شود و وارد ستون روت‌ساز (استرپیر) استر (b) و ستون جداسازی ترکیب‌های سبک (e) می‌شود تا دوباره به عنوان بازدارنده

1. Raffinate

اهمیت روش‌های انتخابی برای دست یافتن به جزئیات باشد [۶۲-۶۳].

۳. عامل‌های مؤثر بر شناسایی بو در دنیای واقعی کدامند؟ در آزمایشگاه، افراد مورداً مایش در شرایط مناسب و بدون ایجاد خلل در آزمایش، نسبت به سنجش و تشخیص بو اقدام می‌کنند ولی مردم عادی در خانه و در محیط کارشان، بر فعالیت‌های روزمره تمتمرکز هستند. برای بررسی تأثیر توجه افراد و سایر عامل‌های محیطی بر تشخیص بوی گاز طبیعی مطالعه‌های زیادی انجام نشده است، ولی نتیجه‌های یک آزمایش نشان می‌دهد که احتمال تشخیص بوی گاز بودارشده با مجموعه‌ای از افراد که باشیست در آزمایشگاه متین را در نور کم بخوانند، نسبت به افرادی که عاملی برای برهم‌زدن تممرکز حواس آن‌ها وجود نداشت، بسیار کمتر است [۶۴].

سازگاری^۳ با محیط اطراف و یا عادت‌کردن^۴ به نشانه‌های محیطی، یکی دیگر از عامل‌ها در تشخیص بو توسط افراد است. به عبارتی پس از قرارگرفتن مداوم و یا دوره‌ای در معرض یک بو، تشخیص آن بسیار دشوارتر می‌شود. باید توجه داشت که «سازگاری» بیشتر با «عادت‌کردن» به بو متفاوت است؛ چون فردی که به بویی عادت می‌کند دیگر متوجه آن نمی‌شود ولی در صورت تممرکز روی بو، می‌تواند آن را شناسایی کند. در مقابل، سازگاری با بوی محیط موجب می‌شود افراد بدون گذراندن دوره درمان و یا دوری طولانی مدت از بوی موردنظر، قادر به استشمام آن بو نباشند. سازگاری به‌ویژه زمانی می‌تواند مشکل ساز شود که بحث نشت گاز در محیط‌های بسته مطرح شود. پژوهشگران نیز طی پژوهش‌های آزمایشگاهی به این نتیجه رسیده‌اند که افرادی که با بوی ویژه‌ای سازگاری پیدا کرده‌اند، حتی در سطوح بسیار بالا نیز قادر به تشخیص آن نیستند [۶۵]. یکی دیگر از مسائل موجود این است که آزمایشگاه‌های بوسنجی با هوای تمیز و پاکیزه طراحی شده‌اند، در حالی که در زندگی روزمره بوی گاز یکی از صدھا و یا هزاران ترکیب بدبویی است که در محیط

- پیشینه و برنامه بودارسازی (مدارک و مستندات مربوط به برنامه بودارسازی / تجربیات / پیشینه خبرهای نشتی / سامانه واپاپیش بوی گاز).

۳. چگونه در آزمایشگاه بو را شناسایی می‌کنند؟ دو معیار رایج سنجش بو، آستانه آشکارسازی^۱ (آستانه ادراکی) و آستانه شناسایی^۲ هستند. تشخیص بو در آزمایشگاه با دیدن هوا به‌سمت گروهی از افراد که مسئول تشخیص بو هستند انجام می‌شود. در این فرایند بویایی‌سنگی، افراد موردنظر چندین مرتبه در معرض حجمی از هوای بودار و بدون بو با غلظت‌های متفاوت قرار داده می‌شوند. این افراد باید مشخص کنند که کدام نمونه‌های هوا بوی قوی‌تری دارند، حتی اگر مطمئن نباشند و فقط بتوانند حدس بزنند. احتمال تشخیص صحیح نمونه‌های بودار هوا در آزمایشگاه و در یک آزمایش معین به‌صورت تابع S شکلی از غلظت ماده، افزایش پیدا می‌کند. بهبیان دیگر، با افزایش غلظت بودارکننده، احتمال تشخیص بو به طرز معناداری بیشتر می‌شود.

در برخی از روش‌های آزمایشگاهی، در ابتدا فرد آزمایش‌شونده در برابر بویی بسیار قوی قرار داده می‌شود. سپس نمونه‌هایی با بوی ضعیفتر ارائه می‌شوند تا فرد بتواند غلظت‌های کمتری از نمونه را تشخیص دهد. در روش‌های دیگر، افراد آزمایشگر باید بر ظرف نمونه‌های متفاوت هوای بودارشده، برچسب‌هایی بزنند تا مشخص شود کدام نمونه، کمترین غلظت بو را دارد. آزمایش‌های بالا و روش‌های مشابه مدت‌هاست که برای مطالعه سطوح ادراکی انسان استفاده می‌شوند و نشان می‌دهند که تعیین غلظتی از ماده که در آزمایشگاه به راحتی قابل تشخیص باشد، ساده به نظر می‌رسد. با این حال، حتی در مطالعه‌های آزمایشگاهی تنظیم‌شده نیز آستانه‌های تعیین شده برای یک ترکیب معین می‌توانند، متفاوت باشند. این تغییر مقدارهای آستانه برای یک ترکیب ویژه می‌تواند نشان‌دهنده

1. Detection Threshold

3. Adaptation

2. Recognition Threshold

4. Habituation

ماده بودارکننده مطلوبی که همه عامل‌های موردنیاز برای اثربخشی کافی را داشته باشند، نشده‌اند. از این‌رو، از میان مواد بودارکننده گاز طبیعی موجود، نمی‌توان ترکیبی را به عنوان بهترین ماده بودارکننده برگزید. تنها می‌توان برپایه نیاز‌سنجدی‌های محیطی، صنعتی و تجاری ترکیب‌های بودارکننده گاز اولویت‌بندی کرد. لیکن آنچه در این گزینش اهمیت دارد این است که ماده انتخابی تا حد امکان، تأمین اینمی مصرف‌کنندگان گاز را تسهیل کند و فرایند نشت‌یابی را سرعت ببخشد. همچنین، می‌بایست اثرهای مخرب ناشی از به کارگیری این ماده منند آلودگی‌های زیست‌محیطی، خودگی، تحمیل هزینه و تخریب تجهیزات و تأسیسات در فرایندهای تولید، مصرف و انتقال به کمترین مقدار برسد. از این‌رو، مهمترین پیشینه موجود و اطلاعات لازم برای اقدام به پژوهش و تولید ماده بودارکننده مطلوبی که از هر نظر بهینه باشد، جمع‌آوری شد. در این راستا، پیشنهاد می‌شود مطالعه‌های بیشتری برای چگونگی سنتز، فرمول‌بندی، اثربخشی، همخوانی با محیط، جنبه اقتصادی و انتقال دانش به دست آمده از آزمایشگاه به صنعت، صورت پذیرد.

اطراف وجود دارد. به طور کلی ترکیب‌های بودار تمایل زیادی به سرکوب کردن اثر یکدیگر دارند، به‌گونه‌ای که بوی آن ترکیب ویژه در یک مخلوط، کمتر قابل شناسایی باشد [۶۶]. مطالعه‌های بسیاری وجود دارد که نشان می‌دهند گاز طبیعی حتی زمانی که دارای مقادیر مناسبی از ماده بودارکننده باشد، به‌نظر مصرف‌کننده یا بوی بسیار کمی دارد و یا بو ندارد. این موضوع هیچ توضیح دقیق و قطعی ندارد ولی یکی از دلایل احتمالی، وجود ترکیب‌های گوگردی موجود در بودارکننده‌های گازی در زندگی روزمره است. برای مثال، می‌توان به بوی فساد مواد و همچنین، بوی پختن گوشت و سبزیجات دارای گوگرد اشاره کرد. وجود این بوهای زمینه‌ای می‌تواند تشخیص بوی گاز طبیعی را نسبت به مشکل‌های ناشی از انطباق و سازگاری با بو، به مرتب بیشتر کنند. اگرچه که برای تعیین مقدار بزرگی و اثرگذاری این عامل‌ها نیاز به پژوهش‌های بیشتری است.

نتیجه‌گیری

آنچه از نتیجه‌های مطالعه‌ها به دست می‌آید نشان می‌دهد که پژوهشگران تاکنون موفق به ساخت، ارائه و تولید تجاری

مراجع

- [1] Robertson ST. History of gas odorization. In: GTI electronic symposium proceedings. Chicago: Global Taiwan Institute; 1980.
- [2] Tenkrat D, Hlincik T, Prokes O. Natural gas odorization. IntechOpen. 2010;1:95-103. doi: [10.5772/9825](https://doi.org/10.5772/9825)
- [3] Quaglio J. Wassergas als der Brennstoff der Zukunft: Strong's patent zur bereitung von heizgas in Verbindung mit Lowe's Verfahren. Austria: J.F.Bergmann Publisher; 1880.
- [4] Muhlbauer WK. Distribution systems in pipeline risk management manual. Gulf professional publishing. 2004;3:223-242. doi: [10.1016/B978-075067579-6/50014-5](https://doi.org/10.1016/B978-075067579-6/50014-5)
- [5] Fant EE. Odorization: A regulatory perspective. US: Institute of Gas Technology; 1993.
- [6] Henderson DF. Large volume odorization, installation, operation, and maintenance. US: Institute of Gas Technology; 1993.
- [7] Fink JK. Petroleum engineer's guide to oil field chemicals and fluids. 2nd edition. Texas: Gulf Professional Publishing; 1989.
- [8] Fries KR. Consumer survey on the olfactory evaluation of different natural gas odorants. Germany: Symrise AG; 2015.
- [9] Oudman P. Odorization and odorant monitoring practices at canadian western natural gas company limited. US: Institute of Gas Technology. 1993.
- [10] Ivanov I, Strmen J, Jones L. Pre-odorization or pickling of new natural gas pipe. Pipeline & Gas Journal. 2009;236(11):48-54.

- [11] Teymoury M, Samadi-M A, Vahid A, Miranbeigi A. Adsorptive desulfurization of low sulfur diesel fuel using palladium containing mesoporous silica synthesized via a novel in-situ approach. *Fuel Processing Technology*. 2013;116:257-264. doi.org/10.1016/j.fuproc.2013.07.009
- [12] Vahid A, Mazochi M, Baniyaghoob S. Deep desulfurization of naphtha using CMK containing nickel metal nanoparticles. *Farayandno*. 2022;67:31-41. [Persian]. doi: 20.1001.1.17356466.1398.14.67.3.4
- [13] Rezaei P, Baniyaghoob S, Hosseini Sadr M. $\text{Fe}_3\text{O}_4@\text{SiO}_2@\text{AgO}$ Nanocomposite: Synthesis, Characterization and investigation of its photocatalytic application. *Journal of Electronic Materials*. 2019;48:3285-3296. doi.org/10.1016/j.coelec.2020.02.007
- [14] Capelli L, Sironi S, Del Rosso R. Odour emission factors: fundamental tools for air quality management. *Chemical Engineering Transactions*. 2014;40:193-198. doi: 10.3303/CET1440033
- [15] Borup RL, Kusoglu A, Neyerlin KC, Mukundan R, Ahluwalia RK, Cullen DA. Recent developments in catalyst-related PEM fuel cell durability. *Current opinion in electrochemistry*. 2020;21:192-200. doi.org/10.1016/j.coelec.2020.02.007
- [16] Liszka K, Laciak M, Oliinyk A. Analysis of new generation odorants applicability in the polish natural gas distribution network. *AGH Drilling, Oil & Gas*. 2014;31(1):59-71. doi: 10.7494/drill.2014.31.1.59
- [17] Schmeer F, Reimert R. *Gas-und Wasserfach. Gas-Erdgas*. 2003;144(1):52-58.
- [18] Mansfeld G, Eilers J, Berteam H-J, Wolf F, Kaesler H. Gas odorization using ketones. EOn Ruhrgas AG, Symrise AG.: European Patent EP1529092A1. 2007.
- [19] Mansfeld G, Rohde U, Henke F, Kaesler H. Odorizing of gas. Symrise AG and Open Grid Europe GmbH.: German Patent DE 000019837066A1. 1998.
- [20] Graf F, Kröger K, Reimert R. Sulfur-free odorization with gasodor S-free: A review of the accompanying research and development activities. *Energy & fuels*. 2007;21(6):3322-3333. doi: 10.1021/ef700406x
- [21] Brown S, Vanderveen MH, Arrhenius K, Downey L. Traceable reference gas mixtures for sulfur-free natural gas odorants. *Analytical Chemistry*. 2014;86(13):6695-6702. doi: 10.1021/ac501525d
- [22] Eslamimanesh A. Thermodynamic studies on semi-clathrate hydrates of TBAB + gases containing carbon dioxide. [PhD Dissertation]. [Paris]: MINES Paris Tech.; 2012.
- [23] Wagner T. *Gas-und Wasserfach. Gas-Erdgas*. 2005;146(10):560-563.
- [24] Ripley DL, Goetzinger JW, Whisman ML. Human response research evaluation of alternate odorants for LP-gas. *Gas Processors Association*. 1990;129:1-26.
- [25] Quaife R, Szarka J, Moynihan K, Moir M. Test-fluid composition and method for detecting leaks in pipelines and associated facilities. ExxonMobil Upstream Research Co.: US Patent 5049312. 1991.
- [26] Szarka J, Moynihan K, Moir M, Quaife R. Test-fluid composition and method for detecting leaks in pipelines and associated facilities. Individual.: CA Patent 2052242. 1993.
- [27] Kopasz JP. Fuel cells and odorants for hydrogen. *International Journal of Hydrogen Energy*. 2007;32(13):2527-2531. doi.org/10.1016/j.ijhydene.2006.11.001
- [28] Singh Puri P. Leak site odorization for gas leak detection. Air Products and Chemicals Inc.: US Patent 7229831. 2007.
- [29] Dwight Nevers A. Odor-fading prevention from organosulfur-odorized liquefied petroleum gas. Arkema Inc.: CA patent 1274692. 1990.
- [30] Altpeter Jr LL. Research recommended to develop odorant-fade model. *Pipe Line & Gas Industry*. 1997;80(2):39-40.
- [31] Sasnanand S. Adsorption of tetrahydrothiophene in Porous media: An experimental approach [PhD dissertation].

- [New Mexico]: Institute of Mining and Technology; 1993.
- [32] Girod JF, Leclerc JP, Muhr H, Paternotte G, Corriou JP. Removing a small quantity of THT from gas storage groundwater through air stripping and gas-phase carbon adsorption. Environ. Progr. 1996;15(4):277-282. doi.org/10.1002/ep.670150418
- [33] Huang F, Lee R. Degradation of ethyl mercaptan in the presence of zero-valence iron. In: Proceedings Volume 4th US DOE. US: Tulsa Univ.; 1997.
- [34] Jullian S, Thomas M, Rojey A. Process of global treatment of natural gas on a storage site. IFP Energies Nouvelles IFPEN: EP patent 0781832. 1997.
- [35] Masjedi A, Askarizadeh E, Baniyaghoob S. Magnetic nanoparticles surface-modified with tridentate ligands for removal of heavy metal ions from water. Materials chemistry and physics. 2020;249:122917. doi: org/10.1016/j.matchemphys.2020.122917
- [36] Panneman HJ, Pot-Gerritsen RC, Kuiper-Van Loo EM, Pastoor H, Janssen-Van Rosmalen R. UV-oxidation process for water treatment at gas plant sites. 20th Int. Gas Union World Gas Conf.; 1997. Copenhagen, Denmark.
- [37] Motahari K, Abdollahi-Moghaddam M, Rashidi A. Mechanism study and determination kinetic of catalytic oxidation of mercaptans in Merox process. South African Journal of Chemical Engineering. 2020;33:116-124. doi: org/10.1016/j.sajce.2020.06.003
- [38] Yehua H, Yanfen Zh, Chunming X, Chang Samuel H. Molecular characterization of sulfur-containing compounds in petroleum. Fuel. 2018;221:144-158. doi: org/10.1016/j.fuel.2018.02.110
- [39] Rahbar Shamskar K, Rashidi A, Aberoomandazar P, Yousefi M, Baniyaghoob S. Synthesis of graphene by in situ catalytic chemical vapor deposition of reed as a carbon source for VOC adsorption. Environmental Science and Pollution Research. 2019;26(4):3643-3650. doi: org/10.1007/s11356-018-3799-8
- [40] Saffarian-DA, Vahid A, Baniyaghoob S, Saber-Tehrani M, Malek Mohammadi R. Deep denitrogenation of model diesel fuel using Ni-doped mesoporous carbon. ChemistrySelect. 2021;6:1073-1081. doi: org/10.1002/slct.202004522
- [41] Motahari A, Hu N, Vahid A, Omrani A, Rostami A, W.Schaefer D. Multilevel morphology of complex nanoporous materials. Langmuir. 2018;34(23):6719-6726. doi: org/10.1021/acs.langmuir.8b00970
- [42] Samadi-Maybodi A, Vahid A. (2-Hydroxyethyl)-trimethylammonium hydroxide as an organic base for the synthesis of highly ordered MCM-41. Solid State Sciences. 2011;13:271-275. doi: org/10.1016/j.solidstatesciences.2010.11.027
- [43] Teymouri M, Samadi-Maybodi A, Vahid A. A rapid method for the synthesis of highly ordered MCM-41. Int. Nano Lett. 2011;1(1):34-37.
- [44] Samadi-Maybodi A, Teymouri M, Vahid A, Miranbeigi A. In situ incorporation of nickel nanoparticles into the mesopores of MCM-41 by manipulation of solvent-solute interaction and its activity toward adsorptive desulfurization of gas oil. Journal of Hazardous Materials. 2011;192:1667-1674. doi: org/10.1016/j.jhazmat.2011.06.089
- [45] Jafari M, Yousefi M, Baniyaghoob S. Green synthesis and characterization of AgCl nanoparticle using onopordum acanthium extract. International Journal of Biolife Sciences. 2021;1(3):154-158. doi: 10.22034/JBS.2022.162485
- [46] Peng X, Kumar Jain S, Kumar Singh J, Liu A, Jin Q. Formation patterns of water clusters in CMK-3 and CMK-5 mesoporous carbons: A computational recognition study. Phys. Chem. Chem. Phys. 2018;20:17093-17104. doi: org/10.1039/C8CP01887A
- [47] Vahid A, Qandalee M, Baniyaghoob S. H₂S removal using ZnO/SBA-3: New synthesis route and optimization of process parameters.

- Scientia Iranica. 2017;24(6):3064-3073. doi: [10.24200/SCI.2017.4573](https://doi.org/10.24200/SCI.2017.4573)
- [48] Samadi-Maybodi A, Vahid A. Synthesis of mesoporous silica nanoparticles by means of a hydrogel. International Nano Letters. 2013;3:1-3. doi: [org/10.1186/2228-5326-3-39](https://doi.org/10.1186/2228-5326-3-39)
- [49] Sarrafi Y, Mehrasbi E, Vahid A, Tajbakhsh M. Well-Ordered mesoporous silica nanoparticles as a recoverable catalyst for one-pot multicomponent synthesis of 4H-Chromene derivatives. Chinese Journal of Catalysis. 2012;33:1486-1494. doi: [org/10.1016/S1872-2067\(11\)60423-3](https://doi.org/10.1016/S1872-2067(11)60423-3)
- [50] Rahbar-shamskar K, Rashidi A, Baniyaghoob S, Khodabakhshi S. In-situ catalytic fast pyrolysis of reed as a sustainable method for production of porous carbon as VOCs adsorbents. Journal of Analytical and Applied Pyrolysis. 2022;164:105520. doi: [org/10.1016/j.jaat.2022.105520](https://doi.org/10.1016/j.jaat.2022.105520)
- [51] Moosa-Zadeh S, Shariati Sh, Yousefi M, Baniyaghoob S, Kefayati H. Using of steel slag and waste rusted iron shavings for biosynthesis of nano zero-valent iron nanoparticles with magnetite coating. Journal of Applied Research in Chemistry. 2022;15(4):52-61. [Persian]. doi: [10.30495/jacr.2022.688109](https://doi.org/10.30495/jacr.2022.688109)
- [52] Mehrasbi E, Sarrafi Y, Vahid A, Alinezhad H. Sulfonic acid-functionalized mesoporous silica nanoparticles (SAMSNs): A recoverable heterogeneous acid catalyst for green synthesis of dicoumarols. Research on Chemical Intermediates. 2014;41:4929-4941. doi: [org/10.1007/s11164-014-1578-9](https://doi.org/10.1007/s11164-014-1578-9)
- [53] Samadi-Maybodi A, Vahid A. High yield synthesis and characterization of well-ordered Mesoporous silica nanoparticles using sodium carboxy methyl cellulose. Journal of Non-Crystalline Solids. 2011;357:1827-1830. doi: [org/10.1016/j.jnoncrysol.2011.01.037](https://doi.org/10.1016/j.jnoncrysol.2011.01.037)
- [54] Zolfaghari M, Abromandazar P, Vahid A, Baniyaghoob S. Synthesis and characterization of bimodal mesoporous silica nanoparticles for the removal of sulfur from model fuel. Iranian Physical Chemistry Conference; 2016. Kish, Iran.
- [55] Rahbar-Shamskar K, Aberoomand Azar P, Rashidi A, Baniyaghoob S, Yousefi M. Synthesis of micro/mesoporous carbon adsorbents by in-situ fast pyrolysis of reed for recovering gasoline vapor. Journal of Cleaner Production. 2020;259:120832. doi: [org/10.1016/j.jclepro.2020.120832](https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.120832)
- [56] Samadi-Maybodi A, Vahid A, Baniyaghoob S. Study of the BZ oscillating system in the presence of silica nanoparticles containing NiO using a new approach. Scientia Iranica. 2016;23(6):2735-2741. doi: [org/10.1016/j.jclepro.2020.120832](https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.120832)
- [57] Samadi-Maybodi A, Vahid A. High yield synthesis and characterization of well-ordered Mesoporous silica nanoparticles using Sodium Carboxy Methyl Cellulose. Journal of Non-crystalline Solids. 2011;357(7):1827-1830. doi: [org/10.1016/j.jnoncrysol.2011.01.037](https://doi.org/10.1016/j.jnoncrysol.2011.01.037)
- [58] Hazrati N, Abdouss M, Vahid A, Miranbeigi A, Mohammadalizadeh A. Removal of H₂S from crude oil via stripping followed by adsorption using ZnO/MCM-41 and optimization of parameters. International Journal of Environmental Science and Technology. 2014;11(4):997-1006. doi: [org/10.1007/s13762-013-0465-z](https://doi.org/10.1007/s13762-013-0465-z)
- [59] IARC Working Group. IARC Monographs on the Evaluation of Carcinogenic Risks to Humans, Volume 71 (Re-Evaluation of Some Organic Chemicals Hydrazine and Hydrogen Peroxide). France: IARC (International Agency for Research on Cancer) Publication; 1999.
- [60] Ohara T, Sato T, Shimizu M, et al. ULMANN'S encyclopedia of industrial chemistry. Germany: Wiley-VCH Verlag GmbH & Co.; 2020.
- [61] Bernhart M, Driesen E, Kaesler H, Mansfeld G. Sulfur free odorant for natural gas. In: Dolenc DA, editor. Proceedings of International Gas Research Conference. USA: Gas Research Institute; 1998.

- [62] Wise P, Rowe S, Dalton P. Odorization of natural gas: What are the Challenges. BioRxiv. 2021;12:2021-2027. doi: org/10.1101/2021.07.10.450231
- [63] Devos M, Patte F, Rouault J, Laffort P, Gemert LJ. Standardized human olfactory thresholds. UK: IRL Press at Oxford University Press; 1990.
- [64] Whisman ML, Goetzinger JW, Cotton FO, Brinkman DW. Odorant evaluation: A study of ethanethiol and tetrahydrothiophene as warning agents in propane. Environmental Science and Technology. 1978;12(12):1285-1288. doi: org/10.1021/es60147a003
- [65] Wilby FV. An objective method for determining an adequate level of odorization in natural gas. US: Institute of Gas Technology; 1990.
- [66] Thomas-Danguin T, Sinding C, Romagny S, El Mountassir F, Atanasova B, Le Berre E, et al. The perception of odor objects in everyday life: A review on the processing of odor mixtures. Front Psychol. 2014;5:504-510. doi: org/10.3389/fpsyg.2014.00504

مطالعه هیدروژندارشدن کربن مونوکسید به فراورده با ارزش در حضور کاتالیست‌های آهن با و بدون پیشبرنده بر پایه گاما آلومینا

ندا چوداری میلانی^۱، یحیی زمانی^{۲*}، سحر بنی یعقوب^۳ و علی نخعی پور^۴

۱. دانشجوی دکترا گروه شیمی، دانشکده علوم پایه، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۲. استادیار پژوهشکده گاز، پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران.
۳. استادیار گروه شیمی، دانشکده علوم پایه، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۴. استاد، گروه مهندسی شیمی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

دربافت: شهریور ۱۴۰۲ بازنگری: خرداد ۱۴۰۳ پذیرش: خرداد ۱۴۰۳

<https://doi.org/10.30495/JACR1.1403.1044843>

چکیده

کاتالیست‌های آهن با و بدون پیشبرنده در سنتز فیشر-تروپش با روش آغشته‌سازی تهیه شدند. این کاتالیست‌ها با توجه به نسبت وزنی به صورت ۲۰%Fe/۵%Cu/۳%Zr/ γ -Al₂O₃ و ۲۰%Fe/ γ -Al₂O₃ ۲۰%Fe/۵%Cu/۳%Zr/ γ -Al₂O₃ ۲۰%Fe/۵%Cu/۳%Zr/ γ -Al₂O₃ بودند. کاتالیست‌ها با روش‌های پراش پرتو ایکس (XRD)، تجزیه عنصری با روش پلاسمای جفت‌شده القایی (ICP)، میکروسکوپی الکترونی روبشی (SEM)، کاهش برنامه‌ریزی شده گرمایی با هیدروژن (H₂-TPR) و روش BET، شناسایی شدند. فعالیت کاتالیست‌ها در یک واکنشگاه بستر ثابت و در فشار ۲۰ اتمسفر، نسبت H₂/CO برابر با ۱، دمای ۲۷۰ و ۳۰۰ درجه سلسیوس و GHSV برابر با ۲، ۴ و ۶ $l.h^{-1}.gcat^{-1}$ مطالعه شدند. سپس، اثرهای دما، GHSV و پیشبرندهای مس و زیرکونیم بر کارایی کاتالیست بررسی شدند. افزایش دما و GHSV موجب تغییر تبدیل CO و گزینش-پذیری کاتالیست‌ها نسبت به فراوردها شد. کاتالیست‌های آهن با پیشبرنده، گزینش-پذیری نسبت به C₅⁺ بالاتری نسبت به کاتالیست بدون پیشبرنده داشتند، در حالی که گزینش-پذیری نسبت به هیدروکربن‌های C₂-C₄ بدليل استفاده هم‌زمان از مس و زیرکونیم برای پیشبرنده کاتالیست آهن، کاهش یافت. پیشبرنده مس سرعت کاهش Fe₂O₃ را با ایجاد مکان‌های تفکیک H₂ افزایش داد. کارایی کاتالیست‌های با و بدون پیشبرنده مورد آزمون واکنشگاهی قرار گرفتند که در آن کاتالیست حاوی پیشبرنده کارایی مطلوبی را نشان داد.

واژه‌های کلیدی: هیدروژن دارشدن CO، کاتالیست آهن، پایه گاما آلومینا، شرایط عملیاتی، پیشبرنده زیرکونیم، گزینش-پذیری نسبت به C₅⁺.

مقدمه

کاهش گونه‌های آهن در دمای پایین‌تر را بهتر انجام می‌دهد [۱۹ و ۲۰]. از این‌رو، مس در هنگام فعال شدن، کاهش آهن را افزایش می‌دهد و موجب افزایش فعالیت می‌شود [۲۱]. همچنین، مس می‌تواند توزیع فراورده‌ها را به سوی هیدروکربن‌های سنگین تغییر دهد که ممکن است به دلیل اثر هم افزایی باشد [۲۲ و ۲۳]. افرون بر این، برخی از اکسیدهای فلزی واسطه (اکسیدهای Mn, Cr, و Zr) نیز به عنوان پیش‌برنده کاتالیست آهن برای واکنش‌های فیشر-تروپش شناخته شده‌اند [۲۴ تا ۲۷]. زیرکونیم به عنوان یک پیش‌برنده کاتالیست برای انواع سامانه‌های کاتالیستی، توجه بسیاری از پژوهشگران را به خود جلب کرده است. اگرچه مطالعه‌های هدفمند برای زیرکونیم در کاتالیست‌های آهن بسیار محدود است. کینگ^۳ و همکارانش [۲۸] مجموعه‌ای از کاتالیست‌های Fe/SiO₂ با پیش‌برنده زیرکونیم را با روش آغشته‌سازی تهیه کردند و دریافتند که برهم‌کنش Fe-SiO₂ به طور موثر با ZrO₂ تضعیف می‌شود و در نتیجه کاهش کاتالیست را افزایش می‌دهد. در حال حاضر، اثر زیرکونیم بر کارایی کاتالیست مبهم است و مطالعه‌های هدفمند برای بررسی اثر پیش‌برنده زیرکونیم بر کاتالیست‌های آهن برای سنتز فیشر-تروپش هنوز محدود هستند [۲۹ و ۳۰]. روهر^۴ و همکارانش [۳۱] گزارش کردند که افزودن زیرکونیم به آلومینیا منجر به افزایش چشمگیری در فعالیت و گزینش‌پذیری می‌شود. گودوین^۵ و همکارانش [۳۲] اثر زیرکونیم را که پراکنده‌گی گونه‌های آهن را افزایش می‌دهند، ولی کاهش کاتالیست و گزینش‌پذیری هیدروکربن را به طور چشمگیری تغییر نمی‌دهند، بررسی کردند. در این پژوهش، کاتالیست‌های آهن با و بدون پیش‌برنده به روش آغشته‌سازی تهیه و اثر پیش‌برنده‌های مس و زیرکونیم بر تبدیل CO و گزینش‌پذیری کاتالیست‌ها نسبت به فراورده‌ها (C₂-C₄ و CH₄) بررسی شدند. همچنین، کارایی کاتالیست با پیش‌برنده در سه دما و سرعت فضایی متفاوت بررسی شد تا

در سطح جهانی، لازم است که وابستگی به سوخت‌های فسیلی به عنوان منبع اصلی انرژی کاهش یابد. این نیاز منجر به گذار به سوی جایگزین‌های تجدیدپذیر و پایدار شده است. به همین دلیل، علاقه به روش شناخته‌شده سنتز فیشر-تروپش^۱ رو به افزایش است [۱ تا ۳]. سنتز فیشر-تروپش یک واکنش بسیارش است که کربن مونوکسید با هیدروژن‌دارشدن کاتالیستی به طیف گستره‌های از فراورده‌های هیدروکربنی تبدیل می‌شود [۴ تا ۶]. سنتز فیشر-تروپش به عنوان یک مسیر جایگزین سوخت‌های فسیلی، منجر به تولید پارافین‌ها، الکل‌ها و آلدئیدها از گاز سنتز (مخلوط CO و H₂) که سازگار با محیط زیست است، می‌شود. کاتالیست نقش مهمی در واکنش سنتز فیشر-تروپش دارد [۷]. آهن، کبالت و روتینیم کاتالیست‌های معمول فیشر-تروپش هستند [۸ و ۹]. روتینیم فعالیت و گزینش‌پذیری بالایی دارد، ولی به دلیل ذخایر محدود جهانی و هزینه بالا، به صورت تجاری استفاده نمی‌شود [۱۰]. آهن [۱۱] و کبالت [۱۲] به ترتیب برای تولید الفین‌هایی با وزن مولکولی پایین‌تر و پارافین با وزن مولکولی بالا ترجیح داده می‌شوند. فعالیت و گزینش‌پذیری، تفاوت اصلی بین این دو کاتالیست هستند. کاتالیست کبالت در مقایسه با کاتالیست آهن، برای گزینش‌پذیری بالا نسبت به C₅⁺، فعالیت جایه‌جایی آب-گاز^۲ کمتر و سرعت غیرفعال‌سازی کمتر، مناسب‌تر است. کاتالیست آهن به دلیل ارزانی [۱۳]، فعالیت بالا نسبت به الفین‌های سبک در واکنش سنتز فیشر-تروپش و فعالیت بالا در واکنش جایه‌جایی آب-گاز برای خوارک با نسبت پایین H₂/CO₂ به طور گستره مطالعه و تجاری شده است. اگرچه در این فرایند، CO را به CO₂ نامطلوب تبدیل می‌کند [۱۴ تا ۱۶]. پیش‌برنده‌هایی مانند پتاسیم، زیرکونیم، مس و منگنز به طور معمول برای کاتالیست‌های آهن استفاده می‌شوند و نشان داده شده است که تشکیل متان را کم می‌کنند [۱۷ و ۱۸]. مس

1. Fischer-Tropsch Synthesis (FTS)

4. Rohr F.

2. Water-Gas Shift

5. Goodinwin Jr. Jg.

3. Qing M.

مطالعه هیدروژنارشدن کربن مونوکسید به فراورده با ارزش ...

کوارتز U شکل قرار داده شد و سپس با سرعت گرمایش $10^{\circ}\text{C min}^{-1}$ در اتمسفر H_2 رقیق، گرمادهی شد. نمودارهای کاهش برنامه‌ریزی شده دمایی کاتالیست کلسینه شده با سامانه Micro Metrics TPD-TPR 290 این ثبت شدند. این آزمون با پنجاه میلی‌گرم از هر نمونه در مخلوط گازی - H_2 (5%) - Ar (95%) انجام شد. نمونه‌ها از دمای ۵۰ تا ۹۰۰ درجه سلسیوس با سرعت دمایی ۱۰ درجه سلسیوس در هر دقیقه گرمادهی شدند. برای تجزیه عنصری کاتالیست‌های تهیه شده با روش پلاسمای Perkin Elmer Optima DV 8000 به کارگرفته شد. ریخت‌شناصی نمونه‌های کاتالیست با میکروسکوپ الکترونی روشنی (SEM) بررسی شد.

سامانه آزمون واکنشگاهی

ارزیابی فعالیت کاتالیست در واکنشگاه بستر ثابت با قطر داخلی ۰/۹۵ سانتی‌متر و طول ۷۵ سانتی‌متر در شرایط سنتز فیشر-تروپش انجام شد. طول بستر کاتالیست در هر بارگذاری حدود ۶/۲ سانتی‌متر و اندازه دانه‌های کاتالیست در گستره ۰/۰۶ تا ۰/۰۸۵ سانتی‌متر بود. شکل ۱ سامانه واکنشگاه آزمایشگاهی کاتالیست را نشان می‌دهد. یک کوره با سه ناحیه گرمایش که با واپاپش کننده دما گرمایی واکنش موردنیاز را واپاپش می‌کرد. سرعت جریان گازهای ورودی و فشار واکنشگاه بهترین با واپاپش کننده‌های جریان جرمی و فشار واپاپش شد. ۲ گرم کاتالیست در واکنشگاه بارگذاری شد و در دمای ۴۰۰ درجه سلسیوس، با جریان گازهای N_2 (80%) - H_2 (20%) در مدت ۲/۵ ساعت در فشار اتمسفری کاهش یافتند. پس از کاهش، در مرحله کاربید، آهن فلزی در حضور گازهای CO و H_2 با نسبت H_2 به CO برابر با ۱ به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۷۰ درجه سلسیوس و فشار ۱ اتمسفر به فاز فعال واکنش (Fe_xC_y) تبدیل شد. پس از فرایند فعال سازی، دمای واکنشگاه به ۲۸۵ درجه سلسیوس افزایش یافت. واکنش در دمای (۲۷۰، ۲۸۵ و ۳۰۰

اثر آن‌ها بر توزیع فراورده و تبدیل خوارک ارزیابی شود. نتیجه‌های به دست آمده نشان داد که کاتالیست منتخب سنتز شده می‌تواند در مقیاس پایلوت مورد ارزیابی قرار گیرد.

بخش تجربی

ساخت کاتالیست‌ها

کاتالیست‌های آهن بر پایه گاما آلومینیا با روش آغشته‌سازی تهیه شدند. برای تهیه کاتالیست $\text{Fe}/\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ ، ۲۰% $\text{Fe}/\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ (آلدريچ، $\text{Fe}(\text{NO}_3)_3 \cdot 9\text{H}_2\text{O}$ ۹۹/۹ درصد) در ۵ میلی‌لیتر آب یون‌زدوده در دمای ۸۰ درجه سلسیوس حل شد. این محلول در دو مرحله به پایه $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ افزوده شد. نمونه در دمای ۱۲۰ درجه سلسیوس در مدت ۲۴ ساعت خشک شد. کاتالیست در دمای ۴۰ درجه سلسیوس در مدت ۳ ساعت کلسینه شد. کاتالیست $20\% \text{Fe}/5\% \text{Cu}/3\%$ ($\text{Zr}/\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ (نسبت وزنی)) نیز مشابه کاتالیست آهن تهیه شد. این کاتالیست با استفاده از $10/13$ گرم $\text{Fe}(\text{NO}_3)_3 \cdot 9\text{H}_2\text{O}$ (آلدريچ، $\text{Cu}(\text{NO}_3)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ ۹۹/۹ درصد)، ۱/۳۳ گرم $\text{Zr}(\text{NO}_3)_4$ (آلدريچ، ۹۹/۹ درصد) و ۰/۵۳۲ گرم $\text{Zr}(\text{NO}_3)_4$ (آلدريچ، ۹۹/۹ درصد) که در ۵ میلی‌لیتر آب یون‌زدوده در دمای ۸۰ درجه سلسیوس حل شدند، تهیه شد [۲].

آزمون‌های تعیین ویژگی‌های کاتالیست‌های سنتز شده اندازه‌گیری سطح، حجم و میانگین قطر حفره‌های کاتالیست‌ها با جذب فیزیکی N_2 و به کارگیری یک سامانه Micromeritics ASAP 2020 تعیین شد. ۰/۳ گرم نمونه در سامانه در دمای ۳۰۰ درجه سلسیوس به مدت ۲ ساعت گاززدایی شد. الگوی پراش پرتو ایکس (XRD) کاتالیست‌های سنتزی با پراش سنج پرتو ایکس PW1840 انجام شد. آزمون کاهش برنامه‌ریزی شده دمایی با هیدروژن^۱ برای تعیین کاهش پذیری کاتالیست کلسینه شده انجام شد. کاتالیست تازه در یک لوله

1. Hydrogen Temperature Programmed Reduction (H_2 -TPR)

2. Inductively Coupled Plasma (ICP)

جدول ۱ سطح، حجم و میانگین حفره‌های کاتالیست‌های سنتزی

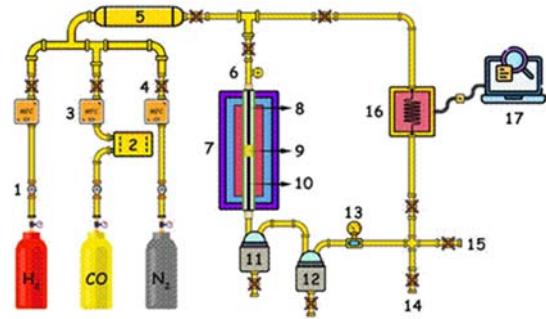
میانگین قطر حفره‌ها (nm)	حجم حفره‌ها (cm ³ /g)	سطح (m ² /g)	کاتالیست
۱۲,۸۱	۰,۷۵	۲۰۱	γ -Al ₂ O ₃
۱۲,۱۳	۰,۵۳	۱۴۳	Fe/ γ -Al ₂ O ₃
۱۱,۹۳	۰,۴۴	۱۴۹	Fe/Cu/Zr/ γ -Al ₂ O ₃

نتیجه‌ها و بحث

اندازه‌گیری سطح

مساحت، حجم و میانگین قطر حفره‌های کاتالیست با جذب فیزیکی نیتروژن به روش BET تعیین شد. جدول ۱ سطح، حجم و اندازه حفره‌ها کاتالیست را نشان می‌دهد. فرض بر این است که حضور Al₂O₃ به افزایش مساحت کاتالیست‌های آهن منجر می‌شود [۳۵]. می‌توان مشاهده کرد که کاتالیست Fe/ γ -Al₂O₃ دارای مساحت بالایی است. افزودن زیرکونیم و مس یا ذره‌های ترکیبی آن‌ها به کاتالیست بدون پیش‌برنده موجب کاهش سطح BET و حجم حفره‌ها شد [۳۶ و ۳۷]. کاهش مقادیر سطح، حجم حفره‌ها به دلیل بارگذاری فلزها، نشان می‌دهد که این فلزها به طور موثر در ساختار متخلخل کاتالیست وارد شدند. این کاهش ممکن است به دلیل تشکیل بلورهای بزرگتر همایت باشد [۳۸]. توزیع قطر حفره‌ها در جدول ۱ نشان می‌دهد که میانگین قطر حفره‌های Fe/Cu/Zr/ γ -Al₂O₃ به قطر کوچکتری در مقایسه با کاتالیست بدون پیش‌برنده تغییر می‌کنند و این نشان می‌دهد که حفره‌های کوچک کاتالیست هنگام افزودن زیرکونیم و مس مسدود می‌شوند [۳۹ تا ۴۱]. همچنین، این پدیده می‌تواند موجب تجمع ذره‌های کاتالیست شود و حفره‌ها را مسدود کند. هم‌دماهای نوع IV با اندازه‌گیری جذب و دفع N₂ تعیین شد. شکل ۲ هم‌دماهای نوع Brunauer–Deming–Deming–Teller (BDDT) نشان می‌دهد. این نمودارهای هم‌دما مرتبط با مواد مزومتخلخل هستند. همان‌طور که در شکل ۲ نشان داده شده است، برای همه هم‌دماهای یک حلقه پسماند مشاهده می‌شود

درجه سلسیوس)، فشار ۲۰ بار، نسبت H₂ به CO برابر با ۱ و سرعت‌های فضایی ساعتی گاز متفاوت (۲، ۴ و ۶ l.h⁻¹.g_{cat}⁻¹) انجام شد. کاتالیست با دستگاه پرس به صورت قرص درآمد و سپس با الکهای ۲۰–۳۰ مشبندی شد.

شکل ۱ سامانه واکنشگاه آزمایشگاهی به کارگرفته شده
(۱: شیر، ۲: تله کربونیل، ۳: واپاپس کننده جرمی، ۴: شیر کنارگذار، ۵: مخلوط کننده خوارک، ۶: فشارسنج، ۷: کوره لوله‌ای، ۸: واکنشگاه، ۹: کاتالیست، ۱۰: تله گرم، ۱۱: تله سرد، ۱۲: تنظیم کننده فشار، ۱۴: خروجی، ۱۵: فلومتر، ۱۶: دستگاه سوانگاری، ۱۷: کامپیوتر)

گریش‌پذیری نسبت به CO₂، متان (CH₄) و C₅⁺ و میزان تبدیل CO با معادله‌های ۱ تا ۳ بدست آمدند [۳۳ و ۳۴].

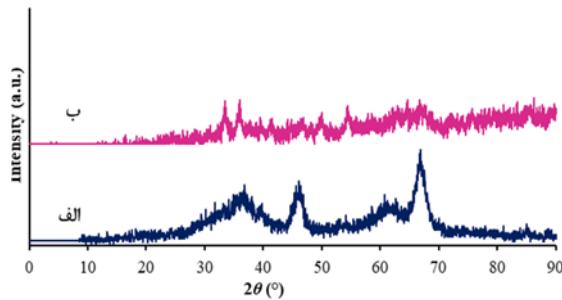
$$X_{CO}(\%) = \frac{(مول CO خروجی)-(مول CO ورودی)}{(مول CO خروجی)} \times 100 \quad (1)$$

$$S_{CO_2}(\%) = \frac{(مول CO_2 خروجی)}{(مول CO خروجی)-(مول CO ورودی)} \times 100 \quad (2)$$

$$S_{C_n}(\%) = \frac{n_i M_i}{\sum n_i M_i} \times 100 \quad (3)$$

که در آن‌ها X_{CO} درصد مولی تبدیل کربن مونوکسید، S_{CO₂} درصد گریش‌پذیری نسبت به کربن دی‌اکسید، S_{C_n} درصد اتمی گریش‌پذیری نسبت به C_n و n_iM_i تعداد اتم‌های کربن و درصد فراورده i را نشان می‌دهند.

مطالعه هیدروژنارشدن کربن مونوکسید به فراورده با ارزش ...

شکل ۳ الگوهای XRD کاتالیست‌های تهیه شده (الف) $\text{Fe}/\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ و (ب) $\text{Fe}/\text{Cu}/\text{Zr}/\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$

پلاسمای جفت شده (تفاوت)

نتیجه تجزیه عنصری با روش ICP (جدول ۲) با مقدارهای نظری همخوانی داشت که نشان می‌دهد نمک‌های پیش‌ساز $\text{ZrO}(\text{NO}_3)_4$, $\text{Cu}(\text{NO}_3)_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$, $\text{Fe}(\text{NO}_3)_3 \cdot 9\text{H}_2\text{O}$ و $\text{Cu}(\text{NO}_3)_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$ به طور کامل در فاز مایع فرایند کاهش یافته‌اند.

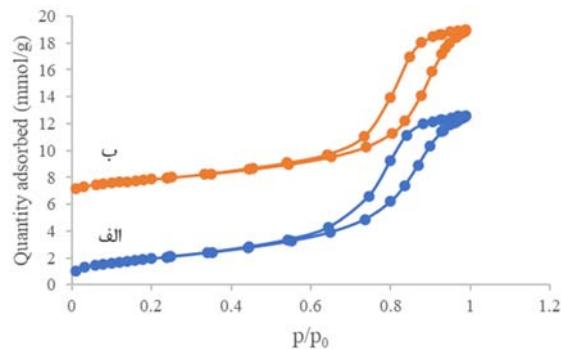
جدول ۲ نتیجه تجزیه عنصری (با روش ICP) کاتالیست‌های تهیه شده

Zr (wt%)	Cu (wt%)	Fe (wt%)	Al (wt%)	کاتالیست
۰	۰	۱۹,۹۱	۳۷,۸۱	$\text{Fe}/\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$
۲,۹۴	۴,۳۷	۱۸,۰۸	۳۱,۴۵	$\text{Fe}/\text{Cu}/\text{Zr}/\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$

نمودار کاهش برنامه‌بریزی شده دمایی

نمودارهای $\text{H}_2\text{-TPR}$ کاتالیست‌های تهیه شده در شکل ۴ نشان داده شده است. از این نمودار می‌توان دریافت که کاهش کاتالیست دارای دو قله مجزا است [۴۶]. پیش از این دو قله، یک قله کوچک در دمای ۱۰۰ تا ۲۰۰ درجه سلسیوس مربوط به تجزیه گونه‌های نیترات باقی‌مانده از مرحله کلسینه‌شدن پدیدار می‌شود. قله‌های کاهش واقع در ۲۰۰ درجه سلسیوس را می‌توان به فرایند کاهش مس اکسید به مس فلزی (CuO و Cu_2O) به فرایند داد. مس همچنین، با پایین‌آوردن دمای کاهش، کلوخسازی آهن را در طول فعال‌سازی به کمترین مقدار می‌رساند [۵۰]. کاتالیست آهن بدون پیش‌برنده (شکل ۴-الف) رفتار کاهش آهن اکسید معمولی را نشان می‌دهد، که در آن

که ناشی از رخ دادن میان موئینگی در حفره‌های پایه آلومینا است [۴۲ و ۴۳].

شکل ۲ نمودارهای هم‌دما $\text{Fe}/\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ (الف) و $\text{Fe}/\text{Cu}/\text{Zr}/\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ (ب)

الگوهای پراش پرتو/یکس

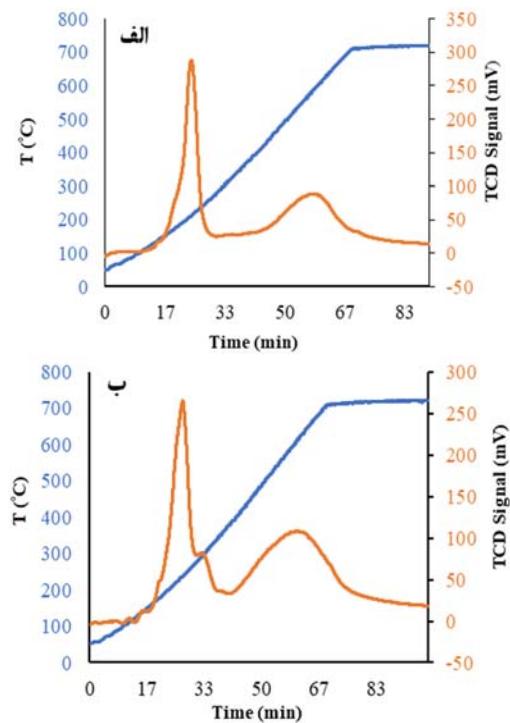
الگوهای XRD کاتالیست‌ها پس از کلسینه‌شدن در شکل ۳ نشان داده شده‌اند. مقدار اندک زیرکونیم و پراکندگی مطلوب آن موجب شد هیچ قله‌ای از این پیش‌برنده در الگوهای XRD مشاهده نشود. برپایه پایگاه داده‌های JCPDS (با شماره ۸۱-۰۴۸۹ برای Fe_2O_3) کاتالیست ساختار بلوری هماییت مکعبی را نشان داد [۴۴ و ۴۵]. همچنین، دو قله در ۴۶/۱ و ۶۶/۵ ° مربوط با پایه $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ است [۴۶]. هیچ قله‌ای مربوط به آهن آلومینات در این الگوها مشاهده نمی‌شود که نشان می‌دهد مقدار آهن آلومینات اندک است، زیرا کاهش گونه‌های آهن دشوار است [۴۷]. بنابراین، آهن اکسید فاز اصلی بر سطح کاتالیست است که به دلیل روش تهیه کاتالیست‌ها و دمای مناسب کلسینه‌شدن آن‌ها است. قله‌های مربوط به فازهای بلوری آهن بسیار کوچک و به سختی قابل تشخیص هستند. با وجود تشکیل فازهای بلوری $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ و Fe_2O_3 ، ولی به دلیل زیادبودن مقدار $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ و Fe_2O_3 ، قله‌های Fe_2O_3 مشاهده نمی‌شوند. همچنین، پراکندگی مطلوب فاز آهن اکسید می‌تواند دلیل دیگری برای این پدیده باشد [۴۸].

در کاتالیست آهن، میزان جذب H_2 را افزایش می‌دهد و کاهش کاتالیست آهن را هر چه بیشتر تسهیل می‌کند [۵۲]. همچنین، Fe_2O_3 را در دمای پایین‌تر، نسبت به کاتالیست بدون زیرکونیم و مس، کاهش می‌دهد. فرض بر این است که مس و زیرکونیم از اثر پراکنده‌گی Fe_2O_3 بهره می‌برند. افزایش پراکنده‌گی فاز Fe_2O_3 مصرف هیدروژن را افزایش می‌دهد و منجر به افزایش کاهش می‌شود [۵۳]. مصرف هیدروژن واکنش‌های $Fe_2O_3 \rightarrow Fe + Fe_3O_4$ و $Fe_3O_4 \rightarrow Fe$ برای هر دو کاتالیست با ارزیابی سطح زیر قله‌ها در جدول ۳ مقایسه شده است. نتیجه‌ها نشان داد که کاتالیست $Fe/Cu/Zr/\gamma-Al_2O_3$ مصرف هیدروژن بالاتری نسبت به کاتالیست $Fe/\gamma-Al_2O_3$ دارد. اعتقاد بر این است که این افزایش مصرف به دلیل اثر پراکنده‌گی Fe_2O_3 است که موجب افزایش مصرف هیدروژن می‌شود.

میکروسکوپ الکترون رویشی

ریخت‌شناسی کاتالیست در بزرگنمایی‌های متفاوت با FE-SEM انجام شد. تصویرهای مربوط در شکل ۵ نشان داده شده است. کاتالیست‌های $Fe/\gamma-Al_2O_3$ و $Fe/Cu/Zr/\gamma-Al_2O_3$ دارای ذرهایی با شکل نامنظم هستند که با سطوحی ناهموار از طریق تجمع آلومینی ابلوری تشکیل می‌شوند. مقایسه شکل ۵-الف و شکل ۵-ب نشان می‌دهد که کاتالیست $Fe/Cu/Zr/\gamma-Al_2O_3$ دارای اندازه ذره کوچکتر و پراکنده‌گی بالاتر در مقایسه با کاتالیست $Fe/\gamma-Al_2O_3$ است. بهیان دیگر، افزودن پیش‌برنده منجر به اندازه ذرهای کوچکتر شده است. با پردازش تصویر با نرم‌افزار ImageJ (فنون، هرتز، هلند)، ذرهای اندازه‌گیری و مشخص شد که وجود پیش‌برنده‌ها درصد پراکنده‌گی آهن را افزایش می‌دهد. در مورد کاتالیست بدون پیش‌برنده (شکل ۵-الف)، بیشترین درصد اندازه ذرهای کاتالیست در گستره ۱۵ تا ۵۰ نانومتر و در کاتالیست با پیش‌برنده (شکل ۵-ب)، در گستره ۳۰ تا ۴۰ نانومتر بود.

نخستین قله مربوط به تبدیل Fe_3O_4 به Fe_2O_3 است. قله دوم مربوط به تبدیل Fe_3O_4 به FeO و FeO به Fe است، با این حال، تشکیل FeO مشاهده نشد. زیرا FeO یک فاز تیمپایدار زیر ۵۷۰ درجه سلسیوس است [۵۱]. کاتالیست Fe/Zr (شکل ۴-ب) کاهش قله را در دمای بالاتر که به تبدیل هماتیت به Fe_3O_4 نسبت داده می‌شود و قله دوم کاهش از ۱۰۰ تا ۴۰۰ درجه سلسیوس را نشان می‌دهد.

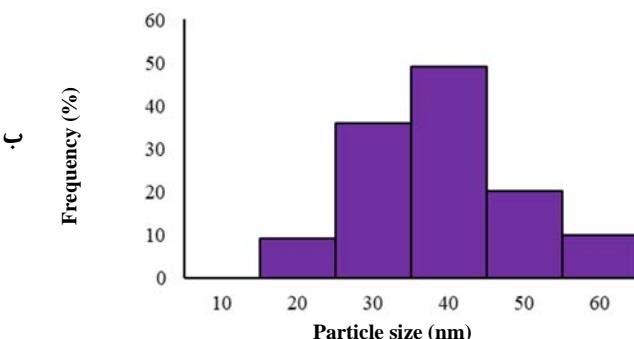
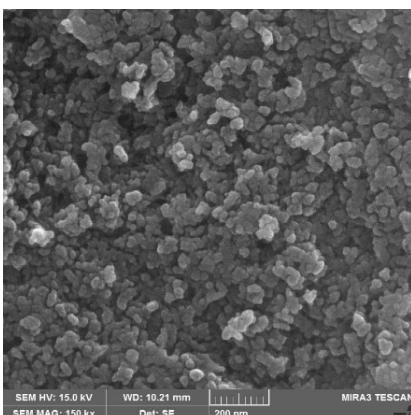
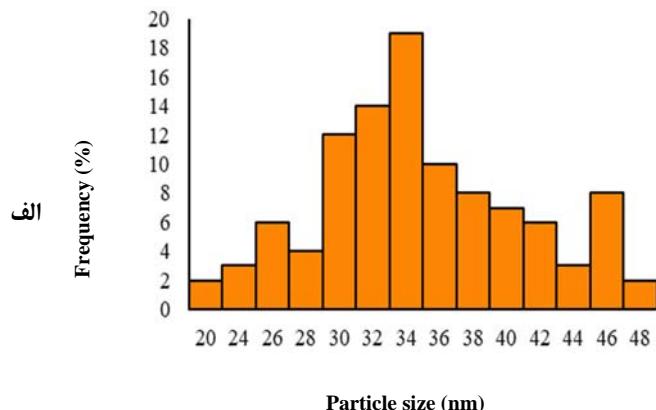
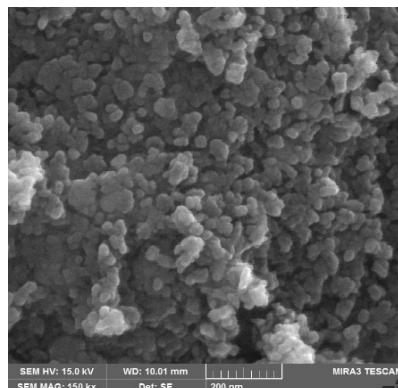
شکل ۴ نمودار کاهش برنامه‌ریزی شده دمایی برای کاتالیست‌های سنتزی: (الف) $Fe/Cu/Zr/\gamma-Al_2O_3$ و (ب) $Fe/\gamma-Al_2O_3$

مقدارهای مصرف هیدروژن اندازه‌گیری شده با روش TPR اطلاعاتی در مورد کاهش آهن فراهم می‌آورد. مقدارهای H_2 مصرف شده، در جدول ۲ ارائه شده است. بیشترین میزان مصرف H_2 در مورد کاتالیست زیرکونیم مشاهده شده است که نشان‌دهنده درجه بالاتر کاهش است. مطالعه‌های پیشین بر روی کاتالیست‌های آهن نیز نشان داده‌اند که ترکیب مس و زیرکونیم

مطالعه هیدروژنارشدن کربن مونوکسید به فراورده با ارزش ...

جدول ۳ مصرف H_2 کاتالیست‌های سنتزی

واکنش‌ها	H ₂ مصرف		T (°C)	کاتالیست
	mmole (H ₂ /g)	mmole (H ₂)		
$3 Fe_2O_3 + H_2 \rightarrow 2 Fe_3O_4 + H_2O$	1.76	0.06	213	$Fe/\gamma-Al_2O_3$
$Fe_3O_4 + 4 H_2 \rightarrow 3 Fe + 4 H_2O$	2.64	0.09	586	
$3 Fe_2O_3 + H_2 \rightarrow 2 Fe_3O_4 + H_2O$ $CuO + H_2 \rightarrow Cu + H_2O$	2.40	0.08	235	$Fe/Cu/Zr/\gamma-Al_2O_3$
$Fe_3O_4 + 4 H_2 \rightarrow 3 Fe + 4 H_2O$	3.59	0.12	612	

شکل ۵ تصویر FE-SEM و نمودار توزیع اندازه ذره‌ها برای کاتالیست‌های سنتز شده $Fe/\gamma-Al_2O_3$ (الف) و $Fe/Cu/Zr/\gamma-Al_2O_3$ (ب)

کاتالیست، دما باید ثابت نگه داشته شود. نوسان دما، سرعت تولید متان را افزایش می‌دهد و به طور معمول این یک اثر نامطلوب است. کربن مونوکسید و هیدروژن به عنوان گازهای واکنش استفاده شدند. مقدار ۲ گرم کاتالیست به یک واکنشگاه فولادی

فعالیت کاتالیست‌های سنتزی سنتز فیشر-تروپش در یک واکنشگاه با بستر ثابت انجام شد. واکنش فیشر-تروپش گرمaza است که موجب می‌شود دمای فرایند مهم‌ترین متغیر باشد. برای جلوگیری از غیرفعال شدن

زمانی و همکاران

هیدروکربن‌های سنگین (C_5^+) کاهش می‌یابند [۵۴]. به نظر می‌رسد که کاتالیست $Fe/\gamma\text{-Al}_2O_3$ دارای بالاترین گزینش‌پذیری نسبت به هیدروکربن‌های گازی (CH_4 و $C_2\sim C_4$) و کمترین گزینش‌پذیری نسبت به هیدروکربن‌های سنگین C_5^+ است، درحالی که کاتالیست ارتقا یافته با زیرکونیم نتیجه‌های معکوس را نشان می‌دهد. در جدول ۴، کارایی برخی از کاتالیست‌های معمول تبدیل CO به هیدروکربن‌ها و مقادیر محاسبه شده با گزارش‌های برگرفته از مقاله‌ها، مقایسه شده است.

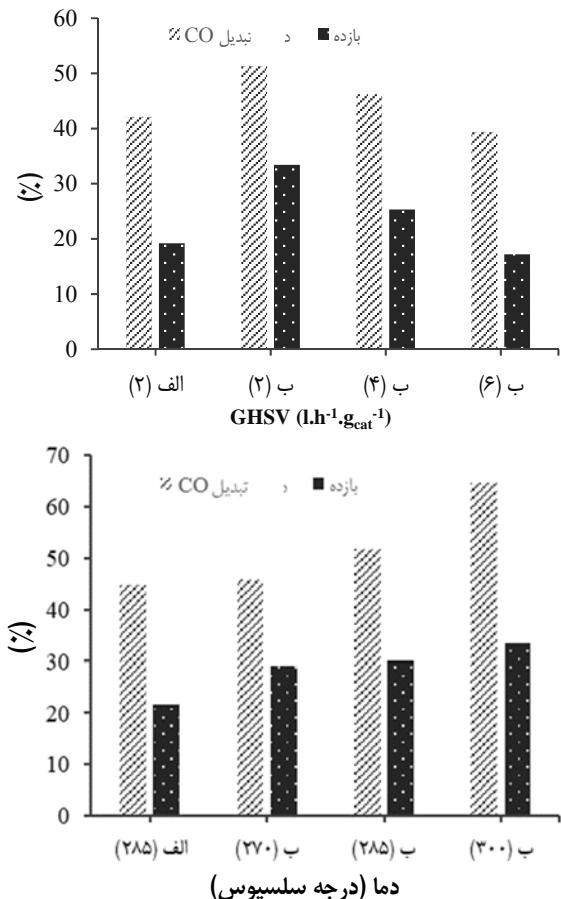
پادزنگ (طول ۷۰۰ میلی‌متر × قطر داخلی ۹ میلی‌متر) منتقل و بدون رقیق‌سازی روی پشم کوارتز قرارداده شد. پیش از واکنش، کاتالیست‌ها به مدت ۲ ساعت در جریان هیدروژن در دمای ۴۰۰ درجه سلسیوس قرار داشتند. گزینش‌پذیری نسبت به هیدروکربن پس از تکمیل واکنش محاسبه شد. در جدول ۴، گزینش‌پذیری نسبت به فراورده و تأثیر دمای واکنش بر توزیع فراورده‌های سنتر فیش-تروپش در مورد کاتالیست آهن آورده شده است. در ظاهر با افزایش دما از ۳۰۰ به ۳۷۰ درجه سلسیوس، هیدروکربن‌های سبک ($C_2\sim C_4$) و تبدیل CO افزایش می‌یابند، در حالی که

جدول ۴ مقایسه گزینش‌پذیری کاتالیست‌های پژوهش حاضر نسبت به فراورده‌ها با پژوهش‌های دیگر

مراجع	درصد گزینش‌پذیری				GHSV (l.h ⁻¹ .g _{cat} ⁻¹)	H ₂ /CO	T (°C)	P (atm)	کاتالیست
	CO ₂	C ₅ ⁺	C ₂ -C ₄	C ₁					
[۵۴]	۴۶/۱	۴۵/۹	۵/۱	۴/۰	۲	۱	۲۶۵	۱۰	Fe/Cu/K
[۵۵]	۴۶/۲	۷۲/۷	۲۰/۹	۶/۳	۱	۱	۲۷۰	۱۵	Fe/Zr/k/SiO ₂
[۵۶]	۱۵/۱	۶۲/۲	۶/۵	۵/۴	۳	۲	۲۷۰	۲۰	Fe-NanoCat
[۵۷]	۳۱/۰	۴۰/۰	۲۰/۰	۸/۰	۱	۲	۲۷۰	۲۰	Fe/Cu/Al ₂ O ₃
[۱۹]	۳۰/۵	۶۷/۱	۲۴/۹	۷/۹	۱	۰/۴	۲۷۰	۱۵	FeZr/SiO ₂
[۱۹]	۲۵/۳	۲۱/۰	۴۰/۰	۱۴/۰	۳	۱	۲۹۰	۱۷	Fe/Cu/K
[۱۹]	۴۲/۷	۱۴/۰	۴۵/۰	۲۴/۰	۳	۱	۳۱۰	۱۷	Fe/Cu/K
[۵۸]	۸/۰	۶۸/۰	۱۲/۰	۱۰/۰	۱/۴	۲	۲۷۵	۲۰	Fe/Ce/γ-Al ₂ O ₃
[۵۸]	۱۰/۰	۶۰/۰	۱۵/۰	۱۲/۰	۱/۴	۲	۳۰۰	۲۰	Fe/Ce/γ-Al ₂ O ₃
پژوهش حاضر	۱۶/۱	۴۶/۵	۱۵/۳	۲۲/۱	۲	۱	۲۸۵	۲۰	Fe/γ-Al ₂ O ₃
پژوهش حاضر	۱۴/۵	۶۴/۸	۱۱/۴	۹/۳	۲	۱	۲۷۰	۲۰	Fe/Cu/Zr/γ-Al ₂ O ₃
پژوهش حاضر	۱۵/۷	۶۱/۶	۱۲/۵	۱۰/۳	۲	۱	۲۸۵	۲۰	Fe/Cu/Zr/γ-Al ₂ O ₃
پژوهش حاضر	۱۶/۰	۵۹/۸	۱۳/۹	۱۱/۰	۲	۱	۳۰۰	۲۰	Fe/Cu/Zr/γ-Al ₂ O ₃
پژوهش حاضر	۱۸/۹	۵۴/۳	۱۴/۳	۱۲/۵	۴	۱	۲۸۵	۲۰	Fe/Cu/Zr/γ-Al ₂ O ₃
پژوهش حاضر	۲۲/۵	۴۳/۴	۱۶/۹	۱۷/۲	۶	۱	۲۸۵	۲۰	Fe/Cu/Zr/γ-Al ₂ O ₃

افزایش دما منجر به تولید هیدروکربن‌های سبک‌تر می‌شود. در مورد کاتالیست بهبود یافته، تولید متان در دماهای بالا افزایش، ولی در دماهای پایین کاهش می‌یابد. تمام نتیجه‌ها نشان می‌دهند که با افزایش دما، سرعت واکنش‌های هیدروژن دارکردن

با توجه به آثار موجود، کاتالیست با پیش‌برنده کارایی مناسبی در پژوهش حاضر دارد. تغییر دما به عنوان یکی از عامل‌های عملیاتی می‌تواند فعالیت کاتالیست و گزینش‌پذیری نسبت به فراورده‌ها را تغییر دهد. نتیجه‌ها نشان می‌دهد که

شکل ۶ نمودارهای تاثیر دما و GHSV بر مقدار تبدیل کربن مونوکسید و بازده واکنش

نتیجه‌گیری

در این پژوهش، دو کاتالیست حاوی آهن به روش تلقیح تهیه شدند. کاتالیست آهن با پیش‌برنده مس در دماها و GHSV متفاوت در واکنش سنتر فیشر-تروپش مطالعه شد. اثر دما و GHSV بر فعالیت و گزینش‌پذیری سنتر فیشر-تروپش در یک واکنشگاه بستر ثابت بررسی شد. افزایش دمای واکنش تا ۳۰۰ درجه سلسیوس، تبدیل کربن مونوکسید را تا ۶۴/۴۸ درصد افزایش داد و گزینش‌پذیری نسبت به C_5^+ را تا ۵۲/۰۳ درصد کاهش داد. این نتیجه‌ها نشان می‌دهند که دمای واکنش بالاتر، درصد تبدیل کربن مونوکسید را افزایش می‌دهد، ولی در مورد

افزایش می‌باید. با توجه به این نتیجه‌ها می‌توان نتیجه گرفت که دمای واکنش بر فعالیت کاتالیست آهن تأثیر می‌گذارد و افزایش دما فعالیت کاتالیست را افزایش می‌دهد. دمای مطلوب برای شرایط واکنش کاتالیست مذکور ۲۸۵ درجه سلسیوس برآورد شده است. با این حال، اثر دما بر سنتر فیشر-تروپش پیچیده است. شکل ۶ تبدیل CO و بازده واکنش‌ها را در دماها و GHSV متفاوت نشان می‌دهد. از این نتیجه‌ها، در شکل ۶-الف می‌توان نتیجه گرفت که دمای واکنش بر فعالیت کاتالیست آهن تأثیر می‌گذارد. افزایش دما موجب بهبود تبدیل CO، بازده و فعالیت کاتالیست شد و گزینش‌پذیری فراورده را تغییر داد. برپایه شکل ۶-ب، می‌توان نتیجه گرفت که افزایش GHSV بر فعالیت و گزینش‌پذیری کاتالیست آهن تأثیر می‌گذارد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود با افزایش GHSV از ۲ به ۶ تبدیل CO کاهش یافته است. از سوی دیگر، گزینش‌پذیری نسبت به هیدروکربن‌های بالاتر با افزایش GHSV کاهش و در نتیجه، بازده از ۱۷/۱ به ۳۳/۶ درصد کاهش یافته است. در سال ۲۰۰۸ مقایسه‌ای بین کارایی کاتالیست‌های BASF NANOCAT و United Catalyst (شرکت سازنده‌اش: UCI (Inc) در یک واکنشگاه بستر ثابت انجام دادند [۵۹]. مقایسه مقادیر متان و C_5^+ برای نانوکاتالیست به کارفته و نانوکاتالیست‌های NANOCAT و کاتالیست صنعتی UCI نشان داد که کاتالیست آهن فعالیت بیشتری برای تولید هیدروکربن‌های سنگین از خود نشان داد.

جدول ۵ مقایسه گزینش‌پذیری و کارایی کاتالیست تهیه شده با کاتالیست‌های صنعتی [۵۹]

درصد بازده	درصد تبدیل کربن مونوکسید	درصد گزینش‌پذیری		کاتالیست
		C_5^+	متان	
۲۲/۴	۵۱/۶	۴۳/۴	۱۶/۹	Fe/Cu/Zr/ γ - Al_2O_3
۱۰/۲	۴۲/۹	۲۳/۷	۱۲/۸	NANOCAT
۱۵/۸	۵۵/۹	۲۸/۲	۱۰/۷	BASF
۹/۵	۶۵/۴	۱۴/۵	۷/۰	UCI

بر 20%Fe/ γ -Al₂O₃ نشان داد. پیشبرنده تأثیر چشمگیری بر FTS ویژگی‌های بافتی، جذب، رفتارهای کاهشی و کارایی S کاتالیست‌های مبتنی بر آهن دارد. در مقایسه با کاتالیست بدون پیشبرنده، کاتالیست با پیشبرنده کاهش بیشتر گزینش‌پذیری نسبت به CH₄ و افزایش هیدروکربن‌های C₂-C₄ را نشان داد. زیرکونیم تشکیل کاربیدهای آهن را ارتقا داد و فعالیت هیدروژن-دارشدن را با گسترش‌سازی تفکیک و جذب H₂ کاهش داد. در طی واکنش طولانی مدت، کاتالیست Fe/Cu/Zr/ γ -Al₂O₃ بهترین پایداری و فعالیت بالا را نشان داد.

گزینش‌پذیری نسبت به C₅⁺، دمای واکنش بالاتر موجب می‌شود زنجیره هیدروکربنی به سمت زنجیره کوتاه‌تر حرکت کند. افزایش GHSV تا ۶ l.hr⁻¹.g_{cat}⁻¹ موجب کاهش تبدیل کربن مونوکسید ۴۳/۴ به ۳۹/۵ درصد و کاهش گزینش‌پذیری نسبت به C₅⁺ به ۲۰٪ درصد شد. این نتیجه‌ها نشان می‌دهد که GHSV بالاتر تبدیل کربن مونوکسید و گزینش‌پذیری نسبت به C₅⁺ را کاهش می‌دهد. افزون بر این، دو نوع کاتالیست‌های آهن با مس و Zr کونیم مقایسه شد که ۲۰%Fe/۵%Cu/۳%Zr/ γ -Al₂O₃ به گونه چشمگیری فعالیت بالاتری را نسبت به کاتالیست

مراجع

- [1] Chen Z, Meng Y, Lu J, Zhou W, Yang Z, Zhou A. The effect of hydrophobically modified iron catalysts with hexadecyltrimethoxysilane on Fischer-Tropsch synthesis. *ChemistrySelect*. 2023;8(6):e202202903. doi: org/10.1002/slct.202202903
- [2] Saheli S, Reza Rezvani A, Moghaddami A, Dusek M, Samolova E. Production of light olefins and C5+ hydrocarbons in the Fischer-Tropsch synthesis by using inorganic precursor. *ChemistrySelect*. 2022;7(29):e202201286. doi: org/10.1002/slct.202201286
- [3] Bahar J, Lghazi Y, Youbi B, Himi MA, El Haimer C, Ezaier Y, et al. Electrochemical deposition and characterization of copper-cobalt oxide layers by electrodeposition. *Journal of the Indian Chemical Society*. 2023;100(2):100914. doi: org/10.1016/j.jics.2023.100914
- [4] Claeys M, van Steen E. Basic studies. Studies in surface science and catalysis. 2004;152:601-80. doi:org/10.1016/S0167-2991(04)80465-8
- [5] Kababji AH, Kugler EL, Dadyburjor DB. Recent developments in cobalt-and iron-based catalysts for Fischer-Tropsch synthesis. *Recent Patents on Catalysis*. 2012;1(2):97-106. doi: org/10.2174/2211548X11201020097
- [6] Parhizkar J, Habibi MH. Synthesis, characterization and photocatalytic properties of Iron oxide nanoparticles synthesized by sol-gel autoxidation with ultrasonic irradiation.
- Nanochemistry Research. 2017;2(2):166-71. doi: org/10.22036/NCR.2017.02.002
- [7] Guilera J, Díaz-López JA, Berenguer A, Biset-Peiró M, Andreu T. Fischer-Tropsch synthesis: Towards a highly-selective catalyst by lanthanide promotion under relevant CO₂ syngas mixtures. *Applied Catalysis A: General*. 2022;629:118423. doi: org/10.1016/j.apcata.2021.118423
- [8] Vannice M. The catalytic synthesis of hydrocarbons from H₂CO mixtures over the group VIII metals: I. The specific activities and product distributions of supported metals. *Journal of Catalysis*. 1975;37(3):449-61. doi: org/10.1016/0021-9517(75)90181-5
- [9] Xiao H, Ming Q, Hong W, Xin Y, Hai-Yun S, Xian-Feng S, et al. Effect of Fe₃O₄ content on the CO₂ selectivity of iron-based catalyst for Fischer-Tropsch synthesis. *Journal of Fuel Chemistry and Technology*. 2023;51(2):155-64. doi: org/10.1016/S1872-5813(22)60018-5
- [10] Khalighi R, Bahadoran F, Panjeshahi MH, Zamanian A, Tahouni N. Effects of nickel aluminate spinel (NiAl₂O₄) as Catalyst Support and Promoters (Ru, Rh) in Fischer-Tropsch synthesis. *ChemistrySelect*. 2020;5(26):7934-40. doi: org/10.1002/slct.202000740
- [11] Ma L, Zhang Y, Gao X, Atchimarusri T, Ma Q, Zhang J, et al. A Hydrophilic supported Fe₃O₄ catalyst with enhanced light olefins

- selectivity in the Fischer-Tropsch synthesis. *ChemistrySelect.* 2021;6(34):9293-9. doi: org/10.1002/slect.202102614
- [12] Iglesia E. Design, synthesis, and use of cobalt-based Fischer-Tropsch synthesis catalysts. *Applied Catalysis A: General.* 1997;161(1-2):59-78. doi: org/10.1016/S0926-860X(97)00186-5
- [13] Chou W, Wu P, Luo M, Li W, Li S. Effects of Al, Si, Ti, Zr promoters on catalytic performance of iron-based Fischer-Tropsch synthesis catalysts. *Catalysis Letters.* 2020;150:1993-2002. doi: org/10.1007/s10562-020-03104-3
- [14] Peregudova AS, Barrios AJ, Ordovsky VV, Borisova NE, Khodakov AY. The Fischer-Tropsch reaction in the aqueous phase over rhodium catalysts: A promising route to selective synthesis and separation of oxygenates and hydrocarbons. *Chemical Communications.* 2020;56(2):277-80. doi: org/10.1039/C9CC09026F
- [15] Han Z, Ying W, Zhang H, Ma H, Qian W. Role of SiO_2 in different iron-based catalysts for Fischer-Tropsch synthesis to light olefins. *Fuel.* 2023;338:127257. doi: org/10.1016/j.fuel.2022.127257
- [16] Yahyazadeh A, Dalai AK, Ma W, Zhang L. Fischer-Tropsch synthesis for light olefins from syngas: A review of catalyst development. *Reactions.* 2021;2(3):227-57. doi: org/10.3390/reactions2030015
- [17] Graf B, Muhler M. The influence of the potassium promoter on the kinetics and thermodynamics of CO adsorption on a bulk iron catalyst applied in Fischer-Tropsch synthesis: A quantitative adsorption calorimetry, temperature-programmed desorption, and surface hydrogenation study. *Physical Chemistry Chemical Physics.* 2011;13(9):3701-10. doi: org/10.1039/C0C01875A
- [18] Yang Y, Zhang H, Ma H, Qian W, Sun Q, Ying W. Effect of alkalis (Li, Na, and K) on precipitated iron-based catalysts for high-temperature Fischer-Tropsch synthesis. *Fuel.* 2022;326:125090. doi: org/10.1016/j.fuel.2022.125090
- [19] Zamani Y, Mohajeri A, Bakavoli M, Rahimizadeh M, SEYEDI SM. The Effect of temperature on product distribution over Fe-Cu-K catalyst in Fischer-Tropsch synthesis. 2016;6(1):46-52. doi: org/10.22078/jpst.2016.567
- [20] Li H, Li W, Zhuang Z, Liu F, Li L, Lv Y, et al. Effect of reaction temperature and H_2/CO ratio on deactivation behavior of precipitated iron Fischer-Tropsch synthesis catalyst. *Catalysis Today.* 2022;405:277-84. doi: org/10.1016/j.cattod.2022.04.025
- [21] Pansanga K, Lohitharn N, Chien AC, Lotero E, Panpranot J, Praserthdam P, et al. Copper-modified alumina as a support for iron Fischer-Tropsch synthesis catalysts. *Applied Catalysis A: General.* 2007;332(1):130-7. doi: org/10.1016/j.apcata.2007.08.006
- [22] Zhang C-H, Yang Y, Teng B-T, Li T-Z, Zheng H-Y, Xiang H-W, et al. Study of an iron-manganese Fischer-Tropsch synthesis catalyst promoted with copper. *Journal of Catalysis.* 2006;237(2):405-15. doi: org/10.1016/j.jcat.2005.11.004
- [23] Liu X-L, Zhao W-T, Zhang J, Chen J-G. Effects of promoters on carburized fused iron catalysts in Fischer-Tropsch synthesis. *Journal of Fuel Chemistry and Technology.* 2021;49(10):1504-12. doi: org/10.1016/S1872-5813(21)60159-7
- [24] Ding M. Syngas Conversion to Lower Olefins via Facet Regulating. *Progress in Chemistry.* 2017;29(1):5. doi: org/10.1038/nature19786
- [25] Liu Y, Chen J-F, Bao J, Zhang Y. Manganese-modified Fe_3O_4 microsphere catalyst with effective active phase of forming light olefins from syngas. *ACS catalysis.* 2015;5(6):3905-9. doi.org/10.1021/acscatal.5b00492
- [26] Qian W, Zhang H, Sun Q, Liu Y, Ying W, Fang D. Effects of Zr and Ni promoters on the activation and deactivation of a precipitated iron-based catalyst for Fischer-Tropsch synthesis. *Reaction Kinetics, Mechanisms and Catalysis.* 2014;111:293-304. doi: org/10.1007/s11144-013-0648-0
- [27] Zhang H-J, Ma H-F, Zhang H-T, Ying W-Y, Fang D-Y. Effect of incorporation manner of Zr promoter on precipitated iron-based catalysts

- for Fischer-Tropsch synthesis. *Journal of Coal Science and Engineering.* 2012;18(2):182-7. doi: org/10.1007/s12404-012-0213-x
- [28] Qing M, Yang Y, Wu B, Xu J, Zhang C, Gao P, et al. Modification of Fe–SiO₂ interaction with zirconia for iron-based Fischer–Tropsch catalysts. *Journal of Catalysis.* 2011;279(1):111-22. doi: org/10.1016/j.jcat.2011.01.005
- [29] Zhang S, Li D, Liu Y, Zhang Y, Wu Q. Zirconium doped precipitated Fe-based catalyst for Fischer–Tropsch synthesis to light olefins at industrially relevant conditions. *Catalysis Letters.* 2019;149:1486-95. doi: org/10.1007/s10562-019-02775-x
- [30] Yang Y, Xiang H-W, Tian L, Wang H, Zhang C-H, Tao Z-C, et al. Structure and Fischer–Tropsch performance of iron–manganese catalyst incorporated with SiO₂. *Applied Catalysis A: General.* 2005;284(1-2):105-22. doi: org/10.1016/j.apcata.2005.01.025
- [31] Rohr F, Lindvåg O, Holmen A, Blekkan EA. Fischer–Tropsch synthesis over cobalt catalysts supported on zirconia-modified alumina. *Catalysis Today.* 2000;58(4):247-54. doi.org/10.1016/S0920-5861(00)00258-3
- [32] Lohitharn N, Goodwin Jr JG. Impact of Cr, Mn and Zr addition on Fe Fischer–Tropsch synthesis catalysis: Investigation at the active site level using SSITKA. *Journal of Catalysis.* 2008;257(1):142-51. doi: org/10.1016/j.jcat.2008.04.015
- [33] Todic B, Ma W, Jacobs G, Davis BH, Bukur DB. Effect of process conditions on the product distribution of Fischer–Tropsch synthesis over a Re-promoted cobalt-alumina catalyst using a stirred tank slurry reactor. *Journal of catalysis.* 2014;311:325-38. doi: org/10.1016/j.jcat.2013.12.009
- [34] Liu Z, Jia G, Zhao C, Xing Y. Effective Fe/K Catalyst for Fischer–Tropsch to Light Alkenes. *Catalysis Letters.* 2023;1-11. doi: org/10.1007/s10562-023-04296-0
- [35] Pengnarapat S, Ai P, Reubroycharoen P, Vitidsant T, Yoneyama Y, Tsubaki N. Active Fischer-Tropsch synthesis Fe-Cu-K/SiO₂ catalysts prepared by autocombustion method without a reduction step. *Journal of energy chemistry.* 2018;27(2):432-8. doi: org/10.1016/j.jechem.2017.11.029
- [36] Li S, Li A, Krishnamoorthy S, Iglesia E. Effects of Zn, Cu, and K promoters on the structure and on the reduction, carburization, and catalytic behavior of iron-based Fischer–Tropsch synthesis catalysts. *Catalysis Letters.* 2001;77:197-205. doi: org/10.1023/A:1013284217689
- [37] Ghofran Pakdel M, Zohdi SH, Mirzaei AA. Deactivation of iron Fischer-Tropsch catalyst in the presence of different promoters: Model determination and parameter estimation using a hybrid ANN/GPLE technique. *Physical Chemistry Research.* 2023;11(4):761-70. doi: org/10.22036/PCR.2022.338670.2084
- [38] Sudsakorn K, Goodwin JG, Jothimurugesan K, Adeyiga AA. Preparation of attrition-resistant spray-dried Fe Fischer–Tropsch catalysts using precipitated SiO₂. *Industrial & engineering chemistry research.* 2001;40(22):4778-84. doi: org/10.1021/ie0101442
- [39] Yang Y, Qian W, Zhang H, Han Z, Ma H, Sun Q, et al. Effect of the Zr promoter on precipitated iron-based catalysts for high-temperature Fischer–Tropsch synthesis of light olefins. *Catalysis Science & Technology.* 2022;12(14):4624-36. doi: org/10.1039/D2CAT0146B
- [40] Shojaei M. Effect of calcium promoter on nano structure iron catalyst for Fischer–Tropsch synthesis. *Journal of Petroleum Science and Technology.* 2015;5(1):21. doi: org/10.22078/jpst.2015.440
- [41] Hamid HH, Mohd Zabidi NA, Shaharun MS. Effects of promoters on the physicochemical properties of cobalt-Iron catalysts supported on multiwalled-carbon nanotubes. *Catalysis Letters.* 2023;1-14. doi: org/10.1007/s10562-023-04294-2
- [42] Yaghoobpour E, Zamani Y, Zarrinpashne S, Zamaniyan A. Fischer–Tropsch synthesis: Effect of silica on hydrocarbon production over cobalt-based catalysts. *Chemical Papers.* 2019;73:205-14. doi: org/10.1007/s11696-018-0565-9

- [43] Mierczyński P, Dawid B, Mierczynska-Vasilev A, Maniukiewicz W, Witońska I, Vasilev K, et al. Novel bimetallic 1% M-Fe/Al₂O₃-Cr₂O₃ (2:1) (M= Ru, Au, Pt, Pd) catalysts for Fischer-Tropsch synthesis. *Catalysis Communications*. 2022;172:106559. doi: org/10.1016/j.catcom.2022.106559
- [44] Pour AN, Shahri SMK, Bozorgzadeh HR, Zamani Y, Tavasoli A, Marvast MA. Effect of Mg, La and Ca promoters on the structure and catalytic behavior of iron-based catalysts in Fischer-Tropsch synthesis. *Applied Catalysis A: General*. 2008;348(2):201-8. doi: org/10.1016/j.apcata.2008.06.045
- [45] Peña D, Jensen L, Cognigni A, Myrstad R, Neumayer T, Van Beek W, et al. The Effect of copper loading on iron carbide formation and surface species in iron-based Fischer-Tropsch synthesis catalysts. *ChemCatChem*. 2018;10(6):1300-12. doi: org/10.1002/cetc.201701673
- [46] Jongsomjit B, Panpranot J, Goodwin Jr JG. Co-support compound formation in alumina-supported cobalt catalysts. *Journal of Catalysis*. 2001;204(1):98-109. doi: org/10.1006/jcat.2001.3387
- [47] Zeng S, Du Y, Su H, Zhang Y. Promotion effect of single or mixed rare earths on cobalt-based catalysts for Fischer-Tropsch synthesis. *Catalysis Communications*. 2011;13(1):6-9. doi: org/10.1016/j.catcom.2011.06.009
- [48] Teimouri Z, Abatzoglou N, Dalai AK. Kinetics and selectivity study of Fischer-Tropsch synthesis to C5+ hydrocarbons: A review. *Catalysts*. 2021;11(3):330. doi: org/10.3390/catal11030330
- [49] Di Z, Feng X, Yang Z, Luo M. Effect of iron precursor on catalytic performance of precipitated iron catalyst for Fischer-Tropsch synthesis reaction. *Catalysis Letters*. 2020;150:2640-7. doi: org/10.1007/s10562-020-03158-3
- [50] Makhura E, Rakereng J, Rapoo O, Danha G. Effect of the operation parameters on the Fischer Tropsch synthesis process using different reactors. *Procedia Manufacturing*. 2019;35:349-55. doi: org/10.1016/j.promfg.2019.05.051
- [51] Ding M, Yang Y, Wu B, Li Y, Wang T, Ma L. Study on reduction and carburization behaviors of iron phases for iron-based Fischer-Tropsch synthesis catalyst. *Applied Energy*. 2015;160:982-9. doi: org/10.1016/j.apenergy.2014.12.042
- [52] Zhang C, Teng B, Yang Y, Tao Z, Hao Q, Wan H, et al. Effect of air-exposure on reduction behavior of a Fe-Mn-Cu-K/SiO₂ Fischer-Tropsch synthesis catalyst. *Journal of Molecular Catalysis A: Chemical*. 2005;239(1-2):15-21. doi: org/10.1016/j.molcata.2005.05.036
- [53] Todic B, Mandic M, Nikacevic N, Bukur DB. Effects of process and design parameters on heat management in fixed bed Fischer-Tropsch synthesis reactor. *Korean Journal of Chemical Engineering*. 2018;35:875-89. doi: org/10.1007/s111814-017-0335-3
- [54] Todic B, Nowicki L, Nikacevic N, Bukur DB. Fischer-Tropsch synthesis product selectivity over an industrial iron-based catalyst: Effect of process conditions. *Catalysis Today*. 2016;261:28-39. doi: org/10.1016/j.cattod.2015.09.005
- [55] Wan H, Wu B, Zhang C, Xiang H, Li Y. Promotional effects of Cu and K on precipitated iron-based catalysts for Fischer-Tropsch synthesis. *Journal of Molecular Catalysis A: Chemical*. 2008;283(1-2):33-42. doi: org/10.1016/j.molcata.2007.12.013
- [56] Zhang H, Ma H, Zhang H, Ying W, Fang D. Effects of Zr and K promoters on precipitated iron-based catalysts for Fischer-Tropsch synthesis. *Catalysis letters*. 2012;142:131-7. doi: org/10.1007/s10562-011-0739-3
- [57] Aluha J, Braidy N, Dalai A, Abatzoglou N. Low-temperature Fischer-Tropsch synthesis using plasma-synthesized nanometric Co/C and Fe/C catalysts. *The Canadian Journal of Chemical Engineering*. 2016;94(8):1504-15. doi: org/10.1002/cjce.22537
- [58] AL-Zuhairi F, Kadhim W, editors. Effect of Ce-promotion on iron catalysts activity through the synthesis of liquid fuels by the Fischer-Tropsch process. IOP Conference Series: Materials Science and Engineering. Baghdad: IOP

- Publishing; 2019. doi: org/10.1088/1757-899X/579/1/012017
- [59] Tavakoli A, Sohrabi M, Kargari A. Application of Anderson–Schulz–Flory (ASF) equation in

the product distribution of slurry phase FT synthesis with nanosized iron catalysts. Chemical Engineering Journal. 2008;136(2-3):358-63. doi: org/10.1016/j.cej.2007.04.017

کارایی هیدروژل نانوچندسازه‌ای کربوکسی‌متیل سلوزل و آژینات حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید برای حذف رنگزای متیلن بلو

سید جمال الدین پیغمبردوست^{۱*}، عباس مصطفایی^۲، پریسا محمدزاده‌پاکدل^۳ و موسی محمدپورفرد^۴

۱. استاد دانشکده مهندسی شیمی و نفت، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده مهندسی شیمی و نفت، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.
۳. دانشجوی دکترا دانشکده مهندسی شیمی و نفت، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.
۴. دانشیار دانشکده مهندسی شیمی و نفت، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

دریافت: شهریور ۱۴۰۲ بازنگری: خداداد ۱۴۰۳ پذیرش: خداداد ۱۴۰۳

<https://doi.org/10.30495/JACR1.1403.1044871>

چکیده

امروزه با گسترش صنایع و شهرنشینی آلودگی منابع و نیاز به آب سالم افزایش یافته است. هیدروژل‌ها جاذب‌هایی مؤثر برای حذف آلاینده‌ها از منابع آبی هستند. در این پژوهش، از نانوصفحه‌های گرافن اکسید برای بهبود حذف رنگزای متیلن بلو با هیدروژل کربوکسی‌متیل سلوزل و آژینات که زیست‌سازگار هستند، استفاده شده است. هیدروژل‌های نانوچندسازه کربوکسی‌متیل سلوزل و آژینات حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید کارایی خوبی در مقایسه با هیدروژل‌های سنتزشده با روش شیمیایی نشان دادند. جاذب‌های سنتزشده با تجزیه وزن سنجی گرمایی و میکروسکوپ الکترونی روبشی شناسایی شدند. درصدهای وزنی متفاوتی از گرافن اکسید (۰ تا ۱۰ درصد وزنی) بر بستر هیدروژل بارگذاری شد و مقدار بهینه آن ۶ درصد وزنی به دست آمد. بازده حذف در شرایط بهینه (غلظت اولیه رنگزا برابر با ۵۶ میلی گرم بر لیتر، ۱/۵ گرم بر لیتر از جاذب، ۲۰ دقیقه زمان تماس و دمای ۲۵ درجه سلسیوس) برای جاذب‌های CMC/Alg و CMC/Alg/GO به ترتیب ۶۵/۳۷ و ۷۳/۳ درصد به دست آمد. بررسی داده‌های سنتیکی نشان دادند که مدل شبدرجه دوم بهتر ترتیب دارای ضریب تعیین (R^2) برابر ۰/۹۸۶ و ۰/۹۸۳ برای جاذب‌های CMC/Alg و CMC/Alg/GO هستند. ظرفیت بر جذب تکلایه برای جاذب‌های Alg و CMC/Alg/GO به ترتیب ۹۱/۷۴ و ۹۶/۱۵ میلی گرم بر گرم به دست آمد که بهبود ظرفیت بر جذب با افزودن گرافن اکسید را نشان داد. بررسی ترمودینامیکی نشان داد فرایند بر جذب خودبهخودی و گرمگیر است. با توجه به نتیجه‌های به دست آمده هیدروژل نانوچندسازه بهینه می‌تواند به عنوان جاذب مؤثر برای حذف رنگزای متیلن بلو به کار رود.

واژه‌های کلیدی: هیدروژل نانوکامپوزیتی، متیلن بلو، جاذب، گرافن اکسید، تصفیه پساب.

مقدمه

اسید ساخته شده است و ویژگی‌هایی مانند گران روی بالا، ویژگی ژل شدن و پایداری بالا، آثینات را به یک پلی‌ساقارید مهم صنعتی تبدیل کرده است [۹].

در سال‌های اخیر گرافن کاربرد گستردگی داشته باشد در زمینه‌های متفاوت مانند الکترونیک، حسگرهای زیست‌پزشکی پیدا کرده است. ساختار دو بعدی ورقه‌ای و مساحت ویژه بالا مشخصه‌های مهم گرافن به عنوان جاذب هستند. ورقه‌های گرافن به دلیل برهم‌کنش $\pi-\pi$ قوی تمايل به کلوخه‌شدن در محیط‌های آبی دارند. گرافن اکسید که از اکسایش ورقه‌های گرافن به دست می‌آید، از گروه‌های عاملی بسیاری مانند کربوکسیل، هیدروکسیل و اپوکسی تشکیل شده است. به دلیل وجود این گروه‌های قطبی، صفحه‌های گرافن اکسید به آسانی در آب پخش می‌شوند. از آنجایی که گرافن اکسید گروه‌های عاملی بسیار و سطح ویژه بالا دارد، افزودن آن به ساختار بسیار زیستی منجر به بهبود ویژگی مکانیکی، گرمایی و کارایی بر جذب آلاینده آنها می‌شود [۱۰].

ماده‌های همکارانش^۱، هیدروژل نانوچندسازه پلی‌اکریلیک اسید پیوندی با اتان گام حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید کاوش یافته را برای حذف رنگزای متیلن بلو و متیل ویولت سنتز کردن. نتیجه‌های آنها نشان داد که مدل شبکه درجه دوم و لانگمویر مناسب‌ترین مدل‌ها برای برازش داده‌های سیستمیک و تعادلی است [۱۱]. میتال و همکارانش^۲، هیدروژل نانوچندسازه کربوکسی‌متیل سلوز و کیتوسان شبکه‌دار شده با نانوصفحه‌های گرافن اکسید را برای حذف رنگزاهای متیلن بلو و متیل اورانز سنتز کردن. بیشترین ظرفیت بر جذب تکلایه با جاذب سنتز شده برای رنگزاهای متیلن بلو و متیل اورانز به ترتیب $655/98$ و $40/452$ میلی گرم بر گرم گزارش شد. همچنین، گزارش کردن که بازده حذف جاذب سنتز شده طی 12 چرخه جذب و واجدب به تقریب ثابت بود. بهیان‌دیگر، جاذب سنتز شده قابلیت بالایی در به کارگیری متوالی داشت [۱۲]. دومان و همکارانش^۳، هیدروژل

رنگزاهای مواد خطرناکی هستند که از پساب کارخانه‌های نساجی، رنگرزی، چرم‌سازی و کاغذ‌سازی وارد منابع آبی می‌شوند. حضور این مواد حتی در غلظت پایین نفوذ نور خورشید به آب را محدود و منجر به کاهش سرعت فرایند فتوسنتز می‌شوند [۱]. متیلن بلو یک رنگزای کاتبونی است که در صورت ورود به بدن انسان موجب سوزش چشم، افزایش ضربان قلب، بافت مردگی و آشفتگی ذهنی می‌شود [۲]. بنابراین، حذف این آلاینده از پساب‌های صنعتی پیش از ورود به منابع آبی لازم است. در این راستا، روش‌های فیزیکی و شیمیایی متفاوتی برای حذف آلاینده‌ها مانند بر جذب [۳]، انعقاد [۴]، اکسایش [۵] و جداسازی غشایی [۶] گسترش یافته است. روش بر جذب یک روش شناخته شده مؤثر در زمینه حذف رنگزاهای و فلزهای سنگین است. در سال‌های اخیر، بسیارهای زیستی به دلیل قیمت کم، زیست‌سازگاری و زیست‌تخریب‌پذیری به عنوان جاذب‌هایی کارآمد برای حذف آلاینده‌ها به کار برده شده‌اند [۷]. کیتوسان، سلولز، آثینات و ژلاتین متداول‌ترین بسیارهای زیستی استفاده شده در زمینه تصفیه پساب هستند. کربوکسی‌متیل سلولز از پرکاربردترین م شتق‌های سلولز است که از جایگزینی گروه کربوکسی‌متیل به جای برخی از گروه‌های هیدروکسیل سلولز به دست می‌آید. این بسیار زیستی به دلیل توانایی تشکیل ژل، ویژگی حساس به pH و توانایی نگهداری آب، می‌تواند برای تهییه هیدروژل استفاده شود [۸]. کاتیون‌های فلزی سه‌ظرفیتی مانند Fe^{3+} و Al^{3+} می‌توانند برای شبکه‌دار کردن کربوکسی‌متیل سلولز به کار برده شوند، به طوری که این کاتیون‌ها با گروه کربوکسیل برهم‌کنش الکتروستاتیکی برقرار می‌کند و منجر به تشکیل شبکه سه‌بعدی می‌شوند. آثینات یک پلی‌ساقارید آبی‌انیونی است که به طور عمده در جلبک‌های قهوه‌ای یافت می‌شود. آثینات از دو هم‌بسیار، گولورونیک اسید و مانورونیک

1. Makhado et al.

2. Mittal et al.

3. Duman et al.

کارایی هیدروژل نانوچندسازهای کربوکسیمتیل سلوزل و ...

سدیم هیدروکسید و هیدروکلریک ۱ سید از شرکت سیگما - الدرج تهیه شده‌اند. آب اکسیژنه نیز از شرکت دکتر مجلی تهیه شد.

سترنگرافن اکسید

برای تهیه نانوصفحه‌های گرافن اکسید، روش هامر اصلاح شده به کارگرفته شد. ۰/۳ گرم گرافیت به ۷۰ میلی‌لیتر سولفوریک اسید (۹۸٪) در دمای اتاق افزوده و هم‌زده شد. سپس ۱/۵ گرم سدیم نیترات افزوده شد و محلول تا دمای صفر درجه سلسیوس خنک شد. ۹ گرم پتاسیم پرمنگنات به آرامی به محلول افزوده شد و به مدت نیم ساعت به یک حمام آب با دمای ۳۵ تا ۴۰ درجه سلسیوس منتقل شد. به خمیر ضخیم ایجاد شده ۱۴۰ میلی‌لیتر آب افزوده شد و محلول به مدت ۱۵ دقیقه هم‌زده شد. سپس، ۲۰ میلی‌لیتر آب اکسیژنه به آرامی به تعییق به دست آمده افزوده شد و رنگ آن از قهوه‌ای به زرد تغییر کرد. گرافن اکسید تشکیل شده با سانتریفیوژ جداسازی و با آون خشک شد [۱۴].

سترنگرافن اکسید

۷۰ گرم کربوکسیمتیل سلوزل و ۰/۳ گرم آژینات به ۷۰ میلی‌لیتر آب مقطر افزوده و تا حل شدن کامل هم‌زده شدند. محلول ژل به دست آمده با سرنگ داخل محلول ۰/۲ مولار آهن کلرید چکانده شد تا با یون‌های آهن موجود در محلول به مدت ۲۰ دقیقه برهم‌کنش الکترواستاتیکی داشته باشدند. یون‌های Fe³⁺ با گروه‌های کربوکسیل آژینات و کربوکسیمتیل سلوزل جاذبه الکترواستاتیکی برقرار می‌کنند و پیوند عرضی تشکیل می‌دهند که منجر به ایجاد گرانول در این محلول می‌شود.

آگار و کاراگیلان را با روش رادیکال آزاد با تری‌اتیل گلیکول شبکه‌دار برای حذف رنگرای متیلن بلو استفاده کردند. نتیجه‌های طیف‌سنجی فروسرخ تبدیل فوریه نشان داد که حذف رنگزا با جاذب سنتر شده از راه سازوکارهای برهم‌کنش الکترواستاتیکی و پیوند هیدروژنی انجام می‌گیرد [۱۳]. پاشایی فخری و همکارانش^۱، هیدروژل نانوچندسازه پلی‌اکریل آمید پیوندی با آژینات حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید را با روش بسپارش رادیکال آزاد برای حذف رنگزا بلو دیو لت سنتر کردند. نتیجه‌های آن‌ها نشان داد که افزودن نانوصفحه‌های گرافن اکسید تا ۵ درصد وزنی منجر به بهبود بازده حذف ماده رنگزا می‌شود [۱۴].

در این پژوهش، هیدروژل نانوچندسازه زیست‌سازگار کربوکسیمتیل سلوزل و آژینات حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید برای حذف رنگزا متیلن بلو سنتر شد. ساختار و ویژگی هیدروژل نانوچندسازه با روش‌های وزن‌سنجی گرمایی^۲ (TGA) و میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) شناسایی شدند. در صدهای وزنی متفاوتی از گرافن اکسید در ساختار هیدروژل CMC/Alg بارگذاری و مقدار آن بهینه شد. اثر غلظت اولیه pH، مقدار جاذب، زمان تماس و دما بر بازده حذف جاذب‌های سنتر شده به صورت ناپیو سته بررسی و بهینه شد. برای بررسی سازوکار برجذب مدل‌های سینتیکی و هم‌دمای برجذب بررسی شد.

بخش تجربی

مواد

پتاسیم پرمنگنات^۳، سدیم نیترات، سولفوریک اسید، آهن کلرید^۴، گرافیت، سدیم کلرید، کلسیم کلرید^۵ و متیلن بلو همگی از شرکت مرک آلمان خریداری شدند. کربوکسیمتیل سلوزل^۶ (CMC) با میانگین وزن مولکولی ۲۵۰۰۰، سدیم آژینات^۷،

1. Pashaei et al.

2. Thermogravimetric Analysis (TGA)

3. KMnO₄

4. FeCl₃.6H₂O

5. CaCl₂

6. Carboxymethyl Cellulose, CMC

7. Sodium Alginate

چگونگی آماده‌سازی نمونه آزمایشگاهی

در این پژوهش بررسی تأثیر غلظت اولیه رنگزا (۲۶ تا ۹۶ میلی‌گرم بر لیتر)، pH (۲ تا ۹)، مقدار جاذب (۰/۵ تا ۲/۵ گرم بر لیتر)، زمان تماس (۰ تا ۲۰ دقیقه) و دما (۲۵ تا ۴۵ درجه سلسیوس) بر بازده حذف به صورت ناپیوسته انجام گرفت. بدین منظور مقدار معینی جاذب به ارلن ۲۵۰ میلی‌لیتر حاوی ۱۵۰ میلی‌لیتر محلول متیلن بلو با غلظت و pH مشخص افزوده و با سرعت ثابت ۱۴۰ دور بر دقیقه در دمای محیط با لرزاننده هم‌زد شد. برای تنظیم pH محلول رنگزا، از سیدیم هیدروکسید و هیدروکلریک اسید ۰/۱ نرمال استفاده شد. پس از پایان فرایند بر جذب، جاذب با دستگاه گریزانه با دور ۴۰۰۰ دور بر دقیقه جداسازی و غلظت ذهایی رنگزا با خواندن مقدار جذب اندازه‌گیری شده با دستگاه طیف‌سنج فرابنفش مرئی تکپرتو در طول موج بیشینه جذب متیلن بلو ($\lambda = 664 \text{ nm}$) تعیین شد. ظرفیت بر جذب تعادلی جاذب (q_e) و بازده حذف با معادله‌های ۱ و ۲ محاسبه شد [۱۵].

$$q_e(\text{mg/g}) = \frac{(C_i - C_e)}{m} V \quad (1)$$

$$\text{Removal (\%)} = \frac{C_i - C_e}{C_i} \times 100 \quad (2)$$

که در آن‌ها، $(C_i - C_e)$ (mg/l) و m (g) به ترتیب غلظت اولیه رنگزا، غلظت تعادلی، حجم آلاینده و مقدار جاذب است.

چگونگی آزمون قابلیت به کارگیری دوباره از جاذب‌ها برای مطالعه جذب و وا جذب متیلن بلو با جاذب‌های CMC/Alg و CMC/GO و CMC/Alg/GO ۰/۱۵ گرم از هر جاذب در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول آبی حاوی متیلن بلو با غلظت اولیه ۵۶ میلی‌گرم بر لیتر به مدت ۱۲۰ دقیقه هم‌زد شدند. سپس جاذب‌ها از محلول جدا و به مدت ۲۴۰ دقیقه در محلول نیتریک اسید ۰/۱ مولار بهمنظور دفع رنگزای جذب شده هم‌زد شدند. جاذب‌های جداسده دوباره در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول آبی حاوی متیلن بلو با غلظت اولیه ۵۶ میلی‌گرم بر لیتر به مدت ۱۲۰ دقیقه

گرانول‌های تشکیل شده با صافی جدا و با آب قطره شسته شدند، تا آهن اضافی حذف شود.

هیدروژل‌های به دست آمده داخل آون با دمای ۵۰ درجه سلسیوس در مدت ۲۴ ساعت خشک و با آسیاب پودر و بالک مشبندی شدند. لازم به ذکر است که سنتز هیدروژل‌های نانوچندسازهای مشابه این روش بود با این تفاوت مقدار معینی گرافن اکسید در آب قطره به مدت ۳۰ دقیقه با حمام فراصوت پخش شد [۱۰]. سپس، بسپارهای یادشده به تعییقه به دست آمده افزوده شد. ترکیب هیدروژل‌های نانوچندسازه سنتز شده در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱ ترکیب هیدروژل‌های نانوچندسازهای سنتز شده (CMC/Alg/GO)

هیدروژل نانوکامپوزیتی	نمونه	GO (wt. %)	FeCl ₃ .5H ₂ O (mol/L)	Alg (g)	CMC (g)
۱	نمونه ۱	۰	۰/۲	۰/۳	۰/۷
۲	نمونه ۲	۲	۰/۲	۰/۳	۰/۷
۳	نمونه ۳	۴	۰/۲	۰/۳	۰/۷
۴	نمونه ۴	۶	۰/۲	۰/۳	۰/۷
۵	نمونه ۵	۸	۰/۲	۰/۳	۰/۷
۶	نمونه ۶	۱۰	۰/۲	۰/۳	۰/۷

دستگاه‌ها

ریخت‌شناسی هیدروژل و هیدروژل نانوچندسازهای با میکرو‌سکوپ الکترونی رو بشی مدل MIRA3 ساخت شرکت کشور چک انجام شد. تجزیه وزن‌سنگی گرمایی Tescan Q600 جاذب‌های سنتز شده با دستگاه وزن‌سنگ گرمایی مدل ساخت شرکت TA کشور آمریکا انجام گرفت. نمونه‌ها در ۲۰ °C/min دمای ۲۵ تا ۷۰۰ درجه سلسیوس با سرعت تحت اتمسفر گاز نیتروژن گرمادهی شدند. برای تعیین غلظت ماده رنگزا، دستگاه طیف‌سنج فرابنفش مرئی تکپرتو مدل 250 Specord شرکت Jena آلمان ساخت شرکت Analytik به کار گرفته شد.

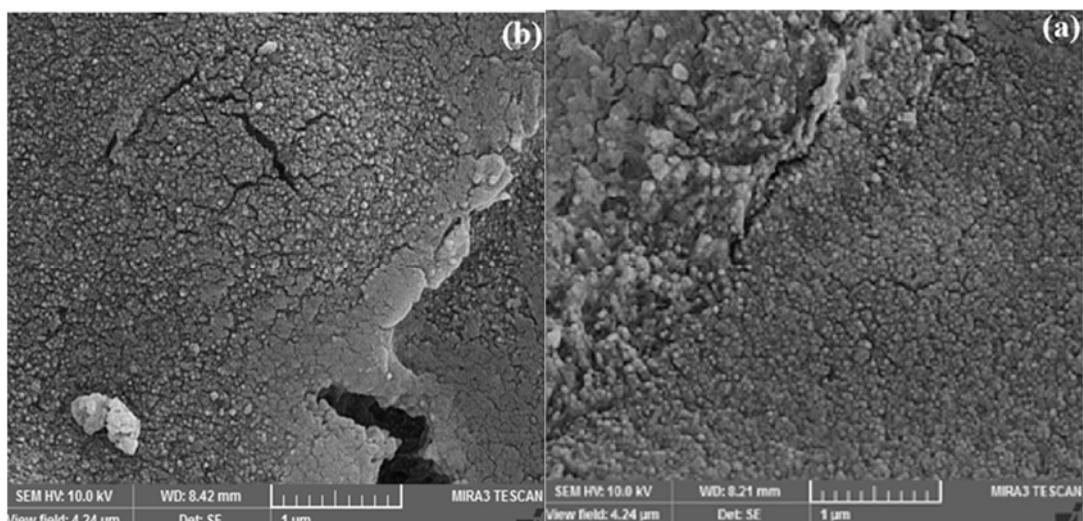
این پژوهش، برای بررسی ریزساختار جاذب‌های سنتز شده، میکروسکوپ الکترونی روشنی (SEM) به کار گرفته شد. شکل ۱ تصویرهای هیدروژل CMC/Alg و هیدروژل نانوچندسازهای حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید (CMC/Alg/GO) را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، هیدروژل CMC/Alg سنتز شده، سطحی غیریکنواخت دارد. مقایسه تصویرهای الف و ب نشان می‌دهد که افزودن نانوصفحه‌های گرافن اکسید به ساختار هیدروژل منجر به افزایش فاصله بین ذره‌های ژل شده است. در نتیجه امکان نفوذ مولکول‌های رنگزا به نمونه و برهم‌کنش آن‌ها با گروه‌های عاملی افزایش می‌یابد.

همزده شدند و پس از جداسازی جاذب‌ها، غلظت رنگزای باقی‌مانده در محلول برای محا سبه بازده حذف اندازه‌گیری شد. این چرخه، ۱۰ بار تکرار شد.

نتیجه‌ها و بحث

شناسایی نمونه‌ها

تخلخل و میانگین اندازه حفره‌ها از جمله عامل‌های مؤثر بر کارایی جاذب‌ها در حذف آلاینده‌ها است. بررسی این عامل‌ها بایستی از طریق شنا سایی ریز ساختار جاذب‌ها انجام گیرد. در

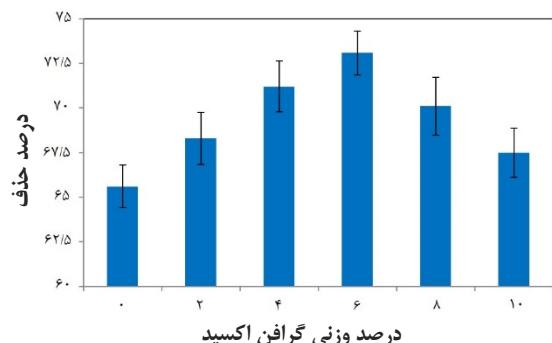

(b) CMC/Alg/GO و (a) CMC/Alg نمونه‌های SEM

انجام شده است. تخریب گرمایی هیدروژل CMC/Alg و هیدروژل نانوچندسازهای CMC/Alg/GO نیز در سه مرحله انجام شد. مرحله اول مربوط به تبخیر رطوبت جذب شده است. مرحله دوم که به تقریب از دمای ۲۵۰ شروع و تا دمای ۴۵۰ درجه سلسیوس ادامه دارد مربوط به واپسپارش زنجیره‌های بسیار و تخریب گرمایی اکسید گرافن است. در مرحله سوم تخریب، پیوندهای C-C شکسته و تجزیه کامل ترکیب‌های کربنی رخ می‌دهد [۱۰]. لازم به ذکر است که پایداری گرمایی هیدروژل

شکل ۲ منحنی TGA مربوط به کربوکسی متیل سلولز، هیدروژل CMC/Alg و هیدروژل نانوچندسازهای حاوی ۶ درصد وزنی نانوذره‌های گرافن اکسید CMC/Alg/GO را نشان می‌دهد. تخریب گرمایی کربوکسی متیل سلولز در سه مرحله صورت گرفته است که مرحله اول در بازه دمایی ۵۰ تا ۲۵۰ درجه سلسیوس مربوط به تبخیر رطوبت جذب شده است. مرحله دوم تخریب مربوط به کربوکسیل زدایی در بازه دمایی ۲۵۰ تا ۳۹۰ درجه سلسیوس و در مرحله سوم تفكیک افت پیکره سلولز

نانوصفحه‌ها، گروههای عاملی که به عنوان مکان‌های جذب عمل می‌کنند، افزایش می‌یابند. در نتیجه بازده افزایش پیدا می‌کند [۱۴]. با افزایش بیشتر مقدار نانوصفحه‌های گرافن اکسید از ۶ تا ۱۰ درصد وزنی، بازده حذف کاهش یافته است که ناشی از کلخوشه شدن نانوصفحه‌های گرافن اکسید و انسداد حفره‌های جاذب با آن‌ها است. در ادامه پژوهش مقدار ۶ درصد وزنی نانوصفحه‌های گرافن اکسید به عنوان مقدار بهینه انتخاب شد [۱۵].

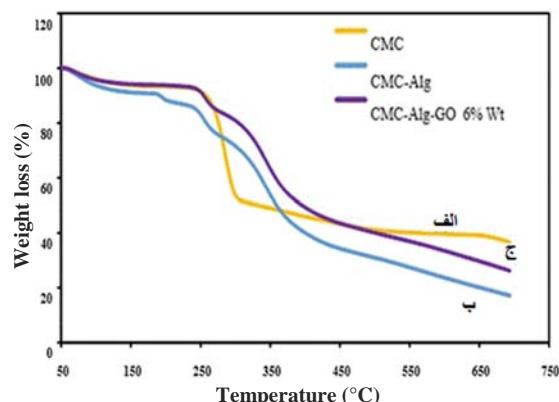

شکل ۳ اثر درصد وزنی نانوصفحه‌های گرافن اکسید بر درصد حذف غلظت اولیه رنگزا: ۵۶ میلی‌گرم بر لیتر، pH=۷، زمان تماس: ۱۲۰ دقیقه، مقدار جاذب: ۱/۵ گرم بر لیتر و دما: ۲۵ درجه سلسیوس)

اثر غلظت اولیه رنگزا

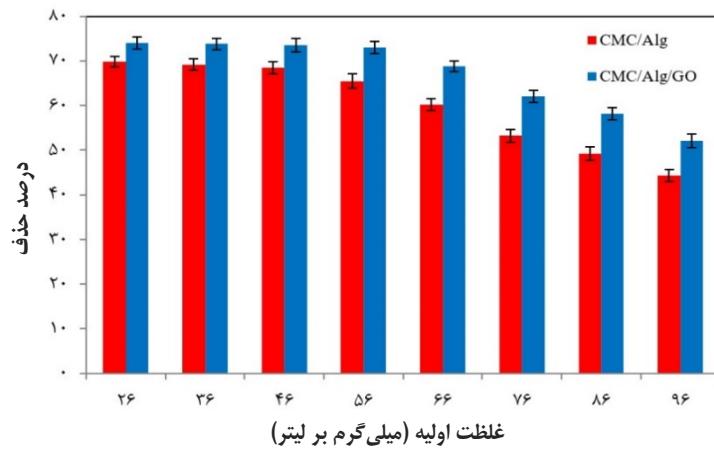
بررسی اثر غلظت اولیه رنگزا بر بازده حذف جاذب‌های سنتز شده در بازه ۹۶ تا ۲۶ میلی‌گرم بر لیتر در حضور ۱/۵ گرم بر لیتر جاذب، زمان تماس ۱۲۰ دقیقه، pH برابر با ۷ و دمای ۲۵ درجه سلسیوس انجام شد که نتیجه‌های آن در شکل ۴ ارائه شده است. با توجه به این شکل، کاهش بازده حذف جاذب‌های سنتز شده تا غلظت ۵۶ میلی‌گرم بر لیتر ناچیز بوده است که مربوط به وجود مکان‌های جذب کافی برای برهمنکش با مولکول‌های رنگزا است. در غلظت‌های بیشتر از ۵۶ میلی‌گرم بر لیتر بازده حذف، به دلیل سیرشدن مکان‌های فعال جاذب از مولکول‌های متیلن بلو، کاهش یافته است [۱۶].

نانوچندسازه بیشتر از هیدروژل بود که مربوط به حضور نانوصفحه‌های گرافن اکسید و ایجاد پیوند هیدروژنی این صفحه‌ها با زمینه بسیار است. همچنین، در صد باقی‌مانده نهایی از هیدروژل و هیدروژل نانوکامپوزیتی به ترتیب ۷/۱۶ و ۷/۲۵ درصد بود.

شکل ۲ نمودارهای TGA نمونه‌های CMC/Alg (الف)، CMC/GO (ب) و CMC/Alg/GO 6% Wt (ج)

اثر درصد وزنی گرافن اکسید بر بر جذب رنگزا بررسی تأثیر درصد وزنی نانوصفحه‌های گرافن اکسید بر کارایی بر جذب جاذب‌های سنتز شده در غلظت اولیه رنگزا برابر با ۱/۵ میلی‌گرم بر لیتر، مقدار جاذب برابر با ۱/۵ گرم بر لیتر، زمان تماس ۱۲۰ دقیقه، pH برابر با ۷ و دمای ۲۵ درجه سلسیوس انجام گرفت. همان‌طور که در شکل ۳ مشاهده می‌شود، با افزایش درصد وزنی نانوصفحه‌های گرافن اکسید تا ۶ درصد وزنی، بازده حذف رنگزا متبیان بلو از ۶۵٪ به ۷۳٪ درصد افزایش یافته است. با مقایسه تصاویر SEM هیدروژل CMC/Alg و هیدروژل نانوچندسازه CMC/Alg/GO حاوی ۶ درصد وزنی نانوصفحه‌های گرافن اکسید مشاهده می‌شود که حضور این نانوصفحه‌ها منجر به افزایش تخلخل و اندازه حفره‌ها شده است. بنابراین، مولکول‌های رنگزا بیشتری به ساختار جاذب نفوذ کرده و با مکان‌های جذب بیشتری برهمنکش می‌دهند. همچنین، با افزایش مقدار

شکل ۴ اثر غلفت اولیه رنگزا بر درصد حذف

(pH=۷، زمان تماس: ۱۲۰ دقیقه، مقدار جاذب: ۱/۵ گرم بر لیتر و دما: ۲۵ درجه سلسیوس)

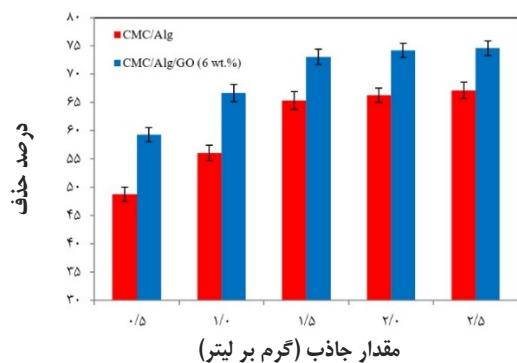
هیدروکسیل جاذب و مولکول‌های رنگزا است. با افزایش pH اثر مقدار جاذب به دلیل یونش گروه‌های کربوکسیلیک اسید سطح جاذب به دلیل یونش گروه‌های کربوکسیلیک اسید کربوکسی‌متیل سلوژ، آرژینات و گرافن اکسید به آنیون‌های کربوکسیل منفی می‌شود. بنابراین، افزون بر پیوند هیدروژنی، جاذبه الکترواستاتیکی بین سطح جاذب و رنگزای کاتیونی در بهبود بازده حذف بسیار مؤثر است [۱۸]. همچنین، بهبود بازده حذف با افزایش pH را می‌توان مربوط به کاهش رقابت بین های H⁺ و مولکول‌های رنگزا برای تصاحب مکان‌های فعال جاذب دانست. برپایه نتیجه‌های بدست آمده، بازده حذف متیلن بلو در pH برابر با ۷، بیشترین مقدار است.

اثر مقدار جاذب

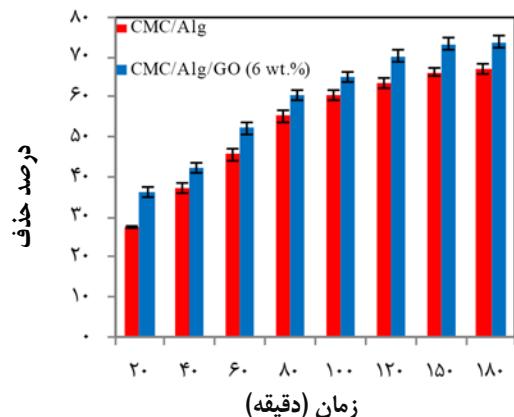
بررسی اثر مقدار جاذب بر بازده حذف جاذبهای سنتز شده در بازه ۰/۵ تا ۲/۵ گرم بر لیتر در غلفت اولیه رنگزا برابر با ۵۶ میلی گرم بر لیتر، زمان تماس ۱۲۰ دقیقه، pH ۷ و دمای ۲۵ درجه سلسیوس انجام شد. نتیجه‌ها نشان داد (شکل ۶) که با افزایش مقدار جاذب تا ۱/۵ گرم بر لیتر، بازده حذف جاذبهای سنتز شده به طور چشمگیری افزایش می‌یابد. با افزایش مقدار جاذب تعداد مکان‌های فعال و سطح تماس جاذب با مولکول‌های

pH یکی از عامل‌های مهمی که بر کارایی جاذب‌ها تاثیر می‌گذارد، pH است. برای بررسی دقیق اثر pH بر بازده حذف جاذبهای سنتز شده با استیپی pH_{zpc} تعیین شود. در pH_{zpc}، بازده جاذب به دلیل برابر بودن بارهای گروه‌های عاملی مشتب و منفی، خنثی است. نمودار شکل ۵-الف، pH_{zpc} بر حسب pH را برای جاذبهای سنتز شده نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود pH_{zpc} جاذب‌های CMC/Alg و CMC/Alg/GO بهترین برتایی برابر با ۳/۱۲ و ۲/۵ است. در pH‌های بیشتر از مقدارهای یادشده بار سطحی جاذب‌ها منفی است. بنابراین، می‌توانند برهم‌کنش الکترواستاتیکی قوی با رنگزای کاتیونی برقرار کنند. شکل ۵-ب اثر pH بر بازده حذف جاذبهای سنتز شده را نشان می‌دهد. در < ۳ pH (شرایط اسیدی قوی)، بازده حذف پایین را می‌توان به بار مشتب سطحی جاذب‌ها و حضور بیون‌های H⁺ در محلول رنگزا نسبت داد که با مولکول‌های متیلن بلو برای جذب به مکان‌های فعال هیدروژل نانوچندسازه رقابت می‌کنند [۱۷]. مقدار بر جذب کم متیلن بلو در شرایط اسیدی قوی به دلیل وقوع پیوند هیدروژنی بین گروه‌های

بررسی شد که نتیجه آن در شکل ۷ نشان داده شده است. همان طورکه مشاهده می‌شود بازده حذف با افزایش زمان تماس افزایش می‌باید که ناشی از خالی‌بودن مکان‌های فعال جاذب‌ها است که با گذر زمان پر می‌شود. مقدار بازده حذف پس از ۱۲۰ دقیقه به تعادل می‌رسد. افزایش بیشتر زمان تماس از ۱۲۰ دقیقه تاثیری بر بازده حذف ندارد که ناشی از سیرشدن مکان‌های فعال جاذب‌های سنتزشده است [۱۹].

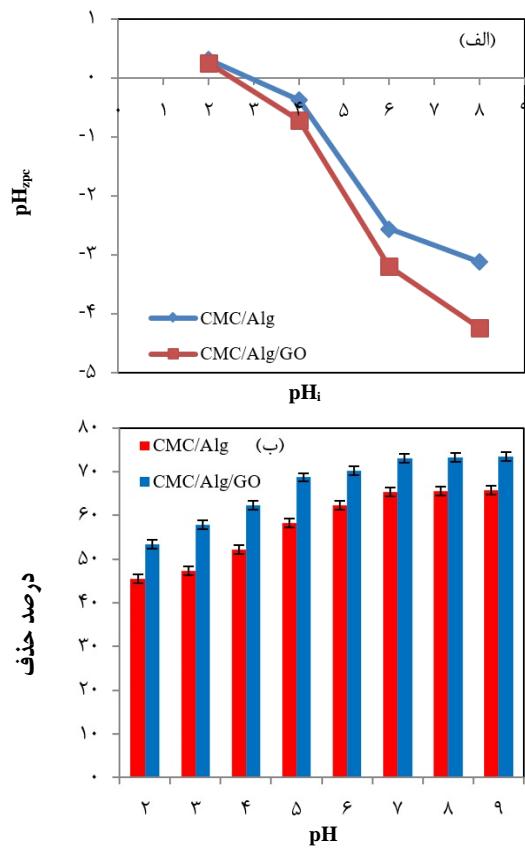

شکل ۶ اثر مقدار جاذب بر بازده حذف (غلظت اولیه رنگر: ۵۰ میلی گرم بر لیتر، pH=۷، زمان تماس: ۱۲۰ دقیقه و دما: ۲۵ درجه سلسیوس)

شکل ۷ اثر زمان تماس بر بازده حذف (غلظت اولیه رنگر: ۵۰ میلی گرم بر لیتر، pH=۷، مقدار جاذب: ۱۵ گرم بر لیتر و دما: ۲۵ درجه سلسیوس)

جذب شونده افزایش می‌باید. همان‌طورکه در شکل ۶ مشاهده می‌شود، افزایش بیشتر مقدار جاذب از ۱/۵ گرم بر لیتر تاثیری بر بازده حذف جاذب‌ها ندارد که این نتیجه را می‌توان به کلخه شدن جاذب‌ها که منجر به کاهش سطح تماس می‌شود، مربوط نسبت داد [۱۶].

شکل ۷ pH_{zpc} ۵ جاذب‌های سنتزشده (الف) و اثر pH بر بازده حذف (ب)
غلفت اولیه رنگر: ۵۰ میلی گرم بر لیتر، زمان تماس: ۱۲۰ دقیقه، مقدار جاذب:
۱/۵ گرم بر لیتر و دما: ۲۵ درجه سلسیوس)

۴-۲ اثر زمان تماس

تأثیر زمان تماس بر بازده حذف جاذب‌های سنتزشده در حضور ۱/۵ گرم بر لیتر از جاذب، غلفت اولیه رنگرا برابر با ۵۶ میلی گرم بر لیتر، pH برابر با ۷ و دمای ۲۵ درجه سلسیوس،

بررسی سینتیک برجذب

در این پژوهش برای بررسی سازوکار برجذب رنگرای متیلن بلو با جاذبهای سنتز شده، مدل‌های سینتیکی خطی شبکه درجه اول (معادله ۳) و شبکه درجه دوم (معادله ۴) به کار گرفته شد [۱۶].

$$\ln(q_e - q_t) = \ln(q_e) - k_1 t \quad (3)$$

$$\frac{t}{q_t} = \frac{t}{q_e} + \frac{1}{k_2 q_e^2} \quad (4)$$

که در آن‌ها، q_e و q_t به ترتیب ظرفیت برجذب تعادلی و ظرفیت برجذب در زمان معین و k_1 (min⁻¹) و k_2 (g/mg.min) به ترتیب ثابت سرعت مدل شبکه درجه اول و دوم است. با توجه به نتیجه‌های ارائه شده در جدول ۲ و شکل ۱۰ می‌توان نتیجه گرفت که مدل شبکه درجه دوم مناسب‌ترین مدل برای برآش داده‌های سینتیکی است. چرا که ضریب تعیین (R²) بیشتری در مقایسه با مدل شبکه درجه اول دارد. همخوانی داده‌های سینتیکی با مدل شبکه درجه دوم نشان می‌دهد که جذب شیمیایی واپايش کننده فرایند برجذب است [۱۵].

جدول ۲ ضرایب مدل‌های سینتیکی شبکه درجه اول و شبکه درجه دوم

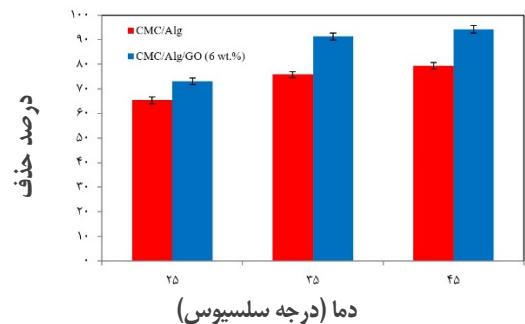
جادب		مدل سینتیکی	
CMC/Alg/GO	CMC/Alg	$q_{e,cal}$ (mg/g)	
۷۴/۶۳	۷۲/۴۶	k_1 (min ⁻¹)	شبکه درجه اول
۰/۰۲۴۲	۰/۰۲۲۶	R^2	
۰/۹۶۷	۰/۹۵۵	$q_{e,exp}$ (mg/g)	شبکه درجه دوم
۶۱/۵	۵۵/۵	$q_{e,cal}$ (mg/g)	
۶۲/۹	۵۷/۷	k_2 (g/mg.min)	
۰/۰۰۰۳۷	۰/۰۰۰۲۹	R^2	
۰/۹۸۳	۰/۹۸۶		

اثر دما

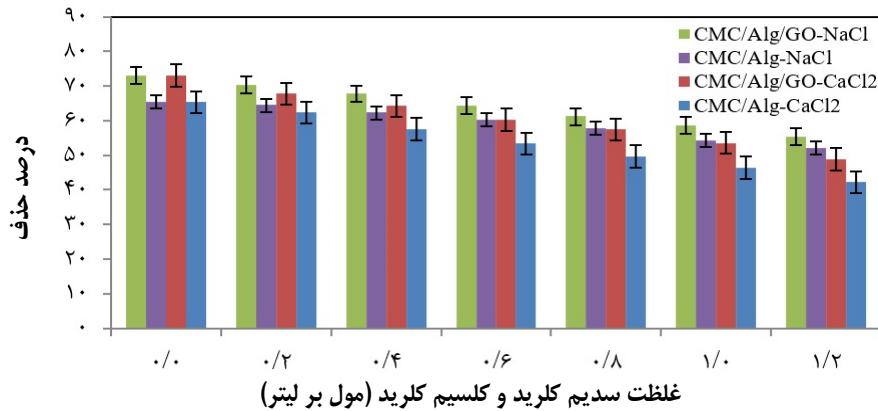
شکل ۸ اثر دما بر بازده حذف جاذبهای سنتز شده در شرایط عملیاتی مقدار جاذب ۱/۵ گرم بر لیتر، غلظت اولیه رنگزا ۵۶ میلی گرم بر لیتر، pH=۷ و زمان تماس ۱۲۰ دقیقه را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، با افزایش دما از ۲۵ به ۴۵°C، بازده حذف جاذب‌های CMC/Alg و CMC/Alg/GO به ترتیب از ۶۵/۳۷٪ به ۷۹/۴۳٪ و از ۷۳/۱٪ به ۹۶/۳٪ افزایش یافته است. با افزایش دما، جنبش و تحرک مولکول‌های رنگزا افزایش می‌یابد که منجر به نفوذ بیشتر مولکول‌های رنگزا به ساختار جاذبهای سنتز شده می‌شود [۱۱].

اثر قدرت یونی

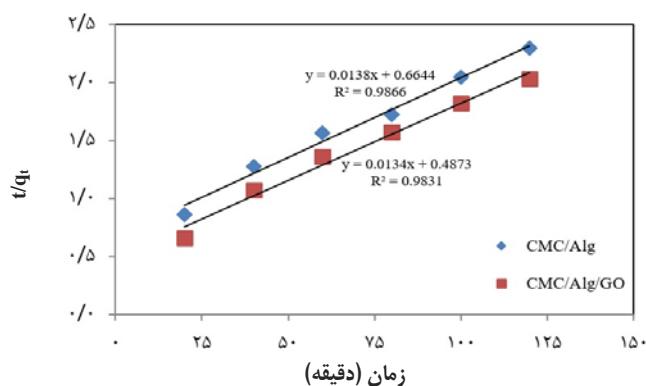
نمک‌های متفاوتی در پساب‌های صنعتی وجود دارد که کارایی جاذبهای را تحت تاثیر قرار می‌دهد. اثر قدرت یونی بر بازده حذف جاذبهای سنتز شده در شکل ۹ نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، با افزایش غلظت نمک‌های سدیم کلرید و کلسیم کلرید بازده حذف به طور چشمگیری کاهش یافته است که مربوط به رقابت یون‌های فلزی با مولکول‌های رنگزا برای جذب به مکان‌های فعال جاذبهای است [۲۰].

شکل ۸ اثر دما بر بازده حذف (غلظت اولیه رنگزا: ۵۶ میلی گرم بر لیتر، pH=۷؛ زمان تماس: ۱۲۰ دقیقه و مقدار جاذب: ۱/۵ گرم بر لیتر)

شکل ۹ اثر قدرت یونی بر بازده حذف (غلظت اولیه رنگر: ۵۶ میلی گرم بر لیتر، pH=۷، زمان تماس: ۱۲۰ دقیقه، مقدار جاذب: ۱/۵ گرم بر لیتر و دما: ۲۵ درجه سلسیوس)

شکل ۱۰ نمودار مدل سینتیکی شبهدرجه دوم

بررسی همدماه بر جذب

که در آن‌ها، q_m و K_L (میلی گرم بر لیتر) به ترتیب بیشینه ظرفیت بر جذب تک‌لایه و ثابت لانگمویر را نشان می‌دهند. n ثابت‌های فرنزیلیچ هستند. در مدل هم دما دویینین-رادوشکویچ (q_s mg/g) و E_a (kJ/mol) و β (mol^2/J^2) به ترتیب ظرفیت بر جذب سیریشده نظری، ثابت دویینین-رادوشکویچ، پتانسیل پولانی و انرژی بر جذب میانگین هستند.

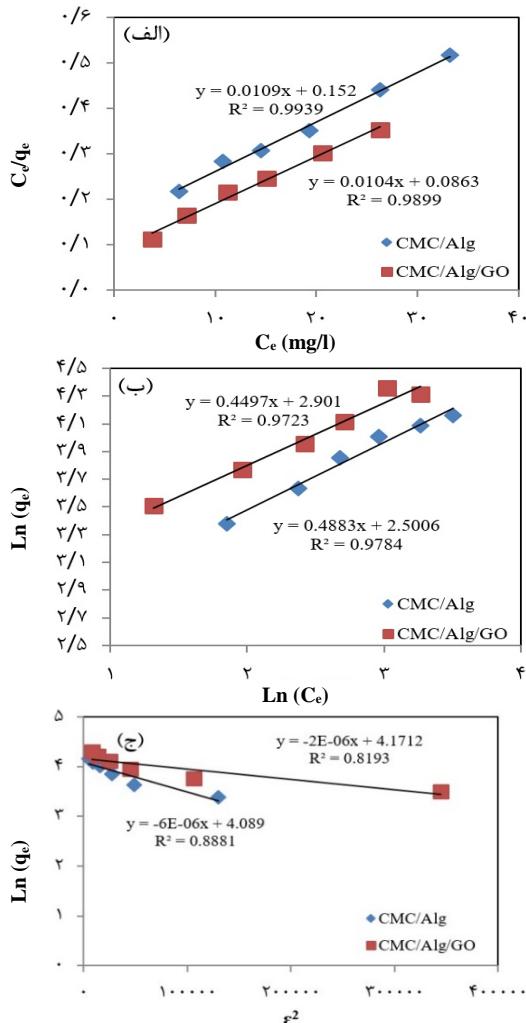
برای درک بهتر سازوکار فرایند بر جذب و محا سبه به شترین مقادار ظرفیت جذب جاذب‌ها، مدل‌های همدما به کارگرفته شد. مدل‌های همدما اطلاعات مفیدی را درباره چگونگی توزیع مولکول‌های جذب‌شونده بین فازهای مایع و جامد و برهمنکش آن‌ها در دمای ثابت ارائه می‌دهند. در این پژوهش، داده‌های تعادلی با مدل‌های خطی لانگمویر (معادله ۵)، فرنزیلیچ (معادله ۶) و دویینین-رادوشکویچ (معادله ۷) برآورد شدند [۱۶].

کارایی هیدروژل نانوچندسازهای کربوکسی متیل سلولز و ...

$$\frac{C_e}{q_e} = \frac{C_e}{q_m} + \frac{1}{K_L q_m} \quad (R_L = \frac{1}{1 + K_L C_i}) \quad (5)$$

$$\ln(q_e) = \ln(K_F) + \frac{1}{n} \ln(C_e) \quad (6)$$

$$\ln(q_e) = \ln(q_s) - \beta \varepsilon^2 \quad (\varepsilon = R T \ln(1 + \frac{1}{C_e})) \quad E_a = \frac{1}{\sqrt{2\beta}} \quad (7)$$

شکل ۱۱ نمودارهای همدما بر جذب مدل‌های لانگمویر (الف)، فرندليچ (ب) و دوبينین-رادوشکویچ (ج) برای نمونه‌های سنتز شده

با توجه به داده‌های جدول ۳ و شکل ۱۱، مقدار ضریب تعیین مدل لانگمویر برای هیدروژل و هیدروژل نانوچندسازه به ترتیب 0.993 و 0.989 به دست آمد که در مقایسه با سایر مدل‌ها بیشترین مقدار نزدیک به یک را دارد. بنابراین، این مدل، بهترین مدل برای پرازنش داده‌های تعادلی هر دو نمونه است. بیشترین مقدار ظرفیت بر جذب تکلا یه برای هیدروژل و هیدروژل نانوچندسازه به ترتیب 91.74 و 96.153 میلی‌گرم بر گرم محاسبه شد که بهبود بی‌شینه ظرفیت بر جذب تکلا یهای هیدروژل با افزودن نانوصفحه‌های گرافن اکسید را نشان داد. بررسی ضریب جداسازی (R_L) برای هیدروژل (در بازه 0.0 تا 0.155) و هیدروژل نانوچندسازه (در بازه 0.0 تا 0.241) نشان داد که فرایند بر جذب مطلوب است. مقدار ضریب n هم‌دمای فرندليچ برای هیدروژل و هیدروژل نانوچندسازه به ترتیب 20.5 و 23.9 به دست آمد.

با توجه به این که مقدار این ضریب برای هر دو نمونه بیشتر از یک است، می‌توان نتیجه گرفت که فرایند بر جذب، فیزیکی و مطلوب است [۲۱]. همچنین، مقدار ضریب K_F برای هیدروژل نانوچندسازه بیشتر از هیدروژل بود که پیوند قوی مولکول‌های جذب شونده با جاذب نانوچندسازه را نشان داد. بررسی هم دما دوبینین-رادوشکویچ نشان داد که مقدار میانگین انرژی آزاد بر جذب E_a برای هیدروژل و هیدروژل نانوچندسازه کمتر از 8 kJ/mol است که بیانگر فیزیکی بودن فرایند بر جذب است [۲۲].

جدول ۳ ضرایب همدمای مدل‌های لانگمویر، فروندلیج و دوینین-رادوشکویچ

مقایسه ظرفیت بر جذب هیدروزلهای CMC/Alg و $CMC/Alg/GO$ با سایر جاذب‌ها مقایسه ظرفیت بر جذب برای بررسی کارایی نمونه‌های سنتزشده با سایر جاذب‌ها در بر جذب رنگزای متیلن بلو در جدول ۴ انجام شده است. با توجه به داده‌های این جدول، جاذب‌های سنتزشده کارایی مناسبی در حذف رنگزای متیلن بلو دارند و می‌توانند به عنوان جاذب‌های مؤثر در حذف رنگزا به کار برده شوند.

جاذب		مدل همدمای
CMC/Alg/GO	CMC/Alg	
۹۶/۱۵	۹۱/۷۴	q_m (mg/g)
۰/۱۲۱	۰/۰۷۱۷	k_1 (l/mg)
۰/۹۸۹	۰/۹۹۳	R^2
۶۴/۷۹	۵۹/۶۸	q_s (mg/g)
۰/۵۰۰	۰/۰۲۸۹	E_a (kJ/mol)
۰/۸۱۹	۰/۸۸۸	R^2
۲/۳۹	۲/۰۵	n
۱/۵۲	۱/۶۳	$(mg/g.(l/mg)^{1/n}) K_F$
۰/۹۷۳	۰/۹۷۸	R^2

جدول ۴ مقایسه کارایی جاذب‌های سنتزشده با سایر جاذب‌ها در حذف متیلن بلو

مرجع	q_{max} (میلی گرم بر گرم)	غلظت اولیه (میلی گرم بر لیتر)	جاذب
[۲۳]	۲۰/۴	-	دانه نانوچندسازهای کیتوسان مغناطیسی شیکه‌دار شده با سولفوریک اسید
[۲۴]	۲۲/۸	۲۵-۱۰۰	بیوکامپوزیت آژینات/مغز بادام زمینی
[۱۶]	۲۷/۳	۱۰-۱۰۰	کربوکسی‌متیل سلولز پیوندی با پلی آکریل آمید/دوده
[۲۵]	۳۲/۱	۵-۲۵	صمغ گوار پیوندی با همبسیار آکریلیک اسید و آکریل آمید و آکریل آمیدوپروپانثیک اسید
[۲۶]	۱۰/۸	۱۰۰-۵۰۰	کربوکسی‌متیل سلولز/کاراگینان/مونتموریلونیت فعال شده
پژوهش حاضر	۹۱/۷	۹۶-۲۶	CMC/Alg
پژوهش حاضر	۸۶/۲	۹۶-۲۶	$CMC/Alg/GO$

۵۰ درجه سلسیوس بدست آمد که در جدول ۵ ارائه شده‌اند

[۸]

$$\ln K_D = -\frac{\Delta H^\circ}{RT} + \frac{\Delta S^\circ}{R} \quad (8)$$

$$K_D = \frac{q_e}{C_e} \quad (9)$$

$$\Delta G^\circ = -RT \ln(K_D) \quad (10)$$

بررسی ترمودینامیکی

بررسی ترمودینامیکی فرایند بر جذب رنگزا با هیدروزلهای $CMC/Alg/GO$ و نانوچندسازه CMC/Alg در بازه دمایی ۲۵

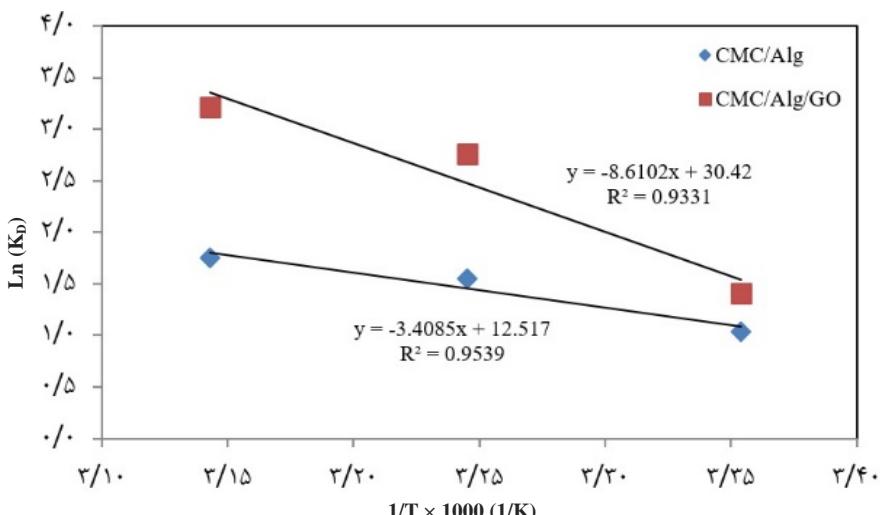
تا ۵۰ درجه سلسیوس انجام شده است. مقدارهای عامل‌های ترمودینامیکی مانند انرژی آزاد گیبس استاندارد (ΔG°)، آنتالپی

استاندارد (ΔH°) و آنتروپی استاندارد (ΔS°) با معادله‌های ۸ تا ۱۰ رسم نمودار $\ln(K_D)$ بر حسب T در بازه دمایی ۲۵ تا

کارایی هیدروژل نانوچندسازهای کربوکسی متیل سلوژ و ...

هر دو نمونه بیانگر افزایش برهمکنش بین سطح مشترک جاذب و محلول رنگرا با افزایش دما است [۲۷]. با افزایش دما، انرژی آزاد گیس کاهش یافته است، پس امکان پذیری فرایند برجذب در دمای بالا بیشتر است [۲۸]. همچنین، فرایند برجذب رنگرا با هیدروژل نانوچندسازه امکان پذیرتر است، چرا که انرژی آزاد گیس استاندارد هیدروژل نانوچندسازه در مقایسه با هیدروژل کمتر است [۸].

در این معادله‌ها K_D (l/mg) ثابت تعادل، R ثابت جهانی گاز و T (K) دمای مطلق است. ΔH° و ΔS° به ترتیب از شیب و عرض از مبدأ نمودار (K_D) بر حسب $\ln 1/T$ بدست می‌آید (شکل ۱۲). مقادیر R^2 بدست آمده از رسم این نمودار برای جاذب‌های CMC/Alg و CMC/Alg/GO به ترتیب 0.9539 و 0.9331 است. مقادیر مثبت آنتالپی استاندارد و منفی انرژی آزاد گیس استاندارد هر دو نمونه، به ترتیب گرم‌گیر و خودبه‌خودبودن فرایند برجذب را بیان کرده و مثبتبودن تغییر آنتروپی استاندارد فرایند برجذب را بیان کرده و مثبتبودن تغییر آنتروپی استاندارد

شکل ۱۲ نمودار $\ln(K_D)$ بر حسب $1/T$

قابلیت به کارگیری دوباره جاذب

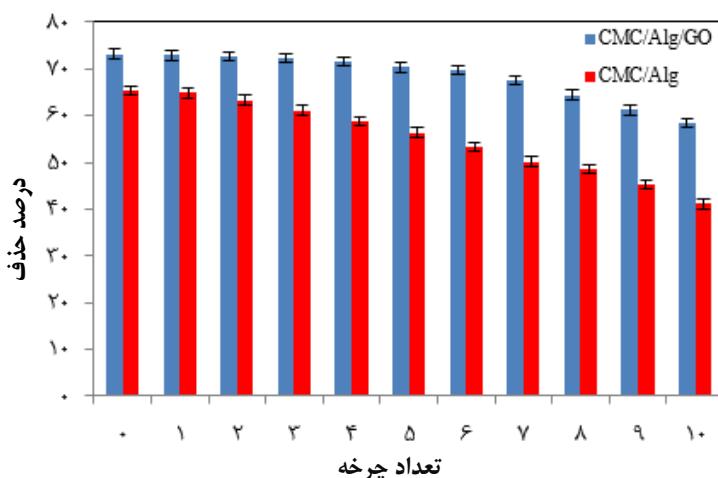
از دید اقتصادی، یک جاذب زمانی برای انجام فرایند برجذب مناسب است که بتوان آن را چندین بار به کارگرفت کرد. در این پژوهش، برای واجذب رنگزای جذب شده با جاذب‌ها از محلول نیتریک اسید 0.1 مولار استفاده شد. برپایه شکل ۱۳ بازده حذف در طی شش چرخه برای هیدروژل نانوچندسازه حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید بیشتر از 69 درصد و طی دو چرخه بیشتر از 73 درصد بود. همچنین، بازده حذف برای هیدروژل بدون نانوصفحه‌های گرافن اکسید طی شش چرخه بیشتر از 54 درصد و طی دو چرخه بیشتر از 63 درصد بود.

جدول ۵ عامل‌های ترمودینامیکی برjذب میلین بلو بر جاذب‌های سنتزشده

ΔS° (kJ/mol.K)	ΔH° (kJ/mol)	ΔG° (kJ/mol)	T (°C)	جادب
0.104	28.33	- 2.56	25	CMC/Alg
		- 3.94	35	
		- 4.62	45	
0.253	71.58	- 3.46	25	CMC/Alg/GO
		- 7.02	35	
		- 8.43	45	

قابلیت به کارگیری چندباره از آن را نیز بهبود بخشدیده است. در پایان می‌توان نتیجه گرفت که هیدروژل نانوچندسازه نانوصفحه‌های گرافن اکسید، قابلیت بالایی برای کاربرد صنعتی دارد.

کاهش بازده حذف پس از چندین چرخه را می‌توان به مسدودشدن مکان‌های فعال و تغییر ریخت جاذب‌ها مربوط دانست [۲۹ و ۳۰]. با توجه به شکل ۱۳، افزودن نانوصفحه‌ها به ساختار هیدروژل نه تنها سبب افزایش بازده حذف شده، بلکه

شکل ۱۳ قابلیت به کارگیری دوباره جاذب‌ها

ظرفیت بر جذب تک لایه برای هیدروژل و هیدروژل نانوچندسازه به ترتیب $۹۱/۷۴$ و $۹۶/۱۵$ میلی‌گرم بر گرم بدست آمد که بهبود کارایی هیدروژل با افزودن نانوصفحه‌های گرافن اکسید را نشان داد. جاذب‌های زیست سازگار سنتز شده در مقایسه با هیدروژل‌های شیمیایی کارایی مناسبی در حذف رنگرا را نشان دادند. بر سی ترمودینامیکی فرایند بر جذب دشان داد که فرایند بر جذب خود به خودی و گرمگیر است. در نهایت نتیجه‌های بدست آمده نشان دادند که هیدروژل نانوچندسازه CMC/Alg/GO می‌تواند به عنوان جاذب مؤثر برای تصفیه پساب‌های صنعتی حاوی ماده رنگرا به کاربرده شود.

نتیجه‌گیری

در این پژوهش، هیدروژل نانوچندسازه کربوکسی متیل سلولز و آلزینات حاوی نانوصفحه‌های گرافن اکسید برای نخستین بار برای حذف رنگزای متیلن بلو سنتز و استفاده شد. برای بهبود کارایی هیدروژل سنتز شده در صدھای متفاوتی از نانوصفحه‌های گرافن اکسید در بستر هیدروژل وارد شد و مقدار بهینه آن ۶ درصد وزنی بدست آمد. عامل‌های فرایند بر جذب شامل غلظت اولیه رنگزا، pH، مقدار جاذب، زمان تماس و دما بهینه شدند. همخوانی داده‌های سینتیکی با مدل شبیدرجه دوم نشان داد که سازوکار فرایند بر جذب به صورت شیمیایی است.

مراجع

- [1] Mohammadzadeh Pakdel P, Peighambardoust SJ. A review on acrylic based hydrogels and their applications in wastewater treatment. Journal of

Environmental Management. 2018;217:123-143. doi: org/10.1016/j.jenvman.2018.03.076

- [2] Makhado E, Pandey S, Nomngongo PN, Ramontja J. Preparation and characterization of xanthan gum-cl-poly(acrylic acid)/o-MWCNTs hydrogel nanocomposite as highly effective re-usable adsorbent for removal of methylene blue from aqueous solutions. *Journal of Colloid and Interface Science.* 2018;513:700-714. doi :org/10.1016/j.jcis.2017.11.060
- [3] Wang W, Wang A. Perspectives on green fabrication and sustainable utilization of adsorption materials for wastewater treatment. *Chemical Engineering Research and Design.* 2022;187:541-548. doi :org/10.1016/j.cherd.2022.09.006
- [4] Zhang Y, Li M, Zhang G, Liu W, Xu J, Tian Y, Wang Y, Xie X, Peng Z, Li A, R. Zhang, D. Wu, X. Xie. Efficient treatment of the starch wastewater by enhanced flocculation-coagulation of environmentally benign materials. *Separation and Purification Technology.* 2023;307:122788. doi: org/10.1016/j.seppur.2022.122788
- [5] Saravanan A, Deivayananai VC, Kumar PS, Rangasamy G, Hemavathy RV, Harshana T, Gayathri N, Alagumalai K. A detailed review on advanced oxidation process in treatment of wastewater: Mechanism, challenges and future outlook. *Chemosphere.* 2022;308:136524. doi: org/10.1016/j.chemosphere.2022.136524
- [6] Yang C, Xu W, Nan Y, Wang Y, Hu Y, Gao C, Chen X. Fabrication and characterization of a high performance polyimide ultrafiltration membrane for dye removal. *Journal of Colloid and Interface Science.* 2020;562:589-597. doi: org/10.1016/j.jcis.2019.11.075
- [7] Mohammadzadeh Pakdel P, Peighambardoust SJ. Review on recent progress in chitosan-based hydrogels for wastewater treatment application. *Carbohydrate Polymers.* 2018;201:264-279. doi: org/10.1016/j.carbpol.2018.08.070
- [8] Mohammadzadeh Pakdel P, Peighambardoust SJ, Foroutan R, Arsalani N, Aghdasinia H. Decontamination of Fuchsin dye by carboxymethyl cellulose-graft-poly(acrylic acid)-co-itaconic acid/carbon black nanocomposite hydrogel. *International Journal of Biological Macromolecules.* 2022;222:2083-2097. doi: org/10.1016/j.ijbiomac.2022.10.007
- [9] Preman NK, Jain S, Sanjeева SG, Johnson RP. Alginate derived nanoassemblies in drug delivery and tissue engineering. *Polysaccharide Nanoparticles.* 2022;247-280. doi: org/10.1016/B978-0-12-822351-2.00011-5
- [10] Allouss D, Essamlali Y, Chakir A, Khadhar S, Zahouily M. Effective removal of Cu(II) from aqueous solution over graphene oxide encapsulated carboxymethylcellulose-alginate hydrogel microspheres: towards real wastewater treatment plants. *Environmental Science and Pollution Research.* 2020;27(7):7476-7492. doi: org/10.1007/s11356-019-06950-w
- [11] Makhado E, Ramontja J. Microwave assisted synthesis of xanthan gum-cl-pol (acrylic acid) based-reduced graphene oxide hydrogel composite for adsorption of methylene blue and methyl violet from aqueous solution. *International Journal of Biological Macromolecules.* 2018;119:1546-557. doi: org/10.1016/j.ijbiomac.2018.07.104
- [12] Mittal H, Al Alili A, Morajkar PP, Alhassan SM. GO crosslinked hydrogel nanocomposites of chitosan/carboxymethyl cellulose – A versatile adsorbent for the treatment of dyes contaminated wastewater. *International Journal of Biological Macromolecules.* 2021;167:1248-1261. doi: org/10.1016/j.ijbiomac.2020.11.079
- [13] Duman O, Polat TG, Diker CÖ, Tunç S. Agar/κ-carrageenan composite hydrogel adsorbent for the removal of methylene blue from water. *International Journal of Biological Macromolecules.* 2020;160:823-835. doi: org/10.1016/j.ijbiomac.2020.05.191
- [14] Pashaei-Fakhri S, Peighambardoust SJ, Foroutan R, Arsalani N, Ramavandi B. Crystal violet dye sorption over acrylamide/graphene oxide bonded sodium alginate nanocomposite hydrogel. *Chemosphere.* 2021;270:129419. doi: org/10.1016/j.chemosphere.2020.129419
- [15] Mohammadzadeh Pakdel P, Peighambardoust SJ, Arsalani N, Aghdasinia H. Safranin-O cationic dye removal from wastewater using carboxymethyl

- cellulose-grafted-poly(acrylic acid-co-itaconic acid) nanocomposite hydrogel. Environmental Research. 2022;212:113201. doi: org/10.1016/j.envres.2022.113201
- [16] Peighambardoust SJ, Ghergherehchi E, Mohammadzadeh Pakdel P, Aghdasinia H. Facile removal of methylene blue using carboxymethyl cellulose grafted polyacrylamide/carbon black nanocomposite hydrogel. Journal of Polymers and the Environment. 2022;31(3):939-953. doi: org/10.1007/s10924-022-02660-6
- [17] Safarzadeh H, Peighambardoust SJ, Peighambardoust SH. Application of a novel sodium alginate-graft-poly(methacrylic acid-co-acrylamide)/montmorillonite nanocomposite hydrogel for removal of malachite green from wastewater". Journal of Polymer Research. 2023;30(4):1-12. doi: org/10.1007/s10965-023-03531-x
- [18] Jana S, Ray J, Mondal B, Tripathy T. Efficient and selective removal of cationic organic dyes from their aqueous solutions by a nanocomposite hydrogel, katira gum-cl-poly(acrylic acid-co-N, N-dimethylacrylamide)@bentonite. Applied Clay Science. 2019;173:46-64. doi: org/10.1016/j.clay.2019.03.009
- [19] Hosseini H, Zirakjou A, McClements DJ, Goodarzi V, Chen WH. Removal of methylene blue from wastewater using ternary nanocomposite aerogel systems: Carboxymethyl cellulose grafted by polyacrylic acid and decorated with graphene oxide. Journal of Hazardous Materials. 2022;421:126752. doi: org/10.1016/j.jhazmat.2021.126752
- [20] Foroutan R, Mohammadi R, Ahmadi A, Bikhabar G, Babaei F, Ramavandi B. Impact of ZnO and Fe₃O₄ magnetic nanoscale on the methyl violet 2B removal efficiency of the activated carbon oak wood. Chemosphere. 2022;286:131632. doi: org/10.1016/j.chemosphere.2021.131632
- [21] Peighambardoust SJ, Foroutan R, Peighambardoust SH, Khatooni H, Ramavandi B. Decoration of Citrus limon wood carbon with Fe₃O₄ to enhanced Cd²⁺ removal: A reclaimable and magnetic nanocomposite. Chemosphere. 2021;282:131088.
- doi.org/10.1016/j.chemosphere.2021.131088
- [22] Foroutan R, Mohammadi R, Peighambardoust SJ, Jalali S, Ramavandi B. Application of nano-silica particles generated from offshore white sandstone for cadmium ions elimination from aqueous media. Environmental Technology & Innovation. 2020;19:101031. doi: org/10.1016/j.eti.2020.101031
- [23] Rahmi, Ishmaturrahmi, Mustafa I. Methylene blue removal from water using H₂SO₄ crosslinked magnetic chitosan nanocomposite beads. Microchemical Journal. 2019;144:397-402. doi: org/10.1016/j.microc.2018.09.032
- [24] Hachi M, Chergui A, Selatnia A, Cabana H. Valorization of the spent biomass of pleurotus mutillus immobilized as calcium alginate biobeads for methylene blue biosorption. Environmental Processes. 2016;3(2):413-430. doi: org/10.1016/j.microc.2018.09.032
- [25] Singha NR, Mahapatra M, Karmakar M, Dutta A, Mondal H, Chattopadhyay PK. Synthesis of guar gum-g-(acrylic acid-co-acrylamide-co-3-acrylamido propanoic acid) IPN via in situ attachment of acrylamido propanoic acid for analyzing superadsorption mechanism of Pb(II)/Cd(II)/Cu(II)/MB/MV. Polymer Chemistry. 2017;8(44):6750-6777. doi: org/10.1039/C7PY01564J
- [26] Liu C, Omer AM, Ouyang XK. Adsorptive removal of cationic methylene blue dye using carboxymethyl cellulose/k-carrageenan/activated montmorillonite composite beads: Isotherm and kinetic studies. International Journal of Biological Macromolecules. 2018;106:823-833. doi: org/10.1016/j.ijbiomac.2017.08.084
- [27] Foroutan R, Peighambardoust SJ, Esvandi Z, Khatooni H, Ramavandi B. Evaluation of two cationic dyes removal from aqueous environments using CNT/MgO/CuFe₂O₄ magnetic composite powder: A comparative study. Journal of Environmental Chemical Engineering. 2021;9(2):104752. doi: org/10.1016/j.jece.2020.104752

- [28] Priya, Sharma AK, Kaith BS, Tanwar V, Bhatia JK, Sharma N, Bajaj S, Panchal S. RSM-CCD optimized sodium alginate/gelatin based ZnS-nanocomposite hydrogel for the effective removal of biebrich scarlet and crystal violet dyes. International Journal of Biological Macromolecules. 2019;129:214-226. doi: [org/10.1016/j.ijbiomac.2019.02.034](https://doi.org/10.1016/j.ijbiomac.2019.02.034)
- [29] Sharma G, Kumar A, Naushad M, Thakur B, Vo DVN, Gao B, Al-Kahtani AA, Stadler FJ. Adsorptioinal-photocatalytic removal of fast sulphon black dye by using chitin-cl-poly(itaconic acid-co-
- acrylamide) / zirconium tungstate nanocomposite hydrogel. Journal of Hazardous Materials. 2021;416:125714. doi: [org/10.1016/j.jhazmat.2021.125714](https://doi.org/10.1016/j.jhazmat.2021.125714)
- [30] Chaudhary S, Sharma J, Kaith BS, Yadav S, Sharma AK, Goel A. Gum xanthan-psyllium-cl-poly(acrylic acid-co-itaconic acid) based adsorbent for effective removal of cationic and anionic dyes: Adsorption isotherms, kinetics and thermodynamic studies. Ecotoxicology and Environmental Safety. 2018;149:150-158. doi: [org/10.1016/j.ecoenv.2017.11.030](https://doi.org/10.1016/j.ecoenv.2017.11.030)

تولید کاتالیست زئولیتی ZSM-5 و ارزیابی آن در واکنش ترانس آلکیل دارشدن تولوئن با آروماتیک C₉

سیامک شهنه‌ی^۱ و سیدمصطفی طباطبایی قمشه^{۲*}

۱. دانشجوی دکترای گروه مهندسی شیمی، واحد ماهشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ماهشهر، ایران.
۲. استادیار گروه مهندسی شیمی، واحد ماهشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ماهشهر، ایران.

دریافت: اسفند ۱۴۰۲ بازنگری: خرداد ۱۴۰۳ پذیرش: خرداد ۱۴۰۳

<https://doi.org/10.30495/JACR1.1403.1044683>

چکیده

در این مطالعه کاتالیست زئولیتی ZSM-5 با روش آب‌گرمایی تهیه و بیژگی‌های آن با نمونه صنعتی مقایسه شد. نمونه تهیه شده گروه‌های ZSM-5 داشت و اندازه بلورها در مقایسه با نمونه صنعتی کوچک‌تر بود. فعالیت کاتالیست تهیه شده در واکنش ترانس آلکیل-دارشدن تولوئن با آروماتیک C₉، بررسی شد. درصد تبدیل خوراک به بنزن و زایلن در حضور این کاتالیست با افزایش دما افزایش یافت، در حالی که گزینش‌پذیری دچار کاهش شد. افزایش WHSV موجب افزایش گزینش‌پذیری و کاهش درصد تبدیل شد. با توجه به نتیجه‌های به دست آمده از بررسی فعالیت کاتالیستی نمونه‌های صنعتی و تهیه شده با بهره‌گیری از طراحی آزمایش با روش سطح‌پاسخ (RSM)، برای کاتالیست صنعتی در دمای ۴۳۷ درجه سلسیوس و WHSV برابر با ۱/۳، بیشترین درصد گزینش‌پذیری ۶۵ درحالی که در همان دما و WHSV، برای کاتالیست تهیه شده، بیشترین درصد گزینش‌پذیری ۷۷ به دست آمد. این نتیجه نشان داد که گزینش‌پذیری کاتالیست تهیه شده نسبت کاتالیست صنعتی، حدود ۱۸ درصد بهبود یافته بود.

واژه‌های کلیدی: ترانس آلکیل دارشدن، زئولیت، آب‌گرمایی، واکنشگاه، کاتالیست.

مقدمه

آروماتیک‌های سنگین و بهویژه A₉ و A₁₀ در تغذیه، نسبت M/R افزایش می‌یابد. با افزایش نسبت A₉ در تغذیه تولوئن، بازده زایلن به ازای بازده بنزن افزایش می‌یابد. ازین‌رو، فرایند ترانس آلکیل-دارشدن برای تولید زایلن مناسب‌تر از فرایند تسهیم نامتناسب است. بیشینه بازده تولید زایلن از نظر تعادل ترمودینامیکی در نسبت M/R برابر با ۲ روی می‌دهد. بنابراین، فرایند ترانس آلکیل‌دارشدن برای پالایشگاه‌های مناسب‌تر است که دارای واحد مولکول‌شکنی نفتا هستند و در این واحدها، A₉ اضافی تولید می‌شود و یا برای بازارهای کارایی دارند که تقاضا برای زایلن بیشتر از بنزن است [۱۵ و ۱۶]. در میان زئولیت‌های تجاری، ZSM-5 گزینش‌پذیری و پایداری زیادی در واکنش‌های ترانس آلکیل‌دارشدن دارد. از این‌رو، قابلیت کاربرد در فرایند ترانس آلکیل‌دارشدن تولوئن برای تولید بنزن و زایلن در دماهایی به-نسبت بالا (۴۵۰ تا ۵۰۰ درجه سلسیوس) را دارد [۱۷ و ۱۸]. از طرفی دیگر، زئولیت ZSM-5، برای همپارش^۳ زایلن نیز مناسب است، ولی هنگامی که مقدار اتیل بنزن در تغذیه زیاد باشد، فرایند آلکیل‌زادایی با مشکل مواجه می‌شود [۱۹]. اگر زئولیت ZSM-5 تحت عملیات‌ها و عوامل متفاوت قرار گیرد، می‌توان آن را به گونه‌ای طراحی کرد که پارا-زایلن فراورده اصلی فرایند باشد [۲۰]. در صورتی که آروماتیک‌های C₉⁺ مقدارهای زیادی ۵،۳،۱-۵،۳،۱-تری‌متیلبنزن دارای قطر ZSM-5 ایجاد می‌شود؛ زیرا ۱،۳-تری‌متیلبنزن دارای بزرگی است که نمی‌تواند وارد حفره‌های زئولیت ZSM-5 شود و تحت واکنش قرار نمی‌گیرد. ازین‌رو، غلظت آن در بخش بازیافت افزایش می‌یابد و لازم است که به طور متناوب جریان آروماتیک‌های C₉ پاکسازی شود تا غلظت ۱،۳،۵-تری‌متیلبنزن به مقدار قابل قبولی کاهش یابد [۲۱]. در تولید مخلوط زایلن از بنزن، تولوئن و هیدروکربن‌های آروماتیک C₉ و بالاتر، اولفین‌های به‌دست آمده باید به سرعت هیدروژن دار شوند؛ در غیر

هیدروکربن‌های آروماتیک، بهویژه بنزن و زایلن از واکنش‌گرهای مهم در فرایند‌های صنعتی متفاوت چون سنتر نایلن، پلی‌استایرن، فایبرها و رزین‌ها هستند [۱]. افزایش تقاضای جهانی برای زایلن و توجه به تبدیل آروماتیک‌های C₇ و C₉ به آروماتیک‌های C₈ موجب شده است که به فرایند‌هایی چون تسهیم نامتناسب^۱ تولوئن توجه شود [۲ تا ۴]. فرایند ترانس آلکیل‌دارشدن در صنایعی استفاده می‌شود که دارای واحد استخراج BTX (بنزن-تولوئن-زایلن) هستند و آروماتیک‌های C₉⁺ اضافی تولید می‌کنند [۵ تا ۷]. از این‌رو، ترانس آلکیل-دارشدن و تسهیم نامتناسب، دو فرایند مهم در تبدیل آروماتیک‌ها هستند. به این دو واکنش، واکنش‌های انتقال گروه‌های آلکیلی نیز گفته می‌شود که به طور عمده مشکل از انتقال گروه‌های آلکیلی بین حلقه‌های آروماتیک متفاوت هستند [۸ و ۹]. از این دو واکنش بیشتر برای تبدیل تولوئن به بنزن و زایلن استفاده می‌شود [۱۰]. در شرایطی که به زایلن بیش از بنزن نیاز باشد و مقدار زیادی آروماتیک‌های سنگین در دسترس باشد، فرایند ترانس آلکیل‌دارشدن نسبت به تسهیم نامتناسب ترجیح داده می‌شود [۱۱ تا ۱۳]. فرایند ترانس آلکیل‌دارشدن برپایه تبادل گروه متبیل بین تولوئن و مولکول‌های A₉ است که از واکنش‌های تبدیل کاتالیستی^۲ و مولکول‌شکنی^۳ نفتا به دست می‌آیند. از هر دو فرایند ترانس آلکیل‌دارشدن و تسهیم نامتناسب، می‌توان تولوئن را به زایلن و بنزن تبدیل کرد. از این دو فرایند در بیشتر کمپلکس‌های آروماتیک استفاده می‌شود تا مقدار تولید پارا-زایلن در تبدیل کاتالیستی افزایش یابد [۱۴]. واکنش ترانس آلکیل‌دارشدن به صورت ترمودینامیکی کنترل می‌شود و ترکیب تعادلی آروماتیک با نسبت تعداد گروه‌های متبیل به تعداد حلقه‌های بنزن در سامانه (نسبت M/R) تعیین می‌شود. در فرایند تسهیم نامتناسب تولوئن خالص، نسبت M/R برابر با یک است. در عمل، با افزایش درصد

خریداری شدند. ۱،۵ پتتان دی‌آمین، ۱،۶ هگزان دی‌آمین و تترابروپیل آمونیم بروماید از شرکت Degussa آلمان تهیه شدند.

ساخت کاتالیست زئولیتی

در پژوهش حاضر، سنتز زئولیت به روش آب‌گرمایی با استفاده از ژل آریخت و واکنش بین سل آلومینات و سیلیکات یا سیلیکا با دامها و زمان‌های متفاوت انجام شد. مقدار SiO_2 و Al_2O_3 بر مبنای نمونه صنعتی در نظر گرفته شد که به ترتیب $0,52$ و $0,45$ درصد وزنی بود. در ابتدا دو محلول A و B ساخته شد. محلول A شامل $5/22$ گرم سیلیکا، $1/5$ گرم آب، $1/5$ گرم سود سوزآور و $1/3$ گرم تترابروپیل آمونیم بروماید و محلول B شامل $1/4$ سدیم آلومینات به همراه 20 گرم آب بود. در ابتدا هر دو محلول به مدت 4 ساعت همزده شد تا همگن شود، سپس محلول B را به محلول A به صورت قطره‌قطره افزوده و به مدت 6 ساعت در دمای اتاق قرارداده شد تا همگن شود. پس از اختلاط کامل واکنشگرهای عملیات پیرسازی مخلوط بی‌رنگ به دست آمده در دمای اتاق در 3 ساعت همراه با همزدن انجام پذیرفت تا ترکیب‌ها به طور کامل آب کافت شوند. پس از پایان مرحله پیرسازی، محلول غلیظ به دست آمده به یک واکنشگاه تفلونی فولاد پادزنگ منتقل شد تا عملیات بلوری شدن ژل به دست آمده در دما و ساعت موردنظر صورت گیرد. پس از پایان مرحله بلوری‌شدن، واکنشگاه از آون بیرون آورده شد و کاتالیست با آب مقطر شسته شد تا pH خروجی قیف شستشو به حدود 7 برسد (pH اولیه در حدود 11 بود). بدین منظور محتوى واکنشگاه داخل یک بشر 2 لیتری ریخته و به آن $1/5$ لیتر آب مقطر افزوده شد و برای مدت 60 دقیقه با همزن مکانیکی با دور 600 rpm در دمای اتاق همزده شد. در مدت همزدن، $0,2$ درصد حجمی ماده لخته‌ساز به آن افزوده شد. پس از پایان هر مرحله شستشو، محلول به حالت ساکن گذاشته شد تا تنهشین شود. عملیات شستشو چند بار تکرار شد تا pH خروجی قیف شستشو به پایین‌تر از 7 برسد. رسوب

این صورت، اولفین‌ها به طور مجدد آلکیل دارشده و به هیدروکربن‌های آروماتیک تبدیل می‌شوند و سرعت تبدیل هیدروکربن‌های آروماتیک C₉ و بالاتر را کاهش می‌دهند [۲۲]. همچنین، فرایند ترانس آلکیل دارشدن تولوئن و آروماتیک‌های C₉⁺ بر کاتالیست‌های زئولیتی حاوی فلزات نجیب صورت می‌گیرد. از زئولیت‌های حاوی فلزهای متفاوتی چون Ni، Cu، Pt، غیره برای واکنش ترانس آلکیل دارشدن استفاده شده است [۲۳ تا ۲۵]. افزودن فلزها به کاتالیست‌های زئولیتی با هدف افزایش طول چرخه‌های عملیاتی انجام می‌گیرد، ولی با مشارکت فلزها، واکنش‌های جانبی اشباع آروماتیک‌ها افزایش چشمگیری می‌یابد، زیرا مولکول شکنی هیدروژنی آلکیل بنزن‌ها و اشباع آروماتیک‌ها موجب تشکیل مواد غیرآروماتیک می‌شود که بازده آروماتیک‌ها را کاهش و گرمای واکنش را افزایش می‌دهد و کیفیت فراوردها را خراب می‌کند [۲۶]. با توجه به استفاده از کاتالیست ترانس آلکیل دارشدن تولوئن با آروماتیک C₉ در صنعت پتروشیمی کشور، هدف این پژوهش، ساخت کاتالیست مصرفی در کشور و بومی‌سازی و جایگزینی آن با کاتالیست خارجی بود. در این مطالعه، کاتالیست زئولیت ZSM-5 در آزمایشگاه تحقیق و توسعه پتروشیمی بندرآمام تهیه و پس از شناسایی به جای کاتالیست خارجی در دستگاه سامانه پایلوت آزمون شد و بازدهی آن با نمونه خارجی مقایسه شد.

بخش تجربی

مواد مورد استفاده

سدیم سیلیکات، تتراتیل اورتوسیلیکات، سیلیکای کلوتیدی، آلومینیم سولفات 16 آبه، آلومینیم نیترات، سدیم آلومینات، سود سوزآور، نیتریک اسید 63 درصد، سولفوریک اسید 98 درصد و استیک اسید از ترکیب‌های مورداستفاده در پژوهش حاضر هستند که از شرکت مرک آلمان خریداری شدند. پیوندهای شامل بنتونیت و کائولن از شرکت فرآوری معدنی سپیدپودر سمنان

مولد 40 mA ، 40 kV بود. نمونه زئولیت در گستره 2θ برابر با 180° روبش شد.

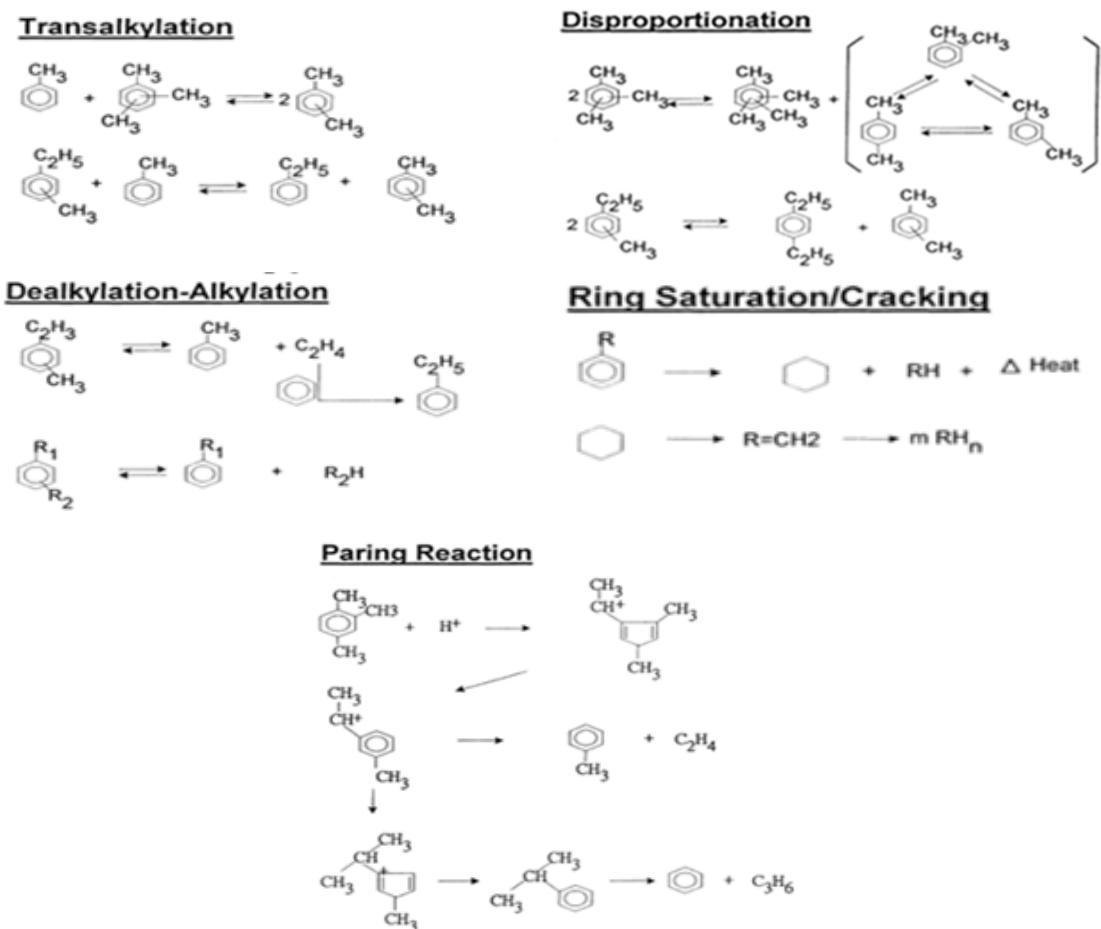
بررسی کارایی کاتالیست زئولیتی تهیه شده کارایی کاتالیست تهیه شده با استفاده از خوراک ترکیبی با 60 درصد تولوئن و 40 درصد آرماتیک C_6 در واکنش ترانس الکیل دارشن برسی و ارزیابی شد. آزمون بررسی عملکرد کاتالیستی در یک واکنشگاه آزمایشگاهی بسترهای با قطر داخلی 20 میلیمتر و ارتفاع 90 سانتیمتر انجام و در هر آزمایش از 10 گرم کاتالیست استفاده شد. ابتدا واکنشگاه باز و به طور کامل شسته شد. سپس، به مدت 15 دقیقه در آون قرار گرفت تا خشک شود. قسمت انتهایی واکنشگاه با سرامیک بال و پشم سنگ پر شد و 10 گرم کاتالیست درون واکنشگاه ریخته شد. روی کاتالیستها نیز با سرامیک بال و پشم سنگ پر شدند تا خوراک پس از وارد شدن به واکنشگاه، به طور ناگهانی خارج نشود و به درستی و به آرامی با کاتالیستها در تماس باشد. برای راه اندازی دستگاه، ابتدا مسیر لوله ها و واکنشگاه با نیتروژن تمیز شد. سپس، کپسول هیدروژن باز شد و فشار به آرامی تا 25 بار بالا رفت. همزمان با بالا بردن فشار، دما به آرامی در دمای موردنظر تنظیم شد. همچنین، جریان هیدروژن با توجه به طراحی آزمایش تنظیم شد. هنگامی که دما و فشار ثابت شدند و نوسان خیلی ناچیز شد، ابتدا جریان پمپ تنظیم و سپس، پمپ روشن شد. پس از آن، شیر خوراک باز شد تا خوراک وارد پمپ و سپس وارد واکنشگاه شود. برای نمونه گیری، هنگامی که دما و فشار ثابت شدند، پس از 41 دقیقه، نمونه اول و پس از 55 دقیقه نمونه دوم گرفته شد و در توالی زمانی متفاوت نمونه گیرهای دیگر نیز انجام شد. لازم به ذکر است که در هر روز، 3 نمونه گرفته شد و برای روز بعد واکنشگاه شسته و کاتالیست تعویض شد. هر کاتالیست با توجه به نرم افزار، نیاز به 9 نمونه داشت که در مجموع 18 نمونه جمع آوری شد. با توجه به گرفتن 3 نمونه در هر روز، نمونه گیری 6 روز به طول انجامید. واکنش های الکیل دارشن انجام شده در شکل 1 آورده شده اند.

به دست آمده به درون بوته چینی منتقل و در داخل آون قرارداده شد. دمای آون در یک ساعت، به دمای موردنظر رسانده و برای مدتی مشخص در همین دما نگهداشته شد تا نمونه خشک شود. سپس، نمونه برای کلسینه شدن، داخل یک لوله استوانه ای شکل از جنس کوارتز قرار داده شد. این لوله در داخل کوره گذاشته و جریان هوای خالص در داخل آن برقرار شد. به همراه عبور جریان هوا، دمای بستر با سرعت گرمایش 5 درجه سلسیوس بر دقيقه از دمای محیط به دمای 820 درجه سلسیوس رسانده و 5 ساعت در این دما نگهداشته شد. پس از پایان این مرحله و خنک شدن کوره، کاتالیست کلسینه شده برای انجام عملیات آزمون واکنشگاهی نگهداری شد. همه نمونه ها به همین روش ساخته، آماده سازی و در فرایند ترانس الکیل دارشن به کار گرفته شدند. تاثیر مدت و دمای بلوری شدن بر کاتالیست تهیه شده با کاتالیست صنعتی صورت پذیرفت. جدول 1 نشان دهنده زمان و دمای مورد بررسی در فرایند بلوری شدن را نشان می دهد.

جدول 1 دما و مدت به کار گرفته شده برای تهیه کاتالیست

دما (درجه سلسیوس)	۲۰۰	۱۷۵	۱۵۰	۱۲۵	مدت (دقیقه)
۱۲۰	۷۲	۲۴	۱۲		

تعیین ویژگی های کاتالیست برای ریخت شناسی سطح جاذب، میکروسکوپ الکترونی ZEISS مدل SEM SIGMA VP-500 ساخت شرکت به کار گرفته شد. برای اندازه گیری سطح ویژه، اندازه و حجم تخلخل کاتالیست، از آزمون BET با دستگاه BET مدل BELSORP ساخت کشور ژاپن و گاز نیتروژن استفاده شد. برای شناسایی بلورهای تشکیل شده جاذب، دستگاه پراش سنج XRD مدل Pert Pro X' Pert Pro ساخت شرکت Panalyticalm با منبع تابش CuK α به کار گرفته شد. طول موج تابشی $1,54 \text{ Å}$ آنگستروم با

شکل ۱ واکنش‌های ترانس آلکیل دارشن

و اتیل بنزن تولید می‌شود. در واکنش‌های بعدی به ترتیب آلکیل-زادائی آلکیل بنزن‌ها، اشباع حلقه‌ها و کراکینگ انجام و در پایان در واکنش تعادلی سوم، تری‌متیل بنزن با کربوکاتیون حلقوی ۵ عضوی با اتیلن به تعادل می‌رسد.

طراحی آزمایش طراحی آزمایش با نرم افزار Design expert نسخه ۱۱ بهروش سطح پاسخ^۱ با هدف طراحی آماری آزمایش‌ها، تحلیل داده‌ها

در واکنش اول، تولوئن با تری‌متیل بنزن واکنش می‌دهد تا زایلین تولید شود. در واکنش دوم، اتیل‌متیل بنزن با تولوئن واکنش می‌دهد تا اتیل بنزن به همراه زایلین تولید شود. در واکنش سوم، در فرایند تسهیم نامتناسب، تری‌متیل بنزن موجب تولید زایلین و تترامتیل بنزن می‌شود. در واکنش چهارم، اتیل بنزن با دی‌اتیل بنزن و زایلین به تعادل می‌رسد. در واکنش پنجم، ابتدا اتیل‌متیل بنزن در طی واکنش آلکیل‌زادائی به تولوئن و اتیلن تبدیل می‌شود. در واکنش ششم، اتیلین با بنزن واکنش می‌دهد

1. Response surface methodology (RSM)

تولید کاتالیست زئولیتی ZSM-5 و ارزیابی آن در واکنش ترانس ...

به بتن) بود. رفتار سامانه برپایه مدل تجربی چندجمله‌ای مرتبه دوم^۶ مطابق معادله زیر بررسی شد [۲۷].

$$y = \beta_0 + \sum_{i=1}^n \beta_i X_i + \sum_{i=1}^n \beta_{ii} X_i^2 + \sum_{i < l} \sum_{j=1}^n \beta_{ij} X_i X_j + \varepsilon \quad (1)$$

که در آن y پاسخ، β_0 ضریب ثابت، β_i ضریب اندرکنش خطی^۷، β_{ii} ضرایب اندرکنش مربعی^۸ و β_{ij} ضرایب اندرکنش مرتبه دوم، X_i متغیرها و ε باقی‌مانده^۹ هر آزمایش است. با تحلیل وردایی بر پایه مدل مذکور اندرکنش بین همه عامل‌های موثر در فرایند و پاسخ ارزیابی شد. کیفیت برآش^{۱۰} مدل چندجمله‌ای با ضریب تعیین^{۱۱} (R^2) و معناداربودن آماری^{۱۲} مدل با آزمون F فیشر^{۱۳} در این برنامه واپایش شد.

و بهینه‌سازی انجام شد. سپس، یکی از طرح‌های آزمایش در این روش یعنی طراحی مرکب مرکزی^۱ (CCD) انتخاب شد. ۲ عامل اصلی دما و WHSV^۳ در ۵ سطح α - (کمینه)، $1-\alpha$ صفر (مرکزی)، $1+\alpha$ و $+2\alpha$ (بیشینه) انتخاب شد (جدول ۲). طراحی شامل ۴ آزمایش در نقاط فاکتوری^۳، ۴ آزمایش در نقاط محوری^۴ و ۱۱ آزمایش در درگستره ۱/۵ تا ۲/۵ در نظر گرفته شد و در مجموع ۶۰ درصد تولوئن و WHSV درگستره آرتماتیک^۵، دما درگستره ۳۴۰ تا ۴۲۰ درجه سلسیوس و فشار برابر با ۲۸ barg بود. عامل‌های وابسته شامل کسر مولی بتن و زایلن در فراوردها، درصد تبدیل خوارک و گزینش‌پذیری (نسبت زایلن

جدول ۲ شرایط آزمایش‌های واکنشگاهی فرایند ترانس آلکیل‌دارشدن

درصد گزینش‌پذیری	درصد تبدیل		جریان پمپ (ml/min)	جریان هیدروژن (ml/min)	WHSV (h ⁻¹)	دما (°C)	آزمایش
نمونه آزمایشگاهی	نمونه صنعتی	نمونه آزمایشگاهی	نمونه صنعتی				
۲۶	۲۶	۳۲	۴۳	۰,۲۹۰	۵۲,۵	۱/۵	۳۴۰
۴۹	۴۶	۲۰	۲۲	۰,۲۹۰	۵۲,۵	۱/۵	۴۲۰
۱۰	۱۰	۴۳	۴۶	۰,۴۸۴	۸۷,۵	۲/۵	۳۴۰
۳۱	۳۲	۴۱	۴۴	۰,۴۸۴	۸۷,۵	۲/۵	۴۲۰
۱۲	۱۳	۳۰	۳۶	۰,۳۸۸	۷۰,۰	۲/۰	۳۲۳
۵۳	۴۶	۱۹	۲۰	۰,۳۸۸	۷۰,۰	۲/۰	۴۳۷
۴۹	۴۱	۳۷	۴۱	۰,۲۵۰	۴۵,۲	۱/۳	۳۸۰
۱۹	۱۸	۵۴	۵۸	۰,۵۲۵	۹۴,۹	۲/۷	۳۸۰
۴۹	۳۹	۳۷	۳۹	۰,۳۸۸	۷۰,۰	۲/۰	۳۸۰
۴۴	۳۷	۴۰	۴۳	۰,۳۸۸	۷۰,۰	۲/۰	۳۸۰
۴۵	۳۹	۴۳	۳۶	۰,۳۸۸	۷۰,۰	۲/۰	۳۸۰
							۱۱

1. Central composite designs (CCD)

2. Weight hourly space velocity (WHSV)

3. Factorial points

4. Axial points

5. Central points

6. Polynomial model (Quadratic)

7. Linear interaction coefficients

8. Quadratic interaction coefficients

9. Residuals

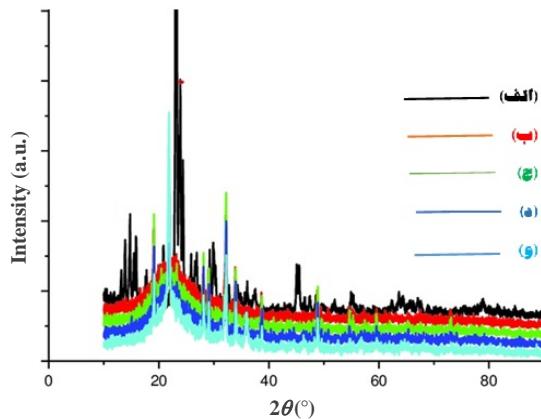
10. Fit of model

11. Coefficient of determination

12. Statistical significance

13. Fisher's F-test

می شود سطح موثر کاتالیست، افزایش و درنتیجه ویژگی کاتالیستی بهمود یابد. در این مطالعه از نمونه حداوسط (دما ۱۵۰ درجه سلسیوس و مدت زمان ۱۲ ساعت) برای فرایند کاتالیستی استفاده شد.

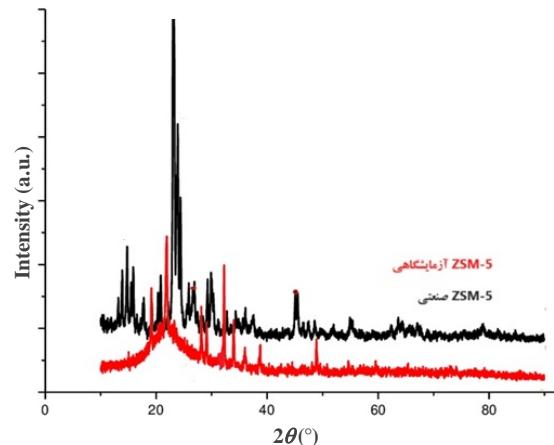

شکل ۳ الگوهای XRD نمونه‌های ZSM-5 صنعتی (الف) و سترزشده در ماههای ۹۰ (ب)، ۱۲۰ (ج)، ۱۵۰ (ج) و ۲۰۰ درجه سلسیوس (د)

شکل ۴ نشان دهنده هم‌دهنده جذب و واجذب برای کاتالیست صنعتی و کاتالیست آزمایشگاهی تهیه شده (دما ۱۵۰ درجه سلسیوس و مدت زمان ۱۲ ساعت) است. با توجه به نمودارها، هم‌دما جذب از نوع IV است. در فشارهای نسبی پایین، برپایه هم‌دما جذب، عدم وجود حفره‌های میکرو قابل تشخیص است. با افزایش فشار، شبیه تندی بر نمودار هم‌دما ایجاد می‌شود که بیانگر افزایش جذب نیتروژن و وجود میان‌حفره‌ها است. سطح BET برای کاتالیست صنعتی و تهیه شده به ترتیب ۱۴۶ و m^2/g ۱۲۲ محسوب شده است. نتیجه‌های BET در جدول ۳ قابل مشاهده است.

نتیجه‌ها و بحث

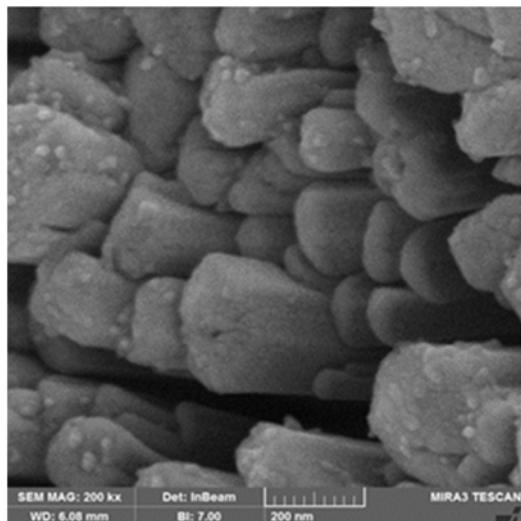
تعیین ویژگی‌های زئولیت تهیه شده الگوهای XRD نمونه‌های ZSM-5 صنعتی و سترزشده آزمایشگاهی در شکل ۲ نشان داده شده است. با توجه به این الگوها و مقایسه آن‌ها، حضور فاز بلوری ZSM-5 در ساختار کاتالیست قابل مشاهده است. الگوی XRD نمونه آزمایشگاهی برپایه معادله شرر می‌تواند موید ساختاری با اندازه بلور کوچکتر باشد. تعدد قله‌های مشاهده شده در 2θ برابر با ۱۵ تا ۲۰ درجه نمی‌باشد. عدد قله‌های مشاهده شده آزمایشگاهی واضح نیست که نشان از درصد بلور کمتر نمونه آزمایشگاهی در مقایسه با نمونه صنعتی دارد. البته سایر پیک‌های مشخصه برای هر دو کاتالیست قابل مشاهده است که بیانگر ساختار کلی ZSM-5 است.

شکل ۲ الگوهای XRD نمونه‌های سترزشده و آزمایشگاهی

تأثیر دمای فرایند آب‌گرمایی بر ویژگی‌های ساختاری و میزان تبلور نمونه‌ها با پراش پرتو ایکس بررسی شد. شکل ۳ تأثیر دمای فرایند بلوری شدن بر کاتالیست ZSM-5 را نشان می‌دهد. با توجه به این شکل و به کارگیری معادله شرر، می‌توان گفت افزایش دما موجب افزایش اندازه بلورهای کاتالیست تهیه شده و نیز افزایش بلورینگی شده است. پایین‌بودن اندازه بلورهای کاتالیست موجب

شکل ۵ تصویر SEM کاتالیست تهیه شده را نشان می دهد.
همان گونه که مشاهده می شود ذره ها ریخت و پراکندگی یکنواختی دارند. همچنین، به نظر می رسد بیشتر ذره ها شکل بلوری منظم دارند.

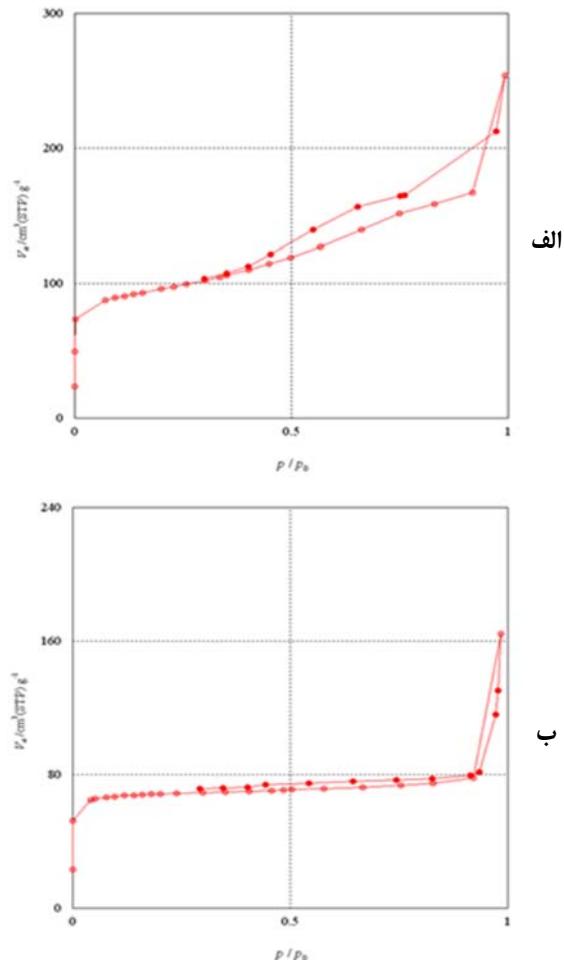

شکل ۵ تصویر SEM کاتالیست تهیه شده آزمایشگاهی

تحلیل آماری

تحلیل وردایی نتیجه های طراحی آزمایش برای کاتالیست صنعتی و تهیه شده انجام شد. مقدار F برای مدل های گزینش-پذیری (نسبت زایلن به بنزن) کاتالیست های صنعتی و سنتزی به ترتیب برابر $159/0$ و $30/5$ بود که نشان دهنده معنادار بودن آن ها بود. با توجه به جدول ها، برای گزینش پذیری کاتالیست صنعتی و تهیه شده همه متغیرها و همچنین، برهم کنش آن ها دارای تاثیر چشمگیر هستند.

مدل های مربعی پیش بینی کننده درصد تبدیل و درصد گزینش پذیری برای کاتالیست های صنعتی و تهیه شده به صورت بدون بعد در زیر ارائه شده اند (معادله های ۲ تا ۵).

شکل ۴ نتیجه های جذب-واجدب نیتروژن برای کاتالیست تهیه شده آزمایشگاهی (الف) و نمونه صنعتی (ب)

جدول ۳ ویژگی های به دست آمده کاتالیست ها با روش BET

مشخصات کاتالیست	کاتالیست تهیه شده	کاتالیست صنعتی
سطح ویژه	۱۴۶	۱۲۲ (m^2/g)
حجم منافذ	.۲۹۴	.۲۲۲ (cm^3/g)
قطر منافذ	۱.۶۴	۱.۳۳ (nm)

طیا طبایی قمشه و همکاران

$$S = 39,33 - 5,682A + 6,162B + 4,750AB - 5,627A^2 + 5,138B^2 \quad (2)$$

$$S = 40,00 - 3,681A + 7,045B + 2,500AB - 7,918A^2 + 2,501B^2 \quad (3)$$

$$X = 38,34 + 11,292A - 7,601B - 3,1E-15AB - 4,708A^2 - 4,891B^2 \quad (4)$$

$$X = 46,01 + 12,706A - 9,596B - 0,500AB - 7,675A^2 - 7,224B^2 \quad (5)$$

حول یک خط راست بودند. به بیان دیگر، می‌توان گفت که از توزيع بهنجار برخوردار بودند.

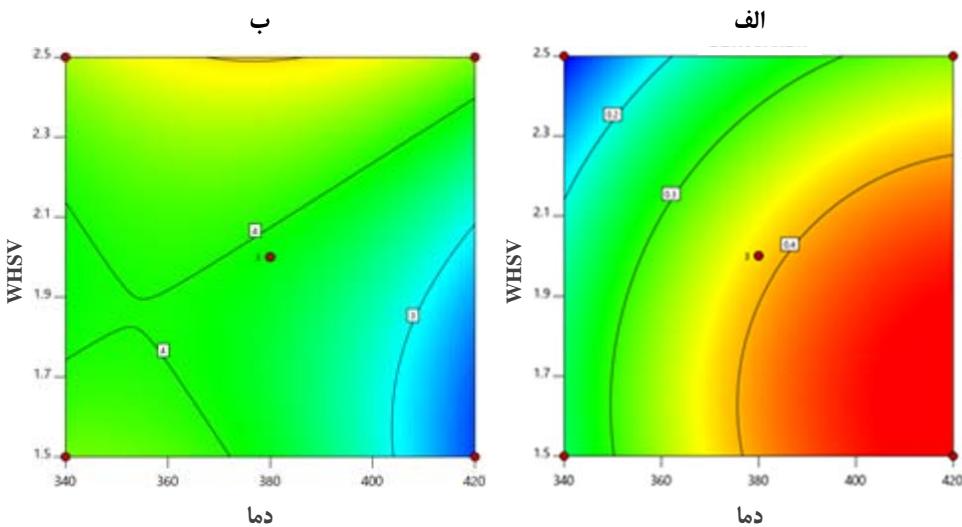
شکل‌های ۸ و ۹ تاثیر برهم‌کنش دما و WHSV بر درصد تبدیل و گرینش‌پذیری کاتالیست‌های صنعتی و تهیه شده را نشان می‌دهند. با توجه به این شکل‌ها می‌توان گفت تاثیر برهم‌کنش این دو عامل بر گرینش‌پذیری پیچیده است ولی برای درصد تبدیل، افزایش WHSV مستلزم افزایش دما است تا بتواند اثر منفی WHSV بر درصد تبدیل را کاهش دهد.

بهینه‌سازی فرایند

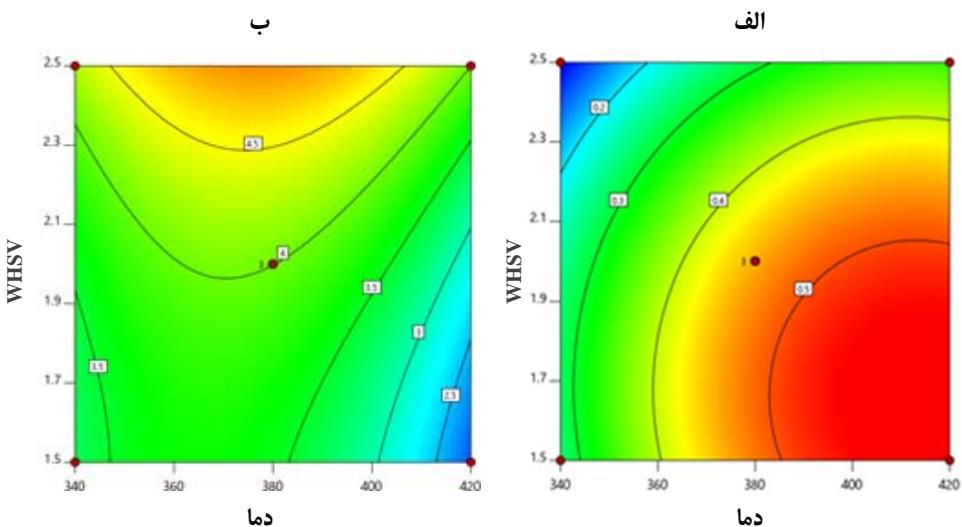
در مرحله آخر طراحی آزمایش، بهینه‌سازی فرایند به روش RSM انجام گرفت با توجه به معادله‌های یادشده برای کاتالیست صنعتی، بیشترین درصد تبدیل برابر ۵۸ در دمای ۳۸۳ درجه سلسیوس و در WHSV برابر با ۲/۷ به دست آمد. در حالی که برای کاتالیست تهیه شده بیشترین درصد تبدیل برابر ۵۵ در دمای ۳۲۳ درجه سلسیوس و در WHSV برابر با ۲/۷ به دست آمد. همچنین، برای کاتالیست صنعتی بیشترین درصد گرینش‌پذیری برابر با ۶۵ در دمای ۴۳۷ درجه سلسیوس و WHSV برابر با ۱/۳ محاسبه شد. درحالی که بیشترین درصد گرینش‌پذیری برای کاتالیست تهیه شده، برابر با ۷۷ در همان دما و WHSV به دست آمد.

در معادله‌های ۲ تا ۵، S درصد تبدیل، X درصد گرینش‌پذیری کاتالیست‌ها، A بیانگر دما و B بیانگر WHSV هستند برای مدل‌های گرینش‌پذیری و درصد تبدیل ارائه شده برای کاتالیست صنعتی، ضریب تعیین (R^2) به ترتیب برابر با ۰/۹۷ و ۰/۹۹ و ضریب تعدیل شده ($R^2_{adjusted}$) به ترتیب برابر با ۰/۹۵ و ۰/۹۸ بودند. همچنین، مدل‌های ارائه شده برای کاتالیست تهیه شده، به ترتیب دارای ضریب تعیین ۰/۹۷ و ۰/۹۸ و ضریب تعدیل شده ۰/۹۶ و ۰/۹۵ بودند. تفاوت مهم میان این ضریب‌ها، این است که ضریب تعیین فرض می‌کند که هر متغیر مستقل مشاهده شده در مدل، تغییرهای موجود در متغیر وابسته را تبیین می‌کند. بنابراین، درصد نشان داده شده با ضریب تعیین با فرض تاثیر همه متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته است. در صورتی که درصد نشان داده شده با ضریب تعیین تعدیل شده فقط به دست آمده از تاثیر واقعی متغیرهای مستقل مدل بر متغیر وابسته است. تفاوت دیگر، این است که مناسب بودن متغیرها برای مدل با ضریب تعیین بالا هم مشخص نیست، در صورتی که می‌توان به مقدار برآورده شده ضریب تعیین تعدیل شده اعتماد کرد.

یکی دیگر از فرض‌های درنظر گرفته شده در وایازش آن است که دارای خطاهای توزیع بهنجار با میانگین صفر هستند. در صورت عدم برقراری این فرض، نمی‌توان از وایازش استفاده کرد. در توزیع باقی‌ماندها برای مدل‌های درصد تبدیل و گرینش‌پذیری کاتالیست صنعتی و تهیه شده، پراکندگی داده‌ها

شکل ۸ تاثیر برهم‌کنش دما و WHSV بر درصد تبدیل (الف) و گزینش‌پذیری (ب) کاتالیست صنعتی

شکل ۹ تاثیر برهم‌کنش دما و WHSV بر درصد تبدیل (الف) و گزینش‌پذیری (ب) کاتالیست تهیه شده

بلورینگی کاتالیست تهیه شده، شد که با معادله شرر همخوانی دارد. همچنین، افزایش مدت زمان بلورسازی اندازه ذرهای کاتالیست را افزایش داد. دمای ۱۵۰ درجه سلسیوس و مدت ۱۲۰ دقیقه به عنوان مقدارهای بهینه برای ساخت کاتالیست ZSM-5 به دست آمدند. نتیجه‌های طراحی آزمایش نشان داد دما و WHSV بر درصد تبدیل و گزینش‌پذیری هر دو کاتالیست

نتیجه‌گیری

در این مطالعه کاتالیست زئولیتی ZSM-5 با روش آب-گرمایی تهیه و ویژگی‌های آن با نمونه صنعتی مقایسه شد. برپایه الگوهای XRD نمونه تهیه شده دارای ساختار ZSM-5 و دانه‌های بلوری کوچکتری در مقایسه با نمونه صنعتی بود. افزایش دمای بلورسازی موجب افزایش اندازه بلورهای و نیز مقار

بهینه‌سازی فرایند به روش RSM انجام گرفت. با توجه به نتیجه‌های بهدست آمده، برای کاتالیست صنعتی در دمای ۴۳۷ درجه سلسیوس و WHSV برابر با $1/3$ ، بیشترین درصد گزینش-WHSV پذیری ۶۵ و برای کاتالیست تهیه شده در همان دما و WHSV برابر با ۷۷ بهدست آمد. این نتیجه نشان می‌دهد که کاتالیست تهیه شده نسبت به نمونه صنعتی از کارایی بهتری برخوردار است و درصد گزینش پذیری آن حدود $18/5$ درصد بهبود یافته است.

تأثیرگذار بودند. مدل‌های پیش‌بینی‌کننده درصدهای تبدیل و گزینش پذیری هر دو کاتالیست محاسبه و نتیجه‌ها نشان داد که از دقت بالایی برخوردار هستند. بررسی دما در طراحی آزمایش نشان داد که درصد تبدیل خوارک به بنزن و زایلن با افزایش دما افزایش می‌یابد. این در حالی است که گزینش پذیری دچار کاهش شد. بررسی تاثیر WHSV بر کارایی هر دو کاتالیست نشان داد که افزایش WHSV موجب کاهش درصد گزینش پذیری و افزایش درصد تبدیل می‌شود. در مرحله آخر طراحی آزمایش،

مراجع

- [1] Chen X, Yan W, Shen W, Yu J, Cao X, Xu R. Morphology control of self-stacked silicalite-1 crystals using microwave-assisted solvothermal synthesis. *Microporous Mesoporous Mater.* 2007;104(1):296–304. doi: org/10.1016/j.micromeso.2007.05.015
- [2] Inagaki S, Shinoda S, Kaneko Y, Takechi K, Komatsu R, Tsuboi Y, et al. Facile fabrication of ZSM-5 zeolite catalyst with high durability to coke formation during catalytic cracking of paraffins. *ACS Catal.* 2013;3(1):74–8. doi: org/10.1021/cs300426k
- [3] Ji Y, Yang H, Yan W. Strategies to enhance the catalytic performance of ZSM-5 zeolite in hydrocarbon cracking: A review. *Catalysts.* 2017;7(12):637. doi: org/10.3390/catal7120367
- [4] Li Z, Jiang X, Xiong G, Nie B, Liu C, He N, et al. Towards the preparation of binderless ZSM-5 zeolite catalysts: The crucial role of silanol nests. *Catal Sci Technol.* 2020;10(23):7829–41. doi: org/10.1039/D0CY01289K
- [5] Serra JM, Guillón E, Corma A. A rational design of alkyl-aromatics dealkylation–transalkylation catalysts using C₈ and C₉ alkyl-aromatics as reactants. *J Catal.* 2004;227(2):459–69. doi: org/10.1016/j.jcat.2004.08.006
- [6] Ivashkina E, Khlebnikova E, Dolganova I, Dolganov I, Khroyan LA. Mathematical modeling of liquid-phase alkylation of benzene with ethylene considering the process unsteadiness. *Ind Eng Chem Res.* 2020;59(32):14537–43. doi: org/10.1021/acs.iecr.0c02660
- [7] Alotaibi A, Bayahia H, Kozhevnikova EF, Kozhevnikov I V. Selective alkylation of benzene with propane over bifunctional Pt-heteropoly acid catalyst. *ACS Catal.* 2015;5(9):5512–8. doi: org/10.1021/acscatal.5b01102
- [8] Caeiro G, Carvalho RH, Wang X, Lemos MANDA, Lemos F, Guisnet M, et al. Activation of C₂–C₄ alkanes over acid and bifunctional zeolite catalysts. *J Mol Catal A Chem.* 2006;255(1):131–58. doi: org/10.1016/j.molcata.2006.03.068
- [9] Corma A, Llopis FJ, Martínez C, Sastre G, Valencia S. The benefit of multipore zeolites: Catalytic behaviour of zeolites with intersecting channels of different sizes for alkylation reactions. *J Catal.* 2009;268(1):9–17. doi: org/10.1016/j.jcat.2009.08.012
- [10] Khlebnikova E, Ivashkina E, Dolganova I. Benzene alkylation with ethylene: The way to increase the process efficiency. *Chem Eng Process - Process Intensif.* 2017;120:234–40. doi: 10.1016/j.cep.2017.07.002
- [11] Liu K, Xie S, Liu S, Xu G, Gao N, Xu L. Catalytic role of different pore systems in MCM-49 zeolite for liquid alkylation of benzene with ethylene. *J Catal.* 2011;283(1):68–74. doi: org/10.1016/j.jcat.2011.07.004
- [12] Liu K, Xie S, Xu G, Li Y, Liu S, Xu L. Effects

- of NaOH solution treatment on the catalytic performances of MCM-49 in liquid alkylation of benzene with ethylene. *Appl Catal A Gen.* 2010;383(1):102–11. doi: org/10.1016/j.apcata.2010.05.029
- [13] Zhu Z, Chen Q, Zhu W, Kong D, Li C. Catalytic performance of MCM-22 zeolite for alkylation of toluene with methanol. *Catal Today.* 2004;93–95:321–5. doi: org/10.1016/j.cattod.2004.06.008
- [14] Al-Kinany MC, Al-Megren HA, Al-Ghilan EA, Edwards PP, Xiao T, Al-Shammari AS, et al. Selective zeolite catalyst for alkylation of benzene with ethylene to produce ethylbenzene. *Appl Petrochemical Res.* 2012 Nov 2;2(3–4):73–83. doi: org/10.1007/s13203-012-0022-6
- [15] Soltanali S, Halladj R, Rashidi A, Bazmi M. Application of D-optimal experimental design in nano-sized ZSM-5 synthesis for obtaining higher crystallinity. *Cryst Res Technol.* 2014;49(6):366–75. doi: org/10.1002/crat.201300434
- [16] Hu H, Zhang Q, Cen J, Li X. High suppression of the formation of ethylbenzene in benzene alkylation with methanol over ZSM-5 catalyst modified by platinum. *Catal Commun.* 2014;57:129–33. doi: org/10.1016/j.catcom.2014.08.017
- [17] Franck H-G, Stadelhofer JW. Industrial aromatic chemistry: Raw materials·processes·products. Germany: Springer Science & Business Media; 2012.
- [18] Chen S, Zhang N, Narváez Villarrubia CW, Huang X, Xie L, Wang X, et al. Single Fe atoms anchored by short-range ordered nanographene boost oxygen reduction reaction in acidic media. *Nano Energy.* 2019;66:104164. doi: org/10.1016/j.nanoen.2019.104164
- [19] Koshkin SA, Ignatova LA, Ivashkina EN, Dolganova IO. Modeling of transalkylation stage of ethylbenzene manufacturing with zeolite-catalysts. *Procedia Eng.* 2016;152:45–50. doi:org/10.1016/j.proeng.2016.07.622
- [20] Meshram NR, Hegde SG, Kulkarni SB, Ratnasamy P. Disproportionation of toluene over HZSM-5 zeolites. *Appl Catal.* 1983;8(3):359–67. doi: org/10.1016/0166-9834(83)85006-4
- [21] Ali MA, Ali SA, Al-Nawad K. Disproportionation of Toluene: Enhanced Para-Xylene Selectivity Over Modified HZSM-5. *Curr Catal.* 2013;2(2):96–110. doi: 10.2174/221544711302020003
- [22] Odedairo T, Balasamy RJ, Al-Khattaf S. Toluene disproportionation and methylation over Zeolites TNU-9, SSZ-33, ZSM-5, and mordenite using different reactor systems. *Ind Eng Chem Res.* 2011;50(6):3169–83. doi: org/10.1021/ie1018904
- [23] Tsuji E, Katada N. Frontiers in arene chemistry: Direct methylation of benzene with methane on metal-loaded zeolites. In: Mortier J. Editor. Industrial arene chemistry: Markets, technologies, sustainable processes and cases studies of aromatic commodities. USA: Wiley; 2023. p. 747–67. doi: 10.1002/9783527827992.ch26
- [24] Wen Z, Cao F, Liu J-B, Xue B. Shape-selective alkylation of toluene with dimethyl carbonate into p-Xylene over MgO/MCM-22 prepared by a novel pre-impregnation method. *Catal Letters.* 2024;154(1):170–80. doi: org/10.1007/s10562-023-04289-z
- [25] Sharanappa N, Pai S, Bokade V. Selective alkylation and disproportionation of ethylbenzene in the presence of other aromatics. *J Mol Catal A Chem.* 2004;217(1–2):185–91. doi: org/10.1016/j.molcata.2004.03.031
- [26] Chen W-H, Ko H-H, Sakthivel A, Huang S-J, Liu S-H, Lo A-Y, et al. A solid-state NMR, FT-IR and TPD study on acid properties of sulfated and metal-promoted zirconia: Influence of promoter and sulfation treatment. *Catal Today.* 2006;116(2):111–20. doi: org/10.1016/j.cattod.2006.01.025

نانوصفحه‌های میان‌تخلخل کربن نیترید گرافیتی: سنتز، شناسایی و بررسی ویژگی نوری و فوتوكاتالیستی در مقایسه با کربن نیترید گرافیتی توده‌ای

مرضیه خادم‌الرسول^{۱*} و علیرضا داودی یگانه^۲

۱. استادیار فیزیک، دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول، دزفول، ایران.

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیک، دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول، دزفول، ایران.

دریافت: بهمن ۱۴۰۲ پذیرش: خرداد ۱۴۰۳ بازنگری: خرداد ۱۴۰۳

<https://doi.org/10.30495/JACR1.1403.1044863>

چکیده

در این پژوهش، نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$ با روش تف کافت ملامین و آمونیم کلرید به عنوان الگوی نرم، سنتز شدند. سپس، شناسایی نمونه‌های سنتز شده به طور دقیق انجام شد. کارایی فوتوكاتالیستی نمونه‌های سنتز شده برای تجزیه رنگ MB بررسی شد. یافته‌ها نشان دادند که نانوصفحه‌های میان‌تخلخل به ازای نسبت جرمی ملامین به آمونیم کلرید ۱ به ۵ بیشترین میزان سطح مؤثر (۱۱/۵ برابر) و بیشترین میزان حجم منافذ (۵/۳ برابر) را در مقایسه با نمونه $\text{g-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای داشت که افزایش چشمگیری بود. افزایش سطح ویژه برای انتقال جرم مفید است و جایگاه‌های فعال واکنش‌های اکسایش-کاهش را فراهم می‌آورد. بنابراین، نانوصفحه‌های میان‌تخلخل سنتز شده کارایی فوتوكاتالیستی بهتری نسبت به $\text{g-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای (۵ برابر) داشتند. افزون براین، پایداری فوتوشیمیایی پس از سه چرخه واکنش فوتوكاتالیستی به خوبی حفظ شد. افزایش فعالیت نانوصفحه‌های گرافن مانند $\text{g-C}_3\text{N}_4$ را می‌توان به طور عمده به افزایش سطح مؤثر نمونه‌ها، طول عمر طولانی و توانایی بهبود اکسایش حامل‌های بار ناشی از ساختار الکترونیکی نسبت داد. از آنجاکه این روش سنتز نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$ با بازده بالا ساده است، نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$ می‌توانند در پالایش آلودگی‌های محیط‌زیست و تبدیل انرژی خورشیدی نیز قابل استفاده باشند.

واژه‌های کلیدی: نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$ ، فوتوكاتالیستی، تف کافت، الگوی نرم، آمونیم کلرید.

مقدمه

دی‌سیان‌دی‌آمید^۱، سیانامید، اسید سیانوریک ملامین^{۱۱} اسید، اوره و تیوره، یافت شد [۴]. با وجود تمام ویژگی‌ها و کاربردهای مطلوب g-C₃N₄، مساحت سطح ویژه کوچک این ماده منجر به کارایی ضعیف آن در کاربردهای متفاوت می‌شود [۱]. افزایش سطح ویژه g-C₃N₄، منجر به افزایش جذب نور کارامد، جداسازی و انتقال حامل‌های بار، افزایش مکان‌ها و کانال‌های کارامد برای افزایش برهمنکش بین g-C₃N₄ و واکنش دهنده‌های هدف و در نتیجه تقویت چشمگیر ویژگی مطلوب آن می‌شود [۵ تا ۷]. روش‌های زیادی برای اصلاح g-C₃N₄ مانند پروتون‌دهی با اسیدهای قوی [۸]، آلایش با اتم‌های بور، گوگرد و فسفر [۹ تا ۱۲]، نهشت فلز [۱۳ تا ۱۵]، الگوسازی [۱۶] و ساخت یک پیوند ناهمگون با دیگر نیمرساناتها به کارگرفته شده‌اند که بسته به نوع روش نیز ناساختارهایی با ریخت‌های متفاوت تولید شده‌اند [۴]. در مطالعه‌های بسیاری، روش لایه‌برداری شیمیایی همانند روش هامرز، نخستین روشی که برای سنتز ناتو صفحه‌های گرافن اکسید به کارگرفته شده، برای سنتز ناتو صفحه‌های g-C₃N₄ با سطح ویژه بزرگ مورد توجه قرار گرفته است [۱۷]. در این راستا، به‌منظور سنتز ناتو صفحه‌های g-C₃N₄، از اسیدهای قوی با غلظت بالا مانند سولفوریک اسید (H₂SO₄)، هیدروکلریک اسید (HCl) و نیتریک اسید (HNO₃) [۱۸] استفاده شده‌اند که برای محیط‌زیست زیانبار هستند. بنابراین، روش‌های ساده‌تری باید جایگزین روش لایه‌برداری شیمیایی شود. به این منظور، گرمادهی ثانویه g-C₃N₄ به عنوان یک روش سبز و کارامد مورد توجه قرار گرفت [۴]. با این حال به‌منظور افزایش بیشتر سطح مؤثر ناتو صفحه‌های g-C₃N₄ و بهبود کارایی فتوکاتالیستی آن‌ها، سنتز ناتو صفحه‌های g-C₃N₄ با ساختار میان تخلخل (مزومتخلخل) توجه پژوهشگران را به خود جلب کرد [۱۹]. در

امروزه آلوگی محیط‌زیست و کمبود انرژی دو چالش جهانی هستند که انسان با آن‌ها مواجه است. بنابراین، موضوع تصفیه پساب‌های شهری و صنعتی به منظور کمک به چرخه‌های طبیعی پلایش آب آلوگه در محیط‌زیست و سلامت انسان، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در این راستا، روش امیدوارکننده فتوکاتالیستی مبتنی بر مواد نیمرسانات که می‌تواند به‌طور مؤثر آلاینده‌های محیطی را کاهش دهد، بسیار بررسی شده است [۱ و ۲]. آهنگ تجزیه مواد آلاینده با فتوکاتالیست‌ها به عامل‌های گوناگونی از جمله مقدار کافنوار، پایداری زوج الکترون-حفره‌ها، pH محلول، دمای محیط واکنش، مساحت سطح ویژه فتوکاتالیست، تقاضی موجود در ساختار، چگالی حامل‌های بار تولیدشده و مقدار جذب آلاینده بر سطح فتوکاتالیست، بستگی دارد. از میان فتوکاتالیست‌های بسیار، کربن نیترید گرافیتی^۱ (g-C₃N₄) یک نیمرسانای بسپار غیرفلزی، زیست‌سازگار و غیرسمی است [۳] که به موجب پاسخ به نور مرئی، میانگین کافنوار ۲۷ eV (~۴۶۰ nm)، پایداری گرمایی و شیمیایی بالا، واکشگر نیتروژنی کم‌هزینه و همچنین، ویژگی نوری، الکتروشیمیایی و فتوکاتالیستی کارامد، توجه زیادی را در زمینه‌های متفاوت مانند تصفیه محیط‌زیست، کاهش کربن دی‌اکسید، باتری‌های لیتیم، سلول خورشیدی-فوتوولتایی، ابرخازن‌ها و حسگرهای الکتروشیمیایی، به خود جلب کرده است [۴]. گزارش‌های متفاوتی در مورد سنتز ناتو ساختار g-C₃N₄، از جمله، بسپارش تراکمی^۲، حلal گرمایی^۳، فشار بالا-دمای بالا^۴، و رسوب فیزیکی و شیمیایی بخار^۵ و به‌ویژه تفکافت^۶ پیش‌ماده‌های غنی از کربن و نیتروژن مانند تری‌کلرومالمین^۷، تری‌تیوسیانوریک^۸ اسید، ملامین^۹،

1. Graphitic carbon nitride

2. Polycondensation

3. Solvothermal

4. High pressure-High temperature

5. Physical and chemical vapor deposition

6. Pyrolysis

7. Trichloromelamine

8. Trithiocyanuric acid

9. Melamine

10. Dicyandiamide

11. Cyanuric acid-melamine

ستتر C_3N_4 -g-توده‌ای

گرمادهی $4^{\circ}\text{C}/\text{min}$ در بسته و در دمای 550°C میلی‌لیتری با اتمسفر هوا با آهنگ $2^{\circ}\text{C}/\text{min}$ در گرمهای سلسیوس به مدت ۴ ساعت در طبیعی تا دمای اتاق خنک شد. فراورده زرد رنگ با بافت ترد و نرم، جمع‌آوری و در ظروف در بسته نگهداری شد.

ستتر نانوصفحه‌های میان‌تخلخل C_3N_4 -g

برای ستتر نانوصفحه‌های میان‌تخلخل C_3N_4 -g نیز $4^{\circ}\text{C}/\text{min}$ گرم پودر ملامین و مقادیر مشخصی از آمونیم کلرید (NH_4Cl) به مدت $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$ در گرم (به مدت $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$) به دست آمده پس از آسیاشدن به بوته 50°C میلی‌لیتری منتقل و در روز در دمای 50°C در گرمهای سلسیوس خشک شد و مخلوط پودری به دست آمده پس از آسیاشدن به بوته 50°C میلی‌لیتری منتقل و در کوره تحت دمای 550°C در گرمهای سلسیوس به مدت ۴ ساعت در اتمسفر هوا با آهنگ $2^{\circ}\text{C}/\text{min}$ در گرمهای سلسیوس به مدت ۴ ساعت در شدن طبیعی نمونه تا دمای اتاق، فراورده به دست آمده کرم رنگ، جمع‌آوری شد و برای استفاده‌های بعدی به صورت پودر درون ظرف دربار نگهداری شد. نمونه‌های ستترشده با نسبت جرمی ملامین به آمونیم کلرید برابر با $1:0.5$ و $1:0.5$ به $1:0.5$ به $1:0.5$ به ترتیب به صورت $(1:0.5)$, $\text{g-C}_3\text{N}_4$ و $\text{g-C}_3\text{N}_4$ (۱:۳)، $\text{g-C}_3\text{N}_4$ (۱:۵) و C_3N_4 (۱:۵) نام‌گذاری شدند.

در طول فرایند تفکافت، آمونیم کلرید با افزایش گرما در محیط واکنش به صورت حباب گازهای آمونیاک (NH_3) و هیدروکلریک اسید تجزیه و تصعید می‌شود که به عنوان گریز گازی عمل کرده و موجب لایه‌لایه شدن و بسپارش آسان ساختار $\text{g-C}_3\text{N}_4$ و تشکیل نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$ می‌شود. افزون‌براین، گازهای ایجاد شده می‌توانند بسیاری از گروههای آمینه را در سطح $\text{g-C}_3\text{N}_4$ وارد و موجب

این راستا، دو روش متداول گریز سخت^۱ و گریز نرم^۲ برای ستتر نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$ به کار گرفته می‌شود. در روش گریز سخت، یک ماده سیال حاوی واکنشگرها به داخل کانال‌های حفره‌های یک گریز سخت (سیلیکا یا کربن) نفوذ داده می‌شود و طی فرایندی، فرایند نهایی ریخت‌شناصی و ساختار گریز سخت را کپی‌برداری می‌کند و در پایان گریز سخت با اسیدهایی چون هیدروفلوریک اسید از محیط واکنش حذف می‌شود. این روش، یک فرایند به نسبت پیچیده است و نیاز به مواد زیانبار برای حذف گریز سخت دارد. از این‌رو، پژوهشگران به تهیه نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$ با روش کارامد و ساده‌تر گریز نرم روی آوردند. در روش گریز ساختار گریز آلی و هم‌بسپارهای بلوكی برای تشکیل مواد میان‌خلخل با هم ترکیب می‌شوند. پس از عملیات گرمایی، هم‌بسپار بلوكی تجزیه و به صورت گاز در محیط واکنش تصعید می‌شود و می‌توانند ساختار میان‌خلخل با حفره‌های منظم و چشم‌لایایی گسترشده به دست بیاورند [۲۰]. در این پژوهش، نانوصفحه‌های میان‌خلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$ ، به روش تفکافت با ملامین و آمونیم کلرید (NH_4Cl) به عنوان واکنشگر گریز نرم، ستتر و با روش‌های متفاوت شناسایی شدند. اثر غلظت NH_4Cl بر ویژگی ساختاری و نوری نانو‌ساختارهای ساخته شده و کارایی فتوکاتالیستی آن‌ها نیز بررسی شد.

بخش تجربی

مواد

لامین (سامچون کره جنوبی) و آمونیم کلرید (کیولب کانادا) و سایر مواد شیمیایی با خلوص بالا به طور مستقیم بدون تصفیه بیشتر استفاده شدند. تمام محلول‌های آبی با آب یون‌زدوده تهیه شدند.

1. Soft template

2. Hard template

فعالیت فوتوكاتالیستی نمونه‌ها

فعالیت فوتوكاتالیستی نمونه‌های تولیدشده با تجزیه رنگ آلی متیلن بلو (MB^۴) به عنوان نمونه آلاینده شیمیایی منابع آب، در دمای اتاق تحت تابش نور مرئی با یک لامپ دیود نشر نوری (LED) سفید رنگ ۶۰ وات ارزبایی شد. در هر آزمایش فوتوكاتالیستی، ۵۰ میلی‌گرم از نانوساختارهای سنتزشده به ۵۰ میلی‌لیتر محلول MB با غلظت ۱ mg/l، افزوده شد. پیش از تابش نور مرئی، تعلیقه به مدت ۳۰ دقیقه در محیط تاریک هم زده شد تا تعادل جذب-واجدب بین مولکول‌های آلاینده MB و نانوساختارها به دست آمد. طی فرایند تابش نور مرئی، حدود ۲ میلی‌لیتر از تعلیقه در فواصل زمانی ۲۰ دقیقه برداشته شد، پس از پایان نمونه‌برداری، نمونه‌ها با گریزانه جدا شدند تا پودر نانوساختارها از محلول رنگ MB جدا شود. غلظت باقی-مانده رنگ MB در محلول، با نظارت بر شدت جذب محلول UV-Vis رنگ در طول موج ۵۵۴ nm با طیفسنجنگ جذبی Vis-اندازه‌گیری شد.

نتیجه‌ها و بحث

شناسایی نانوساختارها

شکل‌های ۱-الف و ۱-ب، تصاویر FESEM نمونه‌های g-C₃N₄ توده‌ای و (1:۵) g-C₃N₄ را نشان می‌دهند. نمونه g-C₃N₄ توده‌ای از لایه‌های متراکم برای ایجاد یک ساختار عظیم مسطح و نامنظم متراکم تشکیل شده است و بدینهای است که g-C₃N₄ توده‌ای دارای یک ساختار لایه‌ای انباشته و غیرمتخلخل است، که به همین دلیل سطح مؤثر آن کم است. در حالی که (1:۵) g-C₃N₄ ساختار لایه‌ای متخلخل با حفره‌های سطحی نامنظم و ناهمگن را نشان می‌دهند. نمونه g-C₃N₄ دارای برخی فضاهای جایگزینه و ترک خوردگی در بین لایه‌های متفاوت است. همان‌طور که در شکل ۱-ب نشان داده شده است در حضور آمونیم کلرید به عنوان واکنشگر

تشکیل نانوصفحه‌های غنی از نیتروژن (N-CN) g-C₃N₄ شوند [۲۱].

روش‌های شناسایی نانوساختارهای g-C₃N₄ تجزیه و تحلیل ساختار بلوری نمونه‌های سنتز شده g-C₃N₄ در دمای اتاق با دستگاه پراش پرتو ایکس (XRD) مدل X'Pert Pro Panalytical هلند، با تابش پرتو CuKα با طول موج ۱,۵۴۰۶ Å، انجام شد. برای شناسایی کیفی ترکیب‌های شیمیایی نانوساختارها از طیفسنج فروسرخ تبدیل فوریه (FTIR)، مدل ۴۵۰۰ Agilent امریکا استفاده شد. تصویربرداری از نمونه‌ها و تعیین ویژگی‌های سطحی و ریخت‌شناسی آن‌ها با میکروسکوپ الکترونی روبشی گسیل میدانی (FESEM)، مدل MIRA3 TESCAN جمهوری چک) انجام شد. مطالعه ساخت شرکت SCINCO کره جنوبی و طیفسنج جذبی مرئی-UV-Vis (فرابنفش) ساخت شرکت طیفسنج ایران انجام شد. همچنین، برپایه مدل رونر-امت-تلر (BET) و مدل بارت-جوینر-هالندا (BJH) و با سنجش حجم گاز نیتروژن (N₂) جذب و واجدب شده با سطح ماده در دمای ثابت نیتروژن مایع ۷۷ کلوین و به کارگیری دستگاه Belsorp mini II سطح ویژه، قطر و حجم حفره‌های نمونه‌ها مشخص شدند. بررسی ویژگی نوری و ساختاری نانوساختارهای g-C₃N₄، با طیفسنج فوتولومینسانس (PL)، UniRAM، با به کارگیری لیزر گازی He-Cd (۳۲۵ نانومتر، ۲۰۰ مگاوات) مجهز به آشکارساز InGaAs، انجام شد. بررسی ویژگی الکتروشیمیایی نانوساختارها نیز با دستگاه پتانسیوستات/گالوانوستات اتولب (PGSTAT30) شرکت Metrohm هلند) انجام شد.

1. Diffuse reflectance spectroscopy (DRS)

2. Brunauer–Emmett–Teller

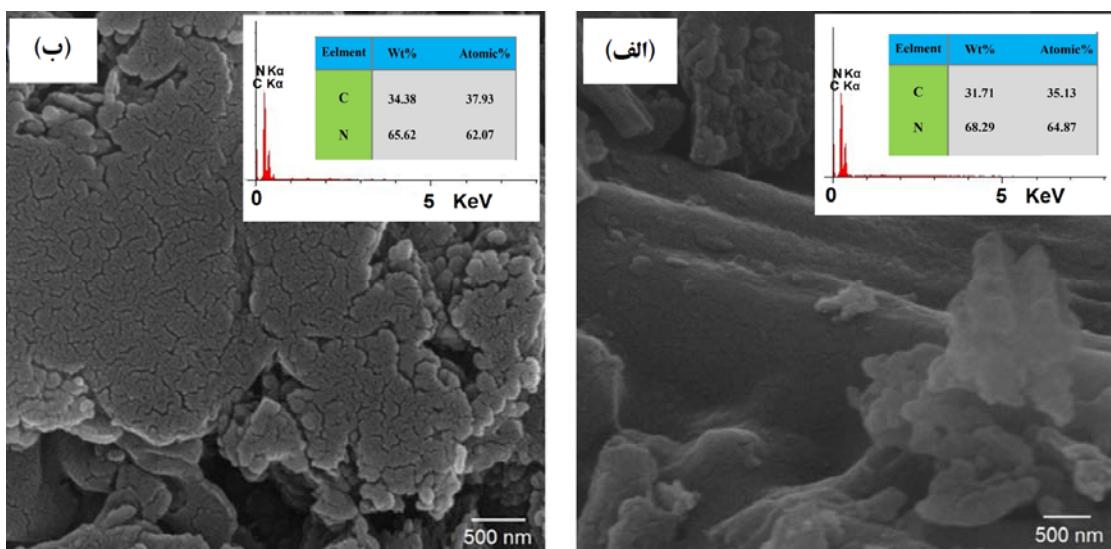
3. Photoluminescence (PL)

4. Methylene blue (MB)

متراکم شدن ذره‌ها جلوگیری می‌کنند. در نتیجه امکان ساخت ساختارهای میان‌تخلخل و نازک لایه‌ای نامنظم ایجاد می‌شود که به طور مؤثر سطح ویژه و جایگاه‌های فعال سطحی را برای واکنش دهنده‌ها در فرایند فتوکاتالیستی فراهم می‌آورند. این موضوع با نتیجه‌های روش BET که در شکل ۳ گزارش شده سازگار است.

تصاویر الحقیقی در شکل‌های ۱-الف و ۱-ب طیف‌های تفکیک انرژی (EDS) که برای شناسایی عناصر و بررسی ترکیب شیمیایی نمونه‌ها ثبت شده است را نشان می‌دهند. قله‌های مشاهده شده نشان‌دهنده حضور عناصر نیتروژن و کربن در نمونه‌ها است و تأییدکننده خلوص نمونه‌های g-C₃N₄ است. در نمونه‌ها این نتایج با نتایج آزمون BET مطابقت دارد.

الگوی نرم در فرایند سنتز، مقدار زیادی از لایه‌های نازک، ایجاد می‌شود. مقدار ترک خوردگی با نرم‌افزار میزرنمنت به تقریب ۲۰ نانومتر اندازه‌گیری شد. این لایه‌ها به صورت نامنظم قرار گرفته‌اند که منجر به ایجاد حفره‌های فراوان می‌شود و تصویر نیز حاکی از این است که همه لایه‌های حجیم بزرگ به تقریب به نانوصفحه‌های کوچک و نازک تقسیم می‌شوند. از آنجایی که نانوصفحه‌ها به دلیل اثر محصور شدن کوانتموی (QCE) دارای ویژگی فیزیکی-شیمیایی جدیدی هستند که برای ارتقای کارایی این نانوصفحه‌ها مفید باشند [۲۲]. نتیجه‌ها نشان می‌دهد که فرایند لایه‌برداری گرمایی در حضور آمونیم کلرید می‌تواند منجر به شکافتی لایه‌ها و آزاد کردن فراورده‌های گازی شود. این فراورده گازی به عنوان الگوی گازی عمل می‌کنند و از

شکل ۱ تصویرهای FESEM و طیف‌های EDS نمونه‌های Bulk g-C₃N₄ (الف) و (ب) g-C₃N₄ (۱:۵)

نخالصی دیگری برای آن‌ها شناسایی نشده است. در همه الگوها دو قله مشخص وجود دارد که یکی در ۱۳/۱° مربوط به انباست ساختاری درون لایه‌ای واحدهای تری‌آذین (۱۰۰) و CN دیگری در ۲۷/۵° که مربوط به انباست بین لایه‌ای واحدهای CN دو بعدی (۰۰۲) روی یکدیگر است [۲۳]. میانگین اندازه بلورک‌های

شکل ۲-الف الگوهای XRD Bulk g-C₃N₄ نمونه g-C₃N₄ توده‌ای و نانوصفحه‌های میان‌تخلخل g-C₃N₄ را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، الگوهای XRD همه نمونه‌ها مشابه هستند که با فاز شش ضلعی معمولی گرافیت مانند g-C₃N₄ (کارت JCPDS شماره ۱۵۲۶-۸۷) همخوانی دارد و هیچ فاز

می‌شود که مربوط به ارتعاش‌های خارج‌ازصفحه^۱ واحدهای تری‌آزین است. نوارهای جذب گسترهای را در گستره ۱۱۵۰ تا 1700 cm^{-1} می‌توان در طیف نمونه‌ها مشاهده کرد که متعلق به حالت ارتعاشی واحدهای هتروسیکلیک تری-امس-تریازین (C=N) است. افزون‌براین، هیچ نوار ناخالصی و یا تغییری در طیف‌های نمونه‌های میان‌تخلخل سنتزشده در حضور آمونیم کلرید نسبت به نمونه g-C₃N₄ توده‌ای یافت نمی‌شود که بیانگر این است که افزودن آمونیم کلرید، موجب ایجاد تغییری در ساختار شبکه اولیه و نوع پیوندها نسبت به نمونه g-C₃N₄ توده‌ای نشده است [۱۹].

برای یک فوتوكاتالیست نیمرسانای مناسب، معرفی نانوساختار مطلوب، سطح مؤثر بزرگ، عیوب کم و کاف انرژی مناسب، مهم است. در میان این عامل‌ها، یک کاف انرژی مناسب عامل کلیدی است که می‌تواند به طور چشمگیری واکنش‌پذیری را ارتقاء دهد [۱۰]. یک کاف انرژی مناسب شامل تعادلی از چندین عامل حیاتی، مانند مقدار جذب نور، قابلیت‌های اکسایش-کاهش و تحرک حامل‌های بار تولیدی با تابش نور است. این ویژگی‌های جمیعی می‌توانند به طور مؤثری گستره جذب نور را افزایش دهند، تحرک جفت الکترون-حرفره‌ها را در حالت‌های جایگزینه افزایش دهند و قابلیت اکسایش حامل‌های بار تولیدشده با تابش نور را بهبود بخشنند. بنابراین، بررسی ویژگی اپتیکی مواد نیمرسانای، برای تعیین مقدار کاف انرژی و مقدار توانایی جذب نوری ماده در فعالیت فوتوكاتالیستی ماده تولید شده بسیار ضروری است [۱۰]. برپایه نتیجه‌های به دست آمده از طیفسنجی جذب UV-Vis (شکل ۲-۵)، همه نمونه‌های مورد مطالعه افزون بر جذب زیاد در ناحیه فرابنفش، جذب نوری به نسبت خوبی را در ناحیه مرئی از خود نشان می‌دهند. به طوری که لبه جذبی نمونه‌ها در گسترهای بین ۴۲۰ nm تا ۴۵۰ nm قرار گرفته است. مقادیر محاسبه شده کاف انرژی نمونه‌های g-C₃N₄ توده‌ای و (g-C₃N₄)_{0.5}، برپایه داده

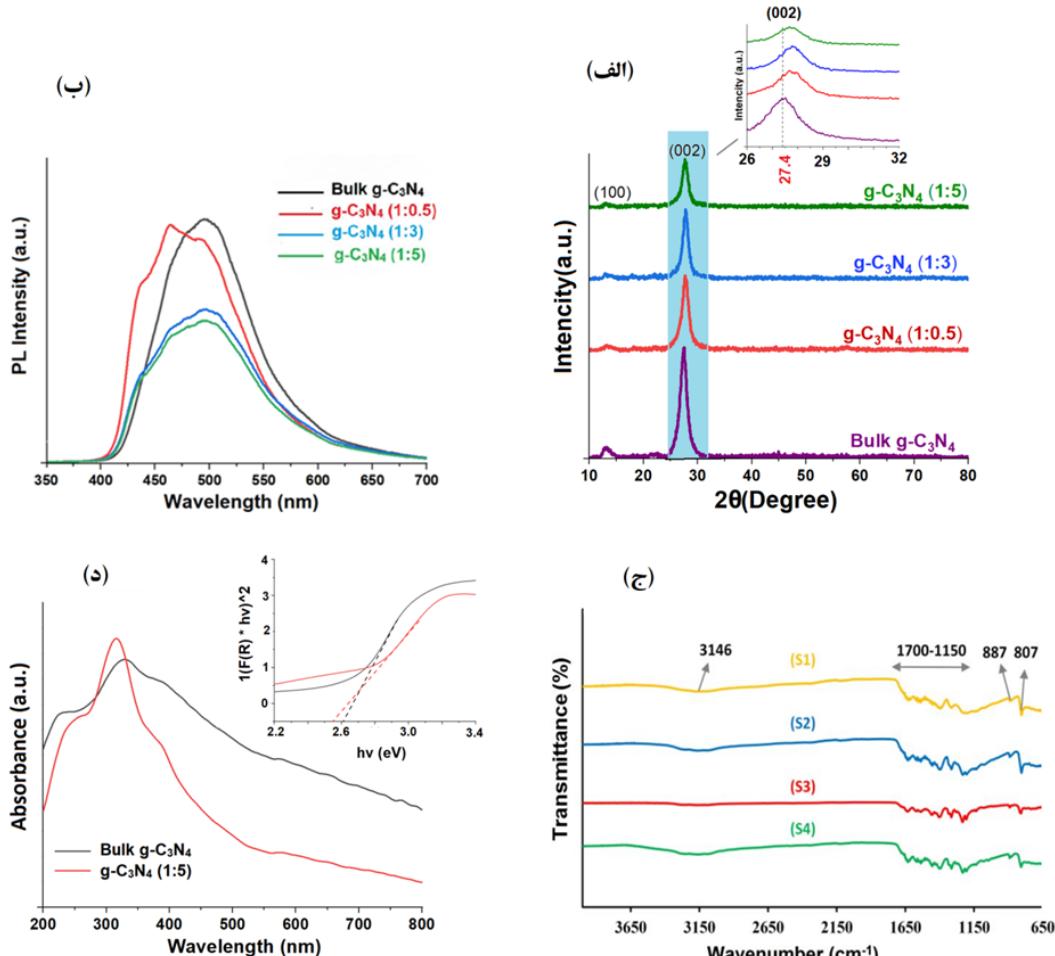
نمونه‌های g-C₃N₄ سنتزشده که با معادله دبای-شرر محاسبه شدند، از ۹۲/۵ nm برای نمونه توده‌ای به ۶۰/۵ nm برای نمونه (g-C₃N₄)_{0.5} کاهش یافته است. با توجه به شکل ۲-الف مشاهده می‌شود، شدت قله‌های یادشده در الگوهای XRD نمونه‌های (g-C₃N₄)_{0.5} و g-C₃N₄ (1:3) و g-C₃N₄ (1:5)، به ترتیب، در مقایسه با نمونه g-C₃N₄ توده‌ای، روند کاهشی دارند، که دلالت بر افزایش فاصله بین لایه‌های گرافیتی نانونصفحه‌های میان‌تخلخل g-C₃N₄ تفکفت ملائم‌در سطح ویژه و حرفره‌های ایجادشده در طول فرایند تفال ملائم‌در دمای ۵۵۰ درجه سلسیوس به همراه آمونیم کلرید به عنوان الگوی نرم، مربوط می‌شود [۱۹].

شکل ۲-ب، طیف PL نمونه‌های سنتزشده را نشان می‌دهد. شدت قله طیف PL نانونصفحه‌های میان‌تخلخل (g-C₃N₄)_{0.5} و g-C₃N₄ (1:3) به طور چشمگیری در مقایسه با PL g-C₃N₄ توده‌ای کاهش یافته است. از آنجایی که شدت PL منعکس‌کننده آهنگ بازترکیب جفت الکترون-حرفره‌ها است، کاهش شدید شدت PL همان‌طور که مشاهده می‌شود به طور غیرمستقیم نشان‌دهنده بازده جداسازی بالای جفت الکترون-حرفره‌ها است که این موضوع نیز تأثیر بسزایی در بهبود کارایی فوتوكاتالیستی دارد. علت کاهش آهنگ بازترکیب جفت الکترون-حرفره‌ها را می‌توان به افزایش تخلخل و در نتیجه افزایش سطح مؤثر در شبکه بلوری نانونصفحه‌های میان‌تخلخل g-C₃N₄ نسبت داد که موجب جداسازی موفق حامل‌های بار می‌شوند.

شکل ۲-ج پایش گروه‌های عاملی نمونه‌های g-C₃N₄ سنتزشده با طیفسنجی FTIR را نشان می‌دهد. همه نانوساختارهای سنتزشده طیف‌های FTIR مشابه‌ای دارند. بنابراین، شباهت ساختار شیمیایی سطح نمونه g-C₃N₄ توده‌ای و نانونصفحه‌های میان‌تخلخل g-C₃N₄ تأیید می‌شود. در طیف‌های FTIR نمونه g-C₃N₄ توده‌ای و نمونه‌های میان‌تخلخل g-C₃N₄ دو نوار در ۸۰۸ و 887 cm^{-1} مشاهده

۲۶۰۷ و ۲۵۴۶ eV محسوبه شد که روند کاهشی را نشان می‌دهد.

DRS با رابطه کوبلکا-مونک به دست آمد. مقدار کاف انرژی نمونه‌های g-C₃N₄ توده‌ای و (1:5) eV، به ترتیب

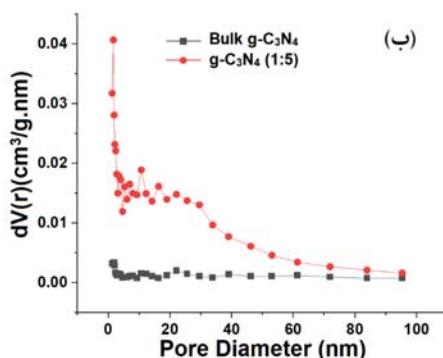
شکل ۲ الگوهای XRD و نمای بزرگ شده ازagle (۰۰۲) در الگوها (الف) طیف‌های PL (ب)، طیف‌های FTIR (ج) و UV-Vis (د) g-C₃N₄ (1:5) و g-C₃N₄ (1:3)، g-C₃N₄ (1:0.5) و g-C₃N₄ (1:0.5) نمونه‌های g-C₃N₄ توده‌ای و (1:5) g-C₃N₄ توده‌ای و (1:5) g-C₃N₄ توده‌ای و (1:5) g-C₃N₄ توده‌ای و (1:5) g-C₃N₄ توده‌ای و (1:5)

پسماند نوع H3 در گروه‌بندی IUPAC هستند، درنتیجه وجود میان‌حفره‌های شکاف‌مانند ناشی از تجمع ذره‌های صفحه‌مانند را نشان می‌دهد. این نتیجه با نتیجه‌های FESEM نمونه‌های g-C₃N₄ همخوانی دارد (شکل ۱). همان‌گونه که مشاهده می‌شود، حجم جذب گاز N₂ در نمونه g-C₃N₄ توده‌ای کم است که

همان‌طور که در شکل ۳ نشان داده شده است، برای مشخص کردن سطح ویژه و میزان تخلخل نمونه‌ها، هم‌داهای جذب-واجدب نیتروژن و توزیع اندازه حفره‌های (PSD) مربوط، اندازه‌گیری شد. شکل ۳-الف نشان می‌دهد که نمونه‌های سنتزشده g-C₃N₄ دارای شکل هم‌دما نوع IV (طبقه‌بندی BDDT) با حلقه

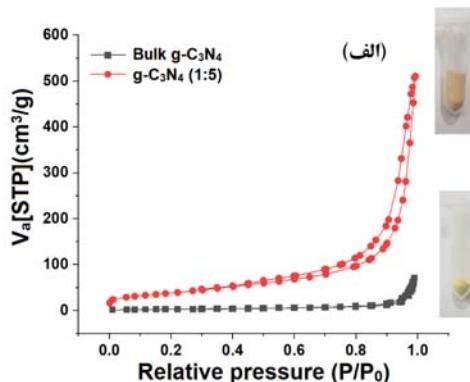
مساحت سطح ویژه به طور تقریبی $11/5$ برابری و حجم حفره‌های $5/3$ برابری نسبت به $\text{g-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای است که افزایش چشمگیری را نشان می‌دهد. بنابراین، وجود میان‌حفره‌های $\text{g-C}_3\text{N}_4$ موجب افزایش سطح ویژه می‌شود. افزایش مساحت سطح ویژه برای انتقال جرم مفید خواهد بود و جایگاه‌های احتمالی واکنش اکسایش-کاهش را فراهم می‌کند. بنابراین، کار حاضر نشان می‌دهد که نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$ را می‌توان با لایه‌برداری گرمایی و ورود آمونیم کلرید به عنوان عامل الگوی نرم در فرایند سنتز تهیه کرد. در شکل ۳-الف تصویر ظرف‌های حاوی 0.1 گرم از نمونه $\text{g-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای و 0.1 گرم نمونه $(1:5)$ $\text{g-C}_3\text{N}_4$ را نشان می‌دهد که بهروشی افزایش تخلخل و کاهش چگالی جرم نمونه $(1:5)$ $\text{g-C}_3\text{N}_4$ نسبت به نمونه $\text{g-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای قابل مشاهده است.

نشان‌دهنده مقدار تخلخل کم است. نمونه نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $(1:5)$ $\text{g-C}_3\text{N}_4$ می‌تواند مقدار بسیار بیشتری از گاز N_2 را نسبت به نمونه توده‌ای جذب کند که نشان‌دهنده تشکیل میان‌حفره‌های بزرگ است. مساحت سطح ویژه نمونه $\text{g-C}_3\text{N}_4$ $(1:5)$ بسیار بیشتر از نانوصفحه‌های $\text{g-C}_3\text{N}_4$ گزارش شده است که دلیل آن می‌تواند افزودن مرحله پراکنده کردن پیش‌ماده‌های ملامین و آمونیم کلرید در آب پیش از شروع تفکافت ترکیب در کوره باشد که منجر به توزیع همگن پیش‌ماده‌ها برای شروع واکنش طی فرایند سنتز شده است [۵۰]. شکل ۳-ب نمودارهای PSD نمونه‌ها را نشان می‌دهد که وجود میان‌حفره‌های بیشتری را در نانوصفحه‌ها $\text{g-C}_3\text{N}_4$ تأیید می‌کنند. همان‌گونه که در شکل ۳-ب مشاهده می‌شود، نمونه $\text{g-C}_3\text{N}_4$ $(1:5)$ یک PSD به طور کامل وسیع (2 تا 100 نانومتر) با میان‌حفره‌های متفاوت را نشان می‌دهد. نمونه $(1:5)$ $\text{g-C}_3\text{N}_4$ دارای

شکل ۳ هم‌داهای جذب‌واجذب گاز N_2 (الف) و توزیع اندازه حفره‌های نمونه‌های $\text{g-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای و نانوصفحه میان‌تخلخل $(1:5)$ $\text{g-C}_3\text{N}_4$ (ب)
(دون) شکل الف تصویرهای ظرف‌های حاوی 0.1 گرم از نمونه $\text{g-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای و نانوصفحه میان‌تخلخل $(1:5)$ $\text{g-C}_3\text{N}_4$

آزمایش تعادل جذب-واجذب بر روی فوتوکاتالیست‌ها پیش از بررسی کارایی فوتوکاتالیستی آن‌ها انجام شد. با توجه به شکل ۴-الف، مشاهده می‌شود که توانایی و مقدار آلاینده MB بر جذب شده بر نمونه‌های $\text{g-C}_3\text{N}_4$ ، با افزایش نسبت آمونیم کلرید به ملامین در سنتز نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $\text{g-C}_3\text{N}_4$

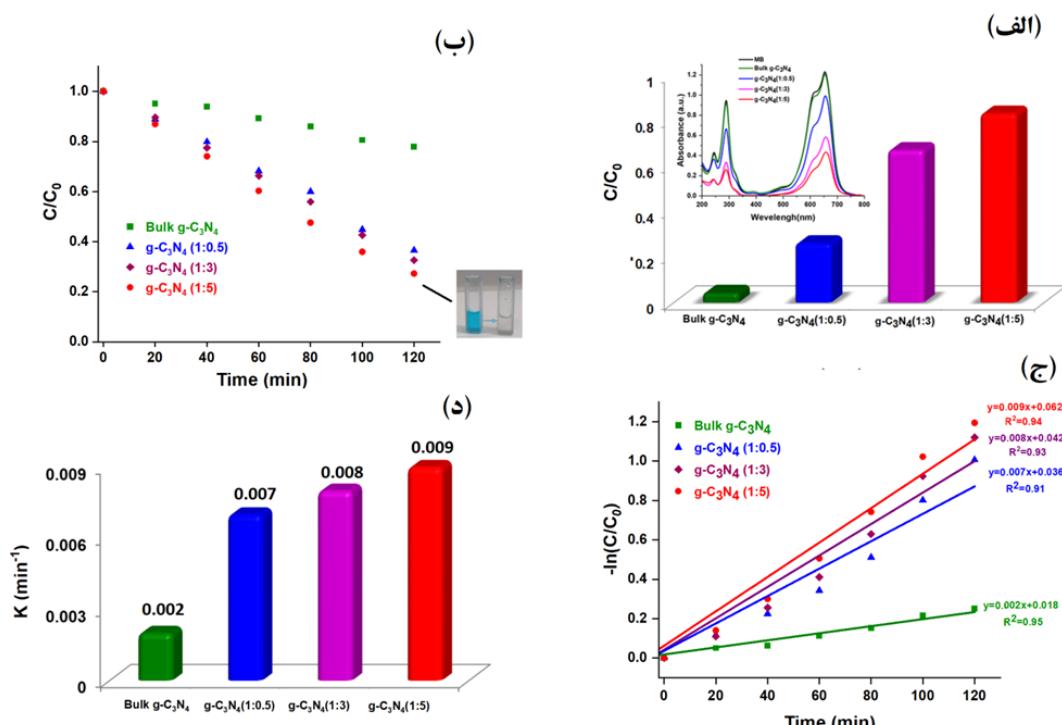
شکل ۳ هم‌داهای جذب‌واجذب گاز N_2 (الف) و توزیع اندازه حفره‌های نمونه‌های $\text{g-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای و نانوصفحه میان‌تخلخل $(1:5)$ $\text{g-C}_3\text{N}_4$ (ب)
(دون) شکل الف تصویرهای ظرف‌های حاوی 0.1 گرم از نمونه $\text{g-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای و نانوصفحه میان‌تخلخل $(1:5)$ $\text{g-C}_3\text{N}_4$

فعالیت فوتوکاتالیستی زیرتابش نور مرئی $\text{g-C}_3\text{N}_4$ از نانوصفحه‌های دوبعدی و لایه‌لایه تشکیل شده‌اند و برای بهبود کارایی فوتوکاتالیستی باید حفره‌های سطحی منظم باشند و بین لایه‌ها نیز فاصله وجود داشته باشد تا ظرفیت بر جذب افزایش یابد. بنابراین،

شکل ۴-ج نیز سینتیک درجه اول واکنش تجزیه فوتوکاتالیستی رنگ MB نمونه‌های سنتز شده را نشان می‌دهد. نتیجه‌های به دست آمده بیانگر این است که آهنگ تجزیه آلاینده با نانوصفحه‌های متخلخل (1:5) g-C₃N₄, برابر با ۰/۰۰۹ برد دقیقه است که ۴/۹ برابر آهنگ تجزیه رنگ نمونه g-C₃N₄ توده‌ای است (شکل ۴-د). به هر حال، ریخته‌های گوناگون به دلیل ویژگی مکانیکی، گرمایی و شیمیایی متفاوت تأثیر چشمگیری بر کارایی g-C₃N₄ دارند [۲۴]. از آنجایی که نانوصفحه‌های g-C₃N₄ به دلیل اثر محصورشدن کواتسومی (QCE)، ویژگی فیزیکی-شیمیایی جدیدی دارند، می‌توانند با کاهش کاف انرژی ناشی از QCE، قابلیت اکسایش-کاهش حامل‌های بار را افزایش دهند و در نتیجه واکنش پذیری فوتوکاتالیستی را ارتقاء دهند [۲۲]. افزون براین، ایجاد ترک خوردگی روی سطح (1:5) g-C₃N₄ و کاهش اندازه ذره‌های آن می‌تواند احتمال بازترکیب جفت الکترون-حفره‌های تولید شده را کاهش دهد. بنابراین، دلیل این مشاهده‌ها را در مجموع می‌توان به افزایش مساحت سطح مؤثر نمونه (1:5) g-C₃N₄ در نتیجه افزایش چگالی جایگاه‌های سطحی فعال برای شرکت در واکنش‌های اکسایش-کاهش در فرایند فوتوکاتالیستی، افزایش جذب نور تابشی، افزایش جدایی حامل‌های بار و کاهش آهنگ بازترکیب حامل‌های بار نسبت داد.

و در نتیجه افزایش تخلخل و مساحت سطح ویژه ماده، افزایش یافته است. به طوری که مقدار بر جذب نمونه بهینه g-C₃N₄(1:5) پس از ۳۰ دقیقه در تاریکی، به طور تقریبی ۱۹/۷ برابر نمونه g-C₃N₄ توده‌ای است که با نتیجه‌های به دست آمده از روش BET نیز سازگار است.

برای بررسی فعالیت‌های فوتوکاتالیستی همه نمونه‌های سنتز شده، ابتدا تعليق‌های شامل آلاینده MB و فوتوکاتالیست به مدت ۳۰ دقیقه در تاریکی همزده شدند و سپس حذف فوتوکاتالیستی آلاینده زیر تابش نور مرئی در یک واکنشگاه مجهر به یک لامپ دیود نوری سفید رنگ ۶۰ وات ارزیابی شد. شکل ۴-ب تغییر غلظت نسی (C/C₀) محلول رنگ MB بر حسب زمان تابش نور را برای نمونه‌های g-C₃N₄ سنتز شده، نشان می‌دهد (C₀ و C به ترتیب غلظت MB در ابتدای تابش نور و در زمان t هستند). همان‌گونه که در شکل ۴-ب نشان داده شده است، همه نمونه‌های g-C₃N₄ کارایی فوتوکاتالیستی مناسبی را نشان می‌دهند. مقایسه نتیجه‌ها نشان داد که بازده تخریب فوتوکاتالیستی نمونه‌های g-C₃N₄ توده‌ای، g-C₃N₄ (1:0.5)، (1:0.5) g-C₃N₄ و (1:3) g-C₃N₄ در مرحله جذب رنگ در مرحله تاریکی، به ترتیب ۲۲، ۶۳، ۸۲/۵ و ۸۳/۲ درصد طی ۱۲۰ دقیقه روشناهی بود. نمونه g-C₃N₄ (1:5) نسبت به نمونه g-C₃N₄ توده‌ای به حدود ۵ برابر رسیده است.

شکل ۴ مقدار بر جذب (الف)، نمودار تعییر C/C_0 بر حسب زمان (ب)، سیستم درجه اول واکنش تجزیه فتوکاتالیستی (ج) و آهنگ تجزیه فتوکاتالیستی (د) رنگ MB با نمونه‌های g-C₃N₄ توده‌ای و نانوصفحه‌های میان‌تخلخل g-C₃N₄ سنتز شده

MB، برای سه آزمایش متوالی با شرایط واکنش مشابه، زیر تابش نور مرئی ارزیابی شد. پس از پایان هر بررسی فتوکاتالیستی، نمونه با دستگاه گریزانه جمع‌آوری و با آب مقطر و اتانول مطلق شسته شد. سپس، در دمای ۶۰ درجه سلسیوس در مدت ۱۲ ساعت خشک و در چرخه بعدی به کارگرفته شد. نتیجه‌ها نشان داد که نانوصفحه‌های میان‌تخلخل g-C₃N₄ فعالیت فتوکاتالیستی و قابلیت بازیافت بالایی دارد (شکل ۵-۵). همچ واسطه واکنش و فراورده نهایی در طول اکسایش فتوکاتالیستی MB مشاهده نمی‌شود، که به این معنی است که واسطه‌های واکنش و فراورده‌های نهایی به دلیل ساختار متخلخل باز می‌توانند به سرعت در محلول پخش شوند. در نتیجه، نانوصفحه‌های میان‌تخلخل g-C₃N₄ سنتز شده را می‌توان به عنوان یک فتوکاتالیست نور مرئی عالی در تصفیه

برای بررسی اثر عامل pH بر کارایی فتوکاتالیستی، تجزیه فتوکاتالیستی رنگ MB زیر تابش نور مرئی در محیط‌های اسیدی و قلیایی با pHهای تقریبی برابر با ۹، ۴، ۳ و ۱ در حضور نانوصفحه‌های میان‌تخلخل بهینه (1:5) g-C₃N₄ بررسی شد. برپایه نتیجه‌های بدست آمده در شکل ۵-۵ (الف)، در محیط قلیایی، به دلیل افزایش غلظت OH⁻ در محیط، احتمال تولید رادیکال‌های هیدروکسیل که در فرایند فتوکاتالیستی تأثیرگذار هستند، افزایش می‌یابد. در نتیجه مقدار تخریب فتوکاتالیستی رنگ MB بیشتر می‌شود [۱۰].

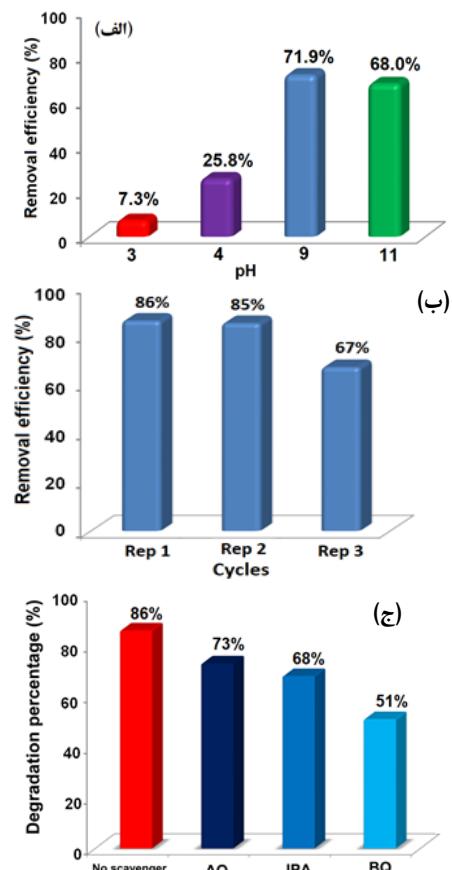
یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های یک فتوکاتالیست مناسب، پایداری شیمیایی، قابلیت بازیافت و استفاده دوباره آن است که برای کاربردهای عملی نیز لازم است. به همین منظور کارایی فتوکاتالیستی نمونه بهینه (1:5) g-C₃N₄ برای تجزیه رنگ

شود. به طور معمول، حفره‌ها (h^+), رادیکال‌های هیدروکسیل ($\cdot OH$) و رادیکال‌های آبیون سوپراکسید ($\cdot O_2^-$), می‌تواند به ترتیب با اکسیژن‌خوارهای آمونیم اگرالات (AO) M-AO (۰/۰۲)، ۳-پروپانول (M-BQ) (۰/۰۲) و بنزوکینون (BQ) (۰/۰۲) به دام بیفتدند. شکل ۵-ج اثر اکسیژن‌خوارهای را بر آهنگ تجزیه آلاینده MB با نانوصفحه‌های میان‌تخلخل (1:۵) g-C₃N₄، زیر تابش نور مرئی، نشان می‌دهد. با توجه به نتیجه‌ها، هنگامی که BQ به تعليقه افزوده شد، ثابت آهنگ تجزیه فوتوكاتالیستی g-C₃N₄ (1:۵) نسبت به بررسی‌ها در نبود اکسیژن‌خوار، به طور چشمگیری کاهش یافت که نشان می‌دهد رادیکال‌های O₂⁻ گونه فعال اصلی در فرایند فوتوكاتالیستی هستند. هنگامی که IPA و AO افزوده شدن، فعالیت فوتوكاتالیستی نمونه g-C₃N₄ (1:۵)، کاهش کمتری نسبت به حالت غیاب اسکونجر را نشان داد که بیانگر این است که رادیکال‌های OH⁻ و h⁺ گونه‌های فعال با اثرگذاری به تقریب یکسانی پس از رادیکال‌های O₂⁻ هستند. این نتیجه همچنین، نشان می‌دهد که الکترون‌های تولیدشده روی نوار رسانش g-C₃N₄ کاهنده‌تر هستند و احتمال بیشتری برای تولید گونه‌های فعال با اکسیژن محلول در آب دارند.

تجزیه الکتروشیمیایی

شكل ۶-الف و ۶-ب، به ترتیب پاسخ جریان نوری گذرا و طیف‌های رهیانی الکتروشیمیایی (EIS) نمونه g-C₃N₄ (EIS) (۱:۵) نمونه g-C₃N₄ توده‌ای و نانوصفحه‌های میان‌تخلخل (1:۵) g-C₃N₄ را نشان می‌دهند. در شکل ۶-الف مشاهده می‌شود که نمونه‌ها یک چگالی جریان نوری منفی ایجاد می‌کنند که نشان‌دهنده این است که در شرایط حاکم همه نانوساختارهای g-C₃N₄ ویژگی‌های نیمرسانی نوع p را از خود نشان می‌دهند. همچنین، چگالی جریان‌های نوری نانوصفحه‌های میان‌تخلخل g-C₃N₄ (1:۵) نسبت به نمونه g-C₃N₄ (۴/۲۵ $\mu A/cm^2$) نسبت به نمونه

پیوسته آلاینده‌های فاضلاب با بهره‌گیری از نور مرئی فراوان در نور خورشید یا هر منبع نور دیگری به کار گرفت.

شکل ۵ اثر عامل pH بر کارایی فوتوكاتالیستی (الف) و قابلیت استفاده دوباره تکرار فرایند تجزیه فوتوكاتالیستی رنگ MB (ب) و ثابت‌های g-C₃N₄ (1:۵) MB با نانوصفحه‌های میان‌تخلخل (ج) بدون و با حضور اکسیژن‌خوارهای متفاوت (ج)

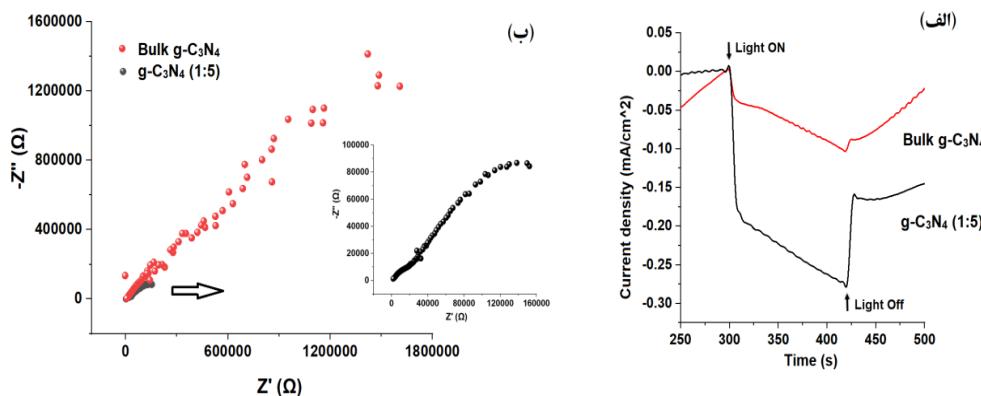
از آنجایی که تجزیه آلاینده‌های آلی با واکنش‌های اکسایش-کاهش انجام می‌شود، سرعت تجزیه به طور عمده با تعداد گونه‌های اکسیدشده تعیین می‌شود که آن نیز می‌تواند با آزمایش‌های به دام انداختن رادیکال‌های آزاد تجزیه و تحلیل

1. Oxygen scavengers

2. Electrochemical impedance spectroscopy

برای نمونه $g\text{-C}_3\text{N}_4$ (1:5) $g\text{-C}_3\text{N}_4$ در مقایسه با نمونه $g\text{-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای کاهش می‌یابد که این موضوع، نشان‌دهنده مقاومت کمتر در انتقال بار و بازده بالاتر در جداسازی بار بین جفت الکترون-حفره‌ها است. در نتیجه افزایش چگالی جریان نوری برای نمونه‌ها در تصویر ۶-الف قابل مشاهده است. بنابراین، نتیجه‌های تجزیه الکتروشیمیایی نمونه‌ها می‌توانند تأیید کننده افزایش کارایی فتوکاتالیستی با افزایش تخلخل نانوساختار $g\text{-C}_3\text{N}_4$ باشند.

توده‌ای ($-0.88 \mu\text{A}/\text{cm}^2$)، به طور تقریبی ۴/۸۳ برابر به دست آمد. بنابراین، با افزایش تخلخل، الکترون-حفره‌های تولید شده نوری به طور مؤثرتری از هم جدا و به سطح نمونه‌های متفاوت منتقل می‌شوند. فرایند برانگیختگی و انتقال بارهای تولید شده با تابش نور را می‌توان از نمودارهای نایکوئیست تعیین کرد. نمودار نایکوئیست مؤلفه حقیقی رهندی را به عنوان تابعی از مؤلفه موهمی رهندی برای نمونه $g\text{-C}_3\text{N}_4$ ، نشان می‌دهد. همان‌طور که در شکل ۶-ب مشاهده می‌شود شاعع نیم‌دایره

شکل ۶ چگالی جریان‌های نوری تولید شده نمونه‌های سنتز شده با گذشت زمان (الف) و نمودارهای نایکوئیست برای نمونه $g\text{-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای و نانوصفحه‌های میان تخلخل (۱:۵) (ب)

برانگیخته شده با مولکول‌های H_2O_2 واکنش داده تا عامل‌های فعال OH^\bullet و OH^- را تولید کنند. عامل فعال OH^\bullet با h^+ واکنش می‌دهد و گروه OH^\bullet را تولید می‌کند. مولکول‌های H_2O_2 به روش دیگر می‌توانند با h^+ تولید شده واکنش داده و رادیکال‌های HO_2^\bullet و H^+ را به وجود آورند. سپس HO_2^\bullet تولید شده به رادیکال‌های فعال O_2^\bullet و H^+ تجزیه می‌شود. همچین، مولکول‌های O_2^\bullet می‌توانند با الکترون‌های برانگیخته (e^-)، واکنش داده و عامل O_2^\bullet را به وجود آورند. در نتیجه عامل‌های فعال OH^\bullet و O_2^\bullet تولید شده در این فرایند نوری، در واکنش فتوکاتالیستی تجزیه مولکول‌های رنگی MB به مواد معدنی کم خطر از طریق واکنش‌های اکسایش-کاهش شرکت

سازوکار تجزیه فتوکاتالیستی نانوساختارهای $g\text{-C}_3\text{N}_4$ سازوکار تبدیل انرژی تابشی نور خورشید به انرژی شیمیایی در واکنش فتوکاتالیستی $g\text{-C}_3\text{N}_4$ ، به این صورت است که با تابش انرژی نورانی خورشیدی به تعليقه $g\text{-C}_3\text{N}_4$ در آب، الکترون‌ها (e^-) و حفره‌های (h^+) برانگیخته، می‌توانند به لبه نوار رسانش و لبه نوار ظرفیت منتقل شوند و در آنجا به ترتیب با اکسنده‌ها و کاهنده‌ها واکنش دهند. مولکول‌های آب (H_2O) موجود در محلول با h^+ واکنش داده و گونه‌های فعال OH^\bullet را تولید می‌کنند. یون‌های H^+ تولید شده با O_2^\bullet و H^+ را تولید می‌کنند. یون‌های H^+ تولید شده با پراکسید هیدروژن (H_2O_2) را تولید می‌کنند. الکترون‌های (e^-)

خادم الرسول و همکاران

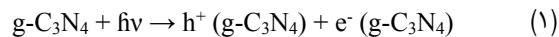
به نمونه $g\text{-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای افزایش یافته بود. در این راستا، با مطالعه تجزیه فتوکاتالیستی آلاینده MB با نمونه‌های سنتزشده، نشان داده شد که در مقایسه با نمونه $g\text{-C}_3\text{N}_4$ ، کارایی توده‌ای همه فتوکاتالیست‌های میان‌تخلخل $g\text{-C}_3\text{N}_4$ ، کارایی فتوکاتالیستی بهتری را نشان دادند. همچنین، نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $g\text{-C}_3\text{N}_4$ سنتزشده به ازای نسبت جرمی آمونیم کلرید به ملامین برابر با ۵ به ۱، بیشترین توانایی جذب در تاریکی و بیشترین آهنگ تجزیه فتوکاتالیستی رنگ MB در بین نمونه‌های سنتزشده را داشتند که در حدود ۵ برابر بیشتر از $g\text{-C}_3\text{N}_4$ توده‌ای است. از راه آزمایش‌های به دام انداختن گونه‌های فعال، مشخص شد که گونه فعال نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $g\text{-C}_3\text{N}_4$ در فرایند تجزیه آلاینده MB، را دیگال‌های $g\text{-C}_3\text{N}_4\text{-O}_2^-$ است. کارایی فتوکاتالیستی نمونه بهینه (1:۵) برای تجزیه رنگ MB، برای سه آزمایش متوالی با شرایط واکنش مشابه، زیر تابش نور مرئی ارزیابی شد. نتیجه‌ها نشان داد که نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $g\text{-C}_3\text{N}_4$ فعالیت فتوکاتالیستی و قابلیت بازیافت بالایی دارد.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان از دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول و مرکز پژوهشی جندی شاپور دزفول برای حمایت از این پژوهش تشکر می‌کنند.

- [1] Dong F, Li Y, Wang Z, Ho W-K. Enhanced visible light photocatalytic activity and oxidation ability of porous graphene-like $g\text{-C}_3\text{N}_4$ nanosheets via thermal exfoliation. *Applied Surface Science*. 2015;358:393-403. doi: [org/10.1016/j.apsusc.2015.04.034](https://doi.org/10.1016/j.apsusc.2015.04.034)
- [2] Khademrasool M, Farbod M. Preparation of ZnO nanoparticles/ Ag nanowires nanocomposites as plasmonic photocatalysts and investigation of the effect of concentration and diameter size of Ag

می‌کنند. معادلات (۱) تا (۸) سازوکار حاکم بر فعالیت فتوکاتالیستی $g\text{-C}_3\text{N}_4$ را نشان می‌دهند [۵ تا ۷].

نتیجه‌گیری

نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $g\text{-C}_3\text{N}_4$ با سطح ویژه وسیع با روش تفکافت ملامین و آمونیم کلرید به عنوان عامل الگوی نرم، با موقعيت سنتز شدند. با انجام آزمون‌های متفاوت، تأثیر افزودن آمونیم کلرید طی فرایند سنتز $g\text{-C}_3\text{N}_4$ ، بر ساختار بلوری، ریخت، ساختار شکاف نواری، مساحت سطح ویژه و بهبود کارایی فتوکاتالیستی بررسی شد. روش BET نشان داد که در حضور آمونیم کلرید، مساحت سطح ویژه، حجم و قطر حفره‌های سطحی نانوصفحه‌های میان‌تخلخل $g\text{-C}_3\text{N}_4$ نسبت

مراجع

- nanowires on their photocatalytic performance. *Journal of Alloys and Compounds*. 2016;664:707-14. doi: [org/10.1016/j.jallcom.2016.01.028](https://doi.org/10.1016/j.jallcom.2016.01.028)
- [3] Dong G, Zhang Y, Pan Q, Qiu J. A fantastic graphitic carbon nitride ($g\text{-C}_3\text{N}_4$) material: electronic structure, photocatalytic and photoelectronic properties. *Journal of Photochemistry and Photobiology C: Photochemistry Reviews*. 2014;20:33-50. doi: [org/10.1016/j.jphotochemrev.2014.04.002](https://doi.org/10.1016/j.jphotochemrev.2014.04.002)

- [4] Wang X, Maeda K, Thomas A, Takanabe K, Xin G, Carlsson JM, et al. A metal-free polymeric photocatalyst for hydrogen production from water under visible light. *Nature Materials.* 2009;8(1):76-80. doi: org/10.1038/nmat2317
- [5] Goettmann F, Fischer A, Antonietti M, Thomas A. Metal-free catalysis of sustainable Friedel-Crafts reactions: direct activation of benzene by carbon nitrides to avoid the use of metal chlorides and halogenated compounds. *Chemical Communications.* 2006;(43):4530-2. doi: org/10.1039/B608532F
- [6] Wudil Y, Ahmad U, Gondal M, Al-Osta MA, Almohammed A, Sa'id R, et al. Tuning of graphitic carbon nitride ($\text{g-C}_3\text{N}_4$) for photocatalysis: A critical review. *Arabian Journal of Chemistry.* 2023;16(3):104542. doi: org/10.1016/j.arabjc.2023.104542
- [7] Li X, Wang B, Yin W, Di J, Xia J, Zhu W, et al. Cu^{2+} modified $\text{g-C}_3\text{N}_4$ photocatalysts for visible light photocatalytic properties. *Acta Phys-Chim Sin.* 2020;36(3):1902001. doi: 10.3866/PKU.WHXB201902001
- [8] Chang F, Zhang J, Xie Y, Chen J, Li C, Wang J, et al. Fabrication, characterization, and photocatalytic performance of exfoliated $\text{g-C}_3\text{N}_4-\text{TiO}_2$ hybrids. *Applied Surface Science.* 2014;311:574-581. doi: org/10.1016/j.apsusc.2014.05.111
- [9] Yan S, Li Z, Zou Z. Photodegradation of rhodamine B and methyl orange over boron-doped $\text{g-C}_3\text{N}_4$ under visible light irradiation. *Langmuir.* 2010;26(6):3894-901. doi: org/10.1021/la904023j
- [10] Liu G, Niu P, Sun C, Smith SC, Chen Z, Lu GQ, et al. Unique electronic structure induced high photoreactivity of sulfur-doped graphitic C_3N_4 . *Journal of the American Chemical Society.* 2010;132(33):11642-8. doi: org/10.1021/ja103798k
- [11] Hu S, Ma L, You J, Li F, Fan Z, Lu G, et al. Enhanced visible light photocatalytic performance of $\text{g-C}_3\text{N}_4$ photocatalysts co-doped with iron and phosphorus. *Applied Surface Science.* 2014;311:164-71. doi: org/10.1016/j.apsusc.2014.05.036
- [12] Chang F, Xie Y, Li C, Chen J, Luo J, Hu X, et al. A facile modification of $\text{g-C}_3\text{N}_4$ with enhanced photocatalytic activity for degradation of methylene blue. *Applied Surface Science.* 2013; 280:97-7. doi: org/10.1016/j.apsusc.2013.05.127
- [13] Cao S-W, Yuan Y-P, Barber J, Loo SCJ, Xue C. Noble-metal-free $\text{g-C}_3\text{N}_4/\text{Ni}$ (dmgH) 2 composite for efficient photocatalytic hydrogen evolution under visible light irradiation. *Applied Surface Science.* 2014;319:344-9. doi: org/10.1016/j.apsusc.2014.04.094
- [14] Singh JA, Overbury SH, Dudney NJ, Li M, Veith GM. Gold nanoparticles supported on carbon nitride: Influence of surface hydroxyls on low temperature carbon monoxide oxidation. *Acs Catalysis.* 2012;2(6):1138-46. doi: org/10.1021/cs3001094
- [15] Chen X, Zhang J, Fu X, Antonietti M, Wang X. Fe- $\text{g-C}_3\text{N}_4$ -catalyzed oxidation of benzene to phenol using hydrogen peroxide and visible light. *Journal of the American Chemical Society.* 2009;131(33):11658-9. doi: org/10.1021/ja903923s
- [16] Wang Y, Wang X, Antonietti M. Polymeric graphitic carbon nitride as a heterogeneous organocatalyst: From photochemistry to multipurpose catalysis to sustainable chemistry. *Angewandte Chemie International Edition.* 2012;51(1):68-89. doi: org/10.1002/anie.201101182
- [17] Hummers Jr WS, Offeman RE. Preparation of graphitic oxide. *Journal of the american chemical society.* 1958;80(6):1339. doi: org/10.1021/ja01539a017
- [18] Zhang J, Zhang M, Lin L, Wang X. Sol processing of conjugated carbon nitride powders for thin-film fabrication. *Angewandte Chemie.* 2015;127(21):6395-9. doi: org/10.1002/ange.201501001
- [19] Dang Y, Hu Q, He P, Ren T. Tailoring the ratio of ammonium chloride and graphitic carbon nitride for high photocatalytic activity. *Journal of*

- Molecular Structure. 2020;1209:127961. doi: org/10.1016/j.molstruc.2020.127961
- [20] Malgras V, Tang J, Wang J, Kim J, Torad NL, Dutta S, et al. Fabrication of nanoporous carbon materials with hard-and soft-templating approaches: A review. Journal of Nanoscience and Nanotechnology. 2019;19(7):3673-85. doi: org/10.1166/jnn.2019.16745
- [21] Wu X, Gao D, Wang P, Yu H, Yu J. NH₄Cl-induced low-temperature formation of nitrogen-rich g-C₃N₄ nanosheets with improved photocatalytic hydrogen evolution. Carbon. 2019;153:757-66. doi: org/10.1016/j.carbon.2019.07.083
- [22] Zhang X, Zhang J, Zhao J, Pan B, Kong M, Chen J, et al. Half-metallic ferromagnetism in synthetic Co₉Se₈ nanosheets with atomic thickness. Journal of the American Chemical Society. 2012;134(29):11908-11. doi: org/10.1021/ja3046603
- [23] Ismael M. A review on graphitic carbon nitride (g-C₃N₄) based nanocomposites: synthesis, categories, and their application in photocatalysis. Journal of Alloys and Compounds. 2020;846:156446. doi: org/10.1016/j.jallcom.2020.156446
- [24] Thomas A, Fischer A, Goettmann F, Antonietti M, Müller J-O, Schlägl R, et al. Graphitic carbon nitride materials: Variation of structure and morphology and their use as metal-free catalysts. Journal of Materials Chemistry. 2008;18(41):4893-908. doi: org/10.1039/B800274F

کاربرد روش میکرواستخراج فاز جامد با فیبر پوششی کورکومین/پلیپیروول برای اندازه‌گیری سوموم کشاورزی به وسیله سوانگاری گازی

عاطفه نورا^۱، حمید احمد^{۲*}، مصطفی جعفری^۳ و سید محمدحسین بنی طبا^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد گروه شیمی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه زابل، زابل، ایران.

۲. دانشیار گروه شیمی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه زابل، زابل، ایران.

۳. استادیار دانشکده علوم شیمی و نفت، دانشگاه شهیدبهشتی، تهران، ایران.

۴. استادیار موسسه تحقیقات واکسن و سرماسازی رازی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

دریافت: بهمن ۱۴۰۲ بازنگری: خرداد ۱۴۰۳ پذیرش: خرداد ۱۴۰۳

<https://doi.org/10.30495/JACR1.1403.1044815>

چکیده

در این پژوهش، امکان به کارگیری روش میکرواستخراج فاز جامد به روش مستقیم با یک فیبر جدید برای پیش‌تغییر سم بوتاکلر و اندازه‌گیری آن به روش سوانگاری گازی بررسی شده است. برای استخراج این آفتکش از نمونه‌های آبی از کورکومین و پلیپیروول به عنوان جاذب برای تهیه فیبر میکرواستخراج فاز جامد استفاده شد و برای این منظور بسپارش الکتروشیمیابی به روش ولت‌آمپرسنجی چرخه‌ای به کارگرفته شد. ویژگی‌های فیبر جدید مانند چسبندگی، استحکام مکانیکی و پایداری گرمایی ارزیابی و ریخت‌شناسی آن با میکروسکوپ الکترونی رویشی (SEM)، بررسی شد. در ادامه، عامل‌های موثر بر مقدار استخراج بوتاکلر از نمونه‌های آبی شامل زمان استخراج، دمای استخراج، pH و اثر افزودن نمک ارزیابی شد. در شرایط بهینه، اعداد شایستگی روش پیشنهادی شامل حد تشخیص، گستره خطی، تکرارپذیری در یک روز و بین چند روز ارزیابی شد. حد تشخیص روش برابر با ۱ نانوگرم بر لیتر، گستره خطی ۰/۰۶۷ تا ۴۰ میکروگرم بر لیتر، تکرارپذیری در یک روز ۲/۹ درصد و تکرارپذیری بین چند روز برابر با ۵/۰ درصد به دست آمد. روش توسعه داده شده برای تجزیه نمونه‌های آب شالیزارهای منطقه شمال ایران (گند کاووس) به عنوان نمونه حقیقی به کارگرفته شد.

واژه‌های کلیدی: میکرواستخراج فاز جامد، کورکومین، سوموم کشاورزی، بوتاکلر، سوانگاری گازی.

مقدمه

یک فیر از جنس سیلیکای جوش خورده معرفی شد. در روش SPME، مقدار کمی از فاز جاذب که بر یک بستر جامد ثبیت شده است، برای مدت زمانی معین و در شرایط واپايش شده از نظر دما، سرعت همزدن، pH و ... در معرض نمونه قرار می-گیرد تا فرایند استخراج آتالیت انجام بگیرد [۷]. در مقایسه با روش‌های کلاسیک استخراج، SPME دارای مزایایی مانند سادگی، سازگاری با محیط‌زیست بهدلیل عدم نیاز به حلال استخراجی، نیاز به حجم کم از نمونه، کوتاهشدن زمان استخراج، انجام مراحل متفاوت نمونه‌برداری، آماده‌سازی نمونه و پیش‌تقلیظ در یک مرحله، است [۸]. با این وجود، به برخی از معایب این روش مانند تکرار‌بذری پایین، تعادلی بودن استخراج که موجب کاهش حساسیت روش می‌شود، گران‌قیمت‌بودن، عدم تنوع فیرهای تجاری در دسترس، طول عمر محدود فیرهای استخراجی بهدلیل عدم استحکام مکانیکی، شیمیایی و گرمایی می‌توان اشاره کرد [۹]. با توسعه پژوهش‌ها در زمینه SPME، راهکارهای متفاوتی برای رفع تقایص این روش در کاربردهای گوناگون ارائه شده است. یکی از مهم‌ترین راهکارها، معرفی جاذبهای و یا روش‌های پوشش‌دهی جدید برای تهیه جاذبهای جدید مناسب برای SPME است [۱۰].

پوشش‌دهی الکتروشیمیایی، روشی است که برای تهیه فیرهایی از ترکیب‌های الکتروفعال مانند اکسیدهای فلزی و بسپارهای رسانا به کار گرفته می‌شود [۱۱ و ۱۲]. انواع متفاوتی از فیرهای مبتنی بر بسپارهای رسانا مانند پلی‌پیروول، پلی‌تیوفن و پلی‌آنیلن و مشتق‌های آن‌ها به عنوان جاذب SPME به روش الکتروشیمیایی تهیه شده‌اند [۱۳ تا ۱۵]. آسانی تهیه فیر، چسیندگی مناسب، قابلیت واپايش ضخامت فیر تهیه شده در طی فرایند پوشش‌دهی، استحکام شیمیایی و تا حدودی پایداری گرمایی، از مزایای تهیه فیرهای مبتنی بر بسپارهای رسانا با روش‌های الکتروشیمیایی است [۱۶].

طرایی ساختار شیمیایی بسپارهای رسانا و همچنین، فرایند تهیه و واپايش ریخت سطح جاذبهای تهیه شده از این

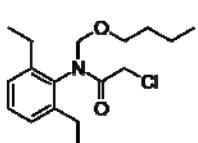
همه‌ساله مقدار زیادی آفت‌کش مصرف و در محیط پخش می‌شوند که از راه‌های متفاوت به محیط‌زیست و منابع آبی راه پیدا می‌کنند. بسیاری از آفت‌کش‌ها که امروزه برای مبارزه با انواع آفات، بهویژه در بخش کشاورزی استفاده می‌شوند، برای سلامتی انسان و سایر موجودات مضر هستند. ورود آن‌ها به رودخانه‌ها، دریاچه‌ها و آب‌های زیرزمینی، موجب آلوده‌شدن منابع آبی می‌شود [۱ و ۲]. بوتاکلر بهدلیل قیمت ارزان و گستره کاربردها، یکی از آفت‌کش‌های پرمصرف در قاره آسیا و کشور ایران است. میزان مصرف سالانه این آفت‌کش در قاره آسیا در سال ۲۰۲۱ میلادی حدود ۴۵۰۰۰۰ تن برآورد شده است [۳]. بوتاکلر علف‌کشی سامانمند و انتخابی از گروه استانیلیدها است که برای واپايش علف‌های هرز کشت جو، برنج و گندم به صورت پیش‌کاشت یا پس از کاشت استفاده می‌شود. از این علف‌کش به طور گستردۀ برای جلوگیری از رویش علف‌های هرز در مزارع برنج استان‌های شمالی کشور استفاده می‌شود که با ممانعت از سنتز پروتئین از رشد علف‌های هرز جلوگیری می‌کند [۳]. راهیابی بوتاکلر به منابع آبی، حیات جانداران آبزی و همچنین، سلامت انسان را به مخاطره می‌اندازد [۲ و ۴]. بنابراین، بهدلیل ایجاد برخی مسمومیت‌ها و احتمال سلطان‌زا بودن این ترکیب و همچنین، ماهیت چربی‌دوستی و مقاومت در برابر تخربی در محیط‌زیست و تمایل به تجمع زیستی، پایش مقادیر کم این آفت‌کش در نمونه‌های آبی حائز اهمیت است [۵]. با وجود حلالیت کم این ترکیب در آب (۲۰ ppm) و غلظت بسیار اندک آن در نمونه‌های حقیقی، نیاز به پیش‌تقلیظ و جداسازی بوتاکلر از نمونه‌های آبی پیش از تجزیه دستگاهی وجود دارد.

روش میکرواستخراج فاز جامد (SPME) برای نخستین بار در سال ۱۹۹۰ توسط آرتور و پائولزین [۶] برای استخراج برخی از آلاینده‌های زیستمحیطی از نمونه‌های آبی به کمک

کاربرد روش میکرواستخراج فاز جامد با فیبر پوششی کورکومین ...

واندروالسی، پیوند هیدروژنی و $\pi-\pi$ می‌شود. در مطالعه‌ای دیگر، رضوی و اسحاقی [۲۲]، از گرافن اکسید مغناطیسی اصلاح شده با کورکومین برای استخراج فاز جامد پارابن‌ها از نمونه‌های خمیردنان و دهان‌شویه استفاده کردند. آن‌ها گزارش کردند که استفاده از کورکومین در جاذب، افزون بر ایجاد گروه‌های عاملی و برهم‌کنش‌های مناسب برای استخراج آنالیت‌ها، سطح موثر جاذب را نیز افزایش می‌دهد و به این وسیله بازده استخراج را افزایش می‌دهد.

در این پژوهش، یک روش جدید برای استخراج و تجزیه بوتاکلر از نمونه‌های آبی با روش میکرواستخراج فاز جامد-سوانگاری گازی معرفی شده است. در این روش، از فیبر جدید کورکومین/پلی‌پیروول که به روش الکتروشیمیایی تهیه شده بود، استفاده شد. وجود کورکومین و پلی‌پیروول در ساختار فیبر موجب وجود برهم‌کنش‌های متنوع قطبی و غیرقطبی با مولکول آنالیت می‌شود. بوتاکلر در ساختار خود بخش‌های قطبی و غیرقطبی شامل قسمت‌های آروماتیک و آلیفاتیک دارد (شکل ۱). با توجه به قطبیت پوشش پلی‌پیروول، وارد کردن کورکومین با قطبیت کمتر به ساختار فیبر به بهبود استخراج بوتاکلر کمک می‌کند. در این مطالعه، برهم‌کنش‌های متفاوت قطبی و غیرقطبی به‌ویژه برهم‌کنش $\pi-\pi$ و پیوند هیدروژنی میان گروه‌های عاملی بوتاکلر با ساختارهای پلی‌پیروول و کورکومین در استخراج آنالیت مورد نظر موثر هستند. در این مطالعه، ویژگی‌های فیبر از دید پایداری گرمایی، ریخت سطح و قابلیت استفاده در روش‌های تجزیه‌ای بسیار، ارزیابی شد. بهینه‌سازی شرایط استخراج با بررسی عامل‌های موثر بر مقدار استخراج بوتاکلر انجام شد. روش توسعه داده شده برای تجزیه نمونه‌های آبی جمع‌آوری شده از شالیزارهای مناطق شمالی کشور، به کارگرفته شد.

شکل ۱ ساختار شیمیایی بوتاکلر

مواد و در نتیجه تنظیم ویژگی‌های شیمیایی و فیزیکی فاز جاذب با عامل‌های متفاوتی مانند زمان و میزان ولتاژ اعمال-شد، به کارگیری حلال‌ها و محیط‌های شیمیایی متفاوت در هنگام سنتز فیبر، استفاده از عامل‌های دوپهشونده متنوع آلی و معدنی امکان پذیر است. برای مثال، نشان داده شده است که استفاده از یک آنیون آلی و حجیم به جای آنیون‌های معدنی در سنتز یک بسپار رسانا موجب بهبود پایداری گرمایی آن خواهد شد [۱۶ و ۱۷]. همچنین، شرایط سنتز این بسپارها بر مقدار تخلخل و تشکیل یا عدم تشکیل نانوساختارها نیز تاثیرگذار است [۱۸]. شو^۱ و همکارانش با استفاده از فیبرهای تجاری متفاوت و دستگاه سوانگاری گازی-طیف سنج جرمی، استخراج و آنالیز سه علف‌کش از دسته کلرواستانیلید شامل بوتاکلر، استوکلر و متولاکلور را انجام دادند [۱۹]. بهترین نتیجه‌ها با فیبر تجاری PDMS به دست آمد. با این وجود، در شرایط بهینه روش توسعه داده شده، کمترین بازیابی و بالاترین مقدار حد تشخیص برای بوتاکلر به دست آمد. هو^۲ و همکارانش پوششی از یک بسپار قالب مولکولی بر سیم فولاد زنگ‌زن را به عنوان یک فیبر SPME جدید برای استخراج کلرواستانیلیدهای مانند بوتاکلر از دانه سویا و ذرت به کار گرفتند [۲۰].

کورکومین یک ترکیب آلی غیرقطبی و نامحلول در آب است که این ویژگی‌ها در کنار وجود برخی گروه‌های عاملی در ساختار آن (حلقه بنزنی، گروه کربونیل، هیدروکسیل و کربوکسیلی) برای توسعه و بهبود روش‌های استخراج در مطالعه‌های متفاوت به کار گرفته شده است. سیاهی شادباد و همکارانش [۲۱] از جاذب نانوچندسازه مبتنی بر کورکومین و چارچوب آلی-فلزی (MOF) برای استخراج فاز جامد داروی تاکرولیموس از نمونه‌های زیستی استفاده کردند. آن‌ها در این مطالعه نشان دادند که اصلاح چارچوب آلی-فلزی با کورکومین موجب بهبود استخراج آنالیت از راه ایجاد برهم‌کنش‌های متنوع

NaCl، کورکومین، پلیپیروول، فلوئوریک اسید از شرکت مرک آلمان خریداری شدند.

ستتر فیر کورکومین/پلیپیروول در ابتدا سیم‌های فولادی زنگ‌زن به قطر ۲۵۰ میکرومتر و به طول ۴ سانتی‌متر بریده شد. برای پیش‌تیمار و آماده‌سازی سیم‌ها و رفع آلودگی به منظور ایجاد چسبندگی بهتر پوشش بسپار بر سیم و ایجاد تخلخل روی سطح سیم، ۳ سانتی‌متر از سیم، در محلول غلیظ HF به مدت ۲۰ دقیقه در حمام ۴۰ درجه سلسیوس تیمار شد. پس از آن، سیم با آب مقطراً پس از چندین مرحله آب‌کشی برای تهیه فیرهای میکرواستخراج به کار گرفته شد.

الکتروزنهشت^۲ کورکومین/پلیپیروول ستتر فیر مورد نظر با توجه به ویژگی بسپارشوندگی پیروول در طی فرایند اکسایش الکتروشیمیایی با روش ولت‌آمپرسنجی چرخه‌ای انجام شد و به منظور وارد شدن کورکومین به ساختار بسپار، ستتر الکتروشیمیایی پلیپیروول در محلول حاوی کورکومین و تکپار پیروول انجام شد. انتخاب گستره پتانسیل و تعداد و سرعت چرخه‌های ولت‌آمپرسنجی با توجه به تجربه مطالعه‌های پیشین از مقدار پتانسیل الکتروشیمیایی مورد دنیاز برای انجام واکنش بسپارش، ویژگی‌های چسبندگی مکانیکی و خاصیت لایه بسپار انجام شد. برای این منظور، ۱۴۰ میکرولیتر پیروول تقطیر شده و ۴۰ میلی‌گرم سدیم دودسیل سولفات در ۲۰ میلی‌لیتر آب مقطراً ۱۰ به مدت دقیقه تحت فرا صوت قرار داده شد. سپس، ۴۰ میلی‌گرم کورکومین به آن افزوده و ۵ دقیقه دیگر تحت فراصوت قرار داده شد. در مرحله بعد، فیر جاذب با یک سامانه سه الکترودی (پلاتین مقابل، نقره مرجع و فولاد زنگ‌زن متخلخل شده با فلوئوریک اسید به عنوان الکترود کار و بستر فیر) در محلول مربوط ستتر شد (شکل ۱). ستتر به روش

بخش تجربی وسایل و تجهیزات

برای تهیه و ستتر فیر SPME کورکومین/پلیپیروول از روش بسپارش الکتروشیمیایی (ولت‌آمپرسنجی چرخه‌ای) استفاده شد. از دستگاه OrigalFlex 500 (فرانسه) به عنوان پتانسیوستات/گالوانوستات و یک سامانه سه الکترودی شامل: الکترود کار فیر (SPME)، الکترود کمکی (سیم پلاتین)، الکترود مرجع (Ag/AgCl/KCl) به عنوان سل الکتروشیمیایی به کار برده شد. تجزیه بوتاکلر با دستگاه سوانگاری گازی مجهز به آشکارساز یونش شعله‌ای (GC-FID^۱) مدل A7890 ساخت شرکت Agilent آمریکا، انجام شد. این دستگاه مجهز به سامانه تزریق انشعابی/غیرانشعابی و ستون HP5 با طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۰/۲۵ میلی‌متر و با ضخامت فیلم فاز ساکن ۰/۲۵ میکرومتر بود. نیتروژن (>۹۹/۹۹٪) به عنوان گاز حامل استفاده شد. دمای محفظه تزریق ۲۸۰ درجه سلسیوس، دمای آشکارساز ۳۰۰ درجه سلسیوس و جریان‌های هوا، هیدروژن و نیتروژن (گاز کمکی) به ترتیب برابر با ۳۵۰، ۳۵ و ۳۰ میلی‌لیتر بر دقیقه بود. برنامه گرمادهی بدین صورت بود: ابتدا، دما در ۱۵۰ درجه سلسیوس به مدت دو دقیقه ثابت شد. سپس با سرعت ۱۵ درجه سلسیوس بر دقیقه به دمای ۲۸۰ درجه سلسیوس رسید و در این دما ۵ دقیقه متوقف شد. برای ریخت‌شناسی سطح فیر، میکروسکوپ الکترونی روبشی مدل MIRA II ساخت شرکت TESCAN جمهوری چک به کار گرفته شد. طیف‌سنجی فروسرخ تبدیل فوریه با دستگاه BOMEM MB-101 (کانادا) انجام شد. حمام فراصوت Sonorex Bandelin آلمان برای همگن‌سازی محلول ستزی استفاده شد.

مواد شیمیایی و محلول‌های استاندارد
مواد شیمیایی مورد نیاز از شرکت مرک و سیگما آلدريج تهیه و بدون خالص‌سازی بیشتر استفاده شدند. بوتاکلر، میانول،

1. Flame ionization detector

2. Electrodeposition

کاربرد روش میکرواستخراج فاز جامد با فیبر پوششی کورکومین ...

خروج احتمالی آنالیت‌ها جلوگیری شود. ظرف شیشه‌ای درون یک حمام آب بر روی یک گرمکن/همزن مغناطیسی قرار گرفت. ظرف استخراج ۵ دقیقه پیش از شروع استخراج در این شرایط قرار گرفت تا به تعادل همچنانه برسد. استخراج با واردکردن فیبر به درون محلول (روش مستقیم) شروع و با خارج کردن فیبر پس از گذشت زمان معین، پایان می‌یافتد. فیبر پیش از تزریق به دستگاه سوانگاری گازی، از محفظه سرنگ خارج می‌شد تا هرگونه قطره آب از آن زدوده شود. سپس فیبر به دستگاه تزریق می‌شد. فیبر ۵ دقیقه در محفظه تزریق دستگاه باقی بود تا همه آنالیت از آن واجذب شوند و اثر حافظه نیز باقی نگذارد.

تجزیه نمونه حقیقی

بوتاکلر سمی است که در کشاورزی و بهویژه در کشت شالی کاربرد زیادی دارد. بهمین علت، سه نمونه آب شالیزار از مزارع استان گلستان (منطقه گندکاووس) به عنوان نمونه حقیقی مطالعه شد.

نتیجه‌ها و بحث

در این پژوهش، ابتدا ویژگی‌های فیبر SPME معرفی شده، بررسی شد. سپس، مطالعه‌ها و آزمایش‌هایی برای پیداکردن روش بهینه تجزیه با GC-FID انجام شد. در ادامه، تأثیر برخی از عامل‌ها مانند اثر دما، نمک، زمان بر مقدار استخراج بوتاکلر از نمونه‌های آبی بررسی و در نهایت در شرایط بهینه، ارقام شایستگی روش مطالعه شد.

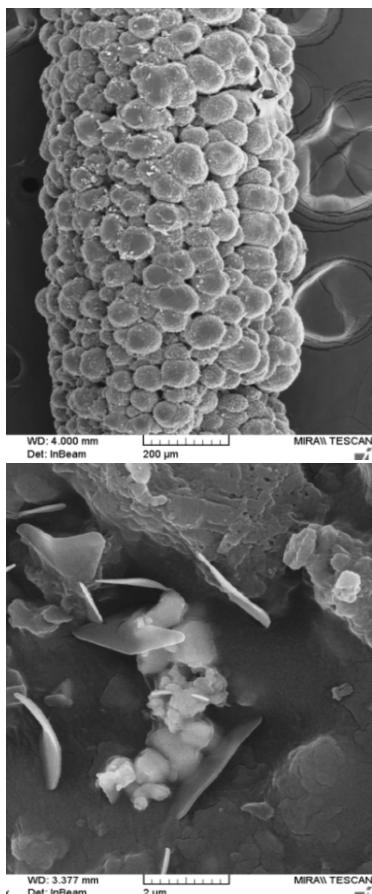
شناسایی و بررسی پایداری گرمایی فیبر کورکومین/پلی پیرون طیف‌سنجدی فروسرخ تبدیل فوریه پلی پیرون، کورکومین و طیف‌های فروسرخ تبدیل فوریه پلی پیرون، کورکومین و پلی پیرون به همراه کورکومین در شکل ۲ دیده می‌شود. همان‌طور که مشاهده می‌شود پلی پیرون تعداد کمی نوار در گستره پیش از 1650 cm^{-1} و بالاتر از 3000 cm^{-1} دارد. طیف

ولت‌آمپرسنجی چرخه‌ای و با ثبت ۵۰ چرخه در گستره پتانسیلی ۰/۵ تا ۱/۲ ولت انجام شد. سل الکتروشیمیایی پس از هر ۷ بار سنتز فیبر به صورت دوره‌ای برای مدت ۳۰ ثانیه برای یکنواخت ماندن مخلوط تحت امواج فراصوت قرار گرفت. ستر منجر به تشکیل یک لایه تیره بر روی سیم فولادی شد. پوشش تهیه شده از محلول خارج و با آب مقطر شسته و سپس در هوای اتاق به آرامی خشک شد.

بررسی ویژگی‌های فیبر سنتز شده پایداری گرمایی فیبر سنتز شده در محفظه تزریق نمونه دستگاه سوانگاری گازی بررسی شد. برای این منظور سرنگ وارد محفظه تزریق در جو نیتروژن شد. سپس فیبر از حفاظ خارج و وارد محفظه تزریق شد. دماهای مورد مطالعه، ۱۸۰، ۲۸۰، ۳۰۰ و ۳۴۰ درجه سلسیوس بود. نتیجه‌ها نشان دادند که فیبر سنتزی از پایداری بسیار خوبی برخوردار بوده، به طوری که در دماهای یادشده هیچ پیکی در اثر تخریب فیبر دیده نشد. همچنین، برای بررسی ساختار و ریخت فیبر سنتز شده، میکروسکوپ الکترونی روبشی به کاربرده شد.

آماده‌سازی فیبر برای استخراج فیبر سنتزی ممکن است آلودگی‌ها، مواد سنتز شده و پوشش‌هایی با چسبندگی ضعیف داشته باشد. به این دلیل باید پیش از استفاده آماده‌سازی شود. به این خاطر فیبر پیش از شروع استخراج درون محفظه تزریق سوانگاری گازی در جو نیتروژن در دماهای ۲۴۰ و ۲۸۰ درجه سلسیوس به ترتیب برای ۱۵ دقیقه قرار گرفت.

روش انجام میکرواستخراج ۹ میلی‌لیتر محلول آبی شامل آب، مقدار مناسبی از نمک (۱/۵ درصد وزنی/حجمی) و مقدار مناسبی از بوتاکلر همراه با یک آهنربا مناسب درون ظرف‌های شیشه‌ای ۱۰ میلی‌لیتر قرار داده شد. سپتم دهانه ظرف شیشه‌ای با نوار فلزی سفت شد تا از

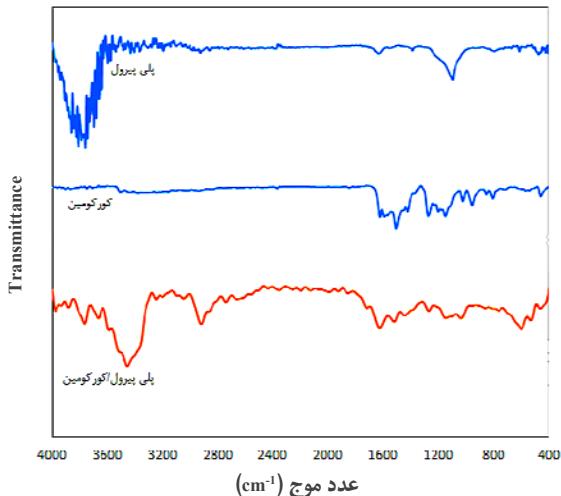

شکل ۳ تصویرهای SEM فیبرکومین

پلیپیروول با بزرگنمایی‌های متفاوت

پایداری گرمایی
پایداری گرمایی فیبر سنتزشده در محفظه تزریق نمونه دستگاه سوانگاری گازی بررسی شد. دماهای مورد مطالعه، ۱۸۰، ۲۴۰ و ۳۰۰ درجه سلسیوس بود. نتیجه‌ها نشان دادند که فیبر سنتزی از پایداری بسیار خوبی برخوردار بودند به طوری که در دماهای یادشده هیچ قله‌ای که بیانگر تخریب فیبر باشد، دیده نشد.

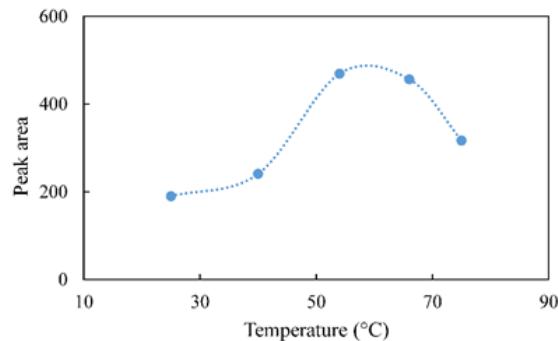
کورکومین تعداد زیادی نوار در گستره پیش از 1700 cm^{-1} دارد و طیف آن به طور تقریبی نواری در گستره بالاتر دیده نمی‌شود. همچنین، در طیف فیبر سنتزی تعداد زیادی نوار در گستره پیش از 1700 cm^{-1} و تک نواری در بالاتر از 3000 cm^{-1} دیده می‌شود. طیف مذکور نمایانگر حضور هر دو ترکیب در ساختار فیبر سنتزی است.

شکل ۲ طیف‌های FTIR نمونه‌ها

میکروسکوپی الکترونی روبشی (SEM)
شکل ۳ تصویرهای SEM از فیبر سنتزشده را با بزرگنمایی‌های متفاوت نشان می‌دهد. همان‌طور که دیده می‌شود، فیبرکومین/پلیپیروول به صورت پوششی یکنواخت و با ابعاد نانومتری سنتز شده است که به صورت ورقه‌های برگ‌مانند به نظر می‌رسد.

بنابراین، دمای ۶۰ درجه سلسیوس به عنوان دمای بهینه انتخاب شد.

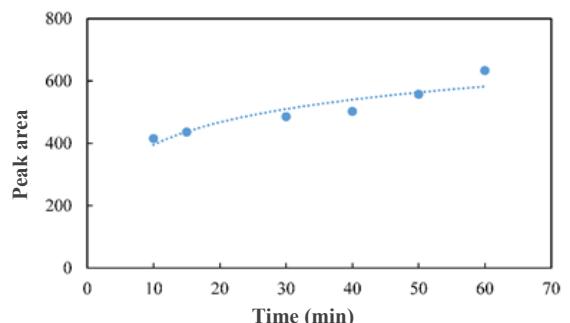
شکل ۵ تاثیر دما بر استخراج

۴/ تاثیر زمان بر استخراج

نتیجه‌های بهدست آمده از تأثیر مقدار نمک افزوده شده بر مقدار استخراج در شکل ۶ ارائه شده‌اند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، افزایش نمک بیشتر از مقدار ۱/۵ درصد وزنی / حجمی موجب کاهش بازده استخراج و کاهش حلالت آنالیت‌ها می‌شود. کاهش غیرمنتظره بازده استخراج با افزایش قدرت یونی برای بیشتر آنالیت‌ها وجود دارد که برای آنالیت‌های قطبی کمتر مشخص است. وقتی نمک به محلول افزوده شد مولکول‌های آب می‌توانند کره‌های آپووشی اطراف مولکول‌های نمک یونی را تشکیل دهند. این کره‌ها مقدار آب برای حل شدن مولکول‌های آنالیت را کاهش می‌دهند. بنابراین، آنالیت‌های آلی را به داخل فاز استخراج کننده آلی سوق می‌دهند [۳۳]. با افزایش بیشتر غلظت نمک، مولکول‌های نمک شروع به تعامل با مولکول‌های آنالیت می‌کنند. بنابراین، هنگامی که غلظت نمک بیشتر افزایش می‌یابد، افزایش اولیه مقدار آنالیت‌های استخراج شده با افزودن نمک با یک کاهش همراه است. در این بررسی مقدار نمک ۱/۵ % w/v به عنوان مقدار بهینه نمک افزوده شده به نمونه آبی انتخاب شد.

۵/ تأثیر عامل‌های مؤثر بر میکرو استخراج فاز جامد

SPME یک فرایند تعادلی استخراج آنالیت‌ها بین پوشش فیبر و محلول نمونه است و زمان کافی برای دستیابی به این تعادل و جذب آنالیت‌ها بر فیبر لازم است. در این پژوهش، در گستره زمانی ۱۰ تا ۶۰ دقیقه عمل استخراج انجام گرفت. شکل ۴ تأثیر زمان استخراج بر بازده استخراج را نشان می‌دهد. برپایه این شکل، با افزایش زمان، استخراج با شبیه ملایمی افزایش می‌یابد. بنابراین، با وجود اینکه بیشترین استخراج در ۶۰ دقیقه صورت گرفته است، زمان استخراج ۱۵ دقیقه انتخاب شد تا در هزینه و زمان استخراج صرفه جویی شود.

شکل ۶ تأثیر زمان بر استخراج

۶/ تأثیر دما

به طور کلی دمای بالا می‌تواند سرعت انتشار آنالیت را افزایش دهد و سبب تسريع روند استخراج شود. با این حال جذب یک فرایند گرمaza است و مقدار آنالیت جذب شده با افزایش دمای محلول نمونه کاهش می‌یابد. بنابراین این دو اثر با یکدیگر رقابت می‌کنند و بازده استخراج را تحت تأثیر قرار می‌دهند. در این مطالعه دمای استخراج برای SPME در گستره ۲۰ تا ۸۰ درجه سلسیوس بررسی شد. نتیجه‌ها (شکل ۵) نشان داد که افزایش دما تا حدود ۶۰ درجه سلسیوس موجب افزایش استخراج و پس از آن سبب کاهش استخراج شده است.

احمر و همکاران

معادله ۱ قرار داده شد و مقدار RSD% در یک روز کاری به-
دست آمد.

$$RSD\% = \left(\frac{s}{x_m} \right) \times 100 \quad (1)$$

که در آن s انحراف استاندارد و x_m میانگین داده‌ها است.
نتیجه‌ها در جدول ۱ آورده شده‌اند.

تعیین حد تشخیص

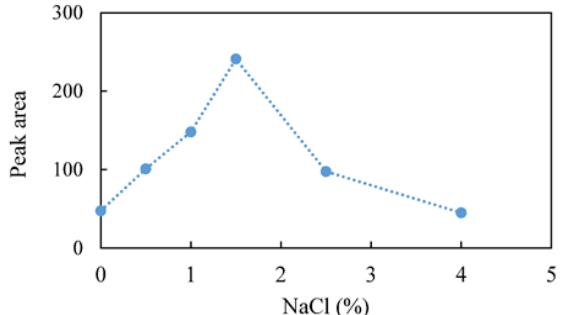
حد تشخیص یک روش را می‌توان از دو راه نظری و تجربی تعیین کرد. برای به‌دست‌آوردن حد تشخیص از راه نظری لازم است بپایه معادله ۲، انحراف استاندارد نشانک شاهد محاسبه و سه برابر آن بر شیب نمودار واسنجی تقسیم شود.

$$LOD = 3 s_b/m \quad (2)$$

که در آن s_b انحراف نشانک زمینه یا شاهد است. این مقدار با محاسبه انحراف استاندارد زمینه حول نقطه موردنظر یا انحراف استاندارد شاهد به‌دست می‌آید. m شیب نمودار واسنجی است. در روش تجربی، غلظت هرگونه که قله قابل رؤیتی به‌اندازه ۳ تا ۴ برابر نوفه ایجاد کند، به عنوان پایین‌ترین حد تشخیص (LOD) انتخاب می‌شود. در کار حاضر، روش تجربی برای تعیین حد تشخیص بوتاکلر به کاربرده شده است که نتیجه‌ها در جدول ۱ آورده شده‌اند.

تعیین گستره خطی

برپایه نتیجه‌های به‌دست‌آمده از تجزیه و تحلیل عامل‌های تجزیه‌ای برای استخراج بوتاکلر، گستره خطی برای این ترکیب از ۰/۰۶۷ تا ۴۰ میکروگرم بر لیتر است (جدول ۱).

شکل ۶ تأثیر مقدار نمک بر استخراج

pH اثر

pH محلول نمونه، بر فرم‌های موجود و پایداری آنالیت‌ها تأثیر می‌گذارد و یک عامل بسیار مهم است که می‌تواند موجب جذب آنالیت‌ها از محلول بر جاذب شود. نتیجه‌های به‌دست‌آمده از مطالعه‌های پیشین نشان داده است که بیشترین بازده استخراج برای بوتاکلر در pHهای ۶ تا ۷ به‌دست می‌آید. به علت اینکه بوتاکلر در شرایط قلیایی یا اسیدی ناپایدار است و تخریب می‌شود. بنابراین، با توجه به این نتیجه‌ها و همچنین، آسانی کار ادامه بررسی‌ها در pH ۷ انجام شد [۲۴].

ارزیابی روش

پس از رسم نمودار واسنجی در شرایط بهینه، عامل‌های تجزیه‌ای آن شامل تکرارپذیری در یک روز و بین روزهای پایداری گرمایی، دامنه خطی و درستی روش بررسی شدند که نتیجه‌های آن در جدول ۱ آمده است.

تکرارپذیری روش

تکرارپذیری روش که معياری از دقت روش است، با عاملی به نام درصد انحراف نسبی RSD% بیان می‌شود. برای محاسبه انحراف نسبی در یک روز و بین روزهای استخراج در شرایط بهینه غلظت (۵/۳ میلی‌گرم بر لیتر از آنالیت) انجام شد. سپس، انحراف استاندارد سطح زیر قله‌های به‌دست‌آمده در

جدول ۱ عامل‌های تجزیه‌ای روش

مرجع	دقت		LOD ($\mu\text{g l}^{-1}$)	LR ($\mu\text{g l}^{-1}$)	نوع فیبر	روش تشخیص
	بین روزها	در یک روز				
کار حاضر	۲/۹	۵/۰	۰/۰۰۱	۰/۰۶۷-۴۰	GC-FID	کورکومین

تشخیص روش پیشنهادی با وجود به کارگیری آشکارساز FID در مقایسه با سایر روش‌ها پایین‌تر است. هر چند گستره خطی گزارش شده در سایر مطالعه‌ها گسترده‌تر است، ولی گستره خطی و تکرارپذیری روش پیشنهادی نیز در مقدار قابل قبولی قرار دارد.

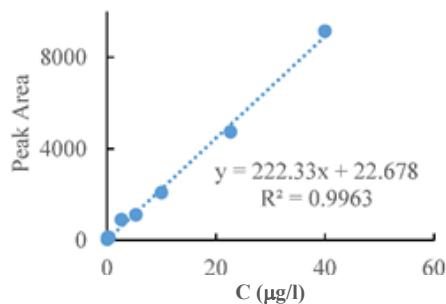
جدول ۲ نتیجه‌های به دست آمده برای تجزیه نمونه حقیقی

۳	۲	۱	نمونه
۰/۴۷	۰/۷۵	۰/۶۹	C _a ($\mu\text{g l}^{-1}$)
۱/۷	۲/۰	۲/۷	افزوده شده ($\mu\text{g l}^{-1}$)
۲/۳	۲/۸	۳/۶	به دست آمده ($\mu\text{g l}^{-1}$)
۱۰۸	۱۰۲	۱۰۷	R _b (%)
۲/۷	۲/۷	۴/۰	افزوده شده ($\mu\text{g l}^{-1}$)
۳/۰	۳/۴	۴/۶	به دست آمده ($\mu\text{g l}^{-1}$)
۹۴	۹۸	۹۸	R _b (%)

a: Concentration

b: Recovery

تجزیه نمونه‌های حقیقی روش پیشنهادی برای تعیین مقدار بوتاکلر در نمونه آب حقیقی به کاربرده شد. استخراج بوتاکلر از نمونه آب حقیقی در شرایط بهینه در سه غلظت بررسی شد. نتیجه‌ها نشان می‌دهد که جاذب درصد بازیابی خوبی برای تعیین بوتاکلر در نمونه‌های آب حقیقی دارد (جدول ۲). همچنین، شکل ۷ نمودار واسنجی مربوط به بوتاکلر را نشان می‌دهد.

شکل ۷ نمودار واسنجی بوتاکلر

جدول ۳، مقایسه ارقام شایستگی مطالعه حاضر با سایر مقاله‌های منتشرشده در مورد میکرواستخراج فاز جامد بوتاکلر را نشان می‌دهد. همان‌طور که از داده‌های جدول مشخص است، حد

جدول ۳ مقایسه روش پیشنهادی با سایر روش‌های گزارش شده میکرواستخراج فاز جامد برای استخراج و تعیین بوتاکلر

مرجع	دقت ($5.3 \mu\text{g l}^{-1}$ برای RSD%)		LOD ($\mu\text{g l}^{-1}$)	LR ($\mu\text{g l}^{-1}$)	روش تشخیص	نوع فیبر
	بین روزها	در یک روز				
کار حاضر	۲/۹	۵/۰	۰/۰۰۱	۰/۰۶۷-۴۰	GC-FID	PPY/Curcumine
[۱۹]	۸/۱	-	۰/۰۰۳	۰/۰۱۰-۱۰۰	GC-MS	PDMS
[۲۵]	۱۲/۰	-	۰/۰۰۴	۰/۰۵۰-۱۵۰	GC-ECD	PDMS/Carboxen
[۲۶]	۱/۴	-	۱۰	-	GC-ECD	CW/DVB

از مزایای دیگر روش پیشنهادی، سادگی روش، ارزان بودن، سبزبودن بهدلیل استفاده کم از حاللهای آلی، آسانی نسبی و سرعت بالا را می‌توان ذکر کرد. همچنین، این روش از تکرارپذیری، درستی و دقیق خوبی برخوردار است. در نهایت، به کارگیری این روش برای نمونه‌های حقیقی نتیجه‌های کمی خوبی را فراهم می‌کند.

سپاسگزاری

از معاونت پژوهشی دانشگاه زابل برای کمکهای مالی ایشان سپاسگزاریم (کد پژوهانه (UOZ-GR-3770).

نتیجه‌گیری

در این پژوهش، یک روش جدید برای استخراج و تجزیه بوتاکلر از نمونه‌های آبی با روش میکرواستخراج فاز جامد-سوانگاری گازی معرفی شد. در این روش از یک فیبر جدید پوششی کورکومین/پلیپیروول که به روش الکتروشیمیایی تهیه و SPME برای اندازه‌گیری ناجیز بوتاکلر استفاده شد. با روش ارائه شده، می‌توان غلظت کم آفتکش‌ها را در نمونه‌های آب به حدی رساند که با دستگاه سوانگاری گازی قابل تشخیص باشد تا به راحتی آن را اندازه‌گیری کرد. بنابراین، روش پیشنهادی برای اندازه‌گیری آفتکش‌ها مناسب و عملی است.

مراجع

- [1] Kim KH, Kabir E, Jahan SA. Exposure to pesticides and the associated human health effects. *Sci Total Environ*. 2017;575:525. doi: [10.1016/j.scitotenv.2016.09.009](https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2016.09.009)
- [2] Haq Au, Saeed M, Usman M, Munee M, Adeel S, Abbas S, Iqbal A. Removal of butachlor from aqueous solution using cantaloupe seed shell powder: kinetic, equilibrium and thermodynamic studies. *Int J Environ Sci Technol*. 2019;16:6029. doi: [10.1007/s13762-018-1992-4](https://doi.org/10.1007/s13762-018-1992-4)
- [3] Kaur R, Goyal D, Agnihotri S. Chitosan/PVA silver nanocomposite for butachlor removal: Fabrication, characterization, adsorption mechanism and isotherms. *Carbohydr Polym*.
- [4] Watanabe H, Nguyen MHT, Souphasay K, Vu SH, Phong TK, Tournebize J, Ishihara S. Effect of water management practice on pesticide behavior in paddy water. *Agri Water Manag*. 2007;88:132. doi: [10.1016/j.agwat.2006.10.009](https://doi.org/10.1016/j.agwat.2006.10.009)
- [5] Li S, Li M, Wang Q, Gui W, Zhu G. Exposure to butachlor causes thyroid endocrine disruption and promotion of metamorphosis in *Xenopus laevis*. *Chemosphere*. 2016;152:158. doi: [10.1016/j.chemosphere.2016.02.098](https://doi.org/10.1016/j.chemosphere.2016.02.098)
- [6] Arthur CL, Pawliszyn J. Solid phase microextraction with thermal desorption using

- fused silica optical fibers. *Anal Chem.* 1990;62:2145. doi: [10.1021/ac00218a019](https://doi.org/10.1021/ac00218a019)
- [7] Banitaba MH, Davarani SSH, Pourahadi A. Solid-phase microextraction of phthalate esters from aqueous media by electrophoretically deposited TiO₂ nanoparticles on a stainless steel fiber. *J Chromatogr A.* 2013;1283:1. doi: [10.1016/j.chroma.2013.01.092](https://doi.org/10.1016/j.chroma.2013.01.092)
- [8] Jalili V, Barkhordari A, Ghasvand A. A comprehensive look at solid-phase microextraction technique: A review of reviews. *Microchem J.* 2020;152:104319. doi: [10.1016/j.microc.2019.104319](https://doi.org/10.1016/j.microc.2019.104319)
- [9] Feng J, Qiu H, Liu X, Jiang S, Feng J. The development of solid-phase microextraction fibers with metal wires as supporting substrates. *TrAC-Trends Analyt Chem.* 2013;46:44. doi: [10.1016/j.trac.2013.01.015](https://doi.org/10.1016/j.trac.2013.01.015)
- [10] Aziz-Zanjani MO, Mehdinia A. A review on procedures for the preparation of coatings for solid phase microextraction. *Microchim Acta.* 2014;181:1169. doi: [10.1007/s00604-014-1265-y](https://doi.org/10.1007/s00604-014-1265-y)
- [11] Bagheri H, Ayazi Z, Naderi M. Conductive polymer-based microextraction methods: A review. *Anal Chim Acta.* 2013;767:1. doi: [10.1016/j.aca.2012.12.013](https://doi.org/10.1016/j.aca.2012.12.013)
- [12] Aziz-Zanjani MO, Mehdinia A. Electrochemically prepared solid-phase microextraction coatings—A review. *Anal Chim Acta.* 2013;781:1. doi: [10.1016/j.aca.2013.03.012](https://doi.org/10.1016/j.aca.2013.03.012)
- [13] Zhao S, Wu M, Zhao F, Zeng B. Electrochemical preparation of polyaniline-polypyrrole solid-phase microextraction coating and its application in the GC determination of several esters. *Talanta.* 2013;117:146. doi: [10.1016/j.talanta.2013.08.060](https://doi.org/10.1016/j.talanta.2013.08.060)
- [14] Mametov R, Sagandykova G, Monedeiro F, Buszewski B. Electropolymerized polypyrrole-MOF composite as a coating material for SPME fiber for extraction VOCs liberated by bacteria. *Talanta.* 2021;232:122394. doi: [10.1038/s41598-023-36081-9](https://doi.org/10.1038/s41598-023-36081-9)
- [15] Ma X, Huang P, Dang X, Ai Y, Zheng D, Chen H. MWCNTs/MnO₂ nanocomposite-based polythiophene coating for solid-phase microextraction and determination of polycyclic aromatic hydrocarbons in soil. *Microchem J.* 2019;146:1026. doi: [10.1016/j.microc.2019.02.031](https://doi.org/10.1016/j.microc.2019.02.031)
- [16] Wu J, Pawliszyn J. Solid-phase microextraction based on polypyrrole films with different counter ions. *Anal Chim Acta.* 2004;520:257. doi: [10.1016/j.aca.2004.05.019](https://doi.org/10.1016/j.aca.2004.05.019)
- [17] Saraji M, Rezaei B, Boroujeni MK, Bidgoli AAH. Polypyrrole/sol-gel composite as a solid-phase microextraction fiber coating for the determination of organophosphorus pesticides in water and vegetable samples. *J Chromatogr A.* 2013;1279:20. doi: [10.1016/j.chroma.2013.01.017](https://doi.org/10.1016/j.chroma.2013.01.017)
- [18] Bagheri H, Alipour N, Ayazi Z. Multiresidue determination of pesticides from aquatic media using polyaniline nanowires network as highly efficient sorbent for microextraction in packed syringe. *Anal Chim Acta.* 2012;740:43. doi: [10.1016/j.aca.2012.06.026](https://doi.org/10.1016/j.aca.2012.06.026)
- [19] Xu X, Yang H, Wang L, Han B, Wang X, Lee FSC. Analysis of chloroacetanilide herbicides in water samples by solid-phase microextraction coupled with gas chromatography-mass spectrometry. *Anal Chim Acta.* 2007;591:87. doi: [org/10.1016/j.aca.2007.03.044](https://doi.org/10.1016/j.aca.2007.03.044)
- [20] Hu X, Dai G, Huang J, Ye T, Fan H, Youwen T, Yu Y, Liang Y. Molecularly imprinted polymer coated on stainless steel fiber for solid-phase microextraction of chloroacetanilide herbicides in soybean and corn. *J Chromatogr A.* 2010;1217:5875. doi: [10.1016/j.chroma.2010.07.011](https://doi.org/10.1016/j.chroma.2010.07.011)
- [21] Siah-Shabdar MR, Tayebi Khosroshahi H, Farajzadeh MA, Fathi AA, Afshar Mogaddam, Jouyban A. Dispersive solid phase extraction of tacrolimus from biological samples using curcumin and iron-based metal organic frameworks nanocomposite followed by LC-MS/MS

- determination. *J Chromatogr B.* 2024;1233:123977. doi: [10.1016/j.jchromb.2023.123977](https://doi.org/10.1016/j.jchromb.2023.123977)
- [22] Razavi N, Es'haghi Z. Curcumin loaded magnetic graphene oxide solid-phase extraction for the determination of parabens in toothpaste and mouthwash coupled with high performance liquid chromatography. *Microchem J.* 2019;148:616. doi: [10.1016/j.microc.2019.04.057](https://doi.org/10.1016/j.microc.2019.04.057)
- [23] Ye X, Zerlanko B, Kennedy A, Banumathy G, Zhang R, Adams PD. Downregulation of Wnt signaling is a trigger for formation of facultative heterochromatin and onset of cell senescence in primary human cells. *Mol Cell.* 2007;27:183. doi: [10.1016/j.molcel.2007.05.034](https://doi.org/10.1016/j.molcel.2007.05.034)
- [24] Zhang G, Zang X, Li Z, Chang Q, Wang C, Wang Z. Solid phase microextraction using a graphene composite-coated fiber coupled with gas chromatography for the determination of acetanilide herbicides in water samples. *Anal Method.* 2014;6:2756. doi: [10.1039/C3AY42312C](https://doi.org/10.1039/C3AY42312C)
- [25] Hwang YM, Wong YG, Ho WH. Analysis of the chloroacetanilide herbicides in water using SPME with CAR/PDMS and GC/ECD. *J. AOAC Int.* 2005; 88:1236. doi: [10.1093/jaoac/88.4.1236](https://doi.org/10.1093/jaoac/88.4.1236)
- [26] Ramesh A, Ravi PE, Applications of solid-phase microextraction (SPME) in the determination of residues of certain herbicides at trace levels in environmental samples. *J. Environ. Monit.* 2001;3:505. doi: [org/10.1039/B101468O](https://doi.org/10.1039/B101468O)

بررسی و امکان‌سنجی فرایند تولید گرافیت از پسمان‌های چوب صنوبر، تایر و کاه

آیسان فرجی بخشکندي^۱، مرتضی قلیزاده^{۲*}، عزيز باباپور^۳ و حسن اقدسی‌نيا^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده مهندسی شیمی و نفت، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.
۲. دانشیار دانشکده مهندسی شیمی و نفت، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.
۳. دانشیار گروه مهندسی شیمی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

دریافت: اردیبهشت ۱۴۰۲ بازنگری: تیر ۱۴۰۲ پذیرش: اسفند ۱۴۰۲

<https://doi.org/10.30495/JACR1.1403.1044872>

چکیده

در این مطالعه برای امکان‌سنجی تولید گرافیت از سه نمونه چوب صنوبر، تایر و کاه در دماهای ۵۰۰، ۷۰۰ و ۸۰۰ درجه سلسیوس با زمان ماندگاری ۲۰ دقیقه و سرعت گرمادهی $5^{\circ}\text{C}/\text{min}$ تف کافت شدن و اثرهای دمای تف کافت بر چارهای تولید شده بررسی شد. نتیجه‌ها نشان داد که افزایش دمای تف کافت منجر به کاهش بازده چار شد و چار هر سه نمونه در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس بیشترین بازده را داشت که به دلیل تجزیه بیشتر واکنشگرها در دماهای بالاتر است. برپایه نتیجه‌های تجزیه عنصری غلظت کربن با افزایش دما در همه نمونه‌ها افزایش، ولی غلظت هیدروژن، نیتروژن، گوگرد و اکسیژن کاهش یافت. در طیف‌های فروسرخ تبدیل فوریه (FTIR) هر سه نمونه به دست آمده از چوب صنوبر، تایر و کاه، گروه‌های عاملی OH^- , $\text{C}=\text{O}$, $\text{C}-\text{H}$ و $\text{C}-\text{O}$ مشاهده شدند و در دماهای بالاتر نسب ترکیب‌های آروماتیک افزایش یافت. در الگوهای پراش پرتو ایکس (XRD) (قله ۰۰۲) مربوط به صفحه‌های گرافیت در نمونه‌ها مشاهده شد. با افزایش دما، قله (۰۰۲) در الگوهای چارهای به دست آمده از چوب صنوبر، تایر و کاه در دمای ۸۰۰ درجه سلسیوس، تیزتر و باریکتر باشد بالا بودند که نشان دادند نمونه‌های تهیه شده در این دما نسبت به سایر دماهای گرافیت تجاری شبیه‌تر بودند. مقایسه نمودارهای TGA نمونه‌ها نشان دادند که چارهای تولید شده از هر سه نمونه در دمای ۸۰۰ درجه سلسیوس، کاهش وزن کمتری را نسبت به سایر نمونه‌ها نشان دادند و از پایداری گرمایی بالاتری برخوردار بودند.

واژه‌های کلیدی: پسمان تایر، چوب صنوبر، کاه، تف کافت، گرافیت.

مقدمه

کمک می‌کند. برای تنها منبع تجدیدپذیر حاوی کربن، زیستتوده ذخایر زیادی دارد و سازگار با محیطزیست است که آن را به یک ماده خام مناسب برای تهیه کربن گرافیت باکیفیت بالا تبدیل می‌کند [۲].

فرایند سنتز گرافیت در سال‌های اخیر به‌طور فرازینده‌ای متداول شده است. کربن عنصر پایه‌ای است و در ساختار بلوری قرار گرفته است که گرافیت را تشکیل می‌دهد. بنابراین، کربن به‌عنوان پیش‌ساز برای تولید گرافیت انتخاب می‌شود. پیش‌ساز کربن، ماده خامی است که در تولید فیبر کربن پس از فرایند عملیات گرمایی استفاده می‌شود. ازان‌جایی که کربن عنصر اصلی برای بیشتر موجودات زنده جهان است، بسیاری از منابع را می‌توان به‌عنوان پیش‌سازهای کربن استفاده کرد. با این حال، ترکیب‌ها با محتوای کربن فراوان مطلوب‌تر هستند؛ زیرا می‌توانند مقدار کربن بیشتری تولید کنند. سه پیش‌ساز کربن وجود دارد که به‌طور معمول برای تولید فیبر کربن استفاده می‌شود. نخستین پیش‌ساز سلولز است که در سال ۱۸۷۱ معرفی شد. دومین پیش‌ساز کربن پلی اکریلونیتریل (PAN)^۳ و پیش‌ساز سوم لیگنین است. در میان آن‌ها، دو پیش‌ساز طبیعی (سلولز و لیگنین) هستند، درحالی‌که PAN یک پیش‌ساز مصنوعی است. زنجیره‌های طولانی ترکیب‌های کربن، هیدروژن و اکسیژن به‌طور معمول در بیشتر مواد سلولزی یافت می‌شود. کربن موجود در مواد سلولزی می‌تواند تا ۵۵ درصد وزنی باشد. این مقدار کربن بالا، آن‌ها را واحد شرایطی می‌کند که به‌عنوان پیش‌سازهای کربن برای تولید کربن گرافیتی استفاده شوند.

رویکرد بهینه برای تولید گرافیت از زیستتوده را می‌توان به دو مرحله اصلی تقسیم کرد. نخستین مرحله، تولید مواد با محتوای کربن بالا از زیستتوده از راه فرایند کربن‌سازی است. به دنبال آن گرافیتسازی انجام می‌شود که شامل بازسازی ساختار کربن آریخت به کربن گرافیتی بلوری است. مواد

بیشتر مواد کربنی مانند گرافیت که به صورت تجاری تولید می‌شوند از منابع تجدیدناپذیر (نفت و زغال‌سنگ) تأمین می‌شوند که گران هستند. کمبود منابع تجدیدناپذیر پژوهشگران را وادار کرده است که به دنبال منابع تجدیدپذیر به‌عنوان خوراک برای تولید مواد کربنی باشند. گرافیت توسط ایالات متحده و اتحادیه اروپا به‌عنوان یک ماده معدنی راهبردی و حیاتی با بازاری که انتظار می‌رود به ۴۸ میلیون تن و ۱۷/۵۶ میلیارد دلار برسد، گروه‌بندی شده است [۱]. گرافیت تجاری فراورده ارزشمندی است که به‌طور گسترده در طیف وسیعی از کاربردها استفاده می‌شود. افزایش تقاضا، به‌ویژه برای استفاده خاص، منجر به پژوهش‌هایی در مورد تولید گرافیت مصنوعی^۱ جایگزین، کم‌هزینه و سازگار با محیط‌زیست شده است.

گرافیت به‌طور معمول از کک نفتی^۲، آسفالت، زغال‌سنگ و سایر منابع کربن با رسوب بخار یا پیش‌سازهای کربنی که در گستره دمایی بسیار بالا بین ۱۸۰۰ تا ۳۵۰۰ درجه سلسیوس تصفیه می‌شوند، به‌دست می‌آید. تبدیل کربن آریخت^۳ به گرافیت با بلورینگی بالا به‌طور معمول هفت‌ها طول می‌کشد و این فرایند با مصرف انرژی زیاد همراه است. پیش‌سازهای کربن غیرقابل تجدید نیز به‌طور جدی تولید پایدار گرافیت را محدود می‌کنند [۲].

تولید سالانه پسماندهای زیستتوده حدود ۱۷۰۰ تن شامل ۷۵ درصد کربوهیدرات، ۲۰ درصد لیگنین و ۵ درصد سایر فراورده‌های طبیعی است، از این میان تنها ۳/۵ درصد از این زباله به‌طور کامل استفاده می‌شود. استفاده از زیستتوده در تولید انرژی و مواد شیمیایی دیگر به رشد اقتصادی کشورهایی که کشاورزی دارند، کمک می‌کند. همچنین، به کاهش واپستگی به سوخت‌های فسیلی و ایجاد فرستادهای شغلی بیشتر در کشاورزی، مدیریت جنگل، نفت و صنایع شیمیایی

1. Synthetic graphite

2. Petroleum coke

3. Amorphous

4. Polyacrylonitrile

واحدهای حلقه همراه با تکامل بیشتر آب، CO و CO_2 را شامل می‌شود. در مرحله چهارم آروماتیک شدن یا تشکیل لایه‌های گرافیت مانند، انجام می‌شود. پسماند پایانی هر واحد حلقه سلولزی، اتمهای چهار کربنی است که به عنوان بلوك اصلی برای تشکیل لایه‌های گرافیتی عمل می‌کند [۴].

از طرفی، تقاضا برای تولید تایرهای جدید برای رفع نیازهای صنعت خودروسازی که به سرعت در حال رشد است، هرسال به $۴/۳$ درصد افزایش یافته و به $۲/۹$ میلیارد لاستیک رسیده است [۵]. از آنجایی که نگرانی اصلی، محیط‌زیست و هزینه است، پسماندهای زیست‌توده و تایر، انتخابی عالی برای مواد خام هستند. یکی از راههای ممکن برای تهیه مواد کربنی، روش تف کافت است. روش تف کافت فرایندی است که از گرما برای تبدیل زیست‌توده به انرژی یا فراورده شیمیایی استفاده می‌کند. در روش تف کافت، این فرایند منجر به باقیماندن بیشتر کربن و خروج عناصر دیگر می‌شود. در واقع بیشتر فراورده کربنی که امروزه استفاده می‌شود از پیش‌سازهای آلی غنی از کربن گرفته شده است که در دمای بالا در جریان گاز بی اثر تصفیه شده‌اند.

در این پژوهش، زیست‌تودهای چوب صنوبر^۱، کاه^۲ و پسماندهای تایر^۳ برای امکان‌سنجی تولید گرافیت در دماهای ۵۰۰ ، ۷۰۰ و ۸۰۰ درجه سلسیوس تف کافت شدند. همچنین، تأثیر دمای تف کافت بر ویژگی چارهای تولیدی بررسی شد.

بخش تجربی

مواد مورد استفاده

پسمان‌های لاستیک به عنوان ماده اولیه از لاستیک اتومبیل‌های سیک جمع‌آوری شد. پیش از انجام آزمایش برای حفظ یکنواختی اجزا، نمونه‌های لاستیک در اندازه‌های طول ۵ تا ۱۰ میلی‌متر، عرض حدود ۳ تا ۷ میلی‌متر و ارتفاع ۳ تا ۵

زیست‌توده خام به دلیل پدیدهای بهنام « مقاومت زیست‌توده»، کربن پایینی دارند که مقاومت طبیعی دیوارهای سلولی گیاه در برابر تخریب با میکروبها و آنزیم‌ها را توصیف می‌کند. لیگنین و همی‌سلولز موجود در زیست‌توده لیگنوسلولزی، در درجه اول مسئول این مقاومت هستند، زیرا میکروفیریل‌های سلولز را می‌پوشانند. بنابراین، برای تبدیل مواد زائد زیست‌توده به پیش‌ساز کربن، تف کافت موردنیاز است. در طول کربن‌سازی، مواد فرار موجود در پسمان‌های زیست‌توده آزاد می‌شوند و پسماندهای زیست‌توده به کربن تبدیل می‌شوند [۳].

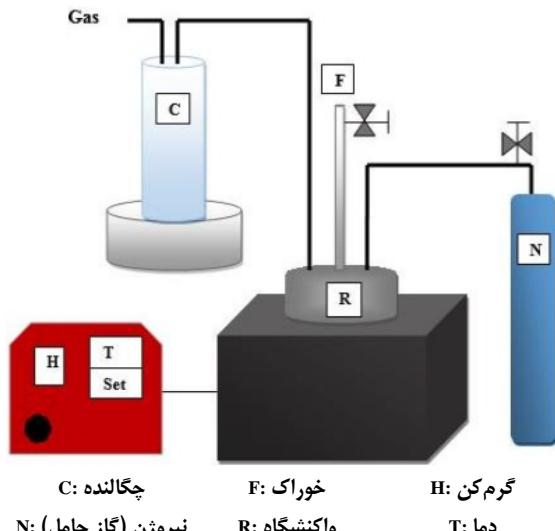
در طول فرایند گرافیتی‌شدن که در آن کربن آریخت در مدت زمان طولانی تحت عملیات گرمایی قرار می‌گیرد، انرژی گرمایی از بازسازی ساختار اتمی به یک ساختار بلوری منظم پشتیبانی می‌کند که نشان دهنده کربن ساختاریافته گرافیکی است. در حال حاضر، متداول‌ترین روش سنتز گرافیت که به طور گسترده‌ای در صنعت به کار گرفته می‌شود، با استفاده از مواد خام فسیلی است که به دمای بالایی تا ۳۰۰ درجه سلسیوس، نیاز دارد. از طرف دیگر، گرافیت مصنوعی نیز می‌تواند از زیست‌توده، به عنوان پیش‌ساز کربن، تولید شود. فرایند گرافیتی‌شدن بیشتر می‌تواند به تبدیل پیش‌ساز کربن از زیست‌توده به گرافیت کمک کند. کربن گرافیتی از پیش‌سازهای زیست‌توده کربن مزایای بسیاری را ارائه می‌دهد. سنتز کربن گرافیتی از زیست‌توده، افزون بر اینکه یک واکنشگر فراوان و ارزان است، به دمای گرافیتی‌شدن کمتری نیاز دارد که برای حفاظت از محیط‌زیست مفید است [۳].

با توجه به موضوع مورد بررسی، سازوکار تشکیل گرافیت

از مواد سلولزی شامل چهار مرحله است:

مرحله اول شامل دفع فیزیکی آب (۲ درصد، ۱۵۰ درجه سلسیوس) است که یک فرایند برگشت‌پذیر است و آب جذب شده می‌تواند به ۱۲ درصد برسد. مرحله دوم شامل آبگیری از واحد سلولز (۲۴۰ درجه سلسیوس) است. مرحله سوم بریدگی زنجیره یا بسپارش و شکستن پیوندهای C-O و C-C در

قلی زاده و همکاران

شکل ۱ طرحواره‌ای از سامانه به کارگرفته شده در فرایند تف کافت

روش‌ها و دستگاه‌ها برای بررسی ویژگی‌های فراورده تعیین عناصر مربوط به نمونه‌ها با دستگاه EuroEA3000-Single انجام شد. برای انجام این کار، نمونه‌ها در لوله احتراق و در دمای ۹۵۰ درجه سلسیوس سوزانده و با آشکارساز TCD عنصرهای سازنده شناسایی و مقدارهای آن‌ها تعیین شدند. لازم به ذکر است که گاز هلیوم به عنوان گاز حامل در این سامانه استفاده شد. طیف‌سنج فروسرخ تبدیل فوریه (FTIR) مدل Nicolet 5050 instrument برای ثبت طیف‌های FTIR نمونه‌ها به کارگرفته شد. پراش‌سنج Ultima IV X-ray ساخت شرکت ژاپنی ریجاکو^۲ برای ثبت الگوهای XRD نمونه‌ها به کارگرفته شد. منبع ایجاد پرتو، CuKa و طول موج پرتو به کارگرفته ۱,۵۸ Å است. سرعت روشن تجزیه وزن‌سنگی گرمایی (TGA^۳) پرکین الم ساخت آمریکا بود. ابتدا نمونه‌ها تا دمای ۳۰۰ درجه سلسیوس گرمادهی و برای حذف رطوبت فیزیکی آن‌ها، ۲۰ دقیقه در این دما نگه داشته شدند. سپس، گرمادهی نمونه‌ها تا ۸۵۰ درجه سلسیوس با سرعت ۲۰ °C/min در

میلی‌متر آماده شدند. همچنین، پسمان‌های چوب صنوبر و کاه جمع‌آوری و در اندازه‌های ۱ تا ۲ میلی‌متر آماده شدند.

سامانه به کارگرفته شده در فرایند تف کافت در شکل ۱ طرحواره‌ای از دستگاه استفاده شده آورده شده است. در این آزمایش واکنشگاه فرایند تف کافت از نوع نیم‌پیوسته بستر ثابت و ارتفاع آن حدود ۱۹ cm و قطر آن ۱۹ است. جنس واکنشگاه از نوع فولاد پادزنگ است و ۲ عدد شیر سوزنی فولاد ۳۱۶ و یک عدد شیر تویی فولادی ۳۱۶ دارد. برای ورودی گاز لوله ۰/۲۵ inch و برای خروجی آن لوله ۰/۲۵ تعبیه شده است. برای انجام آزمایش، حدود ۱۵ گرم از هر نمونه (پسمان‌های لاستیک، چوب صنوبر و کاه)، گاز نیتروژن با خلوص بالا به عنوان گاز حامل و همچنین، یک واپايشگر برای واپايش دمای واکنشگاه به کارگرفته شد. تف-کافت نمونه‌ها در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس و در فشار اتمسفری انجام شد. پس از اینکه دمای واکنشگاه با کوره از دمای اتاق به دمای مورد نظر رسید، ۱۵ گرم خوارک در هر آزمایش در واکنشگاه قرار داده شد. سپس، به مدت ۲۰ دقیقه خوارک داخل واکنشگاه تف کافت قرارداده شد. در هنگام انجام آزمایش، واکنشگاه با گاز نیتروژن پاک‌سازی شد. پس از آزمایش چار در واکنشگاه، روغن زیستی در چگالنده و گاز به عنوان فراورده تف کافت جمع‌آوری شدند.

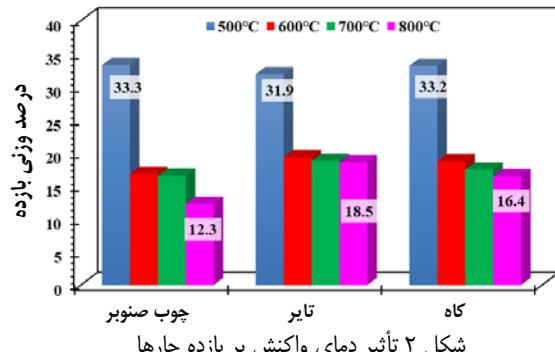
برای بررسی تولید گرافیت، مقدار ۳ گرم از چار تولید شده از هر نمونه پسمان‌های لاستیک، چوب صنوبر و کاه در کوره در دماهای ۴۰۰، ۷۰۰ و ۸۰۰ درجه سلسیوس گرمادهی و زمان واکنش ۲۰ دقیقه در نظر گرفته شد. برای ایجاد یک جو بی‌افر، گاز نیتروژن در سراسر عملیات گرمایی جریان داشت.

1. Thermal conductivity detector (TCD)

2. Rigaku

3. Thermogravimetric Analysis (TGA)

به آرامی رخ داد. انتشار شدید مواد فرار در اثر گرما در داخل ذره های تایر موجب انتشار سریع آنها به سمت خارج می شود، این شرایط واکنش های تراکم ثانویه مواد فرار تف کافت را به کمینه می رساند و تشکیل فراورده جامد را کاهش می دهد [٧]. در چار کاه مقدار بازده چار در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس با بقیه دمایا متفاوت بود و بازده چار به دست آمده از کاه در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس از مقدار $33/2$ درصد به $18/7$ درصد در دمای ۶۰۰ درجه سلسیوس کاهش یافت. کاهش بازده چار با افزایش دما می تواند به دلیل تجزیه اولیه بیشتر مواد خام در دماهای بالاتر باشد [٨]. بازده چار تولید شده از چوب صنوبر، تایر و کاه به عنوان تابعی از دمای تف کافت در شرایط یکسان روندهای مشابهی را نشان دادند و بازده چار هر سه نمونه با افزایش دما کاهش یافت. در این مطالعه، بیشترین و کمترین بازده چار مربوط به چوب صنوبر در دمایا ۵۰۰ و ۸۰۰ درجه سلسیوس به ترتیب $33/3$ و $12/3$ درصد بود. تفاوت در بازده نمونه ها به دلیل متفاوت بودن ترکیب های شیمیایی نمونه ها بود [٩].

شکل ۲ تأثیر دمای واکنش بر بازده چارها

تجزیه عنصری

تجزیه عنصری چارهای تولید شده در دماهای متفاوت در جدول ۱ آورده شده است. نتیجه های تجزیه عنصری چارها نشان داد که چار به طور عمده از کربن تشکیل شده است، محتوای کربن چار نمونه ها با افزایش دمای تف کافت افزایش

فضای نیتروژنی انجام شد. اندازه گیری مساحت موثر و حجم تخلخل نمونه ها با روش^١ BET و به کارگیری دستگاه BELSORP Mini II ساخت کشور ژاپن انجام شد. برای این اندازه گیری ها، نمونه ها به طور معمول به صورت پودر به کار گرفته شدند. به طور معمول $0/1$ گرم از هر نمونه برای اندازه گیری منظور شد. برای نمونه های با سطح کم در حدود 0.2 گرم از نمونه مورد نیاز بود.

نتیجه ها و بحث

بازده فراورده ها

نتیجه بررسی اثر دمای واکنش (در گستره 500 تا 800 درجه سلسیوس) بر بازده فراورده های به دست آمده از تف کافت چوب صنوبر، تایر و کاه، در شکل ۲ آورده شده است. سرعت گرمادهی برای همه نمونه ها ثابت و برابر با $5^{\circ}C/min$ بود. زمان واکنش برای چار به دست آمده از هر سه نمونه برابر با 20 دقیقه در نظر گرفته شد. با افزایش دما از 500 به 800 درجه سلسیوس بازده چار برای چوب صنوبر از $33/3$ به $12/3$ درصد کاهش یافت. کاهش بازده چار به دلیل افزایش شکست مولکولی ترکیب های آلی با افزایش دما بود. در دمای حدود 100 درجه سلسیوس و اندکی بالاتر رطوبت آزاد شد، در حالی که همی سلوزل، سلوزل و لیگنین به ترتیب در دمای 220 تا 315 درجه سلسیوس، 315 تا 400 درجه سلسیوس و دماهای بالاتر از 400 درجه سلسیوس تجزیه شدند. به طور کلی افزایش دمای تف کافت منجر به تجزیه مواد فرار به گازهایی با وزن مولکولی کم می شود [٦].

بیشترین بازده چار تایر در دمای 500 درجه سلسیوس برابر با $31/9$ درصد بود که با افزایش دما مقدار بازده کاهش یافت. مقادیر بازده چار تایر در سه دمای 600 ، 700 و 800 درجه سلسیوس تفاوت اندکی داشتند و کاهش جزئی بازده با افزایش دما مشاهده شد. کاهش بازده چار بین 500 و 600 درجه سلسیوس سریع بود و پس از آن کاهش بازده چار تایر

1. Brunauer Emmett Teller (BET)

قلی زاده و همکاران

سرعت واکنش‌هایی همچون اکسیژن‌زدایی و تشکیل آب بود [۱۰]. از دستدادن اکسیژن و هیدروژن در دمای تف کافت بالاتر می‌تواند با شکستن پیوندهای ضعیف در ساختار چار مرتبط باشد. همچنین، در دماهای بالاتر، واکنش‌های آب‌زدایی، کربونیل‌زدایی و کربوکسیل‌زدایی در واکنشگاه تف کافت افزایش و اکسیژن کاهش یافته است که نشان می‌دهد اکسیژن با تشکیل CO و CO_2 فرار از دست رفته است. با افزایش دما از ۵۰۰ به ۸۰۰ درجه سلسیوس به دلیل معطرشدن و تشکیل گاز H_2 و گازهای غیرقابل چگالش، هیدروژن از چار کاهش یافت. از این‌رو، چار به دست آمده با افزایش دما به ترتیج معطر و دارای طبیعت کربنی‌تر می‌شود [۱۱]. مقدار گوگرد و نیتروژن نیز مانند هیدروژن روند مشابهی را نشان دادند و با افزایش دما کاهش یافتد. کاهش گوگرد در چار به دلیل افزایش سرعت واکنش گوگردزدایی در دماهای بالاتر بود [۱۱].

یافته است. چار به دست آمده در دمای ۸۰۰ درجه سلسیوس، بالاترین مقدار کربن (چوب صنوبر ۱۲۰ درجه تایر و ۸۲۹۰ و کاه ۵۴٪ درصد) را در مقایسه با سایر دماها داشت. این نتیجه‌ها نشان می‌دهد که کربن با افزایش دما غنی شده است. افزایش مقدار کربن با افزایش دما به دلیل آزادشدن مواد فرار در طی فرایند تف کافت است که منجر به حذف گونه‌های غیرکربنی و در نتیجه غنی‌سازی کربن می‌شود [۶]. برای مثال، می‌توان به کاهش مقدار اکسیژن اشاره کرد که به دلیل افزایش سرعت واکنش اکسیژن‌زدایی در دماهای بالا بود.

برپایه داده‌های جدول ۱، مقدار هیدروژن، نیتروژن، اکسیژن و گوگرد نیز با افزایش دمای تف کافت کاهش یافته است. هیدروژن از ۰/۱۶ به ۰/۳۳ درصد برای چار به دست آمده از چوب صنوبر، از ۰/۰۶ درصد برای چار تایر و از ۰/۰۴ به ۰/۳۶ درصد برای چار کاه کاهش یافت. کاهش هیدروژن و اکسیژن به دلیل افزایش

جدول ۱ نتیجه تجزیه عنصری چارهای به دست آمده در دماهای متفاوت

نوع چار	دمای تف کافت (درجه سلسیوس)	کربن (درصد وزنی)	نیتروژن (درصد وزنی)	گوگرد (درصد وزنی)	هیدروژن (درصد وزنی)	اکسیژن (درصد وزنی)
چوب صنوبر	۵۰۰	۵۵/۳۷	۱/۸۳	۰/۷۰	۱/۲۶	۴۹/۸۳
	۶۰۰	۵۸/۵۳	۱/۰۷	۰/۳۷	۱/۱۳	۴۳/۹۹
	۷۰۰	۵۹/۸۶	۱/۱۷	۰/۲۴	۰/۵۰	۳۸/۲۳
	۸۰۰	۶۱/۲۰	۰/۰۷	۰/۱۷	۰/۳۳	۳۷/۶۳
تایر	۵۰۰	۷۸/۳۵	۰/۰۱	۲/۸۰	۰/۱۱	۱۸/۲۲
	۶۰۰	۷۹/۲۴	۰/۰۱۰	۲/۶۲	۰/۱۰	۱۷/۶۴
	۷۰۰	۸۰/۰۲	۰/۰۷	۲/۵۴	۰/۰۷	۱۶/۹۵
	۸۰۰	۸۲/۹۰	۰/۰۶	۲/۲۳	۰/۰۶	۱۴/۴۸
کاه	۵۰۰	۴۹/۳۱	۰/۰۸۹	۰/۰۳۸	۱/۰۴	۴۸/۳۷
	۶۰۰	۵۱/۴۶	۰/۰۸۲	۰/۰۳۴	۰/۰۹۷	۴۶/۴۱
	۷۰۰	۵۲/۹۷	۰/۰۷۷	۰/۰۳۴	۰/۰۹۸	۴۴/۹۴
	۸۰۰	۵۴/۳۱	۰/۰۴۸	۰/۰۱۵	۰/۰۳۶	۴۴/۷۰

دماهای بالاتر افزایش یافته بود که نشان دهنده پایداری ترکیب‌های آروماتیک در دماهای بالا بود [۱۳]. نوار پدیدارشده در بازه $1035\text{--}1068\text{ cm}^{-1}$ نشانگر گروه عاملی C-O است که در دماهای بالا شدت آن کاهش یافته بود، زیرا پیوند C-O به دلیل واکنش‌های اکسیژن‌زادئی شکسته شده بود [۱۴]. همچنین، نوار ناحیه 875 cm^{-1} وجود ترکیب‌های آروماتیک در چار را نشان می‌دهد [۱۳].

در طیف چار به دست آمده از تایپ نیز گروه‌های عاملی -C-O، C=C، C-H، OH و C=O مشاهده می‌شود (شکل ۳). نوارهای جذب در حدود 3400 cm^{-1} به روشنی برای همه چارهای به دست آمده از تایپ قابل مشاهده است که نشان دهنده گروه عاملی الكلها است. با افزایش دما از 500°C به 600°C سلسیوس، شدت این نوار کاهش یافته است که نشان می‌دهد گروه‌های آلی OH- در دماهای بالا شکسته می‌شوند [۱۳]. شدت این نوار در دماهای $600\text{--}700^\circ\text{C}$ و 800°C درجه سلسیوس به تقریب مشابه است و تغییرهای ناچیزی مشاهده می‌شود. این می‌تواند به دلیل سرعت بالای اکسیژن‌زادایی و تشکیل آب در دماهای بالاتر باشد. نوارهای مربوط به ارتعاش کششی C-H از $2923\text{--}2961\text{ cm}^{-1}$ مربوط به گروه عاملی آلیفاتیک است. شدت این نوارها در دماهای بالا کاهش یافته. روشن است که دماهای بالا موجب افزایش آروماتیک‌شدن چار و کاهش $1581\text{--}1669\text{ cm}^{-1}$ متناسب به گروه عاملی C=C آروماتیک و C=O بود که با بیشترین شدت برای چار تایپ در دمای 500°C درجه سلسیوس پدیدارشده و شدت آن با افزایش دمای تف کافت به 600°C درجه سلسیوس و دماهای بالاتر به دلیل تجزیه مواد آلی کاهش یافت [۱۴]. نوار مشاهده شده در گستره $1436\text{--}1463\text{ cm}^{-1}$ در همه دماهای برای نمونه چار به دست آمده از تایپ مربوط به CH_2 - و CH_3 - است [۱۵] که شدت کمی برای همه نمونه‌ها داشت. نوار پدیدارشده در 1120 cm^{-1} مربوط به گروه عاملی C-O هیدروکسیل فنلی یا اترها است که برای چار به دست آمده از

طیف‌های FTIR چارهای به دست آمده و گرافیت طیف‌های FTIR چارهای چوب صنوبر، تایپ و کاه در دماهای 500°C ، 600°C و 800°C درجه سلسیوس همراه با گرافیت در شکل ۳ نشان داده شده‌اند. طیف‌های چارهای تولیدی در هر سه نمونه ویژگی‌های مشابهی را نشان می‌دهند، ولی دلیل متفاوت بودن آن‌ها، تغییر در شدت گروه‌های عاملی با افزایش دما است.

در طیف چار به دست آمده از چوب صنوبر قله‌های مربوط به گروه‌های عاملی OH-، C=O، C=C، C-H و مشاهده C-O می‌شود. در این طیف در همه دماها قله‌هایی در گستره $3400\text{--}3500\text{ cm}^{-1}$ دیده می‌شود که نشان دهنده ارتعاش کششی گروه‌های عاملی OH- است [۱۰]. شدت این گروه عاملی با افزایش دما کاهش یافته است. این کاهش ممکن است به دلیل از بین رفتن گروه‌های عاملی الكلی در دماهای بالا به دلیل واکنش‌های آبزدایی باشد. همچنین، به تسريع واکنش آبزدایی زیست-توده نسبت داده می‌شود. نوارهای مربوط به ارتعاش‌های کششی نامتقارن و متقارن گروه عاملی آلیفاتیک C-H در گستره $2820\text{--}2980\text{ cm}^{-1}$ مشاهده شدن. شدت نوار مربوط در طیف چارهای به دست آمده در دماهای بالاتر به دلیل شکستن کاهش یافته C-H مربوط به این گروه عاملی نشان دهنده افزایش سرعت واکنش تبدیل ترکیب‌های آلیفاتیک به آروماتیک بود [۱۰]. در گستره عدد موج $1550\text{--}1650\text{ cm}^{-1}$ نوار مربوط به گروه عاملی C=C حلقه‌های آروماتیک و مشاهده شد. با افزایش دما مقدار شدت این نوار برای هر دو نمونه چار به دست آمده از چوب صنوبر کاهش یافته. این نتیجه‌ها حاکی از حذف ترکیب‌های اکسیژن‌دار در دماهای بالا و نشان دهنده تبخیر مواد آلی نمونه‌های چار در دماهای بالا است و موجب می‌شود چار به تدریج به کربن آروماتیک تبدیل شود [۱۲]. نوار گستره $1350\text{--}1450\text{ cm}^{-1}$ به گروه عاملی C-H آروماتیک اشاره داشت. شدت این نوار در طیف چار به دست آمده از چوب صنوبر در

نشان دهنده گروه عاملی C-O مربوط به اثر است که گروههای اتر به دلیل افزایش سرعت واکنش اکسیژن زدایی با افزایش دما کاهش می‌یابند [۱۸]. نوارها بیانگر ترکیب‌های آروماتیک در گستره ۷۰۰ تا ۹۰۰ cm^{-1} برای چار به دست آمده از کاه در همه دماها مشاهده شدن که نشان دهنده ترکیب‌های معطر در ساختار چار است [۱۳].

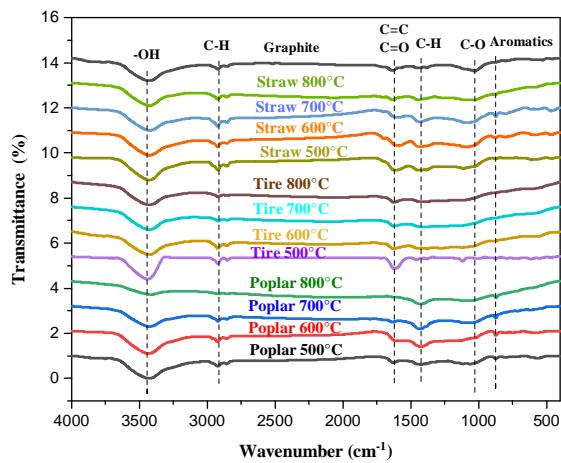
نتیجه مقایسه طیف‌های FTIR نشان داد که چار هر سه نمونه چوب صنوبر، تایر و کاه ترکیب‌های آروماتیک بیشتری با درجه‌های متفاوت در ساختار خود دارند. همچنین، ترکیب‌های آلیافاتیک و گروههای عاملی حاوی اکسیژن در ساختار چارها مشاهده شد که شدت نوارهای مربوط متفاوتی داشتند و با افزایش دما شدت آن‌ها در هر سه نمونه چار کاهش یافت. با افزایش دما تف کافت شدت گروههای هیدروکسیل، C-H و C=C آلوماتیک، اتر کاهش یافت که نشان می‌دهد چوب صنوبر، تایر و کاه می‌توانند در دماهای بالا دارای کربن (بیشتر به شکل آروماتیکی) باشند.

الگوهای XRD چارهای به دست آمده و گرافیت

برای شناسایی فازهای تشکیل شده و تعیین ساختار بلوری، پراش پرتو ایکس (XRD) به کار گرفته شد. الگوهای پراش پرتو ایکس چارهای تولید شده از نمونه‌های چوب صنوبر، تایر و کاه همراه با الگوی گرافیت در شکل ۴ آورده شده‌اند. با توجه به این شکل قله شاخص (۰۰۲) در الگوی گرافیت تجاري در $2\theta = 26.5^\circ$ مشاهده می‌شود که بیانگر بلوری بودن آن است [۱۹]. این قله مربوط به صفحه‌های بلوری گرافیت است [۲۰]. در الگوهای XRD چارهای به دست آمده از چوب صنوبر، تایر و کاه نیز با اندکی جایه‌جایی، این قله در الگوهای نمونه‌های تهیه شده برای همه دماها مشاهده می‌شود. قله (۰۰۲) به انباسته شدن صفحه‌های پایه گرافیتی در بلورکهای چار مربوط می‌شود [۸]. این قله در الگوهای نمونه‌های تف کافت شده در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس باشد کمتری پدیدار شده که نشان دهنده شروع فرایند

تایر در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس مشاهده شده و با افزایش دمای تف کافت شدت آن کاهش یافته است که نشان می‌دهد به احتمال در اثر واکنش‌های کربوکسیل زدایی شکسته شده‌اند [۱۴].

باتوجه به شکل ۳ در طیف چار به دست آمده از کاه گروههای عاملی -OH، C-H، C=C و C-O وجود دارد. در اثر افزایش دما، طیف‌ها متفاوت شده‌اند. نوار پهنه در 3400 cm^{-1} مربوط به کشش گروه -OH است که با افزایش دما به درجه سلسیوس شدت آن کم شده است. این وضعیت ممکن است به ازدست دادن رطوبت زیست‌توده در اثر اکسیژن زدایی نسبت داده شود [۱۶]. نوار مربوط به C-H آلوماتیک در گستره 2855 cm^{-1} تا 2927 cm^{-1} نیز با افزایش دما کاهش یافته است. این کاهش به احتمال به دلیل شکستن پیوندهای بین اتم‌های کربن و هیدروژن است [۱۶].

شکل ۳ طیف‌های FTIR چارهای به دست آمده از چوب صنوبر، تایر و کاه

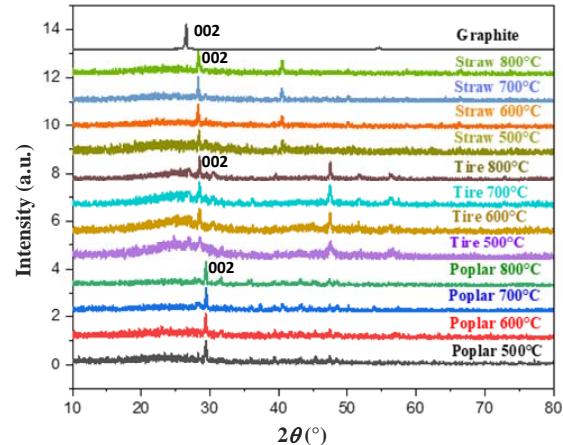
نوارهای گستره 1650 cm^{-1} تا 1150 cm^{-1} نشان دهنده ارتعاش کشنی $\text{C}=\text{C}$ آلوماتیک و $\text{C}=\text{O}$ است. شدت این نوارها در دماهای بالاتر کاهش یافته که این بیشتر نشان دهنده کاهش هیدروکربن آلوماتیک و توسعه ساختار آلوماتیک چار با افزایش دمای تف کافت است [۱۷]. نوار گستره 1050 cm^{-1} تا 1150 cm^{-1}

سطح ویژه، اندازه و حجم حفره‌های نمونه‌های چار به شدت با دما تعییر کرد. به طور کلی سطح ویژه چارها با افزایش دمای تفکافت افزایش یافت. برای چارهای چوب صنوبر در دمای ۶۰۰ درجه سلسیوس و تا ۷۰۰ درجه تا ۷۰۰ درجه سلسیوس یک کاهش سطح ویژه مشاهده شد که برای چار به دست آمده از چوب صنوبر مقدار سطح ویژه از ۱۴۰ به $64\text{ m}^2\text{g}^{-1}$ کاهش یافت. این نتیجه می‌تواند به دلیل افزایش سرعت واکنش بسپارش با افزایش دما باشد [۲۱].

چار تشکیل شده از چوب صنوبر در دمای پایین تر مستلزم تراکم مواد فرار آلی است که می‌تواند منجر به مسدود شدن برخی از حفره‌ها و افت در سطح کل شود. به طور کلی سطح ویژه چارها با افزایش دمای تفکافت، افزایش می‌یابد. دلیل مساحت کم در دماهای پایین می‌تواند به علت کراکینگ یا مسدود شدن حفره‌های کوچک در چار باشد. در دماهای بالاتر فضاهای خالی زیادی در ساختار چار به دلیل تبخیر ترکیب‌های آلی ایجاد و موجب افزایش سطح ویژه در دماهای بالای تفکافت شده است.

در همه نمونه‌ها سطح BET و حجم کل حفره‌ها به بیشینه مقدار خود در دمای ۸۰۰ درجه سلسیوس رسید. این پدیده می‌تواند از نظر انتشار مواد فرار در دماهای متفاوت توضیح داده شود. هنگامی که دمای تفکافت افزایش یافته، مواد فرار در داخل ذره‌ها تشکیل و از سطح آن آزاد و منجر به تشکیل حفره شده بود [۲۱]. تصویرهای SEM نمونه‌ها در دو دمای تفکافت ۵۰۰ و ۸۰۰ درجه سلسیوس (شکل ۵) نیز با نکته یادشده همخوانی دارد. بنابراین، سطح کل و حجم کل حفره‌ها افزایش یافت.

نباشته شدن صفحه‌های پایه گرافیتی است و با افزایش دمای تفکافت به ۸۰۰ درجه سلسیوس شدت نسبی قله (۰۰۲) برای هر سه نمونه افزایش یافته و باریکتر شده است که نشان دهنده درجه بالاتری از بلورینگی است. فرایند گرافیتی شدن شامل حرکت محدود و بازآرایی اتم‌های کربن است که باید در طول فرایند گرمادهی تغییر شکل دهد. جابه‌جایی قله مربوط ممکن است به دلیل تشکیل ناقص ساختارهای گرافیت در طول فرایند گرافیتی شدن باشد [۱۹]. قله (۰۰۲) در الگوی چارهای تولیدی از چوب صنوبر، تایر و کاه در دمای ۸۰۰ درجه سلسیوس، به ترتیب در ۲۰ برابر با $29/38^\circ$, $28/56^\circ$ و $28/26^\circ$ پدیدار شده‌اند که نسبت به نمونه‌های تهیه شده در دماهای دیگر به قله (۰۰۲) گرافیت تجاری نزدیک‌تر هستند. با توجه به این نتیجه‌ها می‌توان به تشکیل کربن گرافیتی در دماهای تفکافت بالاتر، اشاره کرد.

شکل ۴ الگوهای XRD چارهای به دست آمده از چوب صنوبر، تایر و کاه

ویژگی‌های فیزیکی سطح چارهای به دست آمده و گرافیت ویژگی‌های فیزیکی سطح چارهای تولید شده در دمای ۵۰۰ تا ۸۰۰ درجه سلسیوس با روش BET بررسی شد که نتیجه‌های به دست آمده در جدول ۲ ارائه شده‌اند. در طی فرایند تفکافت،

جدول ۲ ویژگی‌های فیزیکی سطح چارهای تهیه شده

نوع چار	دماهی تف کافت (درجه سلسیوس)	مساحت سطح ویژه (m ² g ⁻¹)	حجم کل حفره‌ها (cm ³ /g)	میانگین قطر حفره‌ها (nm)	ویژگی‌های فیزیکی تعیین شده با روش BET
چوب صنوبر	۵۰۰	۱۴۰	۰,۰۹۶	۲,۷۴۳	
	۶۰۰	۶۴	۰,۰۶۷	۴,۱۹۶	
	۷۰۰	۴۹۳	۰,۲۷۳	۲,۲۱۲	
	۸۰۰	۷۰۸	۰,۴۲۰	۲,۱۷۵	
تایر	۵۰۰	۵۴	۰,۶۶۱	۴۹,۱۶۹	
	۶۰۰	۶۳	۰,۶۹۲	۴۴,۱۳۹	
	۷۰۰	۶۲	۰,۷۱۱	۴۲,۱۴۸	
	۸۰۰	۱۷۲	۰,۷۲۵	۱۶,۸۱۲	
کاه	۵۰۰	۴۴	۰,۰۶۱	۵,۴۶۷	
	۶۰۰	۸۲	۰,۰۸۰	۳,۸۸۳	
	۷۰۰	۱۹۸	۰,۱۲۸	۲,۵۸۶	
	۸۰۰	۴۷۳	۰,۲۵۵	۲,۱۵۵	

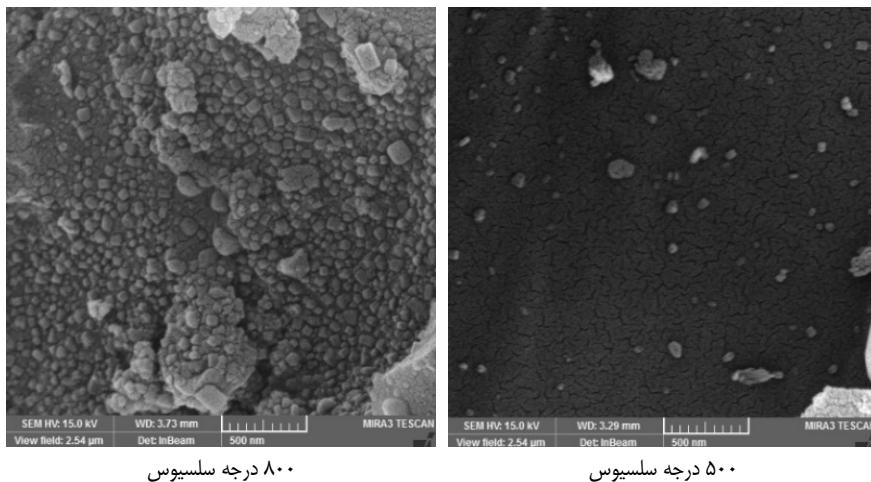
تصویرهای SEM چارهای تایر در شکل ۶ ارائه شده‌اند که نشان می‌دهند به طور تقریبی در همه نمونه‌ها، ذره‌های ساکن در سطح، کروی یا بیضی‌شکل هستند و به طور تقریبی اندازه یکسانی دارند. بالین حال، افزایش بیشتر دما منجر به کاهش اندازه بلورها و در نتیجه افزایش سطح فعل شده است که با نتیجه‌های به دست آمده از روش BET همخوانی دارد. برپایه تصویرهای SEM مربوط به چار کاه در شکل ۷، دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس، شکل لایه‌ای مانند و صفحه‌ای را نشان می‌دهد و با افزایش دمای تف کافت به ۸۰۰ درجه سلسیوس اجزای مکعبی شکل با اندازه‌های متفاوت در سطح چار مشاهده می‌شود. در مقایسه با شکل مربوط به گرافیت ارائه شده در شکل ۸ می‌توان به این نتیجه رسید که هر سه نمونه به دست آمده از چوب صنوبر، تایر و کاه که در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس تف کافت شده‌اند، به تقریب شبیه به گرافیت هستند، ولی با افزایش دمای تف کافت شکل سطح نمونه‌ها

تصویرهای SEM چارهای به دست آمده و گرافیت میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) برای مشخص کردن شکل و اندازه ذره‌های سطح چارها و همچنین، بررسی تغییرهای ریخت آن‌ها به کار گرفته شد. تصویرهای SEM برای نمونه‌های به دست آمده از چوب صنوبر، تایر، کاه و گرافیت را می‌توان به ترتیب در شکل‌های ۵، ۶ و ۸ مشاهده کرد. با توجه به تصویرهای SEM، ریخت چارها با افزایش دمای تف کافت تغییر کرده است. با توجه به شکل ۵، تصویر چار تهیه شده از چوب صنوبر در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس ساختار به طور کامل یکنواخت و حالت صفحه‌ای مانند را نشان می‌دهد. با توجه به اینکه افزایش دمای تف کافت همراه با تبخیر مواد زیست‌توده است، تصویر مربوط به نمونه تهیه شده در دمای ۸۰۰ درجه سلسیوس نشان‌دهنده ذره‌های بلوری مکعبی شکل، پکنواخت‌تر و منظم‌تر نسبت به نمونه تهیه شده در دمای پایین‌تر است.

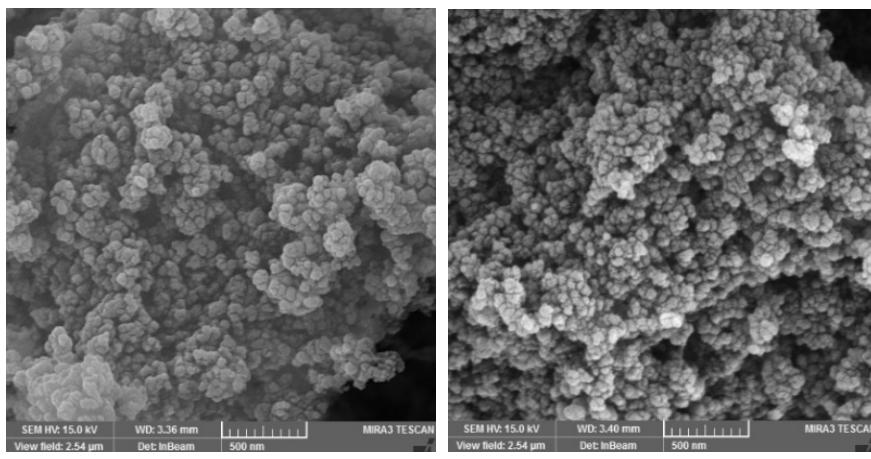
سترن نانوذرهای NiO دوبه شده با $Cu(II)$ آسیاب ...

دلیل تبخیر مواد فرار در دماهای بالاتر بوده است.

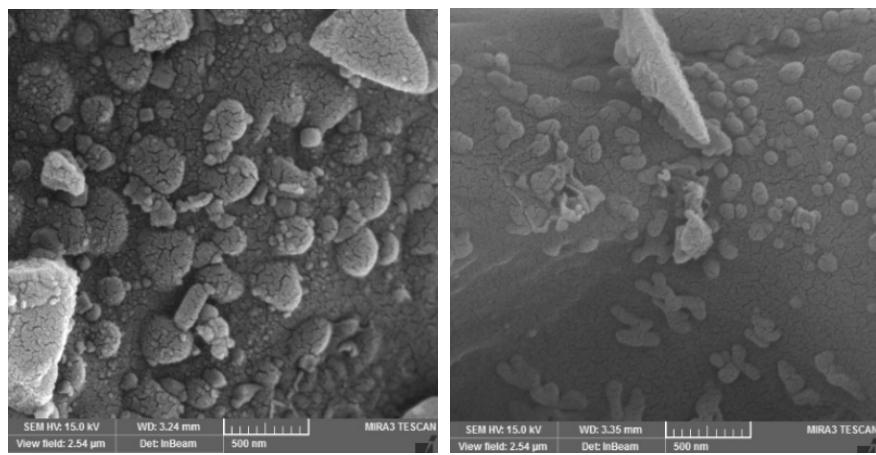
تغییر چشمگیری داشته است که همان‌گونه که اشاره شد به

شکل ۵ تصویرهای SEM چارهای بدستآمده از چوب صنوبر در دماهای متفاوت

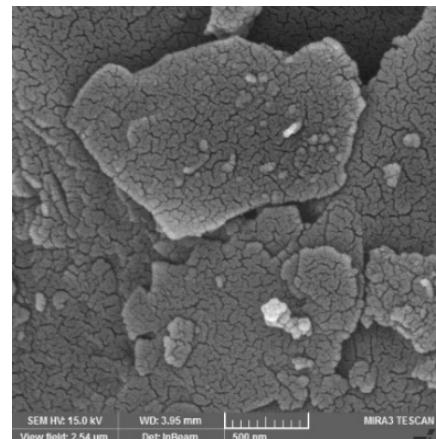

شکل ۶ تصویرهای SEM چارهای بدستآمده از تایر در دماهای متفاوت

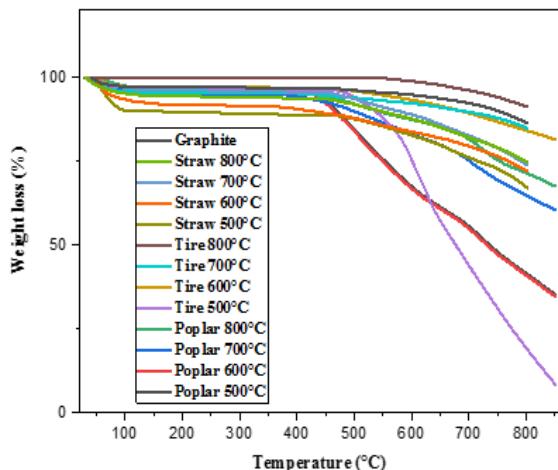
شکل ۷ تصویرهای SEM چارهای بهدستآمده از کاه در دماهای متفاوت

می‌شود. نمودار مربوط به چار تولیدی در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس، در بالای ۱۵۰ درجه سلسیوس، کاهش وزنی بین ۳۱۵ تا ۴۵۰ درجه سلسیوس را نشان می‌دهد که ممکن است به طور عمد با تخریب سلولز مرتبط باشد. علاوه بر این، کاهش وزن بین ۴۵۰ تا ۷۰۰ درجه سلسیوس، ممکن است به تخریب لیگنین مربوط باشد [۲۲]. برای نمونه‌های چار بهدستآمده از چوب صنوبر در دماهای ۶۰۰ و ۸۰۰ درجه سلسیوس، کاهش وزنی در گستره دمایی ۴۵۰ تا ۷۰۰ درجه سلسیوس مشاهده می‌شود که نشان‌دهنده تخریب اجزای آلی موجود در چوب صنوبر است. به طور کلی، تجزیه گرمایی همی سلولز، سلولز و لیگنین به عنوان اجزای اصلی ساختار زیست‌توده رخ می‌دهد. نمودار کاهش وزن چار تهیه شده از چوب صنوبر در دماهای ۷۰۰ و ۸۰۰ درجه سلسیوس به تقریب مشابه هم است؛ تنها با این تفاوت که شیب کاهش وزن در نمونه تهیه شده در دمای ۷۰۰ درجه سلسیوس نسبت به ۸۰۰ درجه سلسیوس بیشتر است. کاهش وزن کلی برای ۵۰۰، ۶۰۰ و ۷۰۰ درجه سلسیوس به ترتیب ۳۱/۲۸، ۷۵/۳۱ و ۳۹/۵۸ درصد بود. این روند نشان می‌دهد که تخریب سلولز، همی سلولز و لیگنین در دماهای بالا کامل می‌شود و از دستدادن

شکل ۸ تصویر SEM گرافیت

نمودارهای TGA چارهای بهدستآمده و گرافیت تجزیه وزن‌سنجی گرمایی (TGA) چارها برای درک رفتار پیروولیتیک و مقاومت گرمایی آن‌ها انجام شد. شکل ۹ نمودارهای TGA نمونه‌های چار و گرافیت را، نشان می‌دهد. برای نمونه چار بهدستآمده از چوب صنوبر، با توجه به نمودارها برای همه نمونه‌ها کاهش وزن جزئی در دمای کمتر از ۱۳۰ درجه سلسیوس به دلیل تبخیرشدن آب از چارها مشاهده

شکل ۹ نمودارهای TGA برای چارهای چوب صنوبر، تایر و کاه

آنالیز DTG چارهای به دست آمده و گرافیت

شکل ۱۰ نمودارهای DTG بر حسب دما را برای چارهای چوب صنوبر، تایر و کاه نشان می‌دهد. نمودار DTG نیز تأیید کننده وجود مواد متفاوت در چارهای چوب صنوبر، تایر و کاه بود. برپایه این شکل، چار به دست آمده از چوب صنوبر شامل سه پیک در دمای زیر ۱۰۰، ۵۰۰ و ۷۰۰ درجه سلسیوس است که نشان‌دهنده تجزیه ترکیب‌های متفاوت چوب است. پیک در دمای زیر ۱۰۰ درجه سلسیوس نشان‌دهنده تبخیر آب و ترکیب‌های سبکتر است. نمودار DTG مربوط به چار تایر نیز دارای پیکی در دمای زیر ۱۰۰ درجه سلسیوس است که به تبخیر نمونه‌ها اشاره دارد. همچنین، چار تایر تولیدی در دمای ۶۰۰ درجه سلسیوس دارد که نشان‌دهنده آزادشدن گروهی از مواد سنگین از ساختار تایر است. با توجه به نمودار DTG برای چار پیک‌هایی در دمای زیر ۱۰۰، ۱۰۰ و ۸۵۰ درجه سلسیوس مشاهده می‌شود که به دلیل تبخیر آب و تخریب لیگنین در طول دوره گرمایش است. مقایسه نمودارها با نمودار گرافیت نشان از شباهت کاهش وزن و ساختاری برخی از نمونه‌های چار با گرافیت دارد. نمونه چارهای تایر و کاه

جرم در دماهای بالا به طور عمده به هیدروژن‌زدایی و آروماتیکی بودن چار مربوط است.

برپایه نمودارهای TGA مربوط به چار تایر، کاهش وزن از حدود ۵۰۰ درجه سلسیوس شروع شده (شکل ۹) که چار تایر تولیدی در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس، بیشترین شبیه تغییرها را داشت که به کراکینگ ثانویه فراورده‌های پیرولیتیک اشاره دارد و افزایش سرعت تجزیه لاستیک در این دما را نشان می‌دهد [۲۳]. درصورتی که چارهای دیگر کاهش وزن شبیه گرافیت را داشتند. چار تولیدی در ۷۰۰ درجه سلسیوس، بیشترین شباهت کاهش دما را با گرافیت داشت که شاید به دلیل ساختار آروماتیکی مشابه‌تر باشد.

برپایه نمودارهای TGA مربوط به چار کاه، نخستین تخریب زیر ۱۰۰ درجه سلسیوس برای همه نمونه‌ها را می‌توان به کاهش رطوبت نسبت داد. شبیه نمودار کاهش وزن برای چار کاه به دست آمده در دمای ۵۰۰، ۷۰۰ و ۸۰۰ درجه سلسیوس به تقریب مشابه هم بود و از حدود دمای ۴۶۰ درجه سلسیوس شروع شده و تا دمای ۸۰۰ درجه سلسیوس ادامه دارد که به‌احتمال به دلیل تجزیه لیگنین در ساختار چار است [۱۱]. کاهش وزن کلی برای نمونه‌های چار کاه در دمای ۵۰۰، ۷۰۰ و ۸۰۰ درجه سلسیوس به ترتیب برابر با ۲۷/۸۴، ۳۲/۷۳ و ۲۴/۹۳ درصد است. کاهش وزن کمتر برای نمونه‌های چار در دمای بالا نشان‌دهنده افزایش پایداری گرمایی و آروماتیکی بودن به دلیل دماهای بالای تف کافست است. به‌طور کلی، مقایسه نمودار DTG چار به دست آمده از سه نمونه چوب صنوبر، تایر و کاه در دماهای متفاوت نشان داد که چارهای تولیدشده از هر سه نمونه در دمای ۸۰۰ درجه سلسیوس، کاهش وزن کمتری را نسبت به سایر نمونه‌ها نشان دادند و از پایداری گرمایی بالاتری برخوردار بودند. پایداری گرمایی خوب چار تولیدشده در دمای ۸۰۰ درجه سلسیوس را می‌توان به درجه بالای گرافیتی شدن آن‌ها نسبت داد.

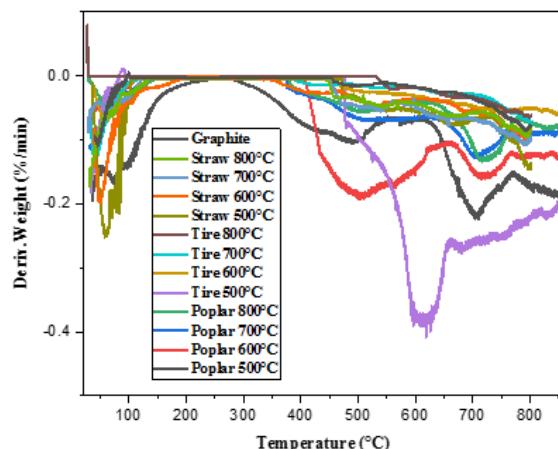
مقدارشان کم شدند که بدلیل سرعت‌های بالای اکسیژن، هیدروژن، نیتروژن و گوگردزدایی در دماهای بالا بود.

با مقایسه طیف‌های FTIR نمونه‌ها مشخص شد که شدت گروه عاملی هیدروکسیل با افزایش دما بدلیل شکستن گروه‌های آلی O-H در اثر واکنش‌های آب‌زدایی کاهش یافت. کاهش شدت این گروه‌های عاملی نشان‌دهنده تبدیل چار از ساختار آلیافاتیک به آروماتیک بود. نوار مربوط به گروه عاملی C=C و C=O برای هر سه نمونه بدلیل تبخیر مواد آلی در دماهای بالاتر کاهش یافت. کاهش این نوار نشان‌دهنده آروماتیک‌تریبودن چار در دماهای بالا است.

در الگوهای XRD نمونه‌ها، قله (۰۰۲) مربوط به صفحه‌های بلوری گرافیت در الگوهای چارهای به دست آمده از چوب صنوبر، تایر و کاه به ترتیب در $2\theta = 28.56^\circ$, 29.38° و 28.26° مشاهده شد. شدت نسبی قله (۰۰۲) مربوط به گرافیت برای هر سه نمونه با افزایش دما افزایش یافت.

با افزایش دمای تفکافت سطح ویژه چارها افزایش یافت و در دمای 800°C درجه سلسیوس به بالاترین مقدار خود رسید. همچنین، بیشترین مقدار حجم خفره‌های نمونه‌ها مربوط به نمونه‌های تهیه شده در دمای 800°C درجه سلسیوس بود. برپایه نمودارهای TGA، چارهای تولیدشده با دمای پایین‌تر نسبت به چارهای تولیدشده با دمای بالاتر پایداری گرمایی کمتری داشتند و پایداری گرمایی چار هر سه نمونه با افزایش دما، افزایش یافت.

بیشترین شباهت را با گرافیت دارند در حالی که نمودار DTG چار به دست آمده از چوب صنوبر تا حدودی متفاوت‌تر از گرافیت بود.

شکل ۱۰ نمودارهای DTG برای چارهای چوب صنوبر، تایر و کاه

نتیجه‌گیری

در این مطالعه امکان‌سنجی تولید گرافیت از چارهای چوب صنوبر، تایر و کاه در دماهای 500°C , 600°C , 700°C و 800°C درجه سلسیوس بررسی شد. نتیجه‌ها نشان داد که افزایش دما تأثیر چشمگیری بر ساختار چارها داشت. با افزایش دمای تفکافت بازده چار کاهش یافت و نمونه‌ها در دمای 500°C درجه سلسیوس بیشترین بازده را داشتند. برپایه تجزیه عنصری با افزایش دما از 500°C به 800°C درجه سلسیوس میزان کربن موجود در نمونه چارها به بالاترین مقدار خود رسید. در حالی که گوگرد، نیتروژن و هیدروژن در طی فرایند تفکافت با افزایش دما

مراجع

- [1] Banek NA, Abele DT, McKenzie Jr KR, Wagner MJ. Sustainable conversion of lignocellulose to high-purity, highly crystalline flake potato graphite. ACS sustainable chemistry & engineering. 2018;6(10):13199-207. doi: [10.1021/acssuschemeng.8b02799](https://doi.org/10.1021/acssuschemeng.8b02799)
- [2] Sun Z, Yao D, Cao C, Zhang Z, Zhang L, Zhu H, Yuan Q, Yi B. Preparation and formation mechanism of biomass-based graphite carbon catalyzed by iron nitrate under a low-temperature condition. Journal of Environmental Management.

- 2022;318:115555. doi: [10.1016/j.jenvman.2022.115555](https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2022.115555)
- [3] Yap YW, Mohamed N, Norizan MN, Abd Rahim SZ, Ahmad Salimi MN, Abdul Razak K, Mohamad IS, Abdullah MM, Mohamad Yunus MY. Recent Advances in Synthesis of Graphite from Agricultural Bio-Waste Material: A review. *Materials*. 2023;16(9):3601. doi: [10.3390/ma16093601](https://doi.org/10.3390/ma16093601)
- [4] Tang MM, Bacon R. Carbonization of cellulose fibers—I. Low temperature pyrolysis. *Carbon*. 1964;2(3):211-20. doi: [10.1016/0008-6223\(64\)90035-1](https://doi.org/10.1016/0008-6223(64)90035-1)
- [5] Li Y, Paranthaman MP, Akato K, Naskar AK, Levine AM, Lee RJ, Kim SO, Zhang J, Dai S, Manthiram A. Tire-derived carbon composite anodes for sodium-ion batteries. *Journal of Power Sources*. 2016;316:232-8. doi: [10.1016/j.jpowsour.2016.03.071](https://doi.org/10.1016/j.jpowsour.2016.03.071)
- [6] Yakout SM. Physicochemical characteristics of biochar produced from rice straw at different pyrolysis temperature for soil amendment and removal of organics. *Proceedings of the National Academy of Sciences, India Section A: Physical Sciences*. 2017;87:207-14. doi: [10.1007/s40010-017-0343-z](https://doi.org/10.1007/s40010-017-0343-z)
- [7] Gao N, Wang F, Quan C, Santamaria L, Lopez G, Williams PT. Tire pyrolysis char: Processes, properties, upgrading and applications. *Progress in Energy and Combustion Science*. 2022;93:101022. doi: [10.1016/j.pecs.2022.101022](https://doi.org/10.1016/j.pecs.2022.101022)
- [8] Fu P, Yi W, Bai X, Li Z, Hu S, Xiang J. Effect of temperature on gas composition and char structural features of pyrolyzed agricultural residues. *Bioresource Technology*. 2011;102(17):8211-9. doi: [10.1016/j.biortech.2011.05.083](https://doi.org/10.1016/j.biortech.2011.05.083)
- [9] Wei S, Zhu M, Fan X, Song J, Li K, Jia W, Song H. Influence of pyrolysis temperature and feedstock on carbon fractions of biochar produced from pyrolysis of rice straw, pine wood, pig manure and sewage sludge. *Chemosphere*. 2019;218:624-31. doi: [10.1016/j.chemosphere.2018.11.177](https://doi.org/10.1016/j.chemosphere.2018.11.177)
- [10] Zeng K, Minh DP, Gauthier D, Weiss-Hortala E, Nzhou A, Flamant G. The effect of temperature and heating rate on char properties obtained from solar pyrolysis of beech wood. *Bioresource technology*. 2015;182:114-9. doi: [10.1016/j.biortech.2015.01.112](https://doi.org/10.1016/j.biortech.2015.01.112)
- [11] Biswas B, Balla P, Krishna BB, Adhikari S, Bhaskar T. Physicochemical characteristics of bio-char derived from pyrolysis of rice straw under different temperatures. *Biomass Conversion and Biorefinery*. 2022;13:1-9. doi: [10.1007/s13399-022-03261-y](https://doi.org/10.1007/s13399-022-03261-y)
- [12] Wang S, Shi R, Li H, Li Y, Xu Y, Han Z. Effect of terminal temperature on the morphology and potentially toxic metals concentrations of biochars derived from paper and kitchen waste. *Waste Management*. 2020;118:445-51. doi: [10.1016/j.wasman.2020.09.012](https://doi.org/10.1016/j.wasman.2020.09.012)
- [13] Zolfi Bavariani M, Ronaghi A, Ghasemi R. Influence of pyrolysis temperatures on FTIR analysis, nutrient bioavailability, and agricultural use of poultry manure biochars. *Communications in Soil Science and Plant Analysis*. 2019;50(4):402-11. doi: [10.1080/00103624.2018.1563101](https://doi.org/10.1080/00103624.2018.1563101)
- [14] Kim D, Lee K, Bae D, Park KY. Characterizations of biochar from hydrothermal carbonization of exhausted coffee residue. *Journal of Material Cycles and Waste Management*. 2017;19:1036-43. doi: [10.1007/s10163-016-0572-2](https://doi.org/10.1007/s10163-016-0572-2)
- [15] Han J, Li W, Liu D, Qin L, Chen W, Xing F. Pyrolysis characteristic and mechanism of waste tyre: A thermogravimetry-mass spectrometry analysis. *Journal of Analytical and Applied Pyrolysis*. 2018;129:1-5. doi: [10.1016/j.jaat.2017.12.016](https://doi.org/10.1016/j.jaat.2017.12.016)
- [16] Xing X, Fan F, Jiang W. Characteristics of biochar pellets from corn straw under different pyrolysis temperatures. *Royal Society open science*. 2018;5(8):172346. doi: [10.1098/rsos.172346](https://doi.org/10.1098/rsos.172346)
- [17] Chatterjee R, Sajjadi B, Chen WY, Mattern DL, Hammer N, Raman V, Dorris A. Effect

- of pyrolysis temperature on physicochemical properties and acoustic-based amination of biochar for efficient CO₂ adsorption. *Frontiers in Energy Research*. 2020;8:85. doi: **10.3389/fenrg.2020.00085**
- [18] Peng FU, Song HU, XIANG J, Lushi SU, Tao Y, Zhang A, Zhang J. Mechanism study of rice straw pyrolysis by Fourier transform infrared technique. *Chinese Journal of Chemical Engineering*. 2009;17(3):522-9. doi: **10.1016/S1004-9541(08)60240-2**
- [19] Karim NA, Ramli MM, Ghazali CM, Mohtar MN. Synthetic graphite production of oil palm trunk chip at various heating rate via pyrolysis process. *Materials Today: Proceedings*. 2019;16:2088-95. doi: **10.1016/j.matpr.2019.06.096**
- [20] Barin GB, de Fátima Gimenez I, da Costa LP, Souza Filho AG, Barreto LS. Influence of hydrothermal carbonization on formation of curved graphite structures obtained from a lignocellulosic precursor. *Carbon*. 2014;78:609-12. doi: **10.1016/j.carbon.2014.07.017**
- [21] binti Ab Aziz NS, bin Mohd Nor MA, Hamzah F. Suitability of biochar produced from biomass waste as soil amendment. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 2015;195:2457-65. doi: **10.1016/j.sbspro.2015.06.288**
- [22] Azargohar R, Nanda S, Kozinski JA, Dalai AK, Sutarto R. Effects of temperature on the physicochemical characteristics of fast pyrolysis bio-chars derived from Canadian waste biomass. *Fuel*. 2014;125:90-100. doi: **10.1016/j.fuel.2014.01.083**
- [23] Xu F, Wang B, Yang D, Ming X, Jiang Y, Hao J, Qiao Y, Tian Y. TG-FTIR and Py-GC/MS study on pyrolysis mechanism and products distribution of waste bicycle tire. *Energy conversion and management*. 2018;175:288-97. doi: **10.1016/j.enconman.2018.09.013**

**A review on modern odorants for natural gas:
Structural investigation, synthesis methods, and applications****N. Majdodin¹, S. Bani Yaghoob^{2,*}, K. Tahvildari³ and A. Vahid⁴**

1. Ph.D Student of Applied Chemistry, College of Convergent Sciences and Technologies, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
2. Assistant Prof. of Inorganic Chemistry, College of Convergent Sciences and Technologies, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
3. Associate Prof. of Applied Chemistry, Chemistry Faculty, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
4. Assistant Prof. of Analytical Chemistry, Research Institute of Petroleum Industry, Tehran, Iran.

Abstract: Improving safety and increasing efficiency of utilization of natural gas is very important issue due to its wide use as one of the main energy sources for industry and home consumers all around the world. On the other hand, utilization of this clean fossil energy is too risky without considering safety cautions regarding gas leakage, explosion, and flammability. Due to the above mentioned facts and to overcome the problems, it is vital to inject proper compounds to natural gas to make it easily detectable by any person. So far, various types of compounds as "odorant" have been formulated and produced to inject to natural gas. In case of gas leakage, these compounds at low concentration are easily detectable by any person, due to their specific and pungent stink odor. Odorants are classified into classical and modern categories. In this article, a comprehensive study on different aspects of modern natural gas odorants and their odorization process has been performed. In addition, with studying basic chemistry and history of these compounds, the most important properties of odorants have been presented in order to help to recognize the most proper odorant for a specific application and its synthesis methods.

Keyword: Odorant, Odor, Natural Gas, Sulfur, Safety.

* Corresponding author Email:
Baniyaghoob@srbiau.ac.ir

Study of CO hydrogenation to valuable products in the presence of iron-based catalyst with and without gamma-alumina sport promoter**N. Choodri Milani¹, Y. Zamani^{2,*}, S. Baniyaghoob³, A. NakhaeiPour⁴**

1. PhD Student of Department of Chemistry, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

2. Assistant Prof. of Gas Research Division, Research Institute of Petroleum Industry, Tehran, Iran.

3. Assistant Prof. of Department of Chemistry, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

4. Professor of Department of Chemistry, Faculty of Science, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

Abstract: Promoted and unpromoted iron-based catalysts in the Fischer-Tropsch synthesis were prepared by the impregnation method. The composition of the final iron catalysts, regarding to the atomic ratio is as follow 20%Fe/ γ -Al₂O₃, 20%Fe/5%Cu/3%Zr/ γ -Al₂O₃. The catalysts were characterized by X-ray diffraction (XRD), inductively coupled plasma (ICP), field emission scanning electron microscopy (FE-SEM), hydrogen temperature programmed reduction (H₂-TPR), and BET techniques. The catalyst activity and product selectivity were studied in a fixed bed reactor under 20 bar of pressure, H₂/CO = 1, in the temperature (270, 285, and 300 °C) and GHSV range of (2, 4, and 6 l.h⁻¹.g_{cat}⁻¹). Then, the effect of temperature, GHSV and promoters (Cu and Zr) on the catalyst performance were investigated. Increasing the temperatures and GHSV were change CO conversion and product selectivity. The promoted iron-based catalysts have higher C₅⁺ selectivity than the unpromoted catalyst, while C₂-C₄ selectivity decreased because of simultaneous use of Cu and Zr for promoting the iron catalyst. The Zr and Cu promoters increased the reduction rate of Fe₂O₃ by providing H₂ dissociation sites. The unpromoted and promoted catalysts were tested, where the promoted catalyst showed desirable performance.

Keyword: CO hydrogenation, Iron catalyst, Gamma-Alumina Support, Operation condition, Zr promoter, C₅⁺ selectivity

*** Corresponding author Email:**

zamaniy@ripi.ir

Performance of carboxymethyl cellulose and alginate nanocomposite hydrogel containing graphene oxide nanosheets for removal of methylene blue dye

S.J. Peighambardoust*, A. Mostafaei, P. Mohammadzadeh Pakdel, M. Mohammadpourfard

1. Professor of Faculty of Chemical & Petroleum Engineering, University of Tabriz, Tabriz, Iran.
2. MSc Student of Faculty of Chemical & Petroleum Engineering, University of Tabriz, Tabriz, Iran.
3. PhD Student of Faculty of Chemical & Petroleum Engineering, University of Tabriz, Tabriz, Iran.
4. Associate Prof. of Faculty of Chemical & Petroleum Engineering, University of Tabriz, Tabriz, Iran.

Abstract: Today, with the development of industries and urbanization, the need for healthy water have increased. Hydrogels are effective adsorbents for removing pollutants from water sources. In this research, graphene oxide (GO) nanosheets were used to improve the performance of methylene blue dye removal by carboxymethyl cellulose hydrogel and alginate, which were biocompatible. Carboxymethyl cellulose and alginate nanocomposite hydrogels containing graphene oxide nanosheets showed good performance compared to hydrogels synthesized by chemical method. The synthesized adsorbents were characterized by thermal gravimetric analysis (TGA) and scanning electron microscopy (SEM). Different weight percentages of GO (0-10 wt. %) were incorporated in the hydrogel matrix and obtained optimal value was 6 wt. %. The obtained removal efficiency was 65.4 and 73.1 % for CMC/Alg and CMC/Alg/GO, respectively, under optimal conditions (initial concentration of 56 mg/l, adsorbent dose of 1.5 g/l, 120 min contact time, and 25 °C temperature). Analysis of kinetic data showed that the pseudo-second-order model had R^2 order of 0.986 and 0.983 for CMC/Alg and CMC/Alg/GO adsorbents, respectively. Therefore, it was the most suitable model for kinetic data fitting. Monolayer adsorption capacity for CMC/Alg and CMC/Alg/GO adsorbents was 91.74 and 96.15 mg/g, respectively, which showed the improvement of the adsorption by incorporation of GO. Thermodynamic investigation showed that the adsorption process is spontaneous and endothermic. Finally, it can be concluded that the synthesized nanocomposite hydrogel can be used as an effective adsorbent for the decontamination of methylene blue dye.

Keywords: Nanocomposite hydrogel, Methylene blue, Absorbent, Graphene oxide, Wastewater treatment.

* Corresponding author Email:
j. Peighambardoust@tabrizu.ac.ir

Production of ZSM-5 zeolite catalyst and its evaluation in the transalkylation reaction of toluene with C₉ aromatics

S. Shehni¹, S.M. Tabatabae Ghomshe^{1,*}

1. PhD Student of Department of Chemical Engineering, Mahshahr Branch, Islamic Azad University, Mahshahr, Iran.

2. Assistant Prof. of Department of Chemical Engineering, Mahshahr Branch, Islamic Azad University, Mahshahr, Iran.

Abstract: In this study, ZSM-5 zeolite catalyst was prepared by hydrothermal method and compared with commercial catalyst. The crystal size of the prepared catalyst was smaller than that of commercial sample. Catalytic behaviour of the prepared catalyst was investigated in transalkylation reaction of toluene with C₉ aromatics. The percentage of conversion to benzene and xylene increased with increasing temperature, while the selectivity decreased. Increasing WHSV led to increasing the selectivity and decreasing the conversion. According to the results obtained from catalytic activity study of the catalysts using response surface methodology (RSM), the maximum selectivity of the commercial catalyst was 65 % at 437 °C and WHSV equal to 1.3 h⁻¹, while the maximum selectivity of the prepared catalyst was 77 % at the same conditions. This result indicated that at the aforementioned conditions the selectivity of the prepared catalyst was around 18 % more than that of commercial catalyst.

Keywords: Transalkylation, Zeolite, Hydrothermal, Reactor, Catalyst.

* Corresponding author Email:
0939718618@iau.ir &
M.mahshahruni@gmail.com

Investigation and feasibility study of graphite production process from poplar wood waste, tire and straw**A. Faraji Bakhshkandi¹, M. Gholizadeh^{2,*}, A. Babapour³, H. Aghdasinia²**

1. MSc Student of Faculty of Chemical and Petroleum Engineering, Tabriz University, Tabriz, Iran.

2. Associate Prof. of Faculty of Chemical and Petroleum Engineering, Tabriz University, Tabriz, Iran.

3. Associate Prof. of Faculty of Chemical Engineering, Mohaghegh Ardabili University, Ardabil, Iran.

Abstract: In this study, for the feasibility of graphite production, three samples of poplar wood, tire and straw were pyrolyzed at temperatures of 500, 600, 700 and 800 °C with a heating rate of 5 °C/min and a retention time of 20 minutes. The effects of pyrolysis temperature on the produced char. were also investigated. The results showed that increasing the temperature of pyrolysis led to a decrease in char efficiency, and all three samples had the highest efficiency at 500 °C temperature, which is due to the higher decomposition of raw materials at higher temperatures. According to the results of elemental analysis, the concentration of carbon increased with increasing temperature for preparation of all samples, but the concentration of hydrogen, nitrogen, sulfur and oxygen decreased. According to FTIR analysis, functional groups of -OH, C-H, C=O and C-O were observed in all three samples obtained from poplar wood, tire, and straw and the ratio of aromatic to aliphatic compounds increased at higher temperatures. According to the XRD analysis, the (002) peak related to the graphite plates was observed in the XRD patterns of the samples. This peak in XRD patterns of all samples obtained at 800 °C was sharper and narrower than that of the samples obtained at the other temperatures. Also, this peak was more similar to the corresponding peak of commercial graphite than that of the samples obtained at the other temperatures. The result of TGA showed that the samples obtained at 800 °C had less weight loss and more thermal stability than the other samples.

Keywords: Tire waste, poplar wood, straw, pyrolysis, graphite.

* Corresponding author Email:
m.gholizadeh@tabrizu.ac.ir

Graphitic carbon nitride mesoporous nanosheets: Synthesis, characterization and investigation of optical and photocatalytic properties in comparison with bulk graphite carbon nitride**M. Khademrasool^{1,*} and A. Davoudi Yeganeh²**

1. Assistant Prof. of Physics, Jundi-Shapur University of Technology, Dezful, Iran.

2. M.Sc. Student of Physics, Jundi-Shapur University of Technology, Dezful, Iran.

Abstract: In this research, g-C₃N₄ mesoporous nanosheets were synthesized using the pyrolysis method of melamine and ammonium chloride as a soft template. Then, the synthesized samples were accurately characterized. The photocatalytic performance of the synthesized samples was investigated for the degradation of MB dye. The findings showed that the mesoporous nanosheets had the highest effective surface area (11.5 times) and the highest pore volume (5.3 times) compared to the bulk g-C₃N₄ sample, which was a significant increase. Increasing the specific surface will be useful for mass transfer and provide active sites for oxidation-reduction reactions. Therefore, these mesoporous nanosheets showed the best photocatalytic performance compared to the bulk g-C₃N₄ (5 times). Furthermore, the photochemical stability were well maintained after three photocatalytic reaction cycles. The increase in the activity of g-C₃N₄ mesoporous nanosheets can be mainly attributed to the increase in the effective surface area of the samples, the long lifetime and the ability to improve the oxidation of charge carriers due to the unique electronic structure. Since this synthesis method of g-C₃N₄ mesoporous nanosheets with high efficiency is simple, g-C₃N₄ mesoporous nanosheets can also be used in environmental purification and solar energy conversion.

Keywords: g-C₃N₄ mesoporous nanosheets, photocatalysis, Pyrolysis, Soft template, Ammonium chloride.

* Corresponding author Email:
mkhademrasool@jsu.ac.ir &
mkhademrasool@yahoo.com

**Application of solid phase microextraction method using
polypyrrole/curcumin coated fiber for measurement of agricultural
toxins by gas chromatography**

A. Noura¹, H. Ahmar², M. Jafari³, M.H. Banitaba⁴

1. M.Sc. Student of Department of Chemistry, Faculty of Science, University of Zabol, Zabol, Iran.
2. Associate Prof. of Department of Chemistry, Faculty of Science, University of Zabol, Zabol, Iran.
3. Assistant Prof. of Faculty of Chemistry and Petroleum Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran
4. Assistant Prof. of Razi Vaccine and Serum Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran.

Abstract: In this study, the possibility of using solid phase microextraction method directly with a new fiber for preconcentration and measurement of butachlor pesticide by gas chromatography was investigated. Polypyrrole/ curcumin coated fiber was used as an adsorbent to prepare the solid phase microextraction fiber from aqueous samples and electrochemical polymerization was employed using cyclic voltammetry method. The properties of the new fiber including adhesion, mechanical strength, and thermal stability were evaluated. Morphology of the prepared sample was studied using scanning electron microscope (SEM). Then the effective parameters on the extraction efficiency of butachlor from aqueous samples including extraction time, extraction temperature, and pH were evaluated. Under optimized conditions, the performance characteristics of the proposed method including detection limit, linear range, and intera day and inter days repeatability were evaluated. The detection limit of the method was found to be 1 ng/l, linear range was 0.067-40 µg/l, repeatability intra day was 2.9% and repeatability inter days was 5.0 %. The developed method was used for analysis of water samples from rice fields in northern Iran region as a real sample.

Keywords: Solid phase microextraction, Curcumin, Agricultural toxins, Butachlor, Gas chromatography

* Corresponding author Email:

h.ahmar@uoz.ac.ir &
h.ahmar@yahoo.com

Editorial Board

H. R. Aghabozorg	Prof., Research Institute of Petroleum Industry
M. R. Jafari Nasr	Prof., Petrochemical Research and Technology Co.
A. A. Katbab	Prof., Polymer Science Faculty, Amirkabir University of Technology
M. Khosravi	Prof., Faculty of Chemistry, Islamic Azad University, Tehran North Branch
H. Mahdavi	Prof., Department of Chemistry, University of Tehran
R. Mahjoub	Prof., Department of Chemistry, Tarbiat Modares University
M. R. Sohrabi	Prof., Faculty of Chemistry, University of Tehran
S. Taghvaei-Ganjali	Prof., Faculty of Chemistry, Islamic Azad University, Tehran North Branch
R. Zadmard	Associate Prof., Chemistry and Chemical Engineering Research Center of Iran

Advisory Board

Abri A.	Professor of Azarbaijan Shahid Madani University
Adel B.	Associate Prof. of Kermanshah University of Technology
Ahmadi S.H.	Professor of Institute of Chemistry and Chemical Engineering of Iran
Asfaram A.	Assistant Prof. of Yasuj University of Medical Sciences
Bahrami Z.	Assistant Prof. of Semnan University
Banimahd Keivani M.	Assistant Prof. of Payame Noor University
Chahkandi B.	Associate Prof. of Islamic Azad University, Sahrood Branch
Eskandari M.M.	Assistant Prof. of Chemistry, Research Institute of Petroleum Industry
Eslamimanesh A.	Professor of Tarbiat Modares University
Etemadi A.	Assistant Prof. of Urmia University
Ezzatzadeh E.	Assistant Prof. of Organic Chemistry, Islamic Azad University, Ardabil Branch
Fatoorehchi, H.	Assistant Prof. of Chemical Engineering, University of Tehran
Ghanimati M.	Professor of University of Zanjan
Gorji B.	Assistant Prof. of Islamic Azad University, South Tehran Branch
Goudarzi N.	Professor of Shahrood University of Technology
Hadi Bidakhavidi, M.	Associate Prof. of Analytical Chemistry, University of Qome
Heidari H.	Assistant Prof. of Inorganic Chemistry, Alzahra University
Ipaktschi, Y.	Professor of Organic Chemistry, University of Giessen, Germany
Irandoxht, A.A.	Assistant Prof. of Chemical Engineering, Research Institute of Petroleum Industry
Islampour, R.	Professor of Physical Chemistry, Kharazmi University
Jalili A.H.	Associate Prof. of Chemistry, Research Institute of Petroleum Industry
Ketabi S.	Associate Prof. of Islamic Azad University, East Tehran Branch
Khonakdar H.	Associate Prof. of Iran Polymer and Petrochemical Institute
Kia Kojoori R.	Assistant Prof. of Chemistry, Islamic Azad University, East Tehran Branch
Malekzadeh M.	Assistant Prof. of Applied Chemistry, Islamic Azad University, North Tehran Branch
Nakhostin Panahi P.	Assistant Prof. of University of Zanjan
Nematollahzadeh A.	Professor of University of Mohaghegh Ardabili
Parastar Shahri, H.	Associate Prof. of Analytical Chemistry, Sharif University of Technology

<i>Pouretedal H.R.</i>	<i>Professor of Analytical Chemistry, Malek Ashtar University of Technology</i>
<i>Rafiei F.</i>	<i>Associate Prof. of Al-Zahra University</i>
<i>Rashidi A.M.</i>	<i>Professor of Chemical Engineering, Research Institute of Petroleum Industry</i>
<i>Saber Tehrani M.</i>	<i>Assistant Prof. of Applied Chemistry, Islamic Azad University, North Tehran Branch</i>
<i>Sadegh Hassani, S.</i>	<i>Assistant Prof. of Analytical Chemistry, Research Institute of Petroleum Industry</i>
<i>Seyed Dorraji M.S.</i>	<i>Assistant Prof. of University of Zanjan</i>
<i>Shekarriz M.</i>	<i>Associate Prof. of Chemistry, Research Institute of Petroleum Industry</i>
<i>Sheydaei M.</i>	<i>Professor of Applied Chemistry, Kharazmi University</i>
<i>Sohrabi M.R.</i>	<i>Professor of Analytical Chemistry, Islamic Azad University, North Tehran Branch</i>
<i>Tadayon, F.</i>	<i>Assistant Prof. of Analytical Chemistry, Islamic Azad University, North Tehran Branch</i>
<i>Taherkhani Z.</i>	<i>Associate Prof. of Tarbiat Modares University</i>
<i>Tahvildari K.</i>	<i>Associate Prof. of Islamic Azad University, North Tehran Branch</i>
<i>Tarlani, A.A.</i>	<i>Associate Prof. of Inorganic Chemistry, Institute of Chemistry and Chemical Engineering of Iran</i>
<i>Valadbeigi U.</i>	<i>Assistant Prof. of Islamic Azad University, Science and Research Branch</i>
<i>Zadmard R.</i>	<i>Professor of Institute of Chemistry and Chemical Engineering of Iran</i>

A review on modern odorants for natural gas: Structural investigation, synthesis methods, and applications 107

N. Majdodin, S. Bani Yaghoob, K. Tahvildari, A. Vahid

Study of CO hydrogenation to valuable products in the presence of iron-based catalyst with and without gamma-alumina sport promoter 108

N. Choodri Milani, Y. Zamani, S. Baniyaghoob, A. NakhaeiPour

Performance of carboxymethyl cellulose and alginate nanocomposite hydrogel containing graphene oxide nanosheets for removal of methylene blue dye 109

S.J. Peighambardoust, A. Mostafaei, P. Mohammadzadeh Pakdel, M. Mohammadpourfard

Production of ZSM-5 zeolite catalyst and its evaluation in the transalkylation reaction of toluene with C₉ aromatics 110

S. Shehni, S.M. Tabatabae Ghomshe

Investigation and feasibility study of graphite production process from poplar wood waste, tire and straw 111

A. Faraji Bakhshkandi, M. Gholizadeh, A. Babapour, H. Aghdasinia

Graphitic carbon nitride mesoporous nanosheets: Synthesis, characterization and investigation of optical and photocatalytic properties in comparison with bulk graphite carbon nitride 112

M. Khademalrasool, A. Davoudi Yeganeh

Application of solid phase microextraction method using polypyrrole/curcumin coated fiber for measurement of agricultural toxins by gas chromatography 113

A. Noura, H. Ahmar, M. Jafari, M.H. Banitaba

JARC

Journal of Applied Research in Chemistry

Vol. 18, No. 1, Spring 2024

Copyright and Publisher:
Islamic Azad University, North Tehran Branch

Scientific Rank Certificate

The Ministry of Science, Research and Technology Commission of Assessment and
Certification of publications at its session dated 22/9/1391 has assigned
the rank of "*Scientific-Research Journal*" to the
JOURNAL OF APPLIED RESEARCH IN CHEMISTRY
Ref. No.: 3/196219; Dated: 29 December 2012

Manager-in-Chief: Prof. H. R. Aghabozorg

Editor-in-Chief: Prof. S. Taghvaei

Executive Manager: Assistant Prof. F. Motiee

Editors:

Prof. R. Islampour

Prof. H. R. Aghabozorg

Prof. S. Taghvaei

Prof. A. R. Mahjoub

Head of Secretariat:

M. Alem (Ph. D)

Designer:

M. Saki Entezami

Address:

**Shahid Babaee Highway (West to East), Tehran, Shahid
Abbaspour Blvd., Haghigheh Haghmiyeh, Tehran, Iran.**

Tel-Fax: 021-77009848

Email: jacr@iau-tnb.ac.ir

www.jacr.ir

JARC

Journal of Applied Research in Chemistry

Vol. 18, No. 1, Spring 2024

- **A review on modern odorants for natural gas: Structural investigation, synthesis methods, and applications** 107
N. Majdodin, S. Bani Yaghoob, K. Tahvildari, A. Vahid
- **Study of CO hydrogenation to valuable products in the presence of iron-based catalyst with and without gamma-alumina sport promoter** 108
N. Choodri Milani, Y. Zamani, S. Baniyaghoob, A. NakhaeiPour
- **Performance of carboxymethyl cellulose and alginate nanocomposite hydrogel containing graphene oxide nanosheets for removal of methylene blue dye** 109
S.J. Peighambarioust, A. Mostafaei, P. Mohammadzadeh Pakdel, M. Mohammadpourfard
- **Production of ZSM-5 zeolite catalyst and its evaluation in the transalkylation reaction of toluene with C9 aromatics** 110
S. Shehni, S.M. Tabatabaei Ghomshe
- **Investigation and feasibility study of graphite production process from poplar wood waste, tire and straw** 111
A. Faraji Bakhshkandi, M. Gholizadeh, A. Babapour, H. Aghdasinia
- **Graphitic carbon nitride mesoporous nanosheets: Synthesis, characterization and investigation of optical and photocatalytic properties in comparison with bulk graphite carbon nitride** 112
M. Khademalrasool, A. Davoudi Yeganeh
- **Application of solid phase microextraction method using polypyrrole/curcumin coated fiber for measurement of agricultural toxins by gas chromatography** 113
A. Noura, H. Ahmar, M. Jafari, M.H. Banitaba